మధ్యమావతి॥ పల్లవి॥ తగనిపనులకు నింత్తి రియాతె। మొగమోటతా డివిమోహమువెల్లను॥——॥ అలిగినవిభుండు ని
న్నడ్డి వెండు కొనవచ్చు చలమొప్పల మోసతినిక। వెలతెని కోపములు వెగినంత్తాంజె రినాను। కలయకమాలనె రెలకాం కవెల్లం
డిందను॥ ౧॥ తలిమాదదని వాండుతానె సరసములాడి। ప్రతమొయి తపావనిత్తు నిక। మతకానమిరె రెంత్తమా ఘమోము
లైయుండ్డిన। రతింగూడ కండ్డివారచనలతొడనూ॥ ౨॥ యిడావున్న శ్రీవేంకటపతి ఉండియుండ్డికివచ్చు। ఆడికొవాడికొ అ
ంగ్గనిక। పాడిపంత్తములతోడ బలుముతెంత్తచూచిన। విడెమిచ్చి కూడి తిరివెరపు లచ్చిరా॥ ౩॥ ✤ ॥ ఖాండ్డాత్రవసం
త్తం॥ పల్లవి॥ తనమాడి నిజము తాబొంక్కినా। తనువండ్డినంత్తలొనె తాపమారినా॥——॥ తప్పుకచ్చూచిన వాండు
తలవంచ్చుకొననెతె। నెప్పుడాంక సుఘలిరినెంగాననినా। అప్పుడినెనాలయంగనాయములండ్డితాను। కొప్పు
ఆ
౨ంగజారినంత్తలొనె కొపమారి ● నా॥ ౧॥ తగ్గులనాడినవాండు తప్పుడిద్దుకొ ● ననెతె। నిగిడిమెడే ఘుబొచ్చి
నెంగాననినా। జిగినా మొగమొ దపుచెతులు బాంచితాను। గగుఘబాడిచితినె కా ంకలారినా॥ ౨॥ మచ్చికె చెలిన
వాండు మంక్కలు నెరపనెతె। నెచ్చలినాకి రివిడ్డి నెంగాననినా। అచ్చుపు శ్రీవేంకటపతియుండన్నిదెనునన్నునెతె। రచ్చకెక్కెంకతాను
రావుండ్డినా॥ ౩॥ ✤ ॥ నారాయణి॥ పల్లవి॥ యిలచుద్దలు చెప్పిరి యింత్తలొనాక। మెరిమి విభునితోడ మెకు రెతె॥——॥
తనమాదలు చెల్లించి తగవులనె చెల్లించ్చి। చనవిచె కొండ్డంగాక జగడాలెతె। పెనంగిన ప్డిపెనంగి ప్రియములలొ
మునింగి। మనసుదెలిసెంగాకమరియాలె॥ ౧॥ మాదితెల్లా నూంకొని మచ్చికెల్లంజెకొని। పాదలువా
డుడుంగాక పదరనెతె। వాదుకరన్నలంజూచి కండ్డువవెళలుగాచి। చాడిచెప్పంగాక యింకజాగులెతె॥
॥ ౨॥ కరంగిన ద్డికరంగి కరతెల్లా మొరంగి। రిపులం గూడుడుగాక చింత్తలెతె। యిరవై శ్రీవేంకటపతిం
డినసండానెనన్ను। తారలించ్చుకొండ్డంగాక తాయనెతె॥ ౩॥ ✤ ॥——॥ ✤ ॥——॥ ✤ ॥——॥

వరాళి॥ పల్లవి॥ యిందఱిగెలిచికా నీవు యింకఁ దప్పుగెలిచెడి। వెండ్రనె ఆనతిరాదా వినవలెనేను॥——॥మాయ తెంత్త శెళినాను
మచ్చికెంత్త వ్రాశినాను। ఆయెడ నావలె నిన్ను నాపినవ్వినా। కాయపు నిఘాతలివికఁ దడ్డవమచ్చుము లివి। యియింత్తి శెళినవ
ంద్రియెమ నీవు నీవు॥౧॥ కల్లవెళ్ళి ఆడినాను కడిసెంత్త గూడినాను। యిల్లిడెనావలె నంపెయియ్యకొనినా। తెల్లనికన్నులతీద
దిష్టమైన యాచెమవ। చెల్లం బెద్దుకొని యాపె చింత్త వాపంగలవా॥౨॥ నెమ్మినెంత్త బాగడినా నీకు నికి బాగడినా। కమ్మని నావ
తెనాపేరత్తిం గూడినా। యిమ్మల శ్రీవెంకటపతి యెనలిత్తి విదునన్ను। సమ్మతింప్పనాడనె ద్దుసరసమాడెవ్రా॥౩॥ ❖ ॥మాళ
విగౌళ॥ పల్లవి॥ యెలాతని దూరేవే యింకా నీవు। ఆలిలంబు నాల్లి ఫల ములవి నీకేవలదా॥——॥గుద్దుతా డనిమోవి
సరతు శెళినాం డింత్తె। తిద్దికపు వెంమ్మను నితేరవ నీవు। వద్ది మాకు లిగిలింప్పవనితని మాచవింప్పె। నెడ్డనలాగునలము
లుని పనికివలదా॥౧॥ కేసుల నిచెతులను రెడ్డింపు శియంగనితె। ఆసల నాడిర చెవ వెఆతని నీవు। వాసిరింబా
వకపూచువనితలి చింతలసు। బాసలని యంద్దెల అవిపత్తి చూపవలదా॥౨॥ ము ంచ్చి కాత్తి నచన్నల ముద్రలువా
త్తినాం డింత్తె। అంచ్చుల శ్రీవెంకటపతి నన నీవు। యెంచ్చునితనిం గూడితేండ్తై నాంగావకరాచు। నించ్చి నిజానాతనా
లుని మాండనె వలదా॥౩॥ ❖ ॥శ్రీరాగం॥ పల్లవి॥ పదరుదురాయి యుప్పైపైనే। అదననికసమోహపువాండతం
డూ॥——॥ చెలువ్రుండు నికదు శెళినబాసలు। తలంచుకొనంగదవె తపనికి। అలుగక ములుగక ఆత
ని గుణాములు। తెలుసుకొనంగదవె దినదినములనూ॥౧॥ అంత్తరంగ్గమున నాడిన మాటలు।
చింత్తింప్పకొనవె చెలియా। పంత్తములాడక పలుమరుం గొసరక। పొంత్త నెకనుకొ వ్రాండవసం
భూంద॥౨॥ శ్రీవెంకటపతి చెనకి నచెనపులు। భావింప్పి చూడవె పడంతి। యీ విభుండె కలసె యింక
నెమినకనక। ఆవడింప్పు ముదమడుగడు గునూ॥౩॥ ❖ ॥——॥ ❖ ॥——॥ ❖ ॥——॥

శ్రీరాగం॥ పల్లవి॥ రచనలనిన్ని దరశిపండవూ। యిచదవిన్నపంబ్బి డెసిసిదనూ॥ ——॥ పలుకులబిలుకలవాడ కొలి
విలలు। పెలుచులుగా చెలి పెంచ్చున వే। అలుగమ్మీ మీనివండ్లు సరమనయిండ। కలసహజమెయి డికసరులు
గావూ॥ ౧॥ చనుజ్జ్కవలను సతి నెరుల యలులు। ఘనముగముూంకలుగ ద్దించ్చె। మోనలుచుంపెనడె మో
పుగద్దినని। ననిచి వినగరుసా ఘుండవూ॥ ౨॥ నడపులపాం సలనయ్యనచాతరముల। పదంతి శ్రీవెంక్కడప
త్రీపొడిగీ। నిడుపులంగూడుచునిన్న ఖాంకించ్చెనని। జడియకుమీనిచనవులిమెరసి॥ ౩॥ ❖ ॥ నాడరామ
శ్రీ క్రియ॥ పల్లవి॥ వింత్త వింత్త సతులాలవినరమ్మా। యింత్తలేడు మీకెల్లా నిడేచాలుసుండ్డీ॥ ——॥ భనవి మెరతుం
౧౦౭ గానిచలముసాడించ్చునిూపా। చెనక్కినంద్దనిలచెయివద్దినీ। కనుసన్నమెలంగెదికాంత్తను నాకిపాడి। కానగొయడాం
కిచ్చిన కొమ్మలకేపాడా॥ ౧॥ యిచ్చురమాడుడుంగా నియాసడించ్చునెన్నండును। తుచ్చమాడకుండ్డా
నానతూరిపద్దినీ। మచ్చికైననతిని నామాదలకియుంత్తలేకీ। హెచ్చితన్నండిడ్డివారినెంత్తలేసునెూ॥ ౨॥ గక్కనంగూ
డితింగానికాంకలుకేయనెప్పుడు। వెక్కసించ్చింజన్నులండ్డ విలమొక్కినీ। వాక్కపైన నాతొనవ్విపూరకే శ్రీవెంకటేశుండు। డి
క్కవలనున్నవారినెంత్తనవ్వునెూ॥ ౩॥ ❖ ॥ రామక్రియ॥ పల్లవి॥ నికంక్కనాముగద్దినద్దినెలంతనేను। అకండ్లుడియచవ
య్యాలిపరాధినినూ॥ ——॥ వెలండుటునిన్నాడంగావింద్దినినేను। అలిగిపాకినవిరహపువేళలపలికివారిండిద్దనని
వాపజాతిడెంననినూ। యెలమినన్నపుడినివెలమెచ్చివయ్యా॥ ౧॥ మచ్చికైనివిండ్లుండ్డంగామాయిండ్జెనివుండ్దినేను।
రచ్చంజెలులుపంత్తానరానియ్యక్కరి। యిచ్చగించ్చివుండ్డిన ద్దియెడ్డగునాముసతిని। పచ్చిగానాకిలనివుబాంతి పడివ
య్యా॥ ౨॥ నివుగాంరిలించ్చుకొంగానిప్పరగుత్తానుండ్లలి। ఆవెళనక్కైచ్చుతించ్చుకైరిచెలులు। కాదిరి నూరరుండ్డి
నరడుమత్తురాలనినూ। శ్రీవెంక్కడేశనన్నిలచెక్కనుకొవయ్యా॥ ౩॥ ❖ ॥ —— ॥ ❖ ॥ —— ॥ ❖ ॥

డిసాళం॥పల్లవి॥మాతపురావయ్యా సుదతికాం పురము।యాతలనిడె నియుండ్డిలాసనా॥——॥తిపు మొవిలా
నితినెలుగరించి।మాపుల కాంకళ్లమురుకులను।దా పగు చెప్పధడ్డములుడామీ।పూపలనప్పుంగప్పుడానను॥
గ॥పులకబయ్యాలంభాంగ్గలివెడ్డి।వలివలపులవన్నులను।బాలపునెరులబారులువాపి।ములువాండిగాళము
చ్చుదనా॥౧॥మానవిళిగన్గిలముగ్గలువెడ్డి।చెనకిడిచెక్కచెతులను।యెనసెత్రాగింక్కధిగని నృనాపె।కనినివురాం
గాంగాంగి దనా॥౨॥ -❀- ॥మాళవిగౌళ॥పల్లవి॥యెలనన్నడూకివెయిమనెవి నన్నను।మలుమిలనియెప్పు
డుమెచ్చవినివ్వు॥——॥నినలువానిసుడ్డలుచెప్పివినివెండ్డాంక।వినులుచల్లంగనాండిధిండ్డినెనిసు।తానెయి
ండ్లవిచ్చికెతితరవాతిపనులకు।వినన్నుండాంచినమాడిడి నెనినా॥౧॥సూడిగాంగమ్మడినెలచూచిడియాతనిడిక్క।
కాదుకక్కన్నులండా వికంద్ది [illegible] నెనెను।వాడించ్చితానిప్పుడునావాను పుష్టి [illegible] ంగూచుండ్డితే।విడికిమాడి
కెళివకీళి నెనెనా॥౨॥వాడ [illegible] ంబరంచిమమ్మళవాక్కడికెళివె నివు।కడువిడుచు [illegible] కనప్పుడికలెకితిమె।అడరి
ఆవెంక్కటేశుండాయములున న్నంద్దితి।చిడుముడిగురులుగాంచెనకినెనెనా॥౩॥ -❀- ॥కన్నడగౌళ॥
పల్లవి॥యింకావినవిడుకయ్యా నిమండ్డివి।బాంక్కకుమీ నాతొనాపెబాండ్లలకిమండ్డివి॥——॥తొయ్య
లినిన్నెకమాడుతొంగ్గిచూచెనిమండ్డివి।యాయ్యడకుండానెవచ్చెనిమండ్డివి।పయ్యడజారంగనిప్పె భ్రమయి
ంచ్చునిమండ్డివి।అయ్యఅ సాడ్లువెడ్డిసండ్డకునిమండ్డివి॥౧॥నవ్వుతా నిన్నుమెచ్చిన నాధకానకిమండ్డివి।
యిప్పులనికుమొక్కితె నిమండ్డివి।రప్పగానాపెవుండ్డినరాజసానకిమండ్డివి।పవ్వళించ్చి సొలసినస నిరినెమ్మం
డ్డివి॥౨॥వెలండినిన్నంగూడితివెడుకతా నిమండ్డివి।యెలమి ఆవెంక్కటేశ యింక్కెమ్మండ్డివి।కొలంది
మీరంగనంన్నంగూడితివింత్తలానని।తలిరితనిగుడ్డల్లాతిరుగనిమండ్డివి॥౩॥ -❀- ॥——॥ -❀-

శంకరాభరణం॥ పల్లవి॥ ఆడమి యింక నేమీ నాం గా దనుచు ండన్న। సూడుం బాడుది జ్జివాండును ద్దలిన్నినిర
ండా॥—॥ పెక్కులు నెచ్చిన తండు బెంబ్బాడి చేంతల తండు। దిక్కులం దన నెరాలు దిడ్డు కొలెండా। చర్మిపదారు వెలుసతు
లం డెచ్చిన తండు। పక్క నమావం డ్జివారి త్రమ యిం ఛ్చసోపం డా॥౧॥ రాతి రిపనులాతండు రచ్చలకెక్కిన తండు। భీతిలిక
ఆనలెల్లాం బెద్దు కొలిండా। యీతలరుక్మి నిడిదినె త్తుక తెచ్చిన తండు। చితులు మాబెంజా ంబి చెనకరక మాను నా॥౨॥ దివ
రదానైన తండు దిమ్మరి దిద్దులతండు। యీవెళనా కోరికలు యీడేర్చ్బెలెండా। శ్రీవెంక్కట పెం డితండు బెరిన నన్ను నిండు
గూడె। వివెలు మన్నన లచెవెల యిం ఛ్చదరుడా॥౩॥—॥ వా॥ పల్లవి॥ యె మిశ్రీ కాంతాము యి ద్దరమానిక
ము। కామిం ఛ్చితా మెంత్ర నన్ను గరిలించ్చిరు॥—॥ అప్పుడు నివు నుని నునాడు కొన్నమూందలి। చెప్పు మనుచు నుసారెం
౧౭ ౨౦౩ జెలులనిరు। బిబ్బులసరికి వెరి ంజెనకిన చెనకులి। చూప్పు లెత్తిత మకెల్లాం జూపుమని రు॥౧॥ నంచ్చున మన మిక్కడన
చ్చిన డ్జిన వులి। వాండ్లనుండ్డి యీడనాతోనలాపిం ఛ్చిరు। జంద్దలం జెళ్ళించ్చు కొన్న సరసపు చనవులి। వెండ్ల వెం
డ్లవచ్చి వచ్చి వెలుచుకొనిరు॥౨॥ వాడికెనెండ్డారులమువలచినచలపులి। కొడియెరుకలు లేసుకొనవచ్చిరు। యీడనె
శ్రీవెంక్కటేశ యెనలితి మింత్తలోనె। వి డెమిచ్చిమ నియిడ్జ్ వెగిరిం ఛ్చిరు॥౩॥—॥ శ్రీరాగం॥ పల్లవి॥ యింత్తటి నేమి ది
వ్వుద్దునో యింత్తికి నివలపులి। చింత్త దిరవిచ్చి చిత్తగిం ఛ్చవయ్యా॥—॥ ఆసలనలపువుడ్డెనంగ్గనకిం ఛ్చుకింప్పు కవిసద
నెడు రుమూంచి వెరగువుడ్డె। వానినతమకమునం బరారు వెల్లాంబు ద్దెపసిడినా విన్న పాలు చిత్తగిం ఛ్చవయ్యా॥౧॥ చెక్కులం
జెమచవ్వుడ్డె చింత్త తాడలిగ్గులను। నెక్కొనిరా నికొవాననిద్దూప్పురవ్వుడ్డె వెక్కసపు నిగునొలుచినివెడు కలువుడ్డె। చిక్కెను
నిపాలని చెచిత్తగిం ఛ్చవయ్యా॥౨॥ శిలవులనవ్వు వుడ్డె చెరువకు నివురాంగా। కలశీననిరాంగిదగవ్వ్చము వుడ్డె। యెల
మిం శ్రీవెంక్కటేశ యిన్నిదద్దైర్య్యము వుడ్డె। చిలుకం జెలువములు చిత్తగిం ఛ్చవయ్యా॥౩॥—॥ —॥

కాంభోధి॥ పల్లవి॥ దప్పుల విరహమో వదగ్గరి గుడ్డను నిరప్పుప్పువం జ్జిదినామతి బుద్ధుల్లింక నటెప్పరే॥——॥
తమకించ్చి జాడిగిస్తే తరితిప్పుచాలదు। జమళి శిగ్గవైతి చవిలేదూ। తిమలని హారచ్చేతి తింకరువలు మెరయవు। భ్రమలివ
ండ్డానని ఇంక్కంబలితాన్నివమండ్డని॥౧॥ పక్కన నినబ్బితినిసు పంత్తానకువెలితయ్యా। లక్కవలెం గరంగితి లావుచాలదు। వెక్కసా
నంబెనంగిత్తివెసడలుగనమోను। యెక్కడనున్నదామెను యుడ్లనుండ్డానని॥౨॥ తాలు తనెంజెన శితిడామ్ముల ఝ్యాం
జెంతలు। తలవంచ్చుకుండ్డితి దండ్డనండ్డదు। కలసెను శ్రీవెంక్కటఘనుండింత్తలోనన్ను। నెలకొండ్డిసంత్తసాననిరు
పులింక్కెజ్జవె॥౩॥ ॥ కేదారగౌళ॥ పల్లవి॥ విన్నవించ్చుని మున్నడివెగినంత్తాను। యిన్నిదనినామ్ముని నెయాడిత్తురేవ
గారా॥——॥ యెదురుచూచితిని రునింత్తులచెంజె ప్పింప్పతి వెదకితి నివ్వుండ్డెదువిడిడలను। చెదరనివలపులు
చిమిడితింగారయకానా। ప పను దప్పరుండ్డాను పాలింత్తువుగారా॥౧॥ పత్తిలివ్రతము నిరుప్పింపండవ
కించ్చితినే। బెడ్డపిరకాయిన్ను ంబిలిబితిని। వెడ్డగానిచునబిడివెంబితినుచది యోనాయియుడ్డసభవాడ-రు
ండ్డానెలుడవ్వగారా॥౨॥ వేశలుగాచితిని కువెగించ్చితినిండ్డాంకతఘూలమైనడివరకు మోర్హకొండ్డెని। యూలి
లశ్రీవెంక్కటపతయిదునన్నంగూడితివి బాలకినన్నిడ్డెదె పడ్డదువుగారా॥౩॥ ॥ సామంత్తం॥ పల్లవి॥ రక్కసిం
చ్చుంబనిలెడుకడనున్నవారికెల్లా। దక్కనినివలపులెసాదింత్తువెప్పడు॥——॥ చనవుగలవారిదిచక్కనిమాదాదినవలనీ
తినివ్వుదిండ్డవప్పుడె। మనసువచ్చినవారి మనవులెల్లా। కనుసన్నలోనని కైకొండ్డవపుడె॥౧॥ వెల్లుబడిగల
వారుచెశినచింత। చెల్లంబెడ్డవలశితింజెల్లింత్తువ్వా। వుల్లము వచ్చినవారి వూడిగాలెల్లా। మెల్లనెయెవా
ప్పనామెత్తువునివపుడె॥౨॥ అండ్డజాండ్డినజ్జవారి యాసలెల్లా। యెండ్డనున్నానెనగూర్చ్చియూడిత్తు ౯
వు। కండ్డవ శ్రీవెంక్కటపతికలశితివి। ముండ్డెనన్నుమెచ్చితి విముచ్చటలానపుడూ॥౩॥ ॥ ॥

సాళంగ్గనాట॥ పల్లవి॥ మనసు సంగమ్మదిని మనసితారుకాణా। వెనకముందర నదివిచ్చిచెప్పరాదు॥——॥ సతిని
తొలివిన్నవింబ్బెజప్పనపుంగతవెల్ల। సతమ్మెకా నన్నాలికెంజదిదితిది। యితరువెమ్మిానెరంగరిష్టరు నున్నప్పుకొంగా। ధిత
గానిమాపనులువెల్లవిరులాయను॥ ౧॥ సుదతినిదు నె సంగినొబనపర్వంత్తలు। అదననివ్వుమింజితనండ్తుకొం జ్జి
వి। అడెపెండ్లెపెండ్లనాటినివుంటెనగంగ। పదిలప్పుమూగుద్దుబద్దబయలాయను॥ ౨॥ కలికి సూడిడివడ్డెమలపు
మొగ్గలను। వాలికిని వురముననెత్తుకొంట్టెవి। నాలశిశ్రీ వెంక్కటేశుడు బెదిమిాదపూవులను। తెలిసిమిారతువెల్లతీదతె
ల్లిమాయను॥ ౩॥ ౦త్తిం॥ వాడి॥ పల్లవి॥ కాంత్తనిసంద్దిమోహముగా నవచ్చెను। చింత్తడింబుజ్జగింబ్బిచిత్తగింబ్బరా
౩౨ ౧౦౪ దా॥——॥ మోగమునంగతడెకిమోదిపైకి నప్పువచ్చి। మగువనితా నేమనిమాదచెప్పినొ। పగదునవదునిమపరా
సవెలశిశిచు। తగునిన్నప ములవధరింబ్బరాదా॥ ౧॥ కన్నులండెదలు వారికాయమెలాంబులకెం
చ్చె। కన్నెనితాకంకనెదిమిసన్నలెసి నొ। బున్నిలెంతకిగులనుకెరసిలివంచ్చెవు। వన్నెలనె కెత్తానకవసరమిారాదా॥ ౨॥
నిలువెల్లంజెమరింబ్బెనిద్దూరపులుకెంగె। కలికినిన్నెదువలెంగాంగిలింబ్బెనొ। అలమిశ్రీ వెంక్కటేశలద్దెనివ్వుగూడితి
వి। మలశియిదువవెనేమన్నింబ్బరాదా॥ ౩॥ ౦త్తిం॥ శ్రీరాగం॥ పల్లవి॥ యెడమాద్దలింకనెలయెంత్తాంకాను। విడువ
రానిబాసలు వెండ్రవచ్చినయ్యా॥——॥ పడంతిపయ్యెడలొని పాలిండ్లునిరునిద్దావిడిదులకెలినిండ్తువిచ్చెయవ
య్యా। వుడివొనివలపులవులుపావద్దనడిడే। విడంగుండదనుంతెందుకివిచ్చెయవయ్యా॥ ౧॥ కండ్డువతినెలమోదికల
గంపువపులతొ। వింద్దులు నిరుంబెద్దవిచ్చెయవయ్యా। కండ్డువమాదలంజెప్పికడునుపచారాలు। విండ్డువుగా
నియూడకుదిచ్చెయవయ్యా॥ ౨॥ కూడంగండనమెను బిసుకుంబానువుగానిసు। వెడుకంబుకటెనిడిచ్చెయవ
య్యా। యూడనెశ్రీవెంక్కటేశయింత్తినింగలకితివి। విడెమిచ్చినిద్దనె విచ్చెయవయ్యా॥ ౩॥ ౦త్తిం॥

మంగళకౌశిక॥ పల్లవి॥ యెరంగరాదిలా తని నెండ్లాంగనే। తరితీపుని నిజమోతగవెండ్లాంగానె॥ —— ॥ యిరవైన నుం
డివిభుండు యెదురు చూచు నునాకు। యిక్కడనేలింగ్గారించ్చెరెండ్లాంగనె। వెక్కసమ్మై నామాఁ వరుదినులాలకించ్చు
నప్టి। చుక్కబొప్పపిడ్డంబడ్డసూడియండ్లాంగనే॥ ౧॥ నారిదినింత్తకనాసుద్దుతియడుగుచుండ్డు। యిరవుగంగొప్పువెట్టరి
ండ్లాంగనే। మరపియాతండు నన్నుమనసులొండలదాయు। తిరముగపలకరిడిచ్చుడెండ్లాంగనే॥ ౨॥ మల్లసినాకుంగాలొ
నమంత్తనమాడుతానుండ్డు। యెలమిండాడురేవచ్చెర్కెండ్లాంగనె। కలకితిని ద్దివచ్చి ఘనశ్రీవెంకటపెవ్వరు ంగాలిబియి
ద్దివుండ్డెగుడ్డెండ్లాంగానే॥ ౩॥ —ఓం—॥ నాదరామక్రియ॥ పల్లవి॥ విన్నవించ్చనెలనిత్తావివమారును। బాసలునివె ఆం
గవాబతిరించ్చెవాండవు॥ —— ॥ వన్నెలనిధీండనె నుబ్బలపింత్తచల్లినాను। మన్నించ్చెవాండవు నీచేపూంజమూండిరి। వి
న్నవాలప్పుడు నితావెగినంత్తా ంజెరినాను। స్నెలనిచిత్తమె సమ్మతించ్చెది॥ ౧॥ జవ్వనమదానని తాసంసమెం
త్తాడినాను। నప్పుడువాండవు నిచెనాసాండిరి। రవ్వగానిచెయ్యివడ్డితతిరింత్త డిరినాను। నివుడిల్లంగరంగెడి
నిడెపామ॥ ౨॥ చెలరెంగినెనెంత్తకిగ్గులతో మొక్కినాను। కలనిన్నాండవు శ్రీవెంకటేశనివె। నిలుచునంజెమరించ్చెనెని
న్ననెనకితే। కలదిల్లనికరుగెకెండ్డువ్వైనది॥ ౩॥ —ఓం—॥ బౌళి॥ పల్లవి॥ యిడ్డరుండెలు సుకౌరె యిన్నిదజాణాలు మీరు।
బాడ్డునండెరవెళెముణ్డాలంతులమీపుడు॥ —— ॥ మోలచెనడిగడవెమోధినెబిరునగవు। తలంచినపనియెదొతపనె
నివుచ్చెలువుండంత్తదిలోనెళిగ్గవడినియెడుద। యెత్తిండిలియవుమాకిదమీండిపనులు॥ ౧॥ చెమరించ్చెన
డిగడిచెలియన్నిమినెల్లు। తమకించ్చినపనెడాతగిలినివ్వు। జవ్వలినాతండండ్డరు సన్నలమెచ్చెంగన్నుల। సముమునైతా
ంచిమాకుసంత్తొసపుంబనులు॥ ౨॥ వాడమెనడిగడవిపులకలు నిమెన। జడిగాన్ననిలొనిసంత్తొసమెంత్తొ। అడరిశ్రీ
వెంకటేశుండలమెనింన్నంత్తలొనె। వుడివానివాయమాకువుద్యోగపుంబనులూ॥ ౩॥ —ఓం—॥

ఆహిరి॥పల్లవి॥పగవారికైనా నిద్దినాయు వద్దయ్యా।తగవలు నివురాంగాండెప్పుడుం బ్డింగాని॥——॥విసుక్కనెలా
డుకొండ్దనెలంతలటాడుట।ఆసలు మతింటెచ్చుక అలకితిని।గాకిలి నమీండ దకాం కలుదొద్దించ్చంగాను।విసమ
ంత్తహీ ద్దనావెగించ్చరాడాయను॥౧॥చాప్పుగాని కైదురులు చూచిచూచివాకి దను।కెప్పులుము య్యంగతెకకె సువడి
తి।వృప్పతి ల్లువల పిల్ల నెక్కమాపెరెంగంగాను।నిప్పువండ్దిత్రమ కమునింగంగరాదాయను॥౨॥కండ్దవకనివురా
ంగలగక్క నంగాంగిదనించ్చి।యిండ్దకొశ్రీవెంక్కటేశయిడ్దెమెచ్చితి।బింద్దలని రతులలాలవిడుకవిక్కదిల్లంగా।సండ్దడిం
౩౧ చ్చికచముల సదమదమాయను॥౩॥ ❖ ॥వరాళి॥పల్లవి॥రండ్దానెరు తువెరమకొని నివు।వెండ్దె పైండినవుంగ్గరాలు
౧౦౭ విలనెపెద్దితివే॥——॥అంగ్గములు గరంగంగా నంత నిక్కా మాదలాడి।యెంగ్గిలి నవ్వులు బిండ్దెవెమెనివు।వెంగ్గము
లలపలనెవిరహపుడెండ్ద గాసి।చెంగ్గదవెన్నెలగొంత్తకెలవింజూచితివే॥౧ ॥కనుంగవచూపులనుకాం
త్తనిందప్పకచూచి।కొనగొరి తాంకులనుంగాసరివి।తనివాకతొలుతనుతామె రవిరులవెలి।వెనకంజండ్దరల
నువెండ్దనంపితివే॥౨॥గక్కనశ్రీవెంక్కటెకుంగాంగిదనులాలించ్చి।వాక్కమాదెచన్నలను వొత్తె విపుడు।తెక్కలనునడుకెయిటిగె
లగూండ్లవెద్దె।జక్కవపులుగులను సారెంగూడించ్చితివే॥౩॥ ❖ ॥గౌళ॥పల్లవి॥రాంగారాంగా వలపులు రచ్చంబడిని।వెంగడె
కివు న్నాండవు చెల్లునిపనిపుడు॥——॥వెనాకవునివైత్తివిన్నపాలు వినుదక।సిసినంద్దెయెంత్తలెదు చెలియకను।
యూసుడ్దల కెవున్నాకమిడ్డకెక్కి నడుమను।చెకినద్దు చెయవయ్యా చెల్లునిపనన్నియు॥౧॥తనియవు నవ్వినవ్విడ
గ్గరినవెడుకల।చెనకంగనెంత్తతెదు చెలియకను।ననుపుల వంక్కలాత్తనడుమనెమున్నాంము।చినికివు తరితిపు
చెల్లునికనింకనూ॥౨॥విడువవునిటిద్దెవెలందిచెలిఅంగువద్దె।బిడుముడిపడదు యీచెలి యిండ్దక।యెడయ
కశ్రీవెంక్కపెకయిద్దెకూడితివి।చెడదు మావూడిగము చెల్లునిపనిపుడూ॥౩॥ ❖ ॥——॥

మధ్యమావతి॥ పల్లవి॥ యెడినావుబుద్ధియింకనేమిశ్రేహును। యూడెసనిశ్రీపనాపై యింతవైవున్నది॥ ——॥ మండ్డలిం
చ్చి నీతానెను మాదిలెడినండ్డిను। యెండ్డనొపరాపనిపనేమిశేతును। వింద్దవెడ్డిమోవితినెనెసనిశ్చినంప్డి। చిండ్డకై
నియధరముబికాక్కైవున్నది॥ ౧॥ నవ్వునట్టి నీతాను నదవలుశేశినండ్డి। యెవ్వలనొజూజమాడ్వేమిశేతును। వువ్వువలెనిమె
నుహాదిగిభాగించ్చినండ్డి। చివ్వనంభెంజ్జేమధ్యలచిత్తడిమ్మైనున్నది॥ ౨॥ పరవుపైనిన్ననినువచ్చిగాంజ్జేశినండ్డి। యింతవుగావె
ండ్డుకోనెవేమిశేతును। గరిమెరావెంక్కటేశకలశిబోదిమునన్న। నిరతవునిమోహముజిమునాక్కైనది॥ ౩॥ ❀ ॥ కు ద్దవ
సంత్తం॥ పల్లవి॥ యిచ్చగించ్చినవ్వునవ్వివేమనెవయ్యా। యెచ్చువండ్డ్లెడుఃఖలోనింకనానతివయ్యా॥ ——॥
యింద్దముఖినిష్టమోక్కియిచ్చినిడిపొంకలనికే। ఆండ్డకునివెమనెచ్చు ఆనతివయ్యా। చెండ్డినితాకిగ్గవాడ్డిచెరువనిలు
చున్నది। యెండ్డారకావడ్డిజా ● నియ్యింకనానతివయ్యా॥ ౧॥ కన్నుల గడ్డప్పుర ● చూచికంబ్బుమువడ్డుసన్నది।
అల్లినాయనితలంపుల ఆనతివయ్యా। సన్నలుమూకంజేశిసంగ్గడికిండెమ్మనుచు। ● యెన్నరాడుతమకముయిం
కనానతివయ్యా॥ ౨॥ యెకశయ్యమీాండనుండ్డి యెడమాదిలాడించ్చి। ఆకతలవియెడ్డివాలానతివయ్యా। కైకొని
రావెంక్కటేశ్వరంత్తనిద్రిమాడితివి। యెకలమయింబాయమనియింకనానతివయ్యా॥ ౩॥ ❀ భైరవి॥ పల్లవి॥ కండ్డిమి
వింబ్బిమినికతలునెండ్డు। నంద్దునవిఆసలుసానలంబడ్డివా॥ ——॥ కన్నులనినా లక్కేవ్వకాంకలనెఆలశేవ్వు। కన్నెరానికా
తనికెకలడాహాండ్డ। నన్నునిలమోరంగవునాసనెలడాంచేవ్వు। సన్నలనెవలపులుచవిగానెవా॥ ౧॥ శేలవులనెనవ్విచ్చుచె
క్కలుచెమరించ్చేవు। మలశిమీాయిడ్డరికిమాదిలండ్డెనా। చెలంగియెలబాంక్కేవుశిగ్గతెలపించ్చేవు। వెలినుండ్డిరతు
తెల్లావెలశేశేవా॥ ౨॥ భావములనెచాక్కేవుప్పైపింబులకించ్చేవు। రావెంక్కటేశ్వరుమిలుచెకూడెనా। పూవువలెంబా
డిగివుబుసకొడ్డినింక్కలానె। యావిదానవెమిమ్మయెనయించ్చునేరనా॥ ౩॥ ❀ ॥——॥ ❀ ॥——॥ ❀ ॥

ముఖారి॥ పల్లవి॥ యింత్తయెంతురా నతుల నెందాఁకాను। యింత్తవడికెంత్తవడి యిప్పుడా నీవలపు॥ —॥
మాఁదలపత్తుఁ దలఁపిదె మనసు కగురి దేఁదు। యెంతెతిక మమ్ముఁ బాదించెదెందాఁకాను। కాదు కర కన్నుల నీరు గమ్మనెదురు
చూచితి। యీదుకలె బుజ్జగించె విప్పుడా నీవలపు॥౧॥ నవ్వులకు గుద్దులేపు నందు నరుపెలవేదు। యిప్పులనెందికియా
నలెందాఁకాను। చిప్పనని దప్పు గెంగ చెక్కనంటె యువెజ్జతి। వెప్పరినం కెరిచెప్పె విప్పుడా నీవలపు॥౨॥ ఆసలకు తనివిలే
దాయాలు కళి గ్గలేదు। యెసివు చూపుల యమ్ములెందాఁకాను। శ్రీ వేంకటేశ్వర కూడితివి … నెందు। యీసు ది
రంగరు నెంచె విప్పుడా నీవలపు॥౩॥ ✿ ॥ బౌళి॥ పల్లవి॥ కె యవయ్య నీవు నీ చిత్తము వచ్చి నట్ల లల్లనా। యీ యెడని
ఆ మత రమ్ము తెద్దుగాఁ గలదా॥ —॥ నగవు తెరచాయ నాకు నీకు నెబాడ్లు। పగటు … మీఁద మీఁదం బాయఁ …
౨౧౬ న్నవి। మోగము చూపు తెకడు ● ముంచ్చు కాను నెబాడ్లు। యెగ సర్యాలిద మీఁద నేడ్డు ● గాఁగలదా॥౧॥ ముచ్చుద తెగ న
మాయ మోహాము లెద్ద ● రెకి రచ్చల బడెను … రత్తులెల్లాను పచ్చిది ● కెం బంత్తములు ఫైఫై సరసమా
డంగా। యెచ్చు రెకలె మీఁద నేమిగాఁ గలదా॥౨॥ యెరతాలు నమ కూడె నియ్యకొల్లె మనస్సు। వారకు తొ బాపలు బా
రవాదిగూడెను। చికానిత … వెంకటేశ జగిన నన్నుం గూడితివి। యీడమెలుకు మేలు లెంత్తే రిరాఁ గలదా॥౩॥ ✿ ॥ ఆహిరి॥
పల్లవి॥ యింక్క నేడ సుద్దులు యెప్పురెందాఁకు నుదిక్కు। బెంక్కమున నికె మోర పిద్దు తింత్తెరారా॥ —॥ ఆసకా లిబి నీవు అన్నదనువల
పెంచ్చిపా నివుండ్తెతి మనసు పడ్డ వచ్చునా। శ్రీ సవె జ్జపెండ్లాడిచె తిరి కొనైన వేళ। వెసరు కాండ్డెనాడె సవిన్న వెంచ్చు వచ్చునా॥౧॥
పెంచ్చి పెడ్డరికమిచ్చి బిలువకే సతులలోనా। కాంచ్చె పరచితినంత్త గాఁడు గలదా। మంచ్చము మీఁద కిందికి రిమ న్నించ్చి అం
తలోనె। కాంచ్చించ్చి నిద్రవాఁ బాతె కాలదాఁకదా॥౨॥ కాఁగిలించ్చునప్పు కొచ్చి కడుం జన్నుల మొత్తితె। లోఁగె వు నవ్వు రానిన్న
లోన వెల్లాను। యెం గివచ్చి శ్రీవెంకటదేశ నన్నుం గూడితివి। చెంగడి రమ్మిచ్చితె నుచెవి సాంకేనా॥౩॥ ✿ ॥ ✿

సామంతం॥ పల్లవి॥ కోరి నిను నియండ్లగు క్కెళ్లున్నది। యెత్తినాంజే యువచ్చునేమి గారతయ్యా॥—॥ పయ్య
ద్యలానిచెలి కిపకొండిబండ్లలున్నది। తియ్యనిమోవిరానతి నెలున్నది। ఆయ్యడమాటలబెల్లాలప్పుడింగాన్నివున్నది। యెయ్య
డంజూచిననిరు యెమిగారత య్యా॥౧॥ చెండ్లి యూపెమోవమ్యూనిచెక్కదద్దములున్నది। కండ్లవయొప్పుముత్యాల
గనులున్నవి। మండ్లవిండ్చినకాంగిదమమ్మగముతెల్లానున్నది। యెుండ్లునైనానికిరులి యెమిగారతయ్యా॥౨॥
అవిథానమ్మనిపూప్పుగలాలవడ్లములున్నది। తవిలినరత్నుల నిధానమున్నది। కవగూడితిరి శ్రీవేంకటదరాయమీరిడ్డ
రు। యెుపలంజూచినమరింయెమిగారతయ్యా॥౩॥ ✿ ॥ రితిగౌళ॥ పల్లవి॥ నెయ్యనిపాసుకాంతాడున్నిన్నిబల్లంగరాడు।
చెంయ్యారంగండ్లమినెండుచెరినితాపాంద్దలు॥—॥ ప్రియముపాలాంజెలిపర్తసతులనితాను। మోయుమాడలిగ్గవ
డిపుసుంసుతానున్నదాన। జా ముపాయువచ్చినిపుసంసముల్లాడేవు। యెమనిని నియ్యకాండ్లనెంజెజన్నమయ్య॥
౧॥ పలుమారునితానవ్విపరాత్తె వుండ్లిననితా। పలుకంగలిగ్గువడిభావింప్పుచున్న దాన। కలగన్నడ్లవచ్చి కండ్లవలండ్లవు
నన్ను। బనివిమ్మి యెమున్నదినాబతంకునిచేతిడి॥౨॥ మచ్చికతానిస్తంగూడిమన్నించ్చిననితాను। పచ్చికియలిగ్గవడిపదంకవుంన్న
దాన। యెచ్చుగా శ్రీవేంకటదిశయద్దినన్ను నెనితివి। విచ్చనవిడాంయునావిభవములెల్లను॥౩॥ ✿ ॥ పాడి॥ పల్లవి॥ నెనిమీననంజు
మ్మినెలంతలాల। తానేంకమ్మైలిగ్గవడితాండానె॥—॥ అప్పుడువచ్చెననియానలువెడ్డినవాండు। తప్పునిబాంకనివా
ండుతాండాని। ముప్పిరినెనింత్తలానివోముచూచినప్పితెను। దప్పుడెంలిగ్గవడితాండానె॥౧॥ వుక్కమీరివిరహా
నవ్వుడికిండ్చినడ్డివాండు। తక్కికరుణించ్చెవాండుతాండానె। ముక్కమీండవిలిడురమోనమునెనుండ్లితి। దక్కిలిగ్గ
లపునింగితాండాని॥౨॥ ఆగపడిరాజసానానడ్లవిజ్జువింగివాండు। తాలికూడినవాండుతాండాన్ని। జగమిచ్చురతి
లా శ్రీవేంకటద్రిపురుండు। దగడాడ్లిలిగ్గవడితాండానె॥౩॥ ✿ ॥ ✿

సామంతం॥ పల్లవి॥ జాడ్డవానివాండ్లవైపు ౦బిమమ్మంజెనకేవు। సుద్దులుచెప్పినవారుసూదిప్పుగా ॥——॥
ఆడినమాదరుత్తరమాటనిగిపవెంగాక। వాడికచెలులమెల్లావాడింప్పవమా। జాడగాడుమాతొనెలసగ్గాలాడీవు
పెండ్లి। విడిలందుక్కొన్నవారువియ్యమండ్డిరా॥౧॥ చెప్పినచెంతకుచెంతచేరినిస్నుంజేసునంగాక। యీసుడిచ్చేదెలులము
యియ్యకొనేమా। కోసలువెడ్డతినంద్దచేరంగులెలపట్టివు। కైసిపినవిరందండ్డుకాలుపొక్కిరా॥౨॥ కొంకకనీరసుల
కుగులోనిదివులెకారావంక్కలొత్తెచెలులమువాదిచెప్పిమా। కంక్కిగా శ్రీవెంక్కటేశ్వరాంత్తడానెభచ్చిరూడే। లంక్కెలమద్ది
లముమిలములాడేమా॥౩॥ ✻ ॥ముఖారి॥ పల్లవి॥ తలితెలిమిన్నాళ్లకుడెపసగుడ్డువెలుపలలొపలవెల్పొతివి
౮౧ ంతది॥——॥ కాయముచాక్కతెమిూందకనుచూవాక్కతెప్పె। ఆయనాయనెంత్తనికుఆనాదము। యియెడంజు
౧౦౨ చినదివుయిరుమోనసూది వైచాయలకునాలుగుపాస్తముధరించ్చి తి॥౧॥ వుండ్డెదివాక్కతెయింద్ద
పండ్డెదివాక్కతెవద్ద। రండ్డు ననడపివునిరాజసమునా। పండ్డనుంగాయ యున్నెనబలుపుల్లజొరవై। యెం
డ్డనిడకన్నులనుయెలయించ్చెదిపుడు॥౨॥ వురవునమహాలక్ష్మివుద్బొనివింపునమోవి। శ్రీగ్గులమించ్చేవునేండు శ్రీవెంక్క
టేశ్వతారలించ్చివలపుగుడులుగుచ్చినవాండవైపరమ్మునిపామునంబాయవునిదిపుడు॥౩॥ ✻ ॥భైరవి॥ పల్లవి॥ నీకునా
కియెలికవునేనండ్డినా। కాకరిదివ్వలంబొండ్డికరంగెవుగాకా॥——॥ తీయనినామోవిమిూందతేనలత్తపులేకావా
యయ్యాఆమాదలలొపాగరున్నదా। నియంత్తనివుకికిదినెరసులచెంతలలొ। పాయకవెంగ్గిలుండ్డద్రమసివుగాక।
౧॥ కన్నులనాచూపులలొకమ్మినతేదలేకారా। యెన్నడికన్నడిసుద్దియెట్టనున్నవా। నిన్నమొన్నధించ్చుకొన్నదిమినిరిగలు
చూచిపన్నీవాక్కజాక్కదిభావించ్చెవుగాక॥౨॥ నెజ్జనాచేంతలలొనిండ్డునరసమికారా। గద్దెవజ్రపుగాలిఘాతలున్న
వా। యిజ్జిశ్రీవెంక్కటేశయనలితీవిమునన్నాగుచ్చననవి। యూనివిగూడించ్చేవుగాకా॥౩॥ ✻ ॥

నాద॥ పల్లవి॥ యెంత్త నదకాండవాయె వ్వరినెలయి ంచ్చెవు। చింత్తి ంచ్చితినాకైత్తే చిమ్మిరింగింగాపము॥ —— ॥ కన్నుల
జంక్కించ్చెవు కడుజాంకనాడితిను। సన్నలు శేశెవుని వుసాడించ్చితిను। యిన్ని దజాంకనాడితే యెట్లనయ్యానీకు। నిన్నుంజూ
చినాకైతేనింద్దుకానింగాపము॥ ౧॥ చెయిచేత నదిమెవు శిలవ్వులనబ్బితిను। కాయమునాడించ్చితే యికతమాడెవు। ఆయా
లునెందడవిత్తినలపిలవచ్చెనీకు। మాయలు చూచినాకైతే మర్క్కరించ్చి ంగాపము॥ ౨॥ నించ్చెవు కాంగిదను నిన్నుంజూచినవి
త్తిను। మంచ్చము చెకింగిలితే మన్నించ్చెవు। యెంచ్చంగ శ్రీవేంక్కటేశయింపువెట్లయనికు। అంచ్చెల్ల మోదిగండ్డికినంద్దుకా
నింగాపము॥ ౩॥ ✤ ॥ శ్రీరాగం॥ పల్లవి॥ యింత్త యెండికిబాలు నిండ్దరూదినెరు। రంత్తులియకిపు డిట్టిరావయ్య
లోనికి। —— ॥ కాపమువెల్లాంబాసెకారతలెల్లాండిరె। ఆబాడ్డనివ్వరాంగానలుకేమాకె। నిషలుకవెల్లావింద్దినివ్వుతెం
డుకొనవెల। రాంపులియకిపు డిట్టిరావయ్యలోనికి॥ ౧॥ వేసదయించ్చుకేలెడువె రపులుపనిలెడు। శిసలు నివ్వువె
ద్దంగంజింత్తయుంక్కలోనిసింత వెల్లామంచ్చివేనిన్ననాడంజూచ్చువెడు। రాజికక్కేవల వులురావయ్యలోనికి॥ ౨॥ చెమ
ధిలుచల్లనారెచిత్తము వ్వడుకువాయ। నెమ్మశి శ్రీవేంక్కటేశనివ్వుగూడంగా। తమకేము లిక్కరిచితప్పువెప్పరికి వెవు। రమ
గొయుండనిసమొక్కరావయ్యలోనికి॥ ౩॥ ✤ ॥ దేవగాంధారి॥ పల్లవి॥ రాకెఆతనినెలరవ్వునిలేరు। దూరించ్చుకొండువ
చ్చిసంత్త్రాసపడ్డనిపుడు॥ —— ॥ చతురుండైనవాండుచనవ్వులిచ్చినవాండు। సతింగరుణించ్చిమన్నించ్చకేమాసునా।
మతిలోంబాయనివాండుమనముచెప్పినదాంకా। యితవెరంగనిచెంత వింత్తలేలినా॥ ౧॥ మూదలాడియడ్డివాండు
మర్మమెరింగినవాండు। ఆందదానికిబాసిచ్చిఅదెరంగండా। సూదిడెవలినవాండుజాలలిమయుం ద్దరిచేత। కూ
డిమింగాసరింప్పించ్చుకొనంబాయునా॥ ౨॥ శ్రీవెంక్కటాద్రివాండుచెరినమ్మించ్చినవాండు। యీవనితంగలలితా
వెరవయ్యానా। డివ్వుండితండ్డైనవాండుతెరవలునవ్వెడెల్ల। భావించ్చుకొను చుమిలేపచరించ్చుండా॥ ౩॥ ✤ ॥

రామక్రియ॥పల్లవి॥సాకేరులు నిము నిషు సతులు మీరడుగకే। డికాని మానిజములు డెలుసుకొనే॥——॥నా౦
చ్చితాను నగంగాను బొమ్మలజంకించ్చితిని।తెంచ్చెకచేలులుపాడిడిచ్చెకె మీరు।కంచ్చుముహాత్తుకరాంగాంగప్పు
రానవెక్కితిని।యెంచ్చెకయెవ్వతెడిమెతెప్పకచకే॥౧॥పిరుకొనిబిలువంగంబెడవులగానాంగితి।తెరచిమాసూడుంబా
డుదిడ్డకేమీరు।చెరిజారించ్చెంబియ్యెడచేతంగాప్పువద్దితి।సారపుమాపంత్తములుచక్కంబెద్దకే॥౨॥మోవిడానేయి
య్యంగాను మోనపల్లునాంకించ్చితి।శ్రీవెంకటపతికుకునాకుంజెప్పకెబుద్ధి।డేవుండుతానన్నుంగూడెతెలిసినిమోక్కితి।
యివలంజూచినమీరుయింకనేమనేరే॥౩॥—॥సౌరాష్ట్రం॥పల్లవి॥మమ్మిమిబుజ్జగించ్చెవుమాకేమి।సమ్మతించ్చి
౩౨ నికుసంతానముత్తెతెమిలూ॥——॥పయ్యెదజారిననిమిభ్రమసిననిమికినసు।నెయ్యమెంత్తచెసినా ను నికుమేలు।యి
౧౦౪ య్యెడసతులతానెనెమ్మెలు మెరసినికు।అయ్యెజియ్యెవెద్దినాను అప్పుడినిమే లు॥౧॥పవ్వళించ్చివుండ్డినిమి
బడలివుండ్డితేనిమి।నివ్వెదించ్చి కాంగిలించ్చెనికుమేలు।రప్పగానికాలువునరాజస ముచెల్లించ్చి।పువ్వులవేసినడ్డ
పహాగడితేమేలు॥౨॥తలవిడివుండ్డినిమితప్పకచూచిననిమి।నెలవునంగూడితివినికుమేలు।చెలంగిశ్రీవెంకటపతిచేరినన్న
నివితివి।యెలమిమనసరసాలెండ్డకైనమేలూ॥౩॥—॥వాండ్డవసంత్తం॥పల్లవి॥మనసిరంగినకల్లమానుపరా
డు।యెనలేనిజారత్తునివేమిశేతు వయ్యా॥——॥దప్పిగొంద్దివనినికుడయడలంచితింగాక।చిప్పులియొపనులా
చెక్కితివంద్దినా।కెప్పువెత్తిచూచెవుకిసులువుద్దండిడ్డెవు।నెప్పునసామెంముచూచినికేలకలంగా॥౧॥కళలునిమోము
ననెరానవచ్చినంబ్బింగాకే।నాలుకినికతులలాంబాప్పువెత్తినా।చలములజంకించ్చెవుసన్నలనుసాదించ్చెవు।నెల
వైనాయిచ్చులకునికేలకలంగా॥౨॥నెరుపరివాడువనినిన్నునేమెచ్చితింగాకే।తారుకానాకేళిమాదతగిలించ్చెనా।
యారితి శ్రీవెంకటపతి/కయెనకితివిదునంన్ను।నిరచనకునవ్వితేనికేలకలంగా॥౩॥—॥——॥—॥

శంకరాభరణం॥ పల్లవి॥ తానె నీడ ఆతండే డడయ లుడలంచ వచ్చి॥ యీనె పానంగ మద్దిమి గాయి వినొక్కి పుడ్డలు॥——॥
నగుతా నాతని నంజ్జి నాతోను నివివాడించ్చి॥ తగవు చెప్పరే మీరు తన మగండా॥ జిగితోనే నికతా నంజేసి డిచింతల వేళ॥ అగ
పడి తానప్పుడడ్డాలు వచ్చినా॥౧॥ కొప్పు నెజారండి తికరతలలు డాంగూడడ వచ్చి॥ తప్పుకె చెప్పరే మీరు తన మగండా॥ చప్పి
లురతుల లౌనంజికాక శశివేళ॥ యిప్పుడివవనె తొవ్వబుంచ్చుక వచ్చినా॥౨॥ చెమరించ్చు నింగూడి తేచెరితొ విసరవచ్చి॥ త
మకించ్చుక చెప్పరే తన మగండా॥ జమలి శ్రీవెంకటేశు సాడించ్చె దియదివేళ॥ గమి గూడుకొని తాను కావంగ వచ్చినా॥౩॥❁॥
నాదరామక్రియ॥ పల్లవి॥ రచ్చలంబడె వలపు రావయ్యా॥ చెచ్చెర వచ్చి ప్రియాలు చెప్పించ్చుకొవయ్యా॥——॥
డగడొద్దె వలపు తరుణికి నిచ్చాపునలు॥ యెగసక్కెములు శశివేమయ్యా॥ చిరిరించ్చె వలపు చిత్తములొంకొరికల॥ మో
గము చూచియ్యైన మోక్షించ్చు కొరాడా॥౧॥ కుచ్చి పారి వలపులు కొమ్మ చెమ్మ దయిరుల॥ మచ్చురమె మిగ
ల్లాను మానవయ్యా॥ పచ్చునా యువలపులు పలుపులక పైరులు॥ ముచ్చుడడిఆ పెచెత మోక్షించ్చు కొరాడా॥
౨॥ నానివిరిసె వలపు నాతి ప్రెలవి నవ్వులు॥ తెనితగిలిపు మానిలివయ్యా॥ కొనల శ్రీవెంకటేశ కూడితిరి మీరిద్దరు॥ మోనా
ననూరకయిద్ద మోక్షించ్చు కొరాడా॥౩॥❁॥ దేశాక్షి॥ పల్లవి॥ చెప్పరాదు వాయెత్తి చెలి దిమీ చింత వెల్ల కప్పిననిగు
డ్లల్లంగానవచ్చు నింకను॥——॥ కామిని యిప్పుడు నీతోంగన్నుల నెమాదలాడె॥ యెమనియనినడొయ అంగం
గాని॥ వాముల్లైనవవిగొన్ని వలపులు పులకల్లే॥ యీమాందరామొం దయినవచ్చు నింకను॥౧॥ చెలియయిప్పు
డు నీకుంజెతులార శివచెసి॥ చల్లపద్దిమ మర్గమెత్తి సాదించ్చంగాని॥ నిలువెల్లం జెమరించ్చె నీకు మోహరసముల్లై॥
తలంపులు తలంపులు తారుతాకొయింకను॥౨॥ అంగ్గనయిప్పుడు నిన్ను నాయెములం ద్దంగంగూడె॥ సంగ్గించ్చి మీ
భావము తెపరచంగాని॥ యింగ్గితాన శ్రీవెంకటేశు నివెనచ్చితివి॥ యెండ్లిలి మీమోవు లివియెరుప్పడె నింకను॥౩॥❁॥

లలిత॥పల్లవి॥పండ్లిహొల్లవొయానాపద్దిగానిమనసు।యెండ్లనిడసండెళియింత్తకొపంగలనా॥——॥చాలుం
ఖాలుచెలియాచ్చవిగాదనాలయూ।మిలువాండ్లైతింగదాఖూరంజూచెదినాళికొండుమొదలనెనవ్వులనిహొడ్డవు
చ్చి।యెలినప్పుడిలింగాకయింత్తకొపంగలనా॥౧॥చావెంలవెమగసువాంతికికైతెసవా।మోవులునాంకితింగదామోనచూ
పిడి।రావిజిసుక్కైనవాండురచియించ్చితలితిపు।యెవివరమోకండ్డముయింత్తకొపంగలనా॥౨॥వింద్దివింద్దికొంత్తావి
తవచ్చెంగొంత్తా।తాండ్లివలెనైతింగదాడొమ్మిసిసిడి।దంద్దిఆవెంక్కటేశుండుతానెవచ్చినన్నంగాడె।యింద్దిలొనెనన్న
మెచ్చియింత్తకొపంగలనా॥౩॥ ॥మంగ్గళకౌశిక॥పల్లవి॥కదునాడెచ్చుకయింత్తింగాతువుగాక।దొంతనముమూ
౩౨ బిత్తిడూరంగనెమున్నది॥——॥నిండ్డుకొన్నవిరహసన్నదనుండ్డింజెలి।యెండ్లనుండ్డంగానాడించ్చివెడమాదలు।పం
౨౦౯ డ్డవండ్డనడ్డియవలచినవల పిల్ల।సుండ్డిగాయిళిసుకొండ్డింగాసంనెము న్నది॥౧॥పద్దరానితమకానపా
నుపుప్పినుండ్డిచెళి।వెద్దనుండ్డంగాంజల్లెవువెడనవ్వులు।పద్దంబద్దంబాములాయపంత్తపుంగాళికెతెల్ల।పద్దినడిచలమె
త్తిపలుకనెమున్నది॥౨॥కన్నడనియకనిన్నంగాంగిలించ్చుపండ్డిచెళి।చన్నులనొత్తంగనివునాకెలొంగెవు।పన్నంబన్నపండ్డి
లాయబయలుఆవెంక్కటేశ।నిన్ననాపింజూచుకొండ్డినెరముళెమున్నవి॥౩॥ ॥లలిత॥పల్లవి॥అరంగ్గంజూడకొ
అడెకృష్ణమఖామలు।హాళిమిమించ్చినగాకిలు॥——॥కొడ్డెదివ్వుడ్డుకొలలసంప్పులు।సుద్దులంబొ
ంచ్చెడిగాపాలులు।అద్దులుంబండ్లనద్దిచక్కిలాలు।చుద్దులనెక్కడచూచినసూ॥౧॥యెంగెదివిధ
లుయుండ్లిండ్లవాకిళ్ల।వాంగిపంచ్చమహావాద్యములూ।డాంగిలిముచ్చిమిండ్రావెదిపాలును।
చెంగదిరినెండ్డుచెయిబాంచినా॥౨॥కొరికిదిజున్నలుగడ్డపెరుగులు।వారలువడ్డెదివ్వెపులుసూ।
యూరితిఆవెంక్కటిశునిసన్నిధి।ఆరితిరినెండ్డనరకినసూ॥౩॥ ॥——॥ ॥——॥

రామక్రియ॥పల్లవి॥నీమనసాపెయెప్పుంగునిక్కముగాను।గామిడితనానంగానికలుగదువలపు॥——॥చెక్కునొక్కినివ్వు
ముంద్దుచేయువడ్డితియ్యుదాంకా।అక్కడనెనిలుచుండ్డెనాపెనాడించ్చి।నిక్కముదింత్తెశేకెయనెరిచినవారికింగా।తిక్కె
చిత్తికినిలానైవిద్దించ్చువలపు॥౧॥ననుపునినింత్తెశినవ్వులునవ్వినదాంకా।అనువుగామాటలాడినాపెనాడించ్చి।పెనం
గ్గిబియుదువంద్దిచెసచెల్లివారికెకా।వెనకముంద్దరికెల్లావెలవెద్దువలపు॥౨॥కంద్దువలనివ్వుగూడికరంగించ్చినదాం
కా।అండ్డానవిశేలుగాచెనాపెనాడించ్చి।యిండ్దునెశ్రీవేంక్కటేశయిదువంద్దివారికింగా।సంద్దడించ్చిమాయంద్దెసరి
ద్దాంకెవలపు॥౩॥ ॥ముఖారి॥పల్లవి॥యింక్కనెలగుద్దుయిన్నియుజయదంచబడి।మంక్కతెల్లండిరెనింకమాన
రాదుకాంద్దులు॥——॥చిగురనెజొన్నెపైచెలిచెరినదిచింత।వాగినదికానగారివాంతలునివి।తానువలెవలపులుతా
పకాణాలకవచ్చె।మూఖమ రత్తనాతెంబికిమోహరించ్చెకాంద్దులు॥౧॥ఆడినదెల్లాంజెల్లెనంగ్గనమాటనితా।
విడుకనిణామ్మాయనివినో డముల।విడుదాంక్తమోనవ్వులువెన్నెలతేటలుగా పొయూడనెలమారిగ్గలుయిత
వాయకాంద్దులు॥౨॥పద్దినదెల్లాంబత్తముపడంతినిరతులలో।ముద్దినదిచన్నులునిమోనచేతుల।యిద్దెశ్రీవేంక్కటే
శయిద్దరునుంగూడితిరి।అద్దురెక్కెనిండ్దరికాంనాఆడికొంకాంద్దులు॥౩॥ ॥గౌళ॥పల్లవి॥వద్దువద్దుమోలానవ
ద్దివాడులు।సుద్దులమాదలకిసూడువద్దిరా॥——॥పంత్తములాడితేనెమిబలిమిచేశితేనెమి।వింత్తలెనిమనసులవెల
ంథుల్లకు।దాంత్తరవలపువెల్లతాడుతనెవెండ్డరాంగా।యింతమాత్రపువలపులివిచెల్లవా॥౧॥గబ్బితనమ్మైననెమిగ
ర్వముచూపిననెమి।వుబ్బుబిజవ్వనముల వుబిడలకు।నిబ్బరపుదసవెల్ల నిండ్డుకొనివుండ్డంగాను।అబ్బురపుండమ
కములవిమానినా॥౨॥కన్నులమొక్కినానెమికాంగిలించ్చుకొన్ననెమి।నిన్నుంగూడివుండ్డినదినెలంతలకు।మన్నిం
చ్చుశ్రీవేంక్కటేశమరినియాసవుండ్డంగా।సన్నపుమోవితేపులచవులెక్కవా॥౩॥

నారణి॥ పల్లవి॥ ఏంత్తమిచ్చ్రుంగావయ్య వచ్చివయ్య। యింత్తనివు మన్నించ్చ్రుతే యియ్యకొంద్దినయ్య ॥౦॥ — ॥ వెలది రిన
వ్వు వచ్చి చెరిఁగితా మాఁదఁడంగ। వులివచ్చి నంము నితా నోపమయ్య। పులకలు మేన నిండ్డ వొంచ్చివద్దంగా నుండ్డంగ। యె
లమిన్ని స్నెరయంగ నెంత్తదాననయ్యా ॥౧॥ చెక్కులంజెమట నిండ్డి రిగ్గులు నెంబడంగా। వాక్కమాటెఁజాణతనాలోపమయ్యా।
చూర్పులు మత్తిరి వచ్చి సుద్దులు నిచెవినంగ। దక్కె నన్నిపనులు నుత్తమకించ్చునయ్యా ॥౨॥ కాయము కళలు రేంగె కాంగిఁటని
న్నుంగూడంగా। వాయ యప్పుని న్నలయించ్చు నోపమయ్య। యీయెడ శ్రీవేంక్కటపతి యిద్దిన న్ననెలితిటి। చాయలు సన్నలులో
౭౯ లోసరి వచ్చెనయ్యా ॥౩॥ ॥ కొండ్డమలహరి॥ పల్లవి॥ కొంక్కనికెందరి లోనంగాచున్న దడిచెలి। అంక్కెమె నివుఱాంగాను
అలుగు నాయీక ॥ — ॥ యెక్కడ నివుండ్డి నానుయింత్తివాండ్డనిరుసురి। చిక్కించ్చ్రి యింత్తికి నిచిత్తమెసరి। పుక్కిటచెలు
౧౧౦ వెండ్డరుణ్ణాకాదలు వెద్దినాను। అక్కరగలడునితా అలుగునాయీక ॥౧॥ యెమిమికెరివచ్చి నాయిండ్డికి విచ్చే
శిత్తివి। కామించ్చ్రికన్నులంజ్జూచే కాంత్తని మోము। గామిడి చెలువెంత్తికి గడియుంచ్చి చెప్పినాను। ఆముకొన వలచి
నిక లుగునాయీక ॥౨॥ సతు వెండ్డప గల్ల చనవు లిసతివే। ధృతి నిక్కంబద్దనసు డివులాయను। యిత్తవై శ్రీవేంక్కటపతి
యేకమ్మైరి చెలువెల్ల। అత్తిరతింగూడె నితా నలుగు నాయీక ॥౩॥ ॥ వరాళి॥ పల్లవి॥ వచ్చి వచ్చిరమణుండు వారిద
నెలని లిచే। తచ్చునలెల్లాండెలిపె దగ్గరి రమ్మనవె ॥ — ॥ వలచినయద్దివారు వడి నెదియాడినాను। మలచినవ్వుదగా
రమంక్కు వెంధరి। చలములు సాదించ్చనవతిబారా యేమి। తలంపులొకోడచెచ్చె దగ్గరి రమ్మనవే ॥౧॥ కొమరపా
యపువారు కొచ్చ్రి కొచ్చ్రి చినంగితే। జమళించ్గై కొండ్దగా కసదు వెందరికి। వుమురంటెద్దంగనద్ది వుక్కి నకూడాయేమి। త
మకము చెలంబెద్ద దగ్గరి రమ్మనవే ॥౨॥ వొత్తుగూడినద్దివారు వాదిగి కాంగిలించ్చ్రితే। పొత్తిమెచ్చు చతెంగారెలా నవెందుకె।
వొత్తి శ్రీవేంక్కటపతి యుండు వాడె వద్దినన్నుంగూడె। తత్తళించుమాడచెప్పు దగ్గరి రంమనవే ॥౩॥ ॥

డిశాక్షి॥పల్లవి॥వద్దికిగ్గులింకనేలవనితెలియడుదను।వెద్దదిరనెమతిరవేతుమాయిద్దరికి॥——॥పలుకుఁడిపెం
విండప్పపట్టిమోవిబాగాలు।కలిగెనేండునిరుంగాంత్తవల్లను।పులకపువ్వులకేసబుసకొప్పునురమ్ము।నెలంతవుటెకానెనిడెని
వల్లను॥౧॥శిరులనవ్వుగండ్లాలుబెమదలపన్నీరు।దొరకెనేండునిరుతాయ్యవిల్లు।సరసపుంబొంత్తనాలునఖపుగాని
సొమ్ములు।నిరతినావికుంగూడినివల్లను॥౨॥గబ్బిబామజంకెనలుకలిలమెనుంకువయు।అబ్బెనునేండునిరునంగ్గన
వల్ల।గొబ్బునశ్రీవేంకటదేశుఁడితివిజప్పనికి।నిబ్బరపుతమినిండెనివల్లను॥౩॥—॥ధన్యాశి॥పల్లవి॥వీనదియెండ్ల
లుండప్పనావెరవానకాలానకు।వాసినకాంకలురతిపచరింపువప్పునా॥——॥పిడంబెట్టితేవలపుపిరుగువండ్ల
డిపా।కశిరొంచుబాతేవిరిగిబాఘుంగా నిగాగవింట్రంమ ఇనికతలకుతొంగానె।దూరంబాయ్యవృగనరతుత్తుము
కొమనసు॥౧॥బవిగొంట్టితము రమబర్కేరపంట్పడిపా।కవమాధితెఅప్పకొరవేగుం గాని।నవకపునాయకుని నవ్వు
తెల్లాంజెకొనవే।తివిరెయగ నకప్పెతిగెనాగుబలిము॥౨॥పనిగొంట్లెజప్పనము బంగ్గారువండ్లెడిపా।దినము
లుచొబ్బితేవన్నెడిసుంగాని।య్యనసిసశ్రీవేంగ్కదేకుండునబ్బింత్లాంనె।పినంగెవుగనరముప్పిరిగానుబిరము॥౩॥—॥
దేవగాంధారి॥పల్లవి॥యింక్కలమేగిరంగవేయింత్తిమాతొనేండు।లంక్కెలిరంగ్గారములలివిమాఱంగారె॥——॥
బిసఱంగెమ్మోవిపైబిలుకేవొద్దిపరునా।మిగులంగరొవిలలమెంతగ్గాక।పినింజేక్కుదప్పము లచెమవబిత్త
డిలే।బాగరుమెజుంగులకలలబాడిరాలుంగాక॥౧॥జక్కవకుచంబ్బులకుచంద్రాయములేలే।నిక్కెరత్నపుపేండ్ల
నిగుడుంగాక।పక్కనడుమునుబయలువాంకనేలేలరు।అక్కడనిద్దాపుగాలిఅలరుంగాకా॥౨॥బాంబ్రితను
వల్లిపైపులకమోలకలుడిలే।పంచబాణస్తువిరులండ్లపరగుంగాకా।యెంబుంగలశ్రీవేంక్కటేశుండిడి
నాకూడె।ముంచ్చుకానితలంబాలుముసరుకొనుంగాకా॥౩॥—॥

ఆహిరి॥ పల్లవి॥ యిందరిబుద్ధులుచెప్పిరేయింకా నాకు। మొందలాడుదగాకముచ్చువల్లెదా॥ —— ॥ పతింబాని
ననెరమిపెక్రానినాకుండ్డంగాను। అతనినెంత్తేశిమ్మాదలాడుమనెరే। మతిలోనినామంత్తేమళ్ళవిసుకొనికొంత్త। వెత
డిచ్చ్రుకొంటగాకవెగిరించ్చెదా॥౧॥ పంత్తమాడినగర్వ్వపుబవిమినాకుండ్డంగాను। రంత్తులనాతనినెద్దురప్పరితుని।
వంత్తెనావల్లపచ్చినవగపిల్లాంబెడంబాయత। చింత్తెదిచునకొండ్లగాకలెగ్గవడెదా॥౨॥ కాంగిదంగూడినయద్దిషునత
నాకుండ్డంగాను। ఆంగుచునాతనినెద్దుఅలయింత్తునే। తాంగినచెమదలంరతొండనెశ్రీవెంక్కటేశు। కింగినవ్విం చ్చుఎ
౭౯ గాకరిచ్చువడెదా॥౩॥ ❖ ॥ దే సాళం॥ పల్లవి॥ విన్నపములింక నిలవేగినంత్తాను। మన్నించ్చుకొంకనుండ్డిమతియెడి
౨౧౧ త్రాణ॥ —— ॥ కాంత్తకునివుచూచినకనుభూప్రులేత్రాణ। మంత్తనాననివాడినమాదలేత్రాణా। పొంత్తనిపైతలపి
ంతపాడ్డవాకలేత్రాణా। యింత్తవనివురాకున్ననింకనేదిత్రాణా॥౧॥ నక్ నాషికపుడునినవ్వినన్నవ్వులే
త్రాణా। పలుమారుపంజెని నడ్డిబాసలేత్రాణా। పాలపినివువెలినపువ్వులచెండ్డే త్రాణా। పలుపించ్చుకింకనుండ్డి
పిక్కబిల్లుంత్రాణా॥౨॥ సతికన్నకొదమిలాచనవిచ్చుదలేత్రాణా। వ్రతముగావిం ద్దికివచ్చుదేత్రాణా। గతియైశ్రీవెం
క్కటేశకొంగిలించ్చునదేత్రాణా। తతినిద్దికూడకుండ్డితగనేదిత్రాణా॥౩॥ ❖ ॥ మధ్యమావతి॥ పల్లవి॥ యెన్నిదికింకెడ
యుయాడనున్నది। వన్నెచిత్తరువువ్రాసివనితంజేసితివా॥ —— ॥ చిత్తమెల్లనిరాయచేసిగుల్లతెల్లనెగ్గులాయ। వత్తివలెవిర
హనవాడెడిపామ్ము। యిత్తలనివద్దంబొండ్డియున్నండింకపడెడేరు। కొంత్తగాకరుగుగడ్డికొమలింజేసితివా॥
౧॥ చెమ్మగించ్చెతనువళ్లిచెమ్మలుచేతికివచ్చె। బిమ్మిదింగిపులకలచెద్దుమొలచె। తమ్మివలెంజెగ్గలించ్చెతరియన్నండె
ంకతొలు। బొమ్మకుప్రాణముసొసిపాలంతింజేసితివా॥౨॥ విడపుమోవివెలసవెగటుతంగ్లాంబాసె। విడుకరతులచేత
చిట్టివాంగెను। యీడనెశ్రీవెంక్కటేశయింత్తినిద్దికూడితివి। నిడకుచ్చైతన్యమిచ్చినెలంతంజేసితివా॥౩॥ ❖ ॥ ❖ ॥

కేదారగౌళ॥పల్లవి॥ ఆయములకెల్లా గురి ఆతనినామములు। చాయచూచు కొమ్మనవే జాణమెచ్చె నిప్పుడూ॥
॥——॥ తలపొంతలకు గురి తానూ నేనూ నిద్దరము। పలుకులకెల్లా గురి పంతమోర్చడి। గెలవి నవ్వులకు నుచెలులిం
ద్దరును గురి। తెలుసుకొరమ్మనవే తెల్లవారె నిప్పుడు॥౧॥ తగులాయములకు గురితే నానా సంతకాండ్లు। పగడములకెల్లా గు
రి పచ్చికెంతలు। అగపడ్డండ్ల వుపుని అడియాలమ్ములు గురి। మొగమెడిరమ్మనవే ముప్పిరి జాము మెచ్చెను॥౨॥ యిచ్చినచా
ంగిళ్ళగురి యిద్దరి తమకములు। విచ్చనవిళ్ళకు గురి విందురతులు। యిచ్చ యెలతి వేంకటపతి నుండి ఇంత్రకేళికూడె సంక్రాం మెచ్చి
కి తొరమ్మనవే మధ్యాహ్నమెక్కెను॥౩॥ ——॥ఆహిరి॥పల్లవి॥ మగువ వసదిక్కై పురుమరి యెటున్నా నీ చేకాక। తెగవు ధవ్వాలు
నివే తలపాయవలదా॥ ॥ యేపున నియంత్ర నీవు యింత్రివిపారించువనే। అపి మూధవిన వద్దా అయిత్యా నివు
చావలానవికంప్పినవతికెద యువుడ్డి। పాపపుణ్యములు నివుభావించ్చుకొవ లదా॥౧॥ పంత్తానని కైవడ్డికెప
కొనినివురాపున్నాంచెంత పంపుకియ వద్దా కద్దనివు। పొంత్తని మొగమొద ముపొదగు పొరెండ్లుగవిగె।
చెంత్తనివిచ్చినబాస చెల్లించ్చుకొవలదా॥౨॥ యిలత్రివేంకటపతి నుండయెంత్త రాజసమ్మైనా। చెలిమే యిట్టు చూడవద్దా చెలంబొ
నివు। తొలంగకూడితేవితొడియాపె యెచ్చురించ్చుంగ। నెలకొన్నటి గుణాలునెరపంగవలదా॥౩॥ —❀— ॥పాడి॥పల్లవి॥ తా
సువండ్లు దిమనసు తప్పులు నిం చెలివు। మూపిన ముత్యాల వవెముంచ్చిని నవ్వులు॥ ——॥ పొలంతి కెబొ నయిచ్చి బొమ్మ
దారిపై వుండ్డంగ। చెలివెరాకతెవచ్చిచెయివద్దిని। బలిమియు వ్వరిదాపనులు దాడంత మొచె। నియువు నూపువండ్డిన్నిమిని
పులకలు॥౧॥ వనితకు సన్నకెప్రత ముపద్దుమండ్డంగా। పెనంగి విరకాతెతాంబిలిచినిన్ను। చనవు లెవ్వరి వాలొచేవులు చెం
ద్దండాంచి। పానింగిపాంకరు నిప్పె పుడ్డండమిగావలపు॥౨॥ కొమ్మవంకతె తొంబెండ్లికొడుకమ్మైనివుండ్డంగ। కొమ్మరనుకల
చిన్నొంగి విం చ్చిని। యిమ్మలత్రివేంకటపతి యిద్దరి తొమొగమొడ। యిమ్ములకొదికింబడి గత్తెను నిరతులు॥౩॥ —❀—॥

శంక్కరాభరణం॥ పల్లవి॥ యెమె నా నాడే వారినే మండ్డను। మోము చూచితే వెరుపు మొయ్యము మూకు పున్నదా॥——॥
అడియాలము గని వుఆడే విసత్యాలె కాక। కడు మా వండ్డవారి తొంగల్ల లాడే వా। జడిశి తొల్లి ఆసుర సతులతో నే మోకాక
తడబి తిని ఉ వెతత పుని యండ్డన్నదా॥౧॥ బిమ్మరింగ నివన్ని దంటే శ్రీదిపుణ్యాలె కాక। పమ్మి నివాళ్ల నెంచ్చితే చాచము న్నదా।
కుమ్మరించ్చి యీ సుడ్డులుగా వ్రెతలండ్డె మోకాక। నెమ్మది నిబాడ్డు కుని ండ్డ నియండ్డన్నదా॥౨॥ దగ్గరితే నివల్లనే ద
య వాట్లి న్యాలె కాక। కగ్గి న నిష్ఠూర ముంచ్చు కంత్త గలదా। వెగ్గళించ్చి నన్ను నుద్దా వెంక్కటపతి కూడితివి। వాగ్గి నిన్ను దూరం
౩౩ బూతే వొచ్చ మునికున్నదా॥౩॥ ❖ ॥ సామంత్తం॥ పల్లవి॥ యింక్క నిచిత్తము కాడ్డె యింత్తి భాగ్యము। వుండ్డు వకొరికె
లలో నోలలాడి నదివో॥——॥ వనిత వాలుక చూపు వంచ్చి। పెనంగు చుపులకలు పంచ్చి। మును కొన్నత మ
౧౧౭ కము ముంచ్చిన దే। గుణి [illegible] నితానలు గంగొంచ్చినదివో॥౧॥ బాలతిమో [illegible] పాము మూదబాడి గిలడ్డి।
శిలవులన వ్రు వెల్లాం జిడి ౧॥ యెలమి జవ్వనమున నెడిగి। వుని వచ్చి గారు మోపను డిగ్గినదివో॥౨॥ వెక్కస
పు మూరుపులు దిసరి అడ్డి। గుక్కక పైబైరతులుగా సరి। చక్కని ఉద్దా వెంక్కటపతి సతి గూడి నిన్ను మోక్కు చు మోవితే నెరు
ము సరిన దివో॥౩॥ ❖ ॥ వెరది॥ పల్లవి॥ కాబించ్చని రుతు నా గుణికిండానను। తివు మోది రింగా నెలతి ద్దనే తా
ను॥——॥ బాడ్డు వాడా వలపులు బాగు వాశివున్నదా। బడ్డ రికెలరుని లబిలి బించ్చి నె। చడ్డి వెండి జవ్వనాన సడ్డి దన
బూండ వెళ్లి। వాడ్డను న్నన న్నింత్తేల వారక నే తానూ॥౧॥ మాదళి డ్డా మరి తనమనసుకు రూపు గదడ్డా। చిత్తికి మా
టికి నెల చేంత చెలినె। పాడు ంచ్చిన తమకాన పంత్త మెల్ల తన కిచ్చి। యెదవెద్దు కొండ్డె యాల యెగ్గ రించి
దా నూ॥౨॥ యిడ్డె కొత్తా తన లోని యెన్ని కరుత ప్పుగ దడ్డా। పడ్డె కాంగి లించ్చి యాల భ్రమ యించ్చినె। గుడ్డె
తొ ఉద్దా వెంక్కటపతింగూడి నే సంత్తో శించ్చుంగా। గజ్జి యె నండ్డరు నెంత్త కరంచినే తానూ॥౩॥ ❖ ॥ ❖ ॥

తెలుంగుంగాంబోది॥ పల్లవి॥ వాడ్డివెజగడాలు వాయింత్రి। నిడ్డంబడ్డకొరికలు చిత్తగించ్పుంగదవె॥ ——॥ చోగము మా
చియతండుమోదిపినెలడుగం గా। వాగరుపెలాడివెవా యింత్రి। నగవుల పంచ్పుదారనాథుండుండ్లబైంజల్లి। జిగిబది
చిసుకొనింజిత్తగించ్పుంగదవె॥౧॥ వాదపువలపతండు వారవద్దురుండ్డంగాను। వూదవెలబొంజల్లెవెహాయింత్రి। పా
డించ్చిసరసముల పన్నిరతండునించ్చి। బిడికిమాడిరివెండి చిత్తగించ్పుంగదవె॥౨॥ అప్పుడిరాంగి దంగూడి ఆయము
లతండుండ్డంగా। వృప్పతించ్చివెలెరతులా యింత్రి। చిప్పి వెకాంగిటిలోన శ్రీవెంక్కటిశ్వ్రరుండు। చెప్పరానిచెంతకిలిం
జిత్తగించ్పుంగదవె॥౩॥ ❀ ॥ రామక్రియ॥ పల్లవి॥ యెలనాచె మోక్కింప్పెరియిప్పుడినన్ను। కాలగాలమునమె
లురెనుంగొనెంగాక॥ ——॥ పంత్తమెఫలముగాంగ బ్రదికెదివారికి। చెంత్తలంబ్రియాలు చెప్పుంజెల్లునదవె। డాంత్తు
లు వెరిచెనంబ్బితాజాపులు వ లపులు। కాంత్తుండు మన్నించ్చినరనుంగొనెంగాక ॥౧॥ రాజసమెఫలముగా రచ్చకెకి
వారికి। వాజడబ్బికింద్దుపడ నెనరునది। సాజము చూచెనంబ్బెదలములుఁబహు రము। వూజలాత్తనిచెతనె పొందె
ంగాక॥౨॥ కూదముకెఫలముగా సురియైనవారికి। పాడించ్చి కొబించ్పు కొనంబాడియదవె। యీడున శ్రీవెంక్కటిశు
ండింత్తలానె నన్నుంగూడె। తెదలనాతని వల్లందిరమయ్యెంగాక॥౩॥ ❀ ॥ సామంత్తం॥ పల్లవి॥ యిడ్డరును నవ్విరిడెయెడ
మాపలింకనెల। కొడ్డిమీరమనమెల్లంగొరినద్దిఆయను॥ ——॥ సరసములాడంగాను చదివృద్ధెవలపులు। విరసపు
పలుకలు వెడజ్ఞారెను। తరితీపుల వల్లనుత మివృద్ధెమీందమీంద। కెరలినవాడ్లలాకిసరులు వాసెను॥౧॥ కండ్డువల
నుండ్డంగాకన్నులకు నింప్పులాయ। మండ్డలించ్చి వెనరకడిమంక్కులుమానె। సండ్డడించ్చి బనగంగా ఘనపులు మితిమీ
రె। చిండ్డువండ్డలైన బ్బులిగ్గ వెడజ్ఞారెను॥౨॥ ముంచ్చిమాదలాడంగాను మోవులతేనెజ్ఞారెరె। దంచ్చుల చ్పుంగపదలనడి
డిరెను। యెంచ్పుంగ శ్రీవెంక్కటిశుండింత్తియునుంగూడి రిడ్డు। కొంచ్చెముడాడ్డెరంగ ధికొనరులు దక్కెను॥౩॥ ❀ ॥

బౌళి॥ పల్లవి॥ కానివేయెంత్తకెంత్తగబ్బితనము। యీనేపము లెల్లా నుయెరంగనది॥ —— ॥ నవ్వులనే వారకమా
ననవులనేకమాద। డిప్పినలనుకమాఎత్తి ప్పవేమి। పువ్వులనే వారకవాదు బారబినే వారకవాదు। యివ్వలనే వకిత్తినుయె
మిరేరివే॥ ౧॥ కన్నులమోనలు చూచికే తలమోనలు చూచి। చన్నులమోనలు చూచి సాదించ్చేవే। నన్నని గారదికినూం
నరులకొప్పుడికి। యిన్ని నేరవ్వుకివిత్తే నేమిరేరివే॥ ౨॥ బిసువుంగాంగిదింబడ్డిబిరము నంజులపడ్డి। పగమునకానగా
ంస్సుపడ్డివేమి। జిగిమించ్చుంగలరితి శ్రీవేంక్కటేపకుండుండాను। యెగసక్కెల మూరిత్తేనేమిరేరివే॥ ౩॥ కాంబ్డమలహా
౨౧ రి॥ పల్లవి॥ యెలనన్నుంబా రితివియిందాంకా నెడపరాకు। తాలిమిగలదాననాతలంచి నియదరూ ॥ —— ॥
మొక్కితిందా అలనాండే మోరంగులు మానుమని। తక్కవతెకవలచి నదానవై నని నిక్కపు దసలు నాలాంనిండ్డియు
౨౧౩ ండ్డదిదియని। మక్కవనా తాంగూడిమన్నించ్చుమని॥ ౧॥ రేవ తెల్లాంజ్జరి తింగా రిస్సలు వడరేచమని।
వెవెలు నావిన్నవాలు విను మని। భాదించ్చు నావల్లనికుపంత్తమెల్లాం జ్జెరెనని। నీవల్లం దప్పుళి రుండ్డానెరవెరి
ంచ్చుమని॥ ౨॥ కెప్పితింగా పయ్యదయూకపదము వాసినని। చిప్పిలె నా చిత్తము నిచెంతలనని। యిప్పుడే శ్రీవేంక్కటేశయె
రితి దినన్ను నిట్టె। డప్పిడేరిమంచితినెండని రితినని॥ ౩॥ ❖ ॥ నాదరామక్రియ॥ పల్లవి॥ మొరయె అంగనా యిన్ని మెజ
జాణాలు। మా వమోము లింకనేలమా దిడవాడా॥ —— ॥ సతమ్మనకూరిమికి నాదెంచ్చునేలా। బొత్తవైన వినయా
తెయుంప్పులు గాక। పతిలంచ్చుతెనిమతికాసరనేలా। రతికెక్కెచనవు మకయుదగాకా॥ ౧॥ ఆసపడ్డ చూపు
లకు నడ్డాంకలేలా। వెసదలికనవ్వు దివెడకగాకా। కెసవాలవావులకు రిబ్బితియెలా। మొనబానికూడమ
లిముచ్చుదలుగాకా॥ ౨॥ ఆయాలు సోంకినపని కచ్చికమేలా। చాయలు సన్నలు నిచవ్వులుగాకా। యీాయెడ
శ్రీవేంక్కటపతి యింత్తి నివూంగూడితిరి। రియింబగవి వెచరరింపులుగాకా॥ ౪॥ ❖ ॥

షద్ధడిశి॥ పల్లవి॥ వెల్లవిరాయంబనులు వినాతెతె। గొల్లదానవా నివు కొంక్కనింకనేండికె॥ ——॥ కన్నులతె దలువా కొక
రెలుమోము నదూరి। చిన్నదానవా యింక్కాకిస్కవెందుకె। చన్నులకొండ్డల దూండచంద్రవంక్కలవెన్నింస్టి। కన్నెప్పసూచనాని
వురకప్పిడాంచనేండుకె॥ ౧॥ వాలుకొనేంబులకల్లుపమ్మలిస్క మోాలకలు। గొలవానవాయె మిసవ్వుడాంచెవె। తూలుచు
ననికొప్పుతుమ్మిడవెల్లాటెడరె। వాలథానవావద్దెబయే ముని కెండుకె॥ ౨॥ గాండచప్పు నిఘ్ట్నవ్వు(రెంగికవ్వుని మోవెల్లరె
ంగె। నేండెథానవానివునిప్పెరగెతె। యీాడువెట్ట శ్రీవేంకటపతిగూడిడెనిన్నుంగూడి। మాండుదానవానిరుమతకముతెండె
కె॥ ౩॥ —శ్రీ—॥ సౌరాష్ట్రం॥ పల్లవి॥ మనలానె యింతగద్దె వూండెమూండెదే। దినిపింట్ల దినవయ్యృదిన్నవముతెల్లనూ॥
॥——॥ పక్తెనవచ్చినప్పుడెభయమ్ముల్లంబానినివు। చెప్పనుక్కెనప్పుడెచింత్తదితెను। యెప్పవద్రియముల తొాయెలవెం
డుకానెవింత్త। మొాక్కెనుండ్లవ య్యునిపమ్మొబింబ్బినదానను॥ ౧॥ దండ్డంగూచు ండ్డినప్పుడెతగవుతెల్లనిడెరె। కొం
డ్డలచన్నులండ్డంగాకొరికెద క్కే। వండ్డెయునాకెంత్తెవెదినయూయుకెన్నపండ్డిన య్యూరివప్పనెబత్తిగలదానను॥
॥ ౨॥ కలకినయప్పుడెకాయము తనివింబొండ్డె। చెవిచుకినప్పుడెచెమరింబ్బెను। యెలమి శ్రీవేంకటపతియీాడెకితిని
రతుల। చెలంగినిడిగొవయ్యకెవకెకెదానను॥ ౩॥ ✧ ॥ దేశాక్షి॥ పల్లవి॥ సరివచ్చెంగడవెచల్లెదనివలపులు। గరిమనిరమ
కొయుండుగాకివంబ్లివాండు॥ ——॥ తాలిమిగలవారికితలంపిల్లానిడెవు। ఆలవిరొపకత్తెలకాయాలునొంకరే। యె
లతప్పకచూచెవుయెటంగవానివిడి। మెలిమినిమగండుతుమ్మిదవండ్లివాండూ॥ ౧॥ చెంత్తనున్నవారికిచెలి
కింజిక్కంబనులు। పంత్తపుమగువలఘంబమ్మంజలలము। మంత్తనమెమూడెవుమూండెమూండెకిసాతా
ను। మంత్తుకెక్కెపతినిడమూనివండ్లివాండు॥ ౨॥ కూడినవ్వాకికిసకొముతెల్లాఘుంబ్బెది। వెడుకవనితలక్కువెలియె
లొను। యీాడనెశ్రీవేంకటపతినింత్తినివుసూడితివి। తొాడనితండెంబ్బితెచంద్రునివండ్లివాండూ॥ ౩॥ —శ్రీ—॥ —శ్రీ—॥

మాళవిగౌళ॥పల్లవి॥ యెడనుండ్డా నాసొమ్మయెండ్లవారయ్యా నీవిడెము లారప్పురమె వినివలపిల్లనూ॥—॥ పంత్త
మాడుకొనంగా నిఖావించ్చునాత నిరూపు। చింత్తించ్చ నాలోనిదె చెప్పు నెనే। దాంత్తివెడ్డి గొల్లెతలుదామ బడాడుగంగ
ను। బంత్తి చిక్కినద్దిమో విపండ్డునెదాంచితినే॥౧॥ విచ్చు చెప్పంగా నీతనవింత్త చక్కండనమెల్ల। వచ్చి నాచూపులలోనె పదరనె
నే। ముచ్చ్పదంబదారు వెలుముడిచి విరిసినప్పుప్పు। తెచ్చి నెదాంచుకొండ్డి నిదె వరయె రంగడా॥౨॥ అద్దు నినారతి నాఅడి
శ్రీవెంకటేశుండొడ్డి వారశినవారవారయ నిలే। అద్దితొల్లిదివారి అరచేతి నిమ్మపండ్డు। గుద్దునెనేంద్దిసుకొండ్డి గుటు
శ్రీ తులడుగరే॥౩॥ ❁ ॥బొండ్డాళవసంత్తం॥పల్లవి॥ నేనుశే రిచెంతలలొ నెరుసున్నదా। వినులవినుమండ్డి నువెసరివు
గారెవే॥—॥ రప్పురమిచ్చితింగా కరవరచవనవ్వితినా। రప్పులమొక్కితింగా కరెసుతించె నా। ముచ్చ్చి నెచ్చ్పుత్తచె నీమొము
౨౧ డ్డవాడివచ్చి। దప్పితాను నేక్క దొక్కదితలంచెవుగాక॥౧॥ చిసరండ్డిచ్చితింగా రచెగొరుడాంకించ్చితినా। మో
గమోదనుండ్డింగా కమం చ్చికైకొనావు మగువయె వృత్తచె నీమొమవ్వగలు తొరవిచ్చి। ఫగడుల నూరరె
బ్రమసివుగాకా॥౨॥ రతులంగూడితింగా ధరాజసము చూపితినా। సతమ్మై యుండ్డితింగా సాడు రితిని। గతియ్యై
శ్రీవేంకటేశరడపాంగూడితివి। మతినెప్పుతొండలంచివుమల సివుగాకా॥౩॥ ❁ ॥ముఖారి॥పల్లవి॥ అవునయ్యా ధాగ
వాడువన్నిదనివు। ఖివరముతొడినన్ను విరిడించెరివు॥—॥ యెప్పుత్త నొసరివెడ్డివేంది కినాతొంబలము। వుప్పువండ్డిమ
నసెడ్డెపూంపరెశివు। జప్పనమదముతొనెసరినన్నుంజెరితిను। నవ్వుల నిహాడ్డువుచ్చినాలిరేశివు॥౧॥ యెర్కడిక్కినాంబిలిచె
వెగసక్కెమెంత్తనిరు। లక్కవండ్డివలపిలవుక్కరేశివు। తెక్కలెనియాసతొడవెమ్మనినెంగా సరితె। జక్కవచన్నులెముబ్జిజాగు
రెశివూ॥౨॥ యెంత్తవడ్డెనాంగూడెవెమి నెరుచుకొండ్డివి। వంత్తవండ్డిశిగ్గించకివాంకరెశివు। యింత్తలొ శ్రీ
వేంకటేశయిడ్డరముంగూడితివి। దాంత్తివొవితెనెలిచ్చిదారంజె రేశివూ॥౩॥ ❁ ॥

వసంతవరాళి ॥ పల్లవి ॥ ఆతండితడె నీవిడె ఆసలెల్ల నెరవేరె | చేతికి లోనాయనింక చెల్లు నమ్మా ॥ —— ॥ మగండు నిన్నుమ
న్నించ్చె మనసార్క దయనింక | నగవద్దాయి యింక నివ్వు నవ్వి నాత్రి | మగువలము న్నారము మంగ్గళహారతులు రదిచ్చ్రిగ | జిగిని
వు చెలి నడిపెంత్తయు నింక నమ్మా ॥ ౧ ॥ రమణుండు చెయివట్టె రాజసము నిండదగు | విమరించ్చ నిక్కు వద్దా బిసురుం బాండె |
అమరించ్చంగలము నియ్యంక్కెపనన్నిపనులు | విమలము నిపగదు విచ్చ నవిడె వమ్మా ॥ ౨ ॥ శ్రీవెంక్కటేశుండు గూడెచెలి వ
లమేల్మంగ్గవు | నీవాతని మెచ్చ వద్దా నిలవెనె | చివదిరెమా నీలాలు వ్రాతమిద్దిలిరెము | దైవసమాయ రతులు రాపడిరవ
మ్మా ॥ ౩ ॥ ✣ ॥ మెంచబౌళి ॥ పల్లవి ॥ యెంత్తవానికెంత్తమాదయ యొవె యింత్త | మంత్తనానను ండెయుము మంగ్గదిర
దా ॥ —— ॥ కొప్పువట్టి తెంబతిపేంగా వగించ్చ కౌనివెమే | తప్పు తెనిత్తప్పు మాపెతమ కింత్త రాదివిప్పు చుంబ్రియతు
చెప్పవెండు కాని నాతండె | దప్పి ◉ డిరెమోచి మాబిద అతు వుద్దదా ॥ ౧ ॥ ధీరతత్తాంజె ◉ క్కు నై క్కితీనవిడి విచ్చివెమొ | మా
హ తెనిడూకు గద్దిదాప్పి కిలెవు | సారపు నిసుద్దలెల్లా బదికెకి నాతండె | ఆరితి నాతని ంజూచి ఆయము గరంగడా ॥ ౨ ॥
చిట్ట్రిలంగాంగిలించ్చితె దిరవారనెవెమొ | చాప్పులెనిచాప్పు వెత్తిసూడవద్దివే | అప్పుండు శ్రీవెంక్కటేశుండల మేల్మంగ్గవు
నివు | చాప్పులుగా జంజెమదచూచి చింత్రవాయదా ॥ ౩ ॥ ✣ ॥ శ్రీరాగం ॥ పల్లవి ॥ యెత్తరిఅంతులిపి కెంత్తులాదల | పాత్తెన
శ్రీవెంక్కటేశురలమేలుమంగ్గా ॥ —— ॥ హారివుంముపై పొమ్ము అరతంగద్దె నతాళి | సరికెనిడెవు నిసం సారఫలము | శిరు
లకుంబుద్దె నిల్లు శింగ్గారము లవిత్తు | మెరుంగుం బాండియ లమేలుమంగ్గా ॥ ౧ ॥ పరమాత్మ నిరెనాత్మ భావములా
కెలు బొమ్మ | కెరలుచు నితండు భాగించ్చె మెడా | సరసపు సముద్రము సతమ్మె నరకాంగ్గ ఫైండె | ఆరిడి సంపుదల డియ
లమేలుమంగ్గా ॥ ౨ ॥ శ్రీవెంక్కటేశు నిడెవి చిత్తజుని ంగన్నతల్లి | యీవిభు నికాంగి దొలాయెచి నరకె | బావపుపె
ండ్లిమేలు బొండ్లె సనిధానము | ఆవల నివల నిపె యలమేలుమంగ్గా ॥ ౩ ॥ ✣ ॥ ✣ ✣

వరాళి॥ ప॥ అంతరియు రంగతె ముత్రాండు వారము। మంత్తనాన విన్నవించ్చి మన్నించ్చవయ్యా॥ —— ॥ నితానె
మాదతితె నిజము నిష్ఠూరము। నితెరింగి మాదలెల్ల నివాడవయ్యా। చెలిమిొందని వుండ్డవి చేకొను నామోస్తెల్ల। మా
తలంపు లిడి రించ్చి మన్నించ్చవయ్యా॥౧॥ సారెని తాన విృతినె సరస మెవిరసము। నా రితి చూచి నివినప్పవయ్యా। గా
రవపు నా గొల్లని గద్దము పైనుండ్డవి। మారుకొని వెండు కొనె మన్నించ్చవయ్యా॥౨॥ చన్నులని న్ను త్తి తెనె చలము తె
పలములు। వున్న తింగాంగిదని వెవాత్తవయ్యా। అన్నిట శ్రీవెంకటపతి అలమేలుమంగనెను। మన్నించ్చి పాడితివింకా
౩౧ మన్నించ్చవయ్యా॥౩॥ ❖ ॥ శ్రీరాగం॥ పల్లవి॥ తలవంచ్చుకొననెలె తరుణిని కు। యెలమి ండప్పక చూచి నిడివా
నివిభుండు॥ —— ॥ తాలిమిగల చెలికి తలంపెల్లని డెప। జాలింబొరల పన్నచవియామెలు। నాలినెరపపం
౧౧౭ ద్దితినవ్వులు వెళ్లమివచ్చు। యీలిలని వుండ్డరాదా యిడివా నివిభుండు॥౧॥ పాదవాడంబడిక్కైతి మనసు
లుగ్గరంగును। యీదుకు ంచెనంగితిను యిచ్చక మవును। పాదములు గ రిగితి గునాము లు చక్కనవును।
యింబిక్కి నూరపం ద్దాన విడివా నివిభుండు॥౨॥ తగవుల నడచితె తప్పడు సంత్తాపము। మోగనొ ాదగలిగితె మో
హము మించ్చు। జిగియలమెలుమంగ శ్రీవెంకటాద్రి విభుని। యెగసక్కాలకి పాడితి తండ్రి నివిభుండు॥౩॥ ❖ ॥
బౌళి॥ పల్లవి॥ నిపదాంకతింగన నివుమానెవా। మెరొని నన్నిన్నిటను మన్నించ్చు నితండు॥ —— ॥ తెసవెడ్డిన పతిని చె
ప్పినద్దుకె యించ్చుకొ। దానమా నివెలదూరవచ్చివే। యీసుకించు కడొడ్డు బొత్తవరివతెనె। బాసరించ్చి నాకె లచ్చిద్ది
చెప్పివే॥౧॥ చెలికి లొన్నైనవాని చెప్పవెలె మిొండితిను। యెతులానిక్కెల యెకసక్కాలు। కాతరించ్చి నివెడగ్గరి నచ్చిద్ది
మవలె। ఆతుమ్మెనివెంబికి నాయాలుకిద్దవే॥౨॥ హాకిన శ్రీవెంకటపతి గాంకెను గరితెను। ఆడికలనివెల అడ్డమా
డివె। నిడనలమెల్లంగ్గనునెను నాకండ్దినెక్కడా। చూడంజూడనివెల జాపరనెవ్వరా॥౩॥ ❖ ॥ ❖ ॥

మాళవశ్రీ॥ పల్లవి॥ అప్పుడేమిచ్చెనిదె నిపనను మానించుపు ఖింక। చిప్పుల మోవి అలంచ్చినది చెలి అనిదానను॥ —॥ యెంత్తన
వ్వినామటె యెరింగినవిభుండవు। చెంత్తనుండ్డి మరియెమి కెకెనామటె। యింత్తమాత్రమునకె యెగ్గలెంచ్చుత ప్పులెంచ్చు
సంత్తొనానని సలొన్నైసమ్మతించ్చెదానను॥౧॥ అలయించ్చినామటెఆయమ్ము తెపుంగుదువు। కాలువుయిట్టెకెయిం
చ్చుకొన్నామటె। మలశినమాత్రానకె మచ్చరించ్చునె చ్చరించ్చు। చెలంగుదునిపాదాలకెవకెకెదానను॥౨॥ చెరిపాడితివిమెటె
శ్రీవేంక్కటేశుండవు। యీరితినలమేల్మంగ్గనెమన్నామటె। నాకెయీమాత్రానకె జంక్కించ్చు బొంక్కించ్చు। మిరతానుండ్డ
దునిన్నమెచ్చెదిదానను॥౩॥ ✤ ॥ సాళంగ్గనాట॥ పల్లవి॥ అన్నిటనెరుపరిగా అలమేలుమంగ్గనికు। చిన్నిచిన్ని ముద్ద
లనెకెగ్గవిడిపించ్చెను॥ —॥ చనవుమెరశినిన్నుసాకె సాత్తెంచెరు కొని। మనసు దనియనాపెమాదిలాడెను। కనుసన్న
చూపులకె కప్పురవిడెములి ౘ్చితను వుడనియునిళ్లిండలంచాలుమానెను॥౧॥ — పన్నగడలతాడనెవానుపుచెప
వని। కన్నలుదనియంగడగ్గరి నిచ్చెను। మన్ననలుద్దివారమచ్చికలుపెడరించి। విన్నవి నులుదనియ విన్నపాలుకెకెను
॥౨॥ మాంగినమోవియిచ్చి మనసుగరంచియిట్టె। కొంగిలిదనియని పుంగప్పెంబయ్యెదావింగ శ్రీవేంక్కటేశవెలందింగూ
డితివిట్టె। రాంగివయసుదనియరత్తికెకెకెను॥౩॥ ✤ ॥ శుద్దవసంత్తం॥ పల్లవి॥ అలమేలుమంగ్గయీకెఆనకె వద్దన
ఒడ్డది। చెలరెంగి కండ్దువలు చిత్తగించ్చువయ్యా॥ —॥ తరుణిదెపూమని పుతగు దివ్యరథము। గరుడ ధ్వజంచ్చుపెక
ప్పుపయ్యెద। తురంగములు రతులందొవడు కొరికెలు। సరినెక్కివలపులుజయించ్చువయ్యా॥౧॥ చింత్తకెలవిల్లు
ఒడలుతిరుబండ్దికండ్లు। అంద్దనెపువ్వులగుత్తులాపిచన్నలు। కొండ్దవంటిశృంగ్గారము కొపునంగలనాటగు।
నిండ్దుకొనిదిక్షకెల్లా నివెగెలువవయ్యా॥౨॥ వెంటడిసంతముని పువిజయశంఖమదిగొ। విల్లువిల్ల సాధనాలుని ప
నాపె। యెలనుశ్రీవేంక్కటేశయిద్దరునుంగూడితిరి। వలుజయములనిట్టెపంగవయ్యా॥౩॥ ✤ ॥ ✤ ॥

గౌళ॥ పల్లవి॥ యేమిచూచేవు మాడిక్కయి విటమెలు। నీమనసెయెరుంగుదు నిపుణికివేమెలు॥ —॥ మాటిత్తు
మాటడంబాటితేమరి యెన్నైనాంగలవు। మోమువట్టి నిమునికు మొక్కిడిమెలు। పాదివ్చ్చి సతులకెల్ల పైండికొంగ్గవ
రచిన। మెదివిన్నెండ్డు కైనాగ్గమెచ్చెడిమెలు॥ ౧॥ చింతవంజెంతకోకితెంజెప్ప లెన్నైనాంగలవు। నాంతెనింత్తె నిలుచుండ్డి
నప్పిడిమెలు। కాంతాలింప్పిచెలులకెగడ్డె వడ్డితె వురవము। పూంతవలపులు నిన్ను ంబాగడిడెమెలు॥ ౨॥ కోసరు సురతిసచ
ల్లంజేయికింజేయిగలడు। బాసరింప్పి నిక్కాంగిడంబాండ్డివిమెలు। ఆసల శ్రీవెంకటపతి అలమేల్మంగ్గను నేను। మోస
బొకపాడితిమి మోహాము వేమెలు॥ ౩॥ ॥ వరాళి॥ పల్లవి॥ యెన్నండూ నెరంగమయ్య యిటువంటి వనులు నిన్ను
౨౧ నాపెంగండ్డి మయ్య నిరువురు బాగుల॥ —॥ నిన్నుంజూచి వడడికెనెలంత అల్లంత్తనుండ్డి। కన్నులనె వలపులు కాచు
౨౧౬ కున్నవా। పన్నిన కోగ్గలు దిడం బెయ్యడజారంగండాసె। చన్నులనె జవ్వనము సాది ంచ్చినో॥ ౧॥ మాతలనే చెనకి ని
కాంత నిమోము చూచి। చెతుల నె తమకము చిమ్మికింగినో। కాతరాన నిగునారులు కడు ంగడుంగిసరిని। దూతికె వలెనే వా
చడాచ్చిక్కికొనో॥ ౨॥ అక్కపై నిలిచి కూడెనల మెలుమంగ్గ నిన్ను। చక్కందనమెల్ల నిపు సంచ్చుమాయనో। గక్కన శ్రీవెంకటపతి కాయ
ముంగాయము సంచ్చె। పెక్కువకోంగ్గారాలు పెనంబెట్టెనో॥ ౩॥ ॥ దేసాళం॥ పల్లవి॥ అక్కెకొ నాకు నాకే ఆడుకొనాడు।
యెన్నకొమ్మినామాంద నితవైన యపుడు॥ —॥ అలుక లుడిప్చ్చి కోవివి ఆయము లంటితివి। చెలంగి నిచెప్పినట్టు శిమ
య్య। చలపట్టి వెలిగాడు సరిడాంకి నివిమాండు। తలంచుకొనాము ఆంచితనివచ్చినపుడు॥ ౧॥ చేయిమాండ వేశితివి
కోగ్గులెల్లంబాపితివి। ఆయనాయ నిక్కు నెడ్డుమాడనయ్యా। రాయడించ్చెచాదుగాడు రతికెక్కినపుడ్డె నాచాయ
కుండెచ్చుకొమాదచవుల్లెనయపుడు॥ ౨॥ కన్నులకు నెట్టితివి కాంగి దంగూడితివి। చిన్నకొనా నిన్ను సాకి మెచ్చెనయ్య।
అద్దిద శ్రీవెంకటపతి అలమేల్మంగను నేను। వన్నెపండెచ్చుకొమాదవ బాకెక్కినపుడు॥ ౩॥ ॥ ॥

నా మంత్తం॥ పల్లవి॥ అప్పుడు మండ్డియుం జెప్పి వా సుద్దులు। అప్పుడే అన్నియు విండ్డి నా సుద్దులూ॥ —— ॥ అంగడి కెల్లా
నెక్కెను తా సుద్దులు। అంగ్గ నలండ్డ పవిస్తారం బా సుద్దులు। అంగ్గమూ నాతాడు కొనుత్తా సుద్దులు। నివు నంగ్గడ లన్నియు
ం బాపె నా సుద్దులు॥౧॥ ఆరితేరి వింత్తలా నె ఆ సుద్దులు। ఆరబిరతల వండ్డి వా సుద్దులు। ఆరంగాం బండ్డి నపండ్లలా
సుద్దులూ। ఆరితెని ఘుయ్యరొండ్డి నా సుద్దులూ॥౨॥ అలుకవిన్నియుం బాపి నా సుద్దులూ। అలయ నిరతులలా
నా సుద్దులు। అలమేల్మంగ్గను నేను ఆ సుద్దులు। అలమి తిరువేంకటపతి సుద్దులూ॥౩॥ ❀ ॥ భైరవి॥ ఆత
నివగలి రంగరవులొల్ల। చితులు వద్దిబ్బిమిరియ కురిమూరు॥ —— ॥ నిద్దినించ్చి నండ్డను నెలంతల రాకలకు।
కొడ్డికెంగా చూక పుస్తాండూరకి తాను। వాడ్డి కిరమ్మ నినం ద్దివాడి వద్దితియ్యకురి। యిద్దరు చెలులు న్నారుయు
ర్కడా నేను॥౧॥ మొనాననుం డ్డెనండ్డ ముచ్చు దతొంజెలులవు। ఆను కహాంబ్బు రవుస్తాండర్కె డండాను। ఆనవె
ట్టె నా తండండ్డ నండ్డయుం బిలు వవరి। లొనను న్నవారి కండ్డి గుడ్డు నిరుతునా॥౨॥ చెస న్నరికి నండ్డరి మంత్తి బంత్తిని
నన్ను। వెసి తిరువేంకట ద్రుగా వింద్దుండ్డితాను। కిసవెడ్డి కూడి నాండు చెరం సువద్దిం చ్చకురి। బానగొ న్నవారి కండ్డె బలు
వానినూ॥౩॥ ❀ ॥ ముఖారి॥ పల్లవి॥ పువ్వుల వేసిన వారిం బూంపల వేతురవవె। నివ్వుడిల్ల మిూలాం మాద నివియె
అంగవా॥ —— ॥ చెస న్నరికి నండ్డ పక్కిల వియ్యవ వెంగారి। మూనది నివతి మూపు మలయ నిలి। ఆసపడ్డ వెళ నివ్వు అం
గికరించ్చ రకవుండ్డె। దాసమండ్డు రడి నివ్వు తొల్లియె అంగవా॥౧॥ చెంత్తం గూచుండ్డి నండ్డుప కిస వెద్దవ వెంగా
రి। పంత్త గత్తి వలమూరు వలుకపవి। మంత్త నమ్మన వెళ మరంసులు వెద్దితిను। జంత్తండ్డు పళుపుల జాడని
వెటి అంగవా॥౨॥ యిద్దికూడి నండ్డ మను యిచ్చుగించ్చవ వెంగారి। జడ్డి చెరగా నివ వెసద వెండ్డికి। గుడ్డు తొ తిరువెం
కటపతిం గూడియుం గొ నరితి ను। డిద్దితనమం డ్డుప యూతెరంగు వెటి అంగవా॥౩॥ ❀ ॥——॥ ❀ ॥ ❀ ॥

సామంతం॥ పల్లవి॥ వెన్నచేతంబట్టుకొనివెండనివెనితికి। కన్నుదూపులనతనిగంప్పుంగన్మ నిరవా॥——॥ చేరిచేయిచేతం
బట్టిశిగ్గనబా సడిగెవు। బారబిసిబి ఖండెండ్దబాయిూనె యింక్తనారేకు నెపయ్యదలాచన్నలు దాంబిన ట్టాతాంగ్రిల్లిరవ
కాలునిదాంచనిరవా॥౧॥ వాంట్టింజిక్కించ్చుకనివుచాద్దువెద్దుకావ్మనివు। దంట్టయిచ్చైవి కాకతెనుతగిలినట్టి। గంద్దువెళ్లిబాం
కముడిగట్టిగా ంగట్టినయ ద్దువాం ట్టిగారుండ్డానాతనివాడింగట్టనిరవా॥౨॥ మోక్కలానంగాంగిలించ్చిమోదినుద్రులవె
౧౧ ట్టివు। వేక్కశా శ్రీవెంక్కదగాదింద్దుండునికు। వాక్కచూదికంఠహారముగమునగాట్టినద్దు। చక్కనిభిమునితాడజంట్టవేయ నే
రవా॥౩॥ ❀ ॥ సాళంగ్గనాట॥ పల్లవి॥ యిద్దరూసరిగెలువనింత్తలోనెజాజమా। వొడ్డికైవొకరొకరువూరకుండ్డగారా॥
॥——॥ సరిగెమాటడితెనుసాడించ్చేవారుగలరా। వాలుగులువాపంగనవ్వుడుదుగాక। చెలిపంతమెమూడినాచ
ల్లించ్చుంగవలదా। బలిమిని వింత్తలానెపచారించ్చవవెనా॥౧॥ కాంగ్గువట్టితి శితినుకాపగింత్తురాయెమి।
౨౧౭ అంగ్గదించ్చిలిండ్డురులా నాడుథు గాక। అంగ్గనలచెంతలకుఅంగ్గికరించ్చ వలదా। సంగ్గతి తాని రాజసము
చూపవలెనా॥౨॥ అక్కునసిన్నడిమితిన పూఢూజంక్కింత్తురా। చెక్కునొక్కికరంగిమెచ్చుంత్తురుగాక। యెక్కువ శ్రీవెంక్కటెశరు
పెనిన్నుంగూడెనిట్టి। బిక్కటిల్లునినెపులంటినంగంగవలెనా॥౩॥ ❀ ॥ లలిత॥ పల్లవి॥ అన్నియుండెలుసుకొంట్టమూత
డెవట్టనునాండు। మన్ననగనుకొంట్టముమరవకురి॥——॥ మనసువచ్చినవారి మూదలెచవులుగాక। యెనయని
వారితొడనేండిసుద్దులు। చనవుదానిచ్చితెనుసాదించ్చనెనిరనా। సనిగలయుండ్డాంకాంబడరపురి॥౧॥ జాడు
గూడినట్టివారిచూపులెయింపులుగాక। యీడుగానివారికొసరెంత్తెనానె మీ। వాడికగలయప్పుడువంచ్చు
కొననెరనా। జాడకువచ్చినదాంకాచలమెంటికి॥౨॥ రతింగూడినట్టివారిరవసెమెచ్చుగాక। కతలుచెప్పిటివారిగతు
శిందివె। యిపవైశ్రీవెంక్కటిశుండింతలానెనన్నుంగూడెతతివచ్చెనింకదిమండతలవంచ్చనెంటికే॥౩॥ ❀ ॥

శంకరాభరణం॥ పల్లవి॥ నెఱుచుకొనవె నీవు నిక్కము దండితనము। ఆఱితి రితి నిన్నన మురద్వారె యండా॥——॥ దెస్కబేతితొ
డనింకకాళ్ళిగ్గ వడివుప తితొ। మఱ్ఱవనె రతవేళమరంగెండికి। పక్కనంగ నైవుగాంగా చాంచ్చిరింగా రతుండు। దెక్కన పుంబ్రొ
డవైతివెల్లదరికె యండా॥౧॥ నాంచెళ్ళివాన పుచ్చైన వ్వులునవ్వివు నివు। కొలువు ముంద్రైన దాండంగాం క్కనెం డికి। బాంచించి
ము గ్గవుగాంగా బాడిగింగా కాతుండు। ఆలరిగస్ధరి వైతెనాయాలుబొంకించ్చుండా॥౨॥ బాంచ్చి నద్దితతి వేళ బాహ్మలజిం
క్కించ్చివు। మంచ్చ మెక్కిపావు లంక్కామానవెండికి। అంచ్చునుర మెక్కించ్చెంగా కలమేలు మంగ్గవధ। సించ్చి శ్రీవెంక్కటే
శుండు నిరంబ్దిమించ్చుండా॥౩॥ ॥ యమునారి॥ పల్లవి॥ వింపుగిం నరాంగా డాంగెబి ధమెంబికె। తాపునూ షడిం
డ్డనైడిడార సానిదిపుడు॥——॥ నిండాక్కగాంచు కొని నిలుచునన్నెండ్రితండు। యూరితినె వద్దను ంజ్జనెలలాంగెనె। పి
కినావరుసగారబినంగెబ్బనాగ తులలా। దూరల్లానిడి కాడా డారసానిదిపు డు॥౧॥ మూడదలు నివానిచంబ్ద
మలసుకొన్నాండతుండు। యె ంబికెనన్నంజూచియెలలాంగచె। రూదనె నాడి గాకగురు తులుబొంకించ్చెబ।
తూరపరివినివుగా నాడారసానిదిపుడు॥౨॥ సరినివుమూచెవంద్దనన్నలు శ్రీనతుండు। యిరవైనెండిద్దనంద్దనెలలాంగెనె। అరి
డి శ్రీవెంక్కటేశుండల మేలుమంగ్గనెను। తారలంగూడితిమిడి డారసానిదిపుడు॥౩॥ ॥ పాడి॥ పల్లవి॥ యేమనివూరడి
ంచ్చెవాయింకనిబిత్తము కొద్ది। దామెనతి ల్లతాడత్తులవచ్చినదివా॥——॥ చెలినిను బెరవచ్చిచేతులెత్తి మొక్కంగానా। చల
రింగిచన్నులబెం [illegible] చాంబేవు। వెలండితానవ్వులమవెళావేళలు తెవా। శిలవులవ్వులనె శిగ్గువడినదివా॥౧॥ అంగ్గనటాగా
శ్చిబి అరమడివియ్యుంగానా। యెంగ్గిలికెలివుమాది యుండ్దరిలొనా। గుంగ్గిలిసరసాలమకొంబ్బెనానమరంగు వద్దానా
గ్గతిగాడనినితాసన్నలి శ్రీనదివా॥౨॥ పుదిడబైచినిమవూడిగాలు తీయంగానా। జనిరింబాడాలు బాంచిసారె వంచ్చెవు।
కవగూడితివి శ్రీవెంక్కటేశతగవెరడా। పవళించ్చి యింకక్కి నితాపంత్తమాడినదివా॥౩॥ ॥——॥ ॥——॥

దేవగాంధారి ॥ పల్లవి ॥ బాపు బాపు యింకనాకుం బరిణామము । ఆపనులెల్లా నావి ఆదియెనావలపు ॥——॥ మం౧
త్తనాననివు నాపైమోదలాడంగాం జూచి । చింతలెల్లం బాశియెక చిత్తమాయను । వంతులకు నెనెరవలతు నాపె
కనివు । అంత్తకండ్లైవలతువు ఆదియెనావలపు ॥౧॥ చలివాశియుద్దరును సరసమాడంగం జూచి । చలిమినాజన్న
ము సఫలమాయను । అలరిని నికులోను ఆపెకనివులోనై । ఆలవాద యంగనర ఆదియెనావలపు ॥౨॥ మంచ్చమున్పైని
డ్డహానెమ్మది నుండ్డంగాంజూచి । సంచ్చమ్మైనామినెల్లచల్లనాయను । యెంచ్చుంగ శ్రీవేంక్కటేశ యద్దరముని నామ్మ ।
అంచ్చెలంగూడితి మిదె ఆదియెనావలపు ॥౩॥ ❁ ॥ భూపాళం ॥ పల్లవి ॥ యెగ్గుపడ్డనికెయిుండ్డకుంగాను । దగ్గరి
పెంజెయి బాంచితమకించ్చరాదా ॥——॥ వెక్కనాలంత్తికివద్దవిభుండుపరాకైతే । యిక్కువలండ్డంగరాదా యిం
౨౧౮ క్కనివు । దిస్కలు చూచితే ● నెమిదెహా మునివిూందనదెచిక్కించ్చుకశియరా ● నికింతశియరాదా ॥౧॥ అం
తలంత్తి శివద్ద ఆతండుకొ ● లువైవ్పుండ్డైవలవృకేంచంగరాదా వన్నతిాని వు । వె ● రివిసరి ననెమివెండ్డనినివుండ్డా
నవు । చలమెల్ల సాదించ్చి జిద్దిగా నరాదా ॥౨॥ యెగసక్కెలత్తివద్దయిుంత్తలోని ఆతండుండ్డి । జిగింగాంగిలించ్చరాదా చ
లంగి నివు । త్రగపడి శ్రీవేంక్కటాధిపుండు గూడెనిద్దె । మిగులానివు రంత్తులమెచ్చించ్చరాదా ॥౩॥ ❁ ॥ బౌళి ॥ పల్లవి ॥ యింత్త
నెందివెరపు యిున్నియుమంచ్చివెకాక । సంకెదింబొమ్మలను సాదించ్చినా ॥——॥ వద్దికిగ్గలు నికెలవద్దనున్న దిపనితో ।
యెద్దుకికిని నాని న్నడించికని నా । జద్దిగాన్నని చెంతకుసమ్మతించ్చుని కాకక ద్దంగడవారివరెంగాకుకరైనా ॥౧॥ మూ
కడాంబరములెలమొవినున్నవిక౦పులు । నిసుద్దలువాండికెకినెంమెంచ్చినా । చెనడ్డెవెకినితావె ఘనకపడుదుం
గలక । మాసదిలవలెనితామారుమలసినా ॥౨॥ కెలవులన వ్వుకెలచెతిక్కిలొనాయంబని । అలరికూడితివింకనడ్డమా
డినా । మలకి శ్రీవేంక్కటేశమాలోనిడెలాపిగాక । వెలుపడివారివలెవింత్తకెకెనా ॥౩॥ ❁ ॥——॥ ❁ ॥——॥

ఆహిరి॥ పల్లవి॥ యెంత్తకెంత్తరి శివు యెమ్మెరిదను। పంత్తము చెల్లిన మీందవాల్చుగండగడా॥ ——॥ శిగ్గువడి వున్నా
పెను శిలవినవ్వుదురా। దగ్గరి పైంజెయివియండగుంగాక। కగ్గడి రింగి మ్మోవి కాదుక కన్నుల మోక్కి। తగ్గక నిబిత్తములా
దయ వుద్దండగడా॥ ౧॥ మానాపతి ఆయినా పెనుమనసు నా డింత్తురా। ఆనుకొని మెచ్చుండ గవాంగాక। నానెంజెమదె
లమెను ననలాత్తెంబులకలు। తానకమ్మె మతిలోన దయ వుద్దండగడా॥ ౨॥ చెరికాంగిలించ్చి నాపెంజిక్కించ్చి కొసరుదురా।
కొరికిలు మీంద నిద్దిరహాడుతగాక। మెరతా శ్రీవెంక్కటపతి మెలుంత నిన్నునెనరితారు కానొరితిని దయ వుద్దండగడా
॥౩॥ ❀ ॥ మలహరి॥ పల్లవి॥ నివల్ల నెకడవెనిమ గండుంరతికెక్కె। ఆవడించ్చు నికి కలవంత్త రెరిబుద్ధులు॥ ——॥ ఐాతవుగ
లసతికి యెరపరికము తీడు। పతిమాడి తనమాద్దిపరగుంగాని। సతు తెండ్ద రుండ్డి నాను చంచ్చలము డాంచడు। ఆతివ
రింనికి కలవంత్తిరిబుద్దులు॥ ౧॥ యిరవెరింగిన కాంత్త యెడమాదిలాడించ్చుడు। సరవి మాద డుంగటెతి సము కొ
నను। పరులవాండు కంబొం డుభయము తెదిమిదను। అరయ నికి కలవంత్తెరి బుద్ధులు॥ ౨॥ నెపు పుగలమ
గువనెరసుల కంజొరడు। మెరమీర రంతుల నెమెప్పించ్చును। యారితి శ్రీవెంక్కటపతి నిద్దెనవుగూడితిచి। ఆరితి రిని
కికలవంత్తి రిబుద్ధులు॥ ౩॥ ❀ ॥ శ్రీరాగం॥ పల్లవి॥ యెనాంజక్కినాండు యెమనెవు। నినాదరము తెల్లనికి తెలు
సును॥ ——॥ దగ్గరి నిగుణాములుతలపొయిచుండ్డంగాను। కగ్గి నీతొ నెరపి బిగర్పు మనెవు। శిగ్గువడియప్ప
బినిచెక్కచెత మండ్డంగాను। అగ్గలమ్మెబింత్తించ్చె ఆలుకలనెవు॥ ౧॥ పొడిగిని చింత లెల్ల పొగడు తాను ండ్డంగా
ను। వెదకి వెడకి యాడివెంగ్గి మనెవు। ఇడుర కన్నులతొడ నిన్నుం గొంత్త చూడంగాను। గుదిగుచ్చి వుమ్మరించ్చె
కొపమనెవు॥ ౨॥ కలికిమెలగి నిన్నుం గాంగిలించ్చుకొనంగాను। శిలరిపెనంగి బిగికితిననెవు। బలిమి శ్రీవెంక్కట
పతిపైకొని హొడితినన్ను। మలరి మెచ్చితి నిన్ను మతకమనెవు॥ ౩॥ ❀ ॥——॥ ❀ ॥ ——॥ ❀ ॥

మంగ్గళకౌశిక॥పల్లవి॥కొండ్డము విండ్డము దనకేతలెల్లాను।పండ్డెమిడి జూజమిడి పలుమారు నేండిదికే॥——॥మగఢి
ముండ్డరనెమాదలాడినాపితాను।జగడాలడు తురా నారె సారెకు।తెసువలిదిగల్లానుతెరమరంగు నంగాక।మొగ
ము నడ్డము నిడి ముండ్డడి త్తు తెందిదికే॥౧॥ఆతండు చూడంగానె ఆయాలం బ్డ్లఅపిటొండ।చెతులుగ్గాంపు దురాచెల
రింగి।నితులెమిఱ్ఘయెంచ్చినాను నిన్నమోన్ననెరాక।జితమిడి కాలుదిడిశిస్గ్గలింకనేండిదికే॥౨॥శ్రీవెంక్కటపతు ంబాత్తులకీసచె
ద్దిఅపిను।రావళిజంక్తింత్తురాకను సన్నల।యీవేళ నన్నుంగూడె యీతండె నానాయకుండు।భావమిడి రాయమిడి
పలు చెంతలెండిదికే॥౩॥౧౸౦॥లలిత॥పల్లవి॥నిరునవ్వులు రావదినెలంతలడికేర్ద్ద చూచి।దాకొని యిందవమ్ము
౭౨ దయంజ్జూడరా దా॥——॥నిండ్డరాజసము తొడనివాతనివడ్డనుండ్డి।యెండ్డకన్ననిడకన్ననెరింగివదె।వెంక్కెంగు
౨౧౮ పతింబాళినవిరహాపుస తులసు।దుండ్డగపుతలబాంతడాఘ్మిరెసుంగా కే॥౧॥మదనరాగము త్రొడమగ
నిరాంగిలనుండ్డి।యెడిడివారిని నిన్ననెరింగెవదె।అదనుగా చుకరతిరాసపడెయి ంత్తులకు।బడురపుతమరముచె
ండ్డికెసుంగాక॥౨॥శ్రీవెంక్కటెప్పుడ నిచెతికెలానుకెసుక్క।మావండ్లవారినివుమగచెవదె।యీవేళనెమమ్మనిడ్డరు మన్నిం
చ్చితిరి।క్కైవసపు్పమడమలుకాణచునౌంగాక॥౩॥౧౸౧॥దేశాక్షి॥పల్లవి॥వ్రపరాకమింత్తెరానివారముగాడు।కెప
దలుమానిసతింగాంగి వింఛ్చువయ్య॥——॥మంక్కగాడ్డు చెలియ నిమనసు చూచెనండ్డ।పుంక్కవలిస్గ్గలతాడ
నూరకున్నది।సంక్కిగాడు నిన్నుండనచన్నులు నాడించ్చితెను।అంక్కెంగు మ్మెల యిప్పానండ్డనడ్డమూసింబియ్యుడ॥౧॥తిడ్డ
గాడు నిసుణాము తెలుసుకొనవలెరి।బెడ్డిమాదలనిన్నుంబడపులను।బిడ్డు కియడాపినిన్నాబడెంచెనంగకున్న
డిడ్డితనము నెరకెడిగెవండ్డను॥౨॥గబ్బితనములు గాపుకాంగి లించ్చిపడ్డినిన్ను।తబ్బిబ్బుగాకుండ్డరతెండనిపి
నండ్డ।అబ్బుకపు శ్రీవెంక్కటదధిపనిన్నుంగలసె।జాబ్బిలంబ్రేమము నిరుంజూపినండ్డను॥౩॥౧౸౨॥

నారణి॥ పల్లవి॥ యెవగడించెనురా నీవుయిట్లా తెనిసుద్దులు। తాళిమింబానుచుచేరితమ కెంచెగాదా॥ ——॥జ ం
క్షినమూపులచేతచవిచూపెంగారే యింత్తి। రేంకస్యంగానరులనిన్నుంగొపగించెనునా। వంక్కలచంద్రులనించెవాండివెద్దింగా
కనిరేసు। రేంక్కిగారతులలోఘాతకేసునా॥౧॥ నిద్ధాపునగాలిచేతనన్నుకిసపెట్టెనంగారే। జిడ్డిగానివుంక్కించెరెౌసరవచ్చు
నా। బద్ధబయలుమూదలపండ్డిలిగాంటెడ్డింగారే। నేద్దుకొన్నతిడ్లతానేరమెంచెనునా॥౨॥ బిసఘంజేతులచేతజిగెంగాం
నిలింపుంగారే। బాగరుంబంత్తాలనిన్నుఖారయింపునా। అగపడి శ్రీవెంక్కటధిపకూడితివిద్దె। మూగమోడెంగారే నిరు
మ్మోదిగండ్డిలిసునా॥౩॥ ——॥ ధన్యాశి॥ పల్లవి॥ నినిలతాంగివించెనునేలంతనెప్పుతేనైనా। దానుకలాయమోహవుకర
డుమెచ్చువలదా॥ ——॥ మచ్చరమువెల్లవరానేమనసాక్షదయనారు। లచ్చనలునిమోదిపైలవినుండ్డంగా। జాచ్చియధ
రామృతముబొమ్మపడిలమ్ము గాను। పచ్చిముద్రలువెద్దనిపనిమచ్చువలదా॥౧॥ చింత్తలిన్నియునుబాసిరిలవు
లనప్పువచ్చె। బంత్తనుండ్డని లానెబుసకలాద్దంగా। జాంత్తినున్నవలపులుబూరు పెత్తివేరిలపు। అంత్తలొజాలివారి
ంచెనదిమెచ్చువలదా॥౨॥ చెలికిలోనాయకలికేసపడికేధనింద్దె। నిలత్తనన్నుత్తశ్రీవెంక్కటపతికూడంగా। జాతితానిద్దరము
నుచద్దికివెండికింగాను। యెతులండాడుగడించెనిదిమెచ్చువలదా॥౩॥ ——॥ సారంగనాట॥ పల్లవి॥ యింత్తరితానెరతా
లుయేంద్దాంకాను। మంద్దలించెఆతనికేమచ్చెరలుచూపవే॥ ——॥ మోహమునిజమ్మైతేముచ్చదలునిజమే। నాహసము
నిజమ్మైతేజయమూనిజమే। వూహబాహాలునారెవుదిదతానేతే। హూహూకముతెలపతికొంగన్నవద్దితెయ్యవే॥౧॥ నయ
ములుగలితేనననుపులుంగలవే। ప్రియములుగలిగితేపిలుపులుంగలవే। దయవుద్దంజెప్పియంపైతేసుదిన్నపమ్ము
తేతె। నియతినాతనినిలొనికెండియ్యరాదా॥౨॥ వనపులుదాంరకేతేసంత్తసాలుదాంరసును। చెనపులుదాంరకేతేలిగ్గలుడాగ
సును। యెనసినశ్రీవెంక్కదేవుండునిన్నింత్తలొనే। వనుమానలనుత్తిబాసలుగానరాదా॥౩॥ ——॥ ——॥

శంకరాభరణం ॥ పల్లవి ॥ యేలపి నంగిపునాతొ నిద్దివిన్నవింప్పుమని । వేళవేరంగరనితొ వివరింప్పంగాని ॥ —— ॥
ఆయాలుపొంకి నమాధలవియె యితవుగాక । చాయప్పాడ్లె నవెల్లాబవివృద్ధి నా । నియడకాపె నెరుచు నెనూంగింత్త
నిరతు । వియ్యైనా నివడస్తకవెర్లనాడంగాని ॥ ౧ ॥ సాలశి సాలశి మూచి మూపులివెడ్డుకగాక । అలవారకలవియెల్లా నెనసరి
ంచినా । అలరి నిన్నాపి చూచునా వెనక నెనుంజూతు । బలిమి డెలియ కన్నెంబచరి య్చ్పుంగాని ॥ ౨ ॥ గక్కనంగూడినయద్దికలి
యికెమెలుగాక । తక్కపి నంగినవితమినింప్చినా । యిక్కవత్రీవెంకటపతి యిద్దరముంగూడితిమి । చెక్కులు నెక్కకనిప్పైపెన్ని
చాంచంగాని ॥ ౩ ॥ ❀ ॥ రామక్రియ ॥ పల్లవి ॥ మాకెమిబుద్ధి చెప్పివు మాది మాపికి । జాంకలతొ నివాపెకు చుద్దమ వెరావా
౩౯ ॥ —— ॥ మక్కువతలవాండపు మానినివెండు కారాదా । చెక్కు వెతిత్తాడవా నంజింత్తింప్చినీ । యెక్కువతక్క వమాదవిద్దర
౨౦ ముసాడుకాండ్లా చొక్కము గానివాపెకు చుద్దమ వెరావా ॥ ౧ ॥ నగవులసాంక పునవ్పింప్పురాదా ఆపెను । వగవిర
హసండలతంప్పురన్నది । యె గసక్యాలుమాకానెదువతెనుండ్డె నాను । సాగసిని వాపెకు చుద్దవ వెరావా ॥ ౨ ॥
ఆద్దిచెనకివాండవాపె చెక్క నెక్కరాదా । దద్దపు నిరతింగూడి దగ్గరు న్నది । గుద్దునత్రీవెంకటపతి కొరి నన్నుంగూడితివి ।
పుద్దిచుడ్డితొ నిప్పైపెకు చుద్దమచెకావా ॥ ౩ ॥ ❀ ॥ ముఖారి ॥ పల్లవి ॥ అంత్రదాసనా నెను ఆనవద్దండగు దు నా । వింత్త
వలపులు నాప్పైవెరితివిచాలదా ॥ —— ॥ వద్దనుండ్డి మోక్కింప్చ్పేపువనితలచెమోక్కులు । బద్దలునివిచ్చాల్ల నాపలు
మూరును । వాండ్డెకె నపుడింగొన్ని వుపచారాలు వతెనా । అద్దబడి నోరుచు కొరితిద్దితివిచాలదా ॥ ౧ ॥ చెలులచి
నాకె సొక్కెచెయువద్దితి యింప్పేవు । చలము నిదిచాలదా సాదింప్పును । ములశిమూవల్ల నిసుమండ్డె మెత్తంలు వతెనా ।
నిలువెల్లాండరితిపినింప్చితివిచాలదా ॥ ౨ ॥ అద్దితెరవెయింప్పేవు అండ్ల వారిచెత నెల్ల । రద్దులు నివిచ్చాలవారాగ
పుకెయను । దిద్దవైత్రీవెంకటపెరతిరమ్మెకల శితివి । మెద్దపడ్డ కొనిన న్నదిమింప్చితివిచాలదా ॥ ౩ ॥ ❀ ॥ ❀

కాంభోది ॥ పల్లవి ॥ కాంత్త వారము కారాదా కోపగించ్చేమా। బంత్తినున్న మంగారు బారచాంచినా ॥ —— ॥ పంత్తాన కెపి
నంగెవముప్పై పై నూర్రకే నిన్న। చెంత్తనుండ్డె యెమ్మె నాంజెయవచ్చేమా। వంత్తులకె బాలకేము వారి విరివలెవమ రి। డాంత్తంకెద్ది
వలపులడాయ్మకెకేమా ॥ ౧ ॥ ఆసలకే పిలిచేను అప్పుడినిన్నిండ్లలోనె। బాసగాని నికాంగ్గపడ్డురుండ్డిమా। వాసులకె ప్ప
ముపన్నెలనిమినుచూచి। వెసాలండ్ల నిన్ను నిడ్డెవెంగ్గమాడేమా ॥ ౨ ॥ శిగ్గలకె పొంగెము చిత్తడిచెమటలను। కగ్గవెడ్డె కొని
నిన్నరగాంకరిరంచేమా। నిగ్గతో శ్రీవేంక్కటేశ్వర నీవె నన్నుంగూడితివి। దగ్గరి చుండ్డెనదానతడంబడేనా ॥ ౩ ॥ ✿ ॥ నాధరామక్రి
య ॥ పల్లవి ॥ ఆతని భ్రమయించ్చెవె అండ్డనున్నాండు। యెతులు నెమ్మలుంచూపివిప్పుడివమాతోనా ॥ —— ॥ చన్నులుఘు
నముతెత్తే సాదించ్చేవె రమణుని। కన్నులుఘనముత్తెతి కాండ్డి పారంబాడెపె। యెన్నని శింగ్గారాలు యెప్పుడి కింజూపివు।
పన్నినసవతి నింత్తె పగడుమాతోనా ॥ ౧ ॥ వలపు చిత్తాననుండ్డెవంచ్చు కావెనివిభు ని। పలుకులనెప్పుడులుండ్డెంబవ
రించ్చువె। బాలపులనినదనచూ చివారిండ్డె ప్పుడె। చెలిమి రత్తెలమింత్తెరెంతలుమా తోనా ॥ ౨ ॥ శిగ్గలుకేలవినుండ్డె
శ్రీవేంక్కటేశు ముంచ్చువె। నిగ్గలు చెక్కులనుండ్డెనిముచూపవె। యెగ్గలేక ఆతండెయుడ్డరినే వనునెండు। వెగ్గళించ్చి ముద్దిసిడు
పింత్తలుమాతోనా ॥ ౩ ॥ ✿ ॥ సావంత్తం ॥ పల్లవి ॥ యింక్కానిచిత్తము యెమనె నిన్ను। అంక్కెరు రావు శిగ్గలు ఆటడాయవల
పు ॥ —— ॥ చలము సాదించ్చె తాడు చనవు మెత్తయరాదు। పిలిచి చన్నులండ్డెవు ప్రియము తోడ। కలకలనవ్వెవు కప్పురమ్ము చ
ల్లెవు। చలివాయవు శిగ్గలు చండ్డెపడెవలపూ ॥ ౧ ॥ పిరుకానిదూరరాదు పెనంగి మోక్కంగరాదు। నాయవారెవు నామిం
ండనయగారాలు। మెరమీరి చెనకేవు మెచ్చి విడెమిచ్చేవు। తిరవెంత్తె నా శిగ్గలు దిమ్ముకొంగెవలపు ॥ ౨ ॥ గర్కనబం
కెంచ్చరాదు కాయము మరవరాదు। యెక్కువ శ్రీవేంక్కటేశ యిడ్డె కూడితి। దక్కె నా పలాంగెవు తను వెల్లనిమి
కెవు। తక్కవగావు శిగ్గలు తతిగానె వలపూ ॥ ౩ ॥ ✿ ॥

రాయగౌళ॥ పల్లవి॥ విన్నదినుండ్డింజూచెను నిసరితలు। యెన్నికెక్కిడె ప్లాయిుండ్ర రిలానినుు॥——॥ చెంత్త లంజేరి
నవారిని చెప్పలు సెక్కిరి। అంత్త నింత్తా నుండ్ల వారి నాదరించ్చేవు। దొంత్తులు వెరి గిగొల్ల దాషు దయవలపు। యెంత్త
షిదానన యిృనూ యిుండ్ర రిలానిను॥౧॥ మూపలాడిన వారి నిమనసులుగరంచెవు। సూడింజూచిన వారి నింజూక్కించ్చేవు।
వాదిమ్మైవరత వచ్చేపనితలకారికలు। యీూమువెద్దుకొనని నుయె ప్పరింబాలుడు ను॥౨॥ కూడిన కాంగిడ్రి వారి కొప్పులు
డువ్విపు। మిడె పుంతుల వారినె ప్పించ్చేవు। వాడు డిరెజ ప్పనాలు వంత్తుల శ్రీ వెంక్కటేశ॥ యీడన న్నంగూడితివి యెం
౩౨ త్త భాగ్యమోనాడి॥౩॥ ✤ ॥ మధ్యమావతి॥ పల్లవి॥ యింక్కనింపెవిబారాలు యెండ్డాంకారా॥ లంక్కపాదుతమరా
౨౨౧ యిలా వ్రతిరింగడరా॥——॥ పద్దరాదు నివయసు పాయరాడు నిపాండ్డు। యెద్దొనరాడు నిన్నని మిరితురా
సుడ్డువించెమడనుండు సుమిగడ్డంగారికలు। అద్దయితి నిచింతలా ఆడి కెర్కింగడరా॥౧॥ చెప్పరాడు నిమన
సుచించ్చరాడు నిపలపు। యెప్పుడూని నెర్ణజాడియె మిరితురా। చూప్పు లెత్తిపుప్పు దిమ్ము నావి నిండ్డంబులకలు। డప్పి
గాండ్డి నిసుడ్డుల తతివచ్చేంగడరా॥౨॥ తుంచ్చరాడు నిమడముడాబ్బు రావు దినములు। యించ్చుకంత్తే నా రిగ్గ యెమిరితురా।
కొంచ్చక శ్రీ వెంక్కటేశ కూడితివి నన్ను నిప్పి। పంచ్చల నిమన్నన లుపాదిమాయంగడరా॥౩॥ ✤ ॥ నాది॥ పల్లవి॥ విలి యెక్కడి
సుద్ది రేవు మాదవినవయ్య। నారితాపుక్కి కొండెచ్చె నాండు లెదాని కు॥——॥ చెలి నిన్నుంబిలువంగ షెయువడ్డతియ్యంగాను।
రిలవినప్పుల తొడవిగ్గువడిపు। కొలండి మోహనిబుడ్డ కొలనిలాగ ప్లితల। నలుగడంబ్బె కొ నిడి నాండు లెదానిపూ॥౧॥
పడతి మొదియ్యంగాను బలిమిగొరనండ్డంగ। అడరితప్పించ్చుకొని వప్పుడినివు। సరింగిపడా పవెలుక్కాంగిలించ్చుకొనం
గాను। నడుమ నెయీబుడ్డి నాండు లెదానిపు॥౨॥ కొమ్మనిన్నుంగూడంగాను పచముల మెత్తంగాను। దొమ్మి శ్రీ వెంక్కటేశ్వ
రుడ్డు నలరిపు। యెమ్మెలభావియు రిరి యిరువంక్కంబెండ్లాడంగ। నమ్మికతా యీబుడ్డి నాండు లెదానిపూ॥౩॥ ✤ ॥

వరాళి॥పల్లవి॥యింతవయ్య విడెమిం దరినేరవు లేవి।సంతసు వేనినూరిమిక్కి జగడములేవి॥——॥చిత్తములేకము లైతే
తీస్గ వెంతసు వేడరిది।కొత్తవలపులైతే నుక్రాంత్కం జూపిది।మొత్తులభాగములైతేమాద్దు లుడేవియనేది।అత్తినసంసారఫల
ములు వుండుంగా కే॥౧॥వాడికెలుగలిగితే వంచ్చునాడించునేది।విడుకెలు మించితేను వెలువవేవి।ఆడుకొలుమా
ఎలక్షానవుంగాములుమరియేవి।యాడనిజ్జఫలములిడే రంగాక॥౨॥కూదములుగలిగితేగుదుతులు వెద్దనేది।
వా దపునమ్ములకనువరుసేది।చెబిశ్రీవేంకటపతుండమించ్చిన న్నంగూడితివి।పాదించ్చిజప్పునభాగ్యఫలమండ్డుం
గాకా॥౩॥ ॥శుద్ధవసంతం॥పల్లవి॥యిద్దరుంగడి శ్రీకాంక్తనింక నేందిక।చద్దివెండి సరనాలు సరి చూడరాదా॥——
కదలించ్చి వవ్వునవ్వుని గప్పనవిభునితోడ।పిదనిమరంగునని పెసమూడలు।వుదుడుండమకముననోమి విరగలిగితేను।
యెడపిమరుసామునరి య్యరానేరాదా॥౧॥పన్నివేశివప్పునవ్వునేపడరియాతనిమీంద।కన్నడెప్పు మరంగు
లకామువానొలు।సన్నలమో లానింత్తచనవులుగలిగితేను స్వతపుంతికిలిసి రయంగరాదా॥౨॥నెద్దనని త్తే
విమెనివు శ్రీవేంకటపతిప్రియ।పుద్దినపయ్యదమూడుప్రాబంత్తుల।అద్దగాంగూడితివి మీయింగరాజ సముమించ్చి
తొద్దినమడములనుడొమ్మికేయరాదా॥౩॥ ॥కన్నడగౌళ॥పల్లవి॥దిద్దనానినేనంత్తయెమిడివరవన్నిదనివు।యెద్దినా
నెగ్గవెంచ్చకయాడేచ్చు నమీ॥——॥నయగారి మాదలెల్లన మ్మితింగనకయుద్దే।భయముబిడిచినితోంబలికేనేను।
దయగలవుగనకతడంబడకయె మోద్దు।ప్రియములుచెప్పినిన్నంబిలిచేనేను॥౧॥మంచ్చినని చింతలకుమోబాం
చ్చినదానన్నై।బొంచ్చివూడిగేలుశేశిబాలసినేను।కంచ్చుముమొత్తువాండవుగనక నిపాదాలకు।వంచ్చునలేకయిల
వడిమోక్కినేను॥౨॥కూడినవాండవుగానక కాంక్షకశ్రీవేంకటపతి।విడుకనితోనవ్వివెలసినేను।యాడులేకమన్నించ్చి
తివియ్య కొండ్డినన్నిదిరి।వాడితో నియిచ్చుకానంబరగితినేనూ॥౩॥

కేదారగౌళ॥ పల్లవి॥ యిటుమినెగుచుక్కొండ్లదింత్తేవివ్వు। కామినివిసుక్లదింప్లేకాంకనిన్నరింపరా॥ ॥ గలవ్రేమెలరేఇ
ద్దేకాంత్తనిన్నవేండుకొంగా। అలతివున్నాండనంద్దనద్దిదింగివు। వలచినసతిగాంగావడిం గిండ్లుపడం గాక। పెలుచువి
కొక్కతయితేచెనుఅద్దూకియదా॥౧॥ యిచ్చకము తెలిలియింత్తినిన్నుంజెనకంగా। కొచ్చరుమ్మెనంద్దగుద్దుకేశేవు।
నిచ్చునిదేవులుగాంగానెరమెంచ్చుదాయంగాక। పచ్చిగా వికొక్కత్తేత్తేబలిమెల్లాంజూపదా॥౨॥ కంద్దువకునిన్నుంబిలిచిక
లికినిన్నుంగూడంగా। అంద్దముగాంబరవశిమైతినినేవు। యింద్దునే౩ వెంక్కటేశియూకేనివుగాంగాంగాక। సంద్దడివెకొక్క
త్తేతేచనవుమెరయడా॥౩॥ ॥ చ్ఛాయానాట॥ పల్లవి॥ ఆండుజాతెల్లానుక్కదిఅంద్దరికినిసుక్కచావే। వాండితనగాంకే అ
౭౨ యితివద్దనివాకేప్పరు॥ —॥ శిగ్గువడ్డనిన్నుంజూచిచిత్తమెల్లానిరాయ। అగ్గలమైనిన్ననాడియూటమూటకు కగ్గిడిరని
౨౨౨ వుమ్మునక్కదువ్వకొన్నబయిరూ పము। వాగ్గిఆడకబావునావారుచుకొయింకను॥౧॥ తలవంచ్చేనిన్నుంజూచిడ్డైలువా
కేసాచెమట। చెలకేంగిఆచినీ న్నుంజెకిచేంతకు। యెలమినివెడుకకు యెత్తుకొన్న యెత్తుకొలు। తెగనిచ్చినవాండవిం
కడింప్పవచ్చునా॥౨॥ తిలగివేళనిన్నుంజూచితెలివాండ్లనామోగము। కొలుముండ్లెఆచెనిన్నుంగూడంగాను। ఇలలో౩
వెంక్కటేశయిమనన్నుంగూడితివి। వేళరువచ్చినమేలు విడువంగవచ్చునా॥౩॥ ॥పాడి॥ పల్లవి॥ రాకియింకక్కానత్తనిరవ్వ
కేతురా। ధీరుండ్డైనవానినంత్తతెమలించ్చవచ్చునా॥ —॥ నయగారివానికింగానంద్దుతొడిసరసాలు। బ్రియుండికింగా
మంచ్చిబ్రేమమెల్లాను। శ్రీయగలవానికింగాకింద్దివిూండిదిచారాలు। భయమువిడివానికిపట్టినదిపంత్తము॥౧॥ ఆస
గలవానికింగాఅంద్దరితొావినయాలు। బాసగలవానికింగాపాలకూళ్ళు। వెసరనివానికింగాదిచ్చునదిడినవ్వులు। దాసమో
ల్లని వానికితొంబినడిబాతవు॥౨॥ పనిగలవానికింగాపైపైత్తమకములు। యెనసినవానికింగా యెకాంత్తాలు। ఘన
౩ వెంక్కటేశుండుగలసెనన్నింత్తలొనే। యెనవేకయూత్త వికియెక్కినదివయసూ॥౩॥ ॥—॥ ॥—॥

...ళి॥ పల్లవి॥ యెలయ్య యింత్తేలి మమ్ము యెదురద్దులేలి నీవు। తాళి మితాడు తని దయ్యలా నివారము॥ ——॥ కను ంగొన
చూపుల నేళరంగింన్చ్బితి ననెవు। చిన యాలు చెప్పనిమ దింత్తవారమా। పె నంగి మోచితి నెల బిళిచిదిం డ్డు వెట్టివు। వెనకాముంద్దరా
ఛకుచిన యాలవారమా॥ ౧॥ సరుగవుంచ్బుముపై నా సలంగూచుండ్డమని వు। సరుసకురానునిసరివారమా। యెరవ్వులేయక
మాతానిర్కతమ్ములాడివు। అరళినిమ బుద్దిచెప్పి యింత్తేలి వారమా॥ ౨॥ కలళినరతులె ల్లా ఘనముగాం బాగడెవు। తాలు తని
ఛెరంప్ట్రజొడ్డ వారమా। చెలంగి శ్రీ వెంక్కటేశచికాని కూడితి విడ్డిజాలళిన నివంఢ్జి బావికలవారమా॥ ౩॥ ——॥ సాళంగ్గనాద॥
పల్లవి॥ బాంచ్బియె మిళేనినాను వుచ్చకరాయ లాంచ్చు రంగాకా యెంచ్చి వెలంజూపితెను యితరము లాచ్చునా॥ ——॥
కన్నులనె కరతెని న్నుకాంతాళింఛ్బితి డ్డితెను। వెన్నల రేకు నవ్వు బుచ్చెడ చల్లి వు। నిన్ను వరండ్జి చెంతలు నెండు నూకునున్న వా। వెన్నటి
లేనడ్జి చల్లవెండ నెడ్జివారము॥ ౧॥ బాల లేళిగ్గననా పె బొమ్మలన దలింఛ్బితి। చెల రింగిచెల రింగి చెర్కునెక్కినవు। తలం
పులానివవెతాలి బిమూకున్న దాచు లేలియాల కూరకును ప్పడిగివారము॥ ౨॥ కడువాండికుచముల ంగాంగి
లింఛ్బివాత్తితెను। జడిరయకళాపకెడ్డ సంత్తసింఛ్బి వు। కడంగి శ్రీ వెంక్కటేశ కలళితివింకనేము। వడియనిమోవితేనె వారవద్దు
వారమా॥ ౩॥ ——॥ ముఖారి॥ పల్లవి॥ అడుగకిచెలులాల అంత్తలేనినెరంగ। బడివాయండా సలకా పంత్తాలకు
నూ॥ ——॥ నగవాక్కటేకానినని చిరెండ్జికివచ్చు। జగడానకాలాలా సరసానకా। తగి నడ్జి బలుదూరతానెల మొక్కినె।
యెగసక్కాలకామరి యింప్పులకునూ॥ ౧॥ పిలుబాకటెకాభి చెనంగరెండ్జికివచ్చు। వలపులకా వడ్జి వారకా
నకా। వెలవెనినెరు పరివెండు కానసింత్త యావె। తలంపుడెలుసుకా నూడండ్దతనమో॥ ౨॥ కూడినదాక్కటే
కాని గుదుతురెండ్జికివచ్చు। విడుకలకారతివె సాలకా। యూడనె శ్రీ వెంక్కటేశుండిన్నిదనన్నునెవె। వాడికల
కానిండ్డు వబాకెక్క నూ॥ ౩॥ ——॥ ——॥ ——॥

భైరవి ॥ పల్లవి ॥ వలపుపచారాలవనితలము । పలుకుఁ గెత్తఁగాను కాపుడువానివూ ॥——॥ నగవు తేత్తలుపులున
వ్వులపూసుద్దుల యుత్తి । పగడమోరంగన ద్దిపంచ్చు వన్నెలూ చిగురు దధరము నబిండ్దం బొచ్చు నింత్రవానె । ఎ గడవేసు
నాయెమోవా పుడువానివు ॥ ౧ ॥ మోదవతేతినెలుమాలదల వారీదాల యుత్తి । గాందమైనమిరియాలకంష్టంగారా
లు । వాదమ్మైనా విరమిండవడి గొనివచ్చినవి । పూదలైనఘూయెంగ్గిలి కాపుడువానివు ॥ ౨ ॥ కలయిక వేచల్లనకల యిక
లలోపల వెలవెనిరతు వెల్లావెండి వెండ్లు । యెలమిత్రవెంక్టపతి యెనరితివిమాచేత్రి । వ్రివిచ్చి చెంతల కమోపుడువాని
౮౨ వూ ॥ ౩ ॥ ❖ ॥ సామంత్రం ॥ పల్లవి ॥ నికితెలుసున్నాపెకు నికంష్టండేలుసు । వాకు నిష్టారాలమీలవంత్తుపెట్టివార
మా ॥——॥ సంప్డడించ్చి నిపయు నింత్రి సనాంగులు వల్లంగాను । విండ్సవతెనివాపెను వేండుకొలంగాను । కంప్డవపమూ
౨౧౩ డంగన్నలుగలవారమింత్రే నేము । చెంద్దెమోత్తాసాకిల్లుగప్పిడివారమా ॥ ౧ ॥ పంత్తమాడెనికసువెలిప గడులు
చూపంగాను । యెంత్తకైనా నివాపెత్తా నియ్యకొంగాను । సంత్తలానిపనివవెసమ్మ తెంచ్చెవారమింత్రి । బంతింబెట్టెదిమి
మ్ము నెడంబరచేవారమా ॥ ౨ ॥ కాయుమిచ్చిసతినిన్నుకాంగిదంగూడంగాను । నియంత్త శ్రీవెంక్టపతి నివుమెచ్చంగా । వాయప
వలపుతాల్లెపాలువష్టివారమింత్రే । నాయమలుచెప్పెది యమ్మ నప్పిడివారమా ॥ ౩ ॥ ❖ ॥ మాళవిగౌళ ॥ పల్లవి ॥ నిబండమునిపై
భక్తితోవిండెవున్నాండు । సభలోవారికెల్లా నివు చనవియ్యవమ్మా ॥——॥ చలము సాదించ్చంగాను జగడాలు పెడ్డంరాదు । నలు
వంక్కంసగవులేనడపవమ్మ । వెలయుమందిడ్డంగాను విన్నపాలు శేయరాదు । చలుపైనశాంత్తానం బక్కంగాచవమ్మా ॥ ౧ ॥ సమ్మత్రి
ంచ్చనంగాను సంప్డడివాదడరాదు । నిమ్మపండ్డండ్డు కొంప్డెనివెనెనమ్మా । యెమ్మెలునరపంగాను యియ్యకొలు శే
యరాదు । వుమ్మడిమోండపెత్తులువూభాంచ్చవమ్మ ॥ ౨ ॥ యింత్తలిగ్గవడంగాను చెరకలు శేయరాదు । వింత్తలు శేంక
కతెరవేయవమ్మ । చెంత్తల నేనిన్నంగూడె శ్రీవెంకటపతి యుండులోలా । బంత్తినెకూవితిపులపచారించ్చవమ్మా ॥ ౩ ॥ ❖ ॥

లలిత॥ ఏక॥ నాకేరాము సంద్దివానడుమ నివు। యీకతలెల్లా నిచ్చి యెంద్దుపొత్తివే॥——॥ చెంత్తల నాతని ంపాగ
ట్లెల్లంబెడ్డవచ్చేవు। యెంత్తతగవరివే యేమి నివు। పంత్తపు రమనాయుండూరబావంచ్చెరాంగాను। యింత్తేరిబుద్దులుచె
ప్పకొండ్డుపొత్తివే॥ ౧॥ కూడంగబ్బినాతాని గుట్టలడిగేవు। యెడకెడ నినేపు రేమి నివు। నిడను న్నరమనాయునినిండ్డవిండ్డరాడ
ంగాను। యీడ నివుత్తరాలాడకొండ్డుపొత్తివే॥ ౨॥ కండ్డువనాతని నన్నంగాంగిలించ్చ్యంజేరితివి। యింద్దురా నిజానా
తనాలేమి నివు। అంద్దపు శ్రీవెంక్కటపతిరుండక్కడా నిక్కడానెండు। యింద్దె నుచేరినచెంతలెండ్డుపొత్తివే॥ ౩॥ ✤ ॥ మంగ్గళ
కౌశిక॥ పల్లవి॥ కానవచ్చెంగడిమీకు కాంత్తలాల। నానిచ్చితనె కాంత్తనయు మువచ్చిని॥——॥ మనసు తాపలిచింత్తమాద
తానె నిక్కానరాదా। మనసిమిాడదించ్చెవేమ గండాతండు। కానగానలనివద్దగుద్దునను ండ్డుపిషేఉప్పనివడి పిసికితేపసు
రు వేరిని॥ ౧॥ ముంచ్చినవలపు తీ … పు మోవిమిాండరంగానరాదా। యెంచ్చునిరేగ … కాలు ప్రాణిచ్చుండాతేండు। అం
చ్చులని చ్చరమాడి ఆసలనుండ్డు … పిమిలు। కంచ్చుమును ప్పొత్తుపంబాతికారాలు … ంరెన్ని॥ ౨॥ కాయము సొంక్కినంతి
కరతాంగానరాదా। యేయడ నుశ్రీవెంక్కటపతిరుండాళ్లుండు। పాయక కూడేనితండు పంత్తము గొనుపిమిలు। వాంస
ంబాతీకానగాడు వాందలు వేరిని॥ ౩॥ ✤ ॥ బాజ్జి జి॥ పల్లవి॥ దానికేమితప్పుడింక్కాతానె నెను। కాను కలుపచరించ్చుకాలమె
ల్లావలెనా॥——॥ మాదలేమాదలాయ మంత్తనములాడంగాను। యెంచివేతనసుద్దులుయెంచ్చాంకానే। పాడించ్చే
తామగండ్డైనఫల మిడిచాలదా। కాదమికింగానరంగ కాలువు తావలెనా॥ ౧॥ చూపులేహాపులాయ చూడంగాం
బూడంగాను। యెపునందనయెమ్మెలుయెండ్డాంకానే। చెపడ్డితాం బెండ్లాడిచెంతయుడిచాలదా। తెపులుపచరిం
చ్చునతెరతానెవలెనా॥ ౨॥ నవ్వులేపు వ్వులాయ నాఫెండనమోహాముస। యెవ్వరు నేరంగనివాయెండ్డాంకానే। రప్ప
గ్గాంగూడే శ్రీవెంక్కటరాయండిదిచాలదా। వుబ్బితల్లారసన్నలియ వాడ్డనిడ్డివలెనా॥ ౩॥ ✤ ॥ ✤

హిందోళవసంతం ॥ పల్లవి ॥ ఎల్లనయ్యునివునాకుంజెలిచింత। యెల్లవారిలోననిదియెక్కడనాను ॥ — ॥ చనవిచ్చితివినిచ్
చలమునేమారితి। యెనరివెండుకానిపుయెక్కడానాంరు। పినంగితివిడ్డినెండుచిగుప్పులుసడిలితి। యినుమారుపంత్తమి
చ్చివెక్కడానాకు ॥ ౧ ॥ పయ్యెదనివంట్జితివిపనులకులోనైతి। యియ్యెంరాథిబాసయుచ్చివెక్కడానాకు। నెయ్యమ్ము పైవెరితివినివె
నెన్నెయుంట్టి। యెయ్యెడచూచినానప్పివెక్కడా నాకు ॥ ౨ ॥ కంఠ్ణవదెరివితిదికాంగిలించుకొంట్టినన్ను। యుంట్టరూమెచ్చ
౧౩ మన్నించ్చివెప్పడానాంకు। కంట్టప్పుగురుధిడఅవెంకైదం। యఘూడితివి। యింపొడ్డానంపొడ్డానెరితావెక్కడానాకు ॥ ౩ ॥
❀ ॥ శంకరాభరణం ॥ పల్లవి ॥ యిద్దరూభిద్దరెమనమెమిచెప్పిడిబద్దగాడాపినుమెచ్చింబ్రింపహ్లదవరదుండు ॥
౨౨౪ ॥ — ॥ చక్కనిమోకముచూచి నార్తినారిమావిలాడి। చిక్కించ్చినాపితాలుతవెరియాతథ। మిక్కిలిమెలుడియ్యెమెనుచెమ
రించ్చుంగాను। పక్కననాబినునప్పెంబ్రింపహ్లదవరదుండు ॥ ౧ ॥ పిందుదిూండం సూచుంట్టిప్రియములుచెప్పిచె
ప్పి। పూంచిథన్నలినేత్తెనుతాలు తాతని। వాడించ్చియాతనిమోవిపండ్డుచూచినో ఊరంగా। బాదగానావినునప్పెం
బ్రింపహ్లదవందుండు ॥ ౨ ॥ కౌంగిలించుకయుంట్టెరకన్నులవలపుచల్లి। అంగెను అవెంకైదెమనౌభతానను। చెంగదెంజూచ్చి
యాపింజూబిలితండితానై। వాంగినతతులనప్పెంబ్రింపహ్లదవందుండు ॥ ౩ ॥ ❀ ॥ నారంగ్గనాద ॥ పల్లవి ॥ నడుమంటెమద
భవనాభియెరుమీకునచ్చు। అడియాలముగలాంటానండ్డంగామీవలచు ॥ — ॥ యెదురంగాండ్లపైనెక్కియుంట్టెరసెక్కిం
గుచము। తెదురుచాంచివొత్తెనెడపనెడ। వడెలెఅనరసించ్చుకొంగిలించ్చితివాబిను। అదననింధ్వనుసనంద్దనండ్డంగానివలపు
॥ ౧ ॥ యూడనుంట్టెతనవారమింత్తినితొడప్పిం జాంచి। యూడుజూడుగాంగూచుండ్డిచ్చియెరింగి। వెడుకనిమోవివాపిచిం
ప్పగామావంజ్జితివి। ఆడానిడాడాంచినానెండంట్టంగామీవలపు ॥ ౨ ॥ నిడఅపెట్టంచాంరినిపైనాపినిడవారి। తానకష్మెరెంట్ప
మాపతగెలితి। పూర్ణియపెబలమునంభాంచ్చి అవెంకైపెమండ। ఆనకమ్మెరంట్టచెంట్టెయంట్టంగామీవలపు ॥ ౩ ॥ ం త్రీం ॥

గౌళ॥ పల్లవి॥ యేమందునే దిని మాయ తెన్నెనాంగలవు। కాచుంచిన నన్నిని యెకమ్మ మిని చూడరే॥ —॥ కాపున నాలి విరులు
సురుతులు చూడరే। చిప్పిలి ంజెమ దలి వేచె తిచూడరే। పుప్పితిల్లె పులకలను నాండు చూడరే। కప్పింబచ్చు ఘనుమాపకమ్మ డి
నింజూడరే॥ ౧॥ గండ్ల పుబ్బేండ్లు నాలింగమ్మ డినింజూడరే। బిండ్లి వేంత నప్పు లుకెలవులంజూడరే। అండ్లమ్మె నబుసకొప్ప విగిన్ని
చూడరే। అండ్లు కొని నాచన్నులంత్త లొనే చూడరే॥ ౧॥ చాడు మొదియును దింత్తవా సనల్లూంజూడరే। వేడుక రెండ్లివచ్చి వెం
డుకొనింజూడరే। విడెమిచ్చింగా నతిరు వెంగ్గళెము ండ్లివచ్చి। పూడిను శ్రీవేంకటేశ్వరు కొండ్ల మొందం జూడరే॥ ౩॥ —౧౦౦—॥ లలిత॥
పల్లవి॥ విసవేవిచు నిమాదవిం త్తప్పాన వాచి నెకె దివెళ నింత్తరిగ్గలు వడుడురా॥ —॥ యూను వెనివాండ తండు యిచ్చిరు
రాలవు నివు। తాసులవండ్లి వెనితలంపు తెల్లా। రె నవెడ్డి నాండ తండు బెయివడ్డి తివినివు। వాసుల గు నివు తలవంచ్చు
కొండ్లురా॥ ౧॥ సరసపువాం తతండు చ్చాయ ఘవత్తు వునివు। సరిబెరివండ్లి వెమొచనవు తెల్లా। తిరవెరి నాం
తతండు తిరమ్మెని లిచితివి। రిర సువంచ్చు కలివుచేత్తు చేతనుండ్లురా॥ ౨॥ శ్రీవేంకటేశు తండు శ్రీమహా
లక్ష్మి విని వు। పూవుపాసనవండ్లి విబుడ్డ వెల్లాను। బాదించ్చి కూడేన తండు ప్పికొండ్లి విడ్డి నివు। తావుల రతు లనిడ్డితమ
రింత్తురా॥ ౩॥ —౧—॥ కన్నడగౌళ॥ పల్లవి॥ యింత్త చెలిన వాండవు యిదినేరవా। రాంత్త వున్న భావము రండ్లువు రావ
య్యా॥ —॥ చెక్కులవేంత బిగురు చెతిలొండా మరవువు। వాక్కిచ రెండ్లాడ నచ్చిను విడకును। యెక్కడయె సునొ
మపండు యెవ్వరిమ ప్పుక మండ్లు నొ। బాక్కము గని సతింజూతు వురావయ్యా॥ ౧॥ చెప్పుల ముత్యాల వాన వేసు
ల నెమిలాల యూంత। అప్పుడే రెండ్లాంగలిగె నంగ్గన కును। తప్పు వెప్పరివల్ల నొడ్డె చిరమె య్యున్నదా। చూప్పు లివని తవల్లం
జూతు వురావయ్యా॥ ౨॥ చిత్తములొని దాపు చింత్తలు నిమొండను। హత్తను రెండ్లానిడ్డి అతివమను। పొత్తగా శ్రీవే
ంకటేశ కూడితివి ఇత్తరమండ్లు। జొత్తులు చెమ పచెలింజూతు వురావయ్యా॥ ౩॥ —౧౦—॥

నాద॥ పల్లవి॥ నీతోను సరిబూంక్క నే నోపను। కాతరించ్చిన ద్దనికను సన్నదానను॥ —॥ చెక్కు నొక్కి వెండుకొండ్ల నీడ
వెల్లాండేరిచితి। మొక్కితింజు మ్మానికు మోన్నమోన్నని। తక్కరి చిఱ్ఱులు యిదీండలంచకు దీ అయ్య। చిక్కంగావలచిన
నిచేత్తిలో నిదానను॥౧॥ పాదములు పట్టుకొంట్టి పంత్తములు నీకిచ్చితి। ఆడిగాన నన్నవ్వితి నప్పుడప్పుడే। కాడు గూడడ
నకు మీకాంకలు తీయకుమయ్య। యెడసచూచి నానికు నింట్టిలో నిదానను॥౨॥ యిచ్చకములు యిత్తెఱితి నియ్యకొంట్టి
నన్నిడికి। కొచ్చి శ్రీవెంకటపతి నేంగూడితి నెండి। పచ్చి తింత వెల్లాంజెప్పడరకు దీ అయ్య। కచ్చుపెద్దుకవుండ్ఢి నికొంగిడు
౪౩ లోదానను॥౩॥ ॥రామక్రియ॥ పల్లవి॥ వూరకున్నదండ్ల నెలవారయుంగవచ్చేవు। నేరుపులకెల్లా నిడినే పదింత్తి
కాక॥ —॥ పట్టరాడు ముద్దరాడు పడంతుల మోహము। గుద్దుడెలితీనదాంకాగు రిగాడు। అద్దడిడి నిన్నాపెయూ
౨౧౦ అడిలేయనోపునా। పట్టిన వ్రతము తాడిబలి మీకాక॥౧॥ చెప్పరాడు భూపడాడు చెలులకొలికలు। ము
ప్పిరిమూందడుదాంకాము చ్చెదడదు। తప్పని వాండవు నితొతారుకా నాకా పునా। తెప్పగా నితోనవ్వే తలివె
కాక॥౨॥ పాయరాడు తోయరాడు పడంతులసంగ్గములు। చె యిదీండయునదాంకాశిగ్గ వడదు। యీాంగుడ
శ్రీవెంకటపతి యింత్తి దివురానన్నిట్టే। బాయకుగద్దించ్చేదా సరిగింత్తి కాక॥౩॥ ॥ఆహిరి॥ పల్లవి॥ నేనిరుపవలె నానెలం
తకునివియల్లా। నానంబద్దుకొని రదా సరియుదిమనసు॥ —॥ నవ్వులనేనిదింత్త నాలిలీలీ వాండవాత। యెవ్వరునేఅంగరా
యెమ్మెలెండికి। నివ్వుదిల్లంగైలాదలు నేంబెట్టితి ననిదింత్త। జవ్వనియాపెరంగదాచల్లని నిగునాము॥౧॥ జంక్కెన నెదివప్పటిగ
ండ్డుకొని వాండవాత। బొంక్కనవచ్చేదికాదా బొడ్డు వొడ్డుకు। సంక్కెదిరదిన్నాపెతొ జగడాలు వెట్టితినా। అంక్కెల నాపెబి
ంగదా అచ్చుపుని సాటము॥౨॥ కండ్డువనింత్తులం జూచికలలిడి వాండవాత। దండ్డమయ్యేకాదా సారెసారెకూ।
బొంక్కితి శ్రీవెంకటపతి బారుగునమద్దుద్దరి। ముండ్డరనాపె అంగదా ముచ్చుదని వలపూ॥౩॥

బౌళిరామక్రియ॥ పల్లవి॥ నెరుపరులగ నెల్లానివ్వుళీనడిపాడి। ఆరయమంగళపరాయ అంత్తవాం ద కొ వు॥ —॥ కండ్ల
వమోదిలనెకంక్కణాలుగజ్జెకట్టి। సంద్దడింబెంగాల్లపి వృనతురుండవు। బండ్డమోమగుదుకలసాపెనచ్చి ంవ్వులెల్లా। అండ్లఖా
నంబెద్దుకొండ్డివంత్తవాండవౌడువు॥ ౧॥ బా చిమోదితినెలు పాడగితొడండ్డువెట్టి। సాకెగుదిండ్డువెట్టవుబతురుంత్తవు।
కొవినిన్నుంజూచితీనాకాన చూపులముత్యాలు। పరాలుగాచిసుకొనేవంత్తవాండవౌడువు॥ ౨॥ వాల్లనెచె తులు
బాంచివృడిపానివలపులు। చల్లివుంద్దువలిచ్చెవుపతురుండవు। యెల్లగా శ్రీవెంక్కటద్రినెనళీనావిన్నపాలు। అల్లంత్తనెవి
ంజ్జివంత్తవాండవౌడువు॥ ౩॥ ❖ ॥ ధన్నాశి॥ పల్లవి॥ సాముపేతువుగానివ్వుసరుసదాముండవ్వై। యూమగువనెరు
పులుయిచిచూడరాదా॥ —॥ బొమ్మలవింద్లచెతవూంచిచూపులయమ్ములు। సమ్మరించ్చిచెలినిచెగురు విళిని।
సమ్మతించ్చియిరువంక్కచన్నులకా ంత్తులుసా ంజీమ్ముపయ్యెదలాంబుద్దపెండ్లాడిని॥ ౧॥ గక్కనబిసకాండ్డపుకరము
లసన్నలసు। అక్కజపునిలాంగా లాదమాడిని। చెక్కుచెమదగారయలంజింద్దకుండా ముంద్ముడు। చక్కబుజ్జిదకొం
మ్ములుసాదించ్చినని॥ ౨॥ చిగురుమోవిమోద్దలచెకత్తులపంత్తాలు। ండనిలినిపైనాపెడండ్డవెట్టిని। నగుతా శ్రీవెంక్కటపతినంద్దు
ననివ్వుగూడితి। అగపడినిదళిడినన్నదమించ్చిని॥ ౩॥ ❖ ॥ ఆహిరి॥ పల్లవి॥ యెమయ్యుయిండ్దకునిన్నెమండ్డను। కామించ్చ
వలదా కైకొనినివిపుడూ॥ —॥ గాలించ్చి గాలించ్చికలికిమాడలాడంగా। లాలించ్చవలదాలలనంగాంత్త। బాలించ్చి
బాలించ్చిబాగడంగానప్పుడిని। పాలించ్చవలదా పయికొనినివిపుడూ॥ ౧॥ నాదించ్చి నాదించ్చి సుద్దులనిన్నుమెచ్చం
గా। ఆదరించ్చుంగవద్దాలన్నదినివ్వు। సాదించ్చిసాదించ్చిసరినితానప్పంగా। మోదించ్చవలదా మోదలునివిపుడూ॥ ౨॥
కరంగించ్చికరంగించ్చికాంగిదనిన్నుంగూడంగా। బారయుంచ్చవలదా ష్టలనెండు। శిరులుఖుంచ్చుంగది
ంచ్చు శ్రీవెంక్కటపతిగుండుగూడి। యిరవుకొవలదాయిచ్చకమువిపుడూ॥ ౩॥ ❖ ॥ —॥ ❖॥

మాళవిగౌళ ॥ పల్లవి ॥ మాతో నింకా నామజ్జాతలాయను మాకు । చేతికి లోనైనదిమీ నంతం జెప్పవతె నా ॥ — ॥ జంగ్గెవిస
పులనివుసాగెసాఁనెవమ్మించ్చంగా । అంగ్గ డింబడినవెని అన్నమాదలు । యెంగ్గిలిగాని మోవి యుప్పగైనాంజేయంగాను ।
ముంగ్గిదిమెరసెను నిముతి ముతినవ్వులు ॥ ౧ ॥ చెరిపడారువెలపతిసలు నివు వెడ్డంగా । ఆరితింబడినవెని అన్నిచెంత
లు । కారికలు మించ్చినడ్డికాలని సతులచేత । నిరువంక్కతుంగ్గెనవిని సుకాలు ॥ ౨ ॥ యింప్పుల రాచకూంతు పనెత్తు
క నివురాంగానె । సంప్పదమించ్చినవిని చతురతలు । ముంప్పున శ్రీవెంక్కటెశ ముండ్డెనన్నుంగూడితివి । చెంప్పలనిరిచె
ను నికిగ్గతెల్లను ॥ ౩ ॥ ❖ ॥ భైరవి ॥ పల్లవి ॥ చిత్తమురాశివతెల్లంజెతువుగాక । కొత్తలాయ్యాయి డ్డరికింగానంక్కనెతెయి
౮౨ ంకను ॥ — ॥ తెలివిన వునిండ్డితికిగ్గతెల పెంచ్చవె । నిలువున నవికెండ్డునివాళ్లివె । వలపి పూవంగాను వాసనలుమా
౨౨౬ నునా । కొలువులాపతితొ డంగానంక్కనెతెయింకను ॥ ౧ ॥ తనువుచెమరిం చ్చితేతలయూలదాంచెవె । నిను
పునవికెండ్డునివాళ్లివె । మన సుగరంగంగాను మచ్చికలుమాను నా । కానితి చ్చెవాబుద్ధికొంక్కనెతెయింక్కను ।
॥ ౨ ॥ మటపప్పైకొండ్డెనుమాధితిలకాడికి వె । నెఆతనాల వికెండ్డునివాళ్లివె । చిఱుతలమెలుమంగ్గ శ్రీవెంక్కటెశుండు
గూడె । గుతియ్యైన పనులకు కొంక్కనెతెయింకను ॥ ౩ ॥ ❖ ॥ శంక్కరాభరణం ॥ పల్లవి ॥ నిండెసుక్కరాము నెలంతలా
లా హాండిమికివతియకిపునయుంగుకాపు ॥ — ॥ పన్నిదికాలువలుపారి నింజ్జూడకి । అన్నిదంగాండ్డ వండ్డి శ్రీపారి
మీరండను । యెన్నన భిషెకమంత్రాలిడిచెప్పిరువినకి । తిన్నని పులుగుకలపుడెవునికి నెండూ ॥ ౧ ॥ రాలింగపు రజ్జమి
డి చూడకి । నిలమిఘుమువండ్డియూనింజాత్తుపైతాలిమి తొజ్జాలువారి తద్దుపునయుంగడిగాక్కి । బాలింప్పం
బునయుంగుకాపు పుణ్యాత్మునికి ॥ ౨ ॥ అలమెలుమంగ్గతోడి పరాలుకివించ్చకి । వలయథ రించ్చెను శ్రీవెం
క్కటెశుండు । పలువిండ్డులారగించ్చెబాగాలు యియ్యరికి । చెలంగి పునయుంగుకాపు శ్రీసాద్రిపతికి ॥ ౩ ॥ ❖ ॥ ❖ ॥

సావాష్ట్రం ॥ పల్లవి ॥ యెందుదాని చిత్తమున్నెమె ఆంగమయ్యా । వాండమ్మైన వెల్లవిరివారమయ్యా ॥——॥ తిగ్గన చెప్పని
లాశెల్లవిని వునవ్వంగా । యెగ్గొతప్పుయెమండ్లెనొయె రంగమయ్యా । దగ్గరి శివశిశితగినదారవునివ్వు । నిగ్గలం సుబ్బిష
మనుఋనెరమయ్యా ॥ ౧ ॥ వెరగండ్లితినింత్తలావెండు కానె నిన్నుంజూచి । మోరంగు లిండ్లె మున్నవా మోక్షిమయ్యా । మరినిప
లానయుత్తిమాంచ్చిడివరవునివ్వు । మెర తినితాంబెనంగమెము నెరమయ్యా ॥ ౨ ॥ చెమరించ్చితిని నివు చెరినన్నుం గూడంగా
ను । తమకమొతడంబాదాతలంచమయ్యా । ఆమరతావెంక్కటిరితలమెల్లంగ్గనుని ను । ఆమరి నరతిక్షద్దమాడమయ్యా ॥
॥ ౩ ॥ ❖ ॥ మెంచబౌళి ॥ పల్లవి ॥ నివారమిన్నిదనునికండ్లనైక్కడు తెరు । శివలు శిశిము నివు చిత్తగించ్చువయ్యా ॥——॥ తెప
నచెంతలునివెచెల్లంబెద్దుద్దువుగాక । యీసరిమానెరపులుయెమున్నవి । శిసవెద్దిరాజువలచినది డివులండ్డదు । రా
చకెక్కనినామ్మరక్షించ్చు కావ య్యా ॥ ౧ ॥ పద్దిన నిపంత్తమిబలువు శితువుగా కే । యెద్దినమాగనాములు
యెమిచూచెవు । ఆద్దిపదస మండ్డిత్రినడియెబంగ్గారండ్డరు । పిద్దనిబొడ్ల ంబెడ్డిప డ్డేకయ్యువయ్యా ॥ ౨ ॥
హాడినని హూదముతెగు రులు శితువుగాక । యీడనెమా యానొడాశిమున్నవి । యెడను తావెంక్కటిరియెలిశినె బండ్డం
డ్డరు । వాడెబివారము నిన్నబత్తిచెకావయ్యా ॥ ౩ ॥ ❖ ॥ ముఖారి ॥ పల్లవి ॥ ఆయలవాడిచూచి అప్పుడిమాతానెండు । బాయ
లు నిపనికెంత్త నాముశిసనొ ॥——॥ ద్దిడెమియ్యంగలంగాక విడెమిచ్చ్చెచెతుల । తొడం డాడంబెనంగంగా డొబ్బుంగల
నా । వాడకనిషద్దారానకొడిగడ్డి సతులను । ంగూడియెమిశియుంచ్చుకానివచ్చెనొ ॥ ౧ ॥ మాదలాడంగలంగాక మంచ్చి
తనమ్మైనమొదాత్తిదగానవ్వెబితన్నుండిద్దంగలనా । నిదునరాంగతనాలునెరపిబికాంత్తలను । పాడించ్చి కలరి యె
మిభ్రమక్రినాండొ ॥ ౨ ॥ కౌంగిలించ్చుంగలంగా రక్షైకొన్నచెతుల గొన్న । చెంగడిరమోక్షంగాను చిమ్మంగలనా । విఱగర
శ్రీవెంక్కటాద్రివిభుండెద్దిననన్నుంగూడె । యెంగివచ్చియెయుంత్తలకిద్దిపంత్తమిచ్చెనొ ॥ ౩ ॥ ❖ ॥——॥ ❖ ॥——

నాడరామక్రియ॥పల్లవి॥యెప్పుడు మన్నిమనసు యెరంగనికల్లవిడు। ముప్పిరిగొనిడియూ మోసమిలయ్యా॥——॥
వలపులుసరి వచ్చెవనితయుండ్లకు మెచ్చె। వెలినిలవానికింక విచ్చేయరాదా। యెలమిసరిబెనకియుడీ సుద్దినిన్నసనిల।
నిలువు నివ్వెరగులు నికేలయ్యా॥౧॥ మాటలు తారుకాణయమగు వకసంభ్రియమ్మాయ। మాదికినవ్వుంగనిలమ
న్నించ్చరాదా। తిదలుగాని నిజాలవెత్తివి వింజెలులకెల్ల। యూదుతోడికచ్చితాలు యింకనేలయ్యా॥౨॥ రతిందమారము
నిండ్లరమనసిభాగ్యము వండ్లె। కతవలిలపంత్తములు గైకొనరాదా। యితవై శ్రీవెంకటపతి యింత్తనిడ్డికూడితివి। మతకరి
తరితిపు మరియేలయ్యా॥౩॥ ❁ ॥కాంభొది॥పల్లవి॥వడ్డిపంత్తముల నెలవళివాడు వాండ నీకు। నెడ్డనని వాండసని
౮౧ నిలుచుండ్లరాదా॥——॥కలికి చూపులు నీకు ంగలు వరికిపు వరిరాక। వెలిసుండ్డి యింత్తలానివెడ్డలయ్యెంనా। పాలతి
౧౭౨ నవిరపానంబొరలివ్రుయూ డనుండ్డి। వలచివచ్చితినండ్ల వడ్డికిరారాదా॥౧॥ కామినినవ్వులు నీకుంగప్పురపు
డివికారెచేముంచ్చిమరివేరి చిండయ్యీనా। ఆమనియూసలతోడ అసురుసుర య్యెప్పుడా మడిమోవితీనెలుతోడు
కంగరాదా॥౨॥ కాంత్తమాటలు నీకు ంగడ్డినముడుపుగాక। చింత్తలనింత్తలానెచిల్లరయ్యీనా। ఇంత్తద శ్రీవెంకటపతి
యెనకితివిండ్లు నుండ్డి। కాంత్తకు వచ్చినండ్లకు పూంచి మోక్కరాదా॥౩॥ ❁ ॥లలిత॥పల్లవి॥ యెటువంగ మ్మెతిమయ్యియి
న్నాళ్లును। కటకరించెడుంగొరికితాతరిండా తానను॥——॥పాండడ్ల లిడ్లకించంగాను పొత్తులు విడుకలాయ। సండ్లడించ్చం
గావలపు చవులాయను। యింట్లాంకాండనమునీవురిడ్డైవుండ్డనే। ముండ్లు వెనకలెంచ్చని మోక్కలిండాతాను॥౧॥ కా
యమునిలిగించ్చంగాగక్కనవ్వులు వుట్టె। చెయిచేతనంట్లంగాను చేమరించ్చెను। పాయపుమడమెవ్వతిపంచ్చనుండ్డినేవి
న్నాళ్లు। బాయలుసన్నిరంగనిజడ్డు వాండాతాను॥౨॥ గక్కననింగూడంగాను కళలు మోమున నిండ్డెను। ఇచ్చమోవి
య్యంగాను నోరూరెను। యిక్కవ శ్రీవెంకటపతి వుండెంత్త భ్రమతీవుండ్డనే। యెక్కువనా తోరమించ్చె నిచ్చుకేండాతాను॥౩॥ ❁

నాగవరాళి॥ పల్లవి॥ యింద్దరికి రావయ్యా యింకనింటికి కంద్దగించ్చండా తింగ్డ్రకతవెన్నితివ్వు॥——॥ రావటి ఇచ్చి యెద్దు
ండ్డినాంగడు మంచ్చివాండవె। నివెమి మూడి నాను నిజమరివె। క్కైవసప్పువనితలు కల్లలుగాపలు నిన్ను। అవడించ్చి వూరి
క్కైనానాడు దరుగాని॥౧॥ క్కెనిడినిచింతవెల్లాచిరువవు న్నావె। నిసుద్దులు విన్న వల్లానితితాడెవె। పానినద్దమగు వలుప
ద్దవెరవయసులు। వెసరి నిన్నుండెడ్డుతా వింగుడు దరుగాని॥౨॥ కలదినన్నిరతులు కండ్డు వవుచితమువె। సులభానని
వు నాకుంజుద్దమవె। యెలమి శ్రీవెంక్కటదిరియురవ్వులవనితలు। చలమరిచని నిన్నసాడింత్తురు గాని॥౩॥ ॥
మెంచబౌళి॥ పల్లవి॥ యెప్పుడు నివువచ్చినానిమాయను। చన। విప్పించ్చుకొనింగారయిమాయను॥——॥ నిపుకలపైన
డాననిచితిలొనిడానా। యికడనెనినుండ్డినాను యిమాయను। ఆపుమడిచిచ్చెదాన ఆయాలునాంకినదానా। యింకా
లండినుండ్డినాను యిమా యను॥౧॥ వంత్తువరుసలదాన వలచివుండ్డిన దాన। యెంత్తవిరహానను న్నా
నిమాయను। చింత్తనికెక్కిన దానచిగురుంగోరికదాన। యింత్తనివుపెనంగి తినిమాయను॥౨॥ మనసు
నమ్మినదానమానము నికైనదాన। యెనరినిన్నుమెచ్చితినిమాయను। తనిరితి నిపూడమిందగు శ్రీవెంక్కటేశ్వరా। యి
నుమడించ్చినచ్చితినివూయను॥౩॥ ॥ ముఖారి॥ పల్లవి॥ మిక్కిలికడిదివుమేలుగానివు। చక్కనిసరసానసుజానావు
గానివూ॥——॥ యెప్పుడూనువింత్తవెడు యెసతులయెడాదన। మెప్పించ్చుకొనిత్తువుమేలుగానివు। చొప్పుల
నవ్వునవ్వితినురిగ్గువడవెమిదను। చెప్పురా నిమబావములు రితువుగానివూ॥౧॥ అంగ్గనమ్ముంగ్గినల్లాడుముద్దు
చూపివు। మెంగ్గతనాలునినామ్ము మెలుగా నివు సంగ్గడినింటెనగితె సమ్మతించ్చెపెండ్డుక్కైనా। జంగ్గిలిరతులపు
విసరవుగానివు॥౨॥ పిలిచితింబలికి వుచితముతిడిమిదను। మెలంపువగలవింత్త మెలుగానివు। అలరి శ్రీవెం
క్కటేశ అంజ్జితినిపూడితివి। కలపుకొలన్నదను కలవుగా నివూ॥౩॥ ॥——॥——॥ ——॥——॥ ॥

ఆహిరాగం॥ పల్లవి॥ బంగ్గారువండ్లదానవచ్చివిడియుండవునీవు। యెంగ్గిలినీమోవివిండ్లనేమిరేతురా॥ — ॥ కండ్లువగునిమే
నుకాంగిలించ్చంగానేనాప్పై। చండ్రుముగనీమెనిల్చునలండ్లను। చిండ్లరవండ్లదనైనజిడివండ్లదివలవు। యిండ్లలోనేకాన
వచ్చేనేమిరేతురా॥౧॥ మోక్కితినీపాదాలకుమ్ముండ్లరమ్మోక్కినవారి। యెక్కడోకస్తూరిబొట్టుయిడినన్నండ్లి। మొక్కలానము
యికినీముయివండ్లదివలవు। యిక్కడనేకానవచ్చేనేమిరేతురా॥౨॥ వాగాలునీకిచ్చితినువాంగిననీత్రమ్మలమ్ము। వీగసలై
తొడుత్రనాపుక్కిలినిండ్ల। వాగుగాశ్రీవేంక్కటేశ్వరండ్లవండ్లదివలవు। యీగతినేకానవచ్చేనేమిరేతురా॥౩॥ ॥
౧౨ దేసాళం॥ పల్లవి॥ నీకుబాంతేచెలులమునిగుకొమిడ్లదిగాక। యీకాలండినిళావాకేమనీనుతింత్తును॥ — ॥ చెప్పి
౨౨౮ నడ్లేకేళ్లివుచెరినేనేంత్తనీవెంత్త। అప్పుసమునీవలపిమ్మ నీనుతింత్తు। చిప్పులంగాంగ్గవడ్లతేచేతికిలోనైవచ్చివు। యెప్పు
డూనికృపారసమేమనీను తింత్తునూ॥౧॥ ఆడినడ్లెఆడివుఆతుమనన్నుం చేసుక। ఆడినదీసాలభ్యమేమ
నీనుతింత్తు। విడెముచేతికిచ్చితి వేడుకనండ్లకొనీవు। యీడనీవుంచ్చితనముయే మనీనుతింత్తును॥౨॥ కౌరినడ్లెల్లా
ంగూడేవుకొంక్క గొసరేల్లామానీ। ఆరితిచుడ్లరిక్కమేమనీనుతింత్తు। సాక్షపుశ్రీవేంక్కటేశనవిభ్రికలసితి। యెరానిరతి
కెలినేమనీను తింత్తునూ॥౩॥ ॥ భైరవి॥ పల్లవి॥ కానవచ్చినన్నియునుంగలసుద్దులపుడూ। నీనెరవులేపుగడిలోనీకి
నేంగరాడా॥ — ॥ వలమునీతోనేలసారెసారెనాపెకు। పలుకుబెంబ్బుడినేపచ్చికేశినీ। అలవాకమోవలాపేనాడి
తివిహానికేమి। నెలవులంతికిలోనీకినేంగరాడా॥౧॥ కోపగించ్చునీతోనేలకొసరుచునాపెకు। తీవులబెంబ్బు
డినేటెంమ్మురెంచ్చిని। చూపులనేరాజసముచూపితివండ్లకేమి। నీపనులుడేలికేవానికినేంగరాడా॥౨॥ చిప్పు
పునీతోనేలవిరేఖిరియనపెను। మెచ్చులకాంగిడిలోనేనీపై వచ్చినీ। కొచ్చిశ్రీవేంక్కటేశుండడగూడిగినిఅంట్లకే
మి। నిచ్చుంబెండ్లాయనుశాని కినేంగరాడా॥౩॥ ॥

భూపాళం॥ పల్లవి॥ చవులుకే సుకవివు నారే నారేకు। అవసరములతో డనారగింపు వయ్యా॥ —॥ మొదల మొదల
చద్దిమనసు లేచి లిలుపాలు। యింద రేచి విందు వడ్డి నింత్తి నిరు ను। పాదలపంచ్చు దారలుపచ్చి మోవి తేనెలు ని। యూదలా
ము నేండిడ్డి ఆరగింప్పు వయ్యా॥ ౧॥ జంక్కెనల రాలు చవుల సారములు। లంక్కెల విండ్లు వెడ్డి లలననిరు। బాంక్కపుం
జూపుల ంబ్లు ళ్ళు బారి నప్పుల పచ్చు ళ్ళు। అంక్కెలాయ నేండిడ్డి ఆరగింప్పు వయ్యా॥ ౨॥ కర జపు వినయాలు కాంగి జిరతి
బువ్వాలు। రిగుల రాది ండ్లు వెడ్డి నతి నిరు। గరిమ శ్రీ వేంక్కటపతి కలికితి రిడ్డరు నన్ను। అరుదాయ నేండిడ్డి ఆరగింప్పువ
య్యా॥ ౩॥ ॥ కాంబోది॥ పల్లవి॥ యెరవు గాని వు నన్ను యిండ్ల రివలెంజ చేవు। దారతనమే కారడామ్మి రేనా॥ —॥
వలపు నిప్పైం జల్లి వారికెంబెనంగింగారా। చెలులతో జగడాలు రేదానా। పలుకుల బువ్వాల బంత్తి రివచ్చిరంగారా।
అలుకలు మోరవూద లాడే దానా॥ ౧॥ యింగ్గితమెత్తింగి నిన్ను నిండ్లకింబిలి చేంగారా। కాంగ్గ వడ్డతిరి యుం
త్త కొప్పు దానా। బాంగ్గచుని వడ్డను ండ్లి బుద్ధి చెప్పి దానంగారా। సంగ్గతి డెలియ కింత్త సాదించ్చే దానా॥ ౨॥
కప్పురము నోరికిచ్చి కారాలు రేంచితంగారా। బిప్పుల నిమోవిగండ్ల రేదానా। ముప్పిరి శ్రీ వేంక్కటపతి ముంచ్చి నన్నుంగూడితి
వి। అప్పు నప్పు దానంగార అదువండ్లి దానా॥ ౩॥ ॥ సారంగ్గ నాద॥ పల్లవి॥ పిరుపచ్చి యాత నితో బిలిబెంచ్చు కావతేనా।
చెలి విడెమియ్యంగ డెలిగ్గులింక్కా నేండిక॥ —॥ సరి నివు నవ్వి తినె సరసానంబ్బైకాండ్ల। యి రవు గాంజూచితే నెయిరవ్వ రా
నుది। గరిమ వూదడితే నె రంక్కనామ్ముగడ్డుకాండ్ల। సపగరావె యెలజాగులు రేవు॥ ౧॥ చెలి తిడ్డి నప్పుడి చెంతల
పులానావా। సారెం బయ్యు దమూయు డిచవిరేంచుద। కారంగా నానవెడ్డు దగారి కానకు లానావా। కూరిమి చేకొని
రావిగు డెంత్త మూపరా॥ ౨॥ యెదురెదుర నుండ్లి నెయిచ్చుల రే సవెడ్డు దా। యిడి చెక్కు చెయ్యండ్లి తె నింప్పు చల్లుదు। అదన
శ్రీ వెంక్కటపతి రుండాతండి తా నిన్నుంగూడి। చెదరరికల్ల నాని చెప్పిన చ్చు రానరా॥ ౩॥ ॥

జీవగాంధారి ॥ పల్లవి ॥ ఆయమ మంద్దిమోవితీపులానంగరాదా వోయమ్మ వద్దనున్నాండు వూరకసంద్దనింపకే ॥ — ॥
చెక్కుమొక్కం బోడ్డుతెడా తెడచిచ్చునం బోడ్డుతెడా । గుక్కసపతింగాం గిడం గూడంగరాదా । వెక్కసపువిరహానవిసిగితివిం
ద్దాంక । యుక్కడికేపఠినచ్చియిల్లకనెరెకొసప ॥ ౧ ॥ నవ్వునవ్వవేళతెడా నమ్మికపవేళనెడా । పువ్వువతెంగాం గిటనుహొదగరా
దా । దవ్వులనున్నాండం ద్దత్తమకించితివిండద్దాంక । యివ్వలనిగుబ్బలం ద్దినింకజాగువతేనా ॥ ౨ ॥ మాదడం దతికెడామన
ఖయ్యం డపతికెడా । గాండవముగం డెంపవిశికలయరాదా । యిందవెద్ది శ్రీవేంకటపతిముండిడెనిన్నుంగూడె । యీడుగానెవ
౯౩ న్నించ్చెనింకనడుకెడే ॥ ౩ ॥ ❀ ॥ దేశాక్షి ॥ పల్లవి ॥ మమ్మనమునివేయితింగిమన్నింత్తువుగాకనన్ను । ధమ్మనమానికసనా
౨౨౯ సం డాపకాకాలయ్యా ॥ — ॥ పల్లదపునామాద పభావించ్చెఆత్తమునివు । చల్లనినామనసుకసనాతివినివు । తెల్లమి
గానామోముల్లాతెదలకళ లునివు । చల్లంభాయిం కావించ్చిచప్పనిండికయ్యా ॥ ౧ ॥ చెప్పరానినాచెంతకళల
వినప్పులునివు । వొప్పునావయసునింప్పెకొడెవినివు । ముప్పిరినాచక్కం దనమునకద్ద మపునివు । చిప్పులనింకావిచ్చిచెప్ప
నిండికయ్యా ॥ ౨ ॥ గద్దినాచన్నులమీం ద్దిషునపాకమవునివు । పద్దినవావ్రతానకపుపలమునివు । యిద్దె శ్రీవేంకటపతియ
నతితివింత్తనన్ను । చిద్దకలనిం కవిచ్చిచెప్పనిండికయ్యా ॥ ౩ ॥ ❀ ॥ వరాళి ॥ పల్లవి ॥ తిరసుంద్దమోకాలికితెసలుచల్లినయ
ద్దు । మురిపెనచలికత్తెమోగమిమిచూచెవే ॥ — ॥ చెంత్తలం బిలువంగాను చెరివూరకుండ్దానవు । పంత్తముడప్పునయ
ద్దిపలుకంగాను । వంత్తుతానిరమునయుండువద్దనిద్దె వుండ్డంగాను । మంత్తనానం జెలులచేమాడలాడించ్చెవే ॥ ౧ ॥ కొ
నగొంరంజెనకంగాగుద్దురేసుకొనెవిడ । ననుపునాం డినద్దినవ్వంగాను । యెనతియాతండునియెదుటనెవుండ్డంగాను ।
చనవిచ్చిచెలులనుసాకిరిగాంకివే ॥ ౨ ॥ వున్నతింగాంగితింత్తితేమొంద్దినిరిగ్గవడివు । చన్నులుగుంద్దినద్దినకిమొత్తంగా ।
అన్నిద శ్రీవేంకటపతుండాడతించ్చినిన్నుంగూడె । చెన్నుండద్దనితనింజెలితాముచ్చెవే ॥ ౩ ॥ ❀ ॥ — ॥ ❀ ॥

వరాళి॥ పల్లవి॥ కస్తూరితిలకమేల కడలాంకాను। అక్కరతో నింత నిజమాడఁబడు కరాదా॥——॥ శిరసు పైత్రాలంబా
ఱుచెలి చెలితోనున్నవి। యెరవుగ నాతో నీవు యెలబొంకేవు। నిరతి నిండ్లఁ కుంగా నను నీతో నెల అలిగెను। అరుదుగ నీవు
నిజమాడఁబడు కరాదా॥౧॥ నిన్నుమెత్తిన చన్నులు నెలంతరొమ్మున నవె। యిన్నిదను నీవు నాంతో నెలబొంకేవు। సన్నల నిన్నుండి
ద్దుచు నాడించ్చె నానినేమి। అన్నిధను యుష్టి నిజమాడఁబడు కరాదా॥౨॥ నియదరముపై తిన్నెలంతపు కిరినిండ్లె। యీయి
డనె పైపున్నారు యెలబొంకేవు। చెయిచ్చి యలమేల్మంగ శ్రీవెంకటపతి కూండహూడె। వాయింత్తినె నిను నిజమాడఁబడు కరా
దా॥౩॥ ❀ ॥ శుద్ధదేశి॥ పల్లవి॥ యెప్పుడూ నునీవాంజలి మువండ్లివి। తప్పక ఆసతినికుండప్పవాయె మైనాను॥——॥ పడం
తిలంలాశిగ్గపచ్చిన ప్రవెళ్లంగాక। ఆడినితింజెప్పు నాలా డియెండిడి। కడతెనిమగవాని కాలతరము జాడిద్దిడి। గడుసు
ండదానని నింత్తింగాపుకెయం జూచును॥౧॥ చెలియతమకమెల్లా చెమదకైకా రుంగాక। వెలింబెట్టివచ్చునా వెం
డుకొనెను। మలసిడిజాణాని మతకములిడ్డివె। చలివావిసతుల నాసలు కెలచం జూచును॥౨॥ అంగ్గనరతుల బా
ష్ఠ ఆతుమ్మలను ండ్డుంగాక। సంగ్గడించ్చితినండ్లు నాసాకెనికను। యింగ్గితాన శ్రీవెంకటపతిని కూడి మిగడె। గంగ్గ
నిభాండిమెలు కప్పుంబె నైంజూచును॥౩॥ ❀ ॥ మాళవశ్రీ॥ పల్లవి॥ మట్టియెండిసుద్దులూ మన్నిమ డిగె పునీవు। మె
ఱని మీయికక్కవలుమించ్చెను దోమట్లే॥——॥ ఇరత్తినినీవు భూవితినింగ్గితాకాల కమెరింగె। చింత్తతోడండలవంచ్చనీ
గ్గవడెను। వింత్తగానండ్లు కనీవు వెడన పునవ్విత విహారంత్త నెకమ్మరసారెచెంమ్మల జింక్కించ్చెను॥౧॥ పడంతినిదగ్గ
తిళ్లావమెల్లాండెలు సుకచెడుము డితమకానంజెమరించ్చెను। బడినె అండ్ల సంభూపు బంత్తినీవు వెకితి విహారిం
చి ధ్రుకొనియాకెవృద్ధాండానమోక్కెను॥౨॥ అంగ్గనంగాలంగి రించ్చి త్తిలాయము లడ్డికరంగె। సంగ్గతిగాంబవరించ్చె శ
య్యదిండను। అంగ్గవించ్చి శ్రీవెంకటనిపనీవు గూడితి। వుంగ్గరములాడెవెరినెగిరగాప్పుసలాడెను॥౩॥ ❀ ॥

సామంతం॥ పల్లవి॥ యేమని భావింతు నిన్ను నెంతని సంతోసింతు। శ్రీమంతుండవన్న దిద్దితింతాయడి॥ ——॥
రాంతుండవనె నెంతాడినాంగక్కదలవు నీవు। యంతరాతి గుండెవాండవిమిచెప్పుడి। రాంతుండవాగద్దువాయుజా
నాతనమోయిద్దె। మంతురెక్కించ్చినాదిమాండి మన్నెమోయిడి॥౧॥ దిద్దనైనెజంక్కించ్చితీత్రిమలవిమిద నీవు। యెడ్డచలపా
౧౩ డివాండవిమిచెప్పుడి। గుడ్డనికింతగలదాగునాఘుచండ్డిపడెమో। గద్దిగానన్నిడిచ్చెగరుడాయిడి॥౨॥ దిగ్గనెంగాంగివించ్చి
తీబెగడవిమిదనీవు। యెగ్గలెంతంచ్చునివాండవిమిచెప్పుడి। శిగ్గరితనమోనెండె శ్రీవెంకటదిక్రినవాప్పు। రగ్గవికిలితిదినారన్న
వరమోయిడి॥౩॥ ॥ శుద్ధవసంతం॥ పల్లవి॥ చెప్పరున్నజాసముచెంతవెరింగినవారు। కప్పునసంతోసాలంగండ్డవ
వెరంగరు॥ ——॥ కన్నెలాలదిమారిడ్డరు గాంగివించ్చెరుచుడ్డలై। బిన్నలుచన్నులొత్తినెబిరిగెబాడ్డు। మున్నాడియొక్కరా
క్కరుమోర్కులాడెరప్పుడిని। కన్నబాగాళ్లదాంకినెరడువాండిబాడ్డు॥౧॥ దిడ్డ లైముచ్చుదలుగాతీపులమాద
లాడెర్రు। యుడ్డతినెగారినిప్పు వెల్లించ్చెబాడ్డు। చెడ్డపడ్డలువడ్డిరుచెరిబిరుండులు రాయ। బడ్డబయలయ్యామరు
బండ్లువారిబాడ్డు॥౨॥ బంతినిదిమారిడ్డరును పాడుగాంగూచుండ్డిరు। గుంతలయ్యాంబరపెల్లాంగూడెడిబాడ్డు। యింత
లా శ్రీవెంకటపతి గుండెనకిన్నెనునన్నా। రంతుగామాచెనాడించ్చెరాజసమిూబాడ్డు॥౩॥ ॥ రాంబాడి॥ పల్లవి॥ యెడ్డురిరి
నాంజెయుదింకనాతండల్లవాండె। పడ్డరాని వ్రతము తాపానుపుపైనె॥ ——॥ రప్పురపుమోదినివురాంతునికింజూపం
గానా। దప్పిడిరినాతండడెదప్పులనుండ్డి। చెప్పరానిచెంతలుచెరినివురియంగాను। చిప్పిలినిరతులనుచిత్తములానె॥౧॥
చన్నులంబయ్యెదనివు జారండ్లాయంగానతండు। కన్నులపండ్డుగరిరింగడనుండ్డి। వెన్నెలనవ్వులు నివువెడచల్లంగాంజూ
చి। మిన్నకమోమునవెల్లాదిమించ్చినికళలు॥౨॥ చివ్వనడగ్గరినివు శ్రీవెంకటపతిగూడంగా। జవ్వనానఫలమండ్డెసరుసనుం
డ్డి। రవ్వగా సరసమునిరవముగానాడంగాను। బువ్వపుదిండ్లలచెతబాగించ్చునివుడూ॥౩॥ ॥

పాడి॥ పల్లవి॥ నీడకిచ్చినాండవు నాడించి చూచితేను। మూడకు వెగుళించ్చె మత కమ్మె రంగసూ॥ ——॥ తగిలి
మెప్పుతే యెనాండవు పుర నిన్నుంజూచితి। జిగురంద్దిన ప్పిరాక చెరిపాళ్ళినా। మగువ (త్రమయించ్చిను మగవానినం
డ్డురు। మగువలబిమించ్చి శ్రీవిమబామలె రంగను॥ ౧॥ నిండురత్తె యెవ్వతైనా నితాను మాదడితి। విందవిమి కమొలాం
గా కవితెచా శినా। మూంగాలపుం ద్దిలివెఢ్డమా నినియం ద్దరు గాని। ధూందలగుళ్ళగద్దివమ మునిం త్రశిళివు॥ ౨॥ బా
లశితినిముంద్దరం బారాకయెవ్వతైనా। వలలకులానికాకవడిం బాళినా। యిలలత్రి శ్రీవెంకటదిశ్ఫై పురమెక్కెను। మలశినావురమె
క్కిమన్నింప్పు దిరంగను॥ ౩॥ ❀॥ సాళంగ్గం॥ పల్లవి॥ మోగమోదమునని కుమెళక్కినిను। తగవులంబెద్దుకాని దగ్గరనున్నాండ
వూ॥ ——॥ నెరుపుగలమగువ నిన్నుంబిళిబించ్చితేను। వారుపుగవిగినాచె వాద్దంగూచుండ్డి। మెరమీరి నవ్వరాడు దుమెలు
ంతను దూరరాడు। నిరువ ంక్కతుంగ్గవలె నివున్నాండవు॥ ౧॥ కన్నులుగాప్పవై నాపెగక్కనసన్నలి శితి। చన్నులుబిన్న
వైనాచె చల్లెవలవు। నిన్నుంగ్గె కానంగరాడు నెలంత ంబామ్మ రాడు। అన్నిదరా ంపిరంబ్బమపైనివున్నాండవూ॥ ౨॥
ఆయాలునొంరించ్చినాపె అప్పనిన్నుంగూడితేను। మాయలు నెరిచినాపె మరింగూడెను। యీయెడ శ్రీవెంకటేశ యిద్దరి
మిమ్మ నరాడు। నాయక నావురము పైపంత్తానను న్నాండవు॥ ౩॥ ❀॥ మెంచబౌళి॥ పల్లవి॥ యెవ్వరు బుద్ధిచెప్పిరు యిద్దరి
కిమీకు నింక। అప్పులనివ్వలని వెలాడశించ్చుమీపెను॥ ——॥ మచ్చరపుసతులతా మారుమలతు వుగాక। యిచ్చకపు సతి
తొడనింత్రగబడా। తచ్చినికురుంచ్చవెళితలవంచ్చుకున్నదా పె। గుచ్చినివైతిమోనాన గుద్దునను న్నాండవు॥ ౧॥ పంత్తపువని
తలని చెచెనా చింత్తువుగాక। చింత్తించ్చెని వద్దెచెలింజిద్మిరింతురా। మంత్తనాన విడెమిచ్చి మానాన మకొలింగి నాపె। రంత్తు
లధివైతేను రాజసము చూపివు॥ ౨॥ వెసాల మగువలతా దిట్టివిం గుడు వుగాక। ఆసపట్టకాంత నింత అలయింత్తు
రా। వాసివకాంక్షలు చిరపాదముల్లాత్తినాపె। శ్రీసతిరూడితివి శ్రీవెంకటపతిరుంసధూ॥ ౩॥ ❀॥

కన్నడగౌళ ॥పల్లవి॥ యెవ్వరినేమడిగేవు యమనిచెప్పుమనేము। జవ్వనపునీపంత్తము సంగ్గడినేవున్నది॥ —॥ పడంతిమా
దలలోనిభావము దెలుసుకొంట్టి। అడరిననిమోహమంట్టివున్నది। తడంబడేమతిలోనితలంపు దెలుసుకొంట్టి। విడువ
నినినెపు వనరేనివున్నది॥౧॥ అంగ్గననవ్వునవ్విన ఆఘ్యము దెలుసుకొంట్టి। అంగ్గవించ్చేనిబాగమంట్టివున్నది। సంగ్గడినాడే
సరసముతేట దెలుసుకొంట్టి। చెంగ్గటిజాణతనాలునిచేతిలోనేవున్నవి॥౨॥ యింత్తిరాంగిలించ్చుకొన్నయితవు దెలుసుకొం
౬౧ ట్టి। అంత్తటివేడుకనియాత్మనున్నది। వంత్తుల శ్రీవెంకటేశ్వరవనితంగూడితివిట్టి। మంత్తనాలన్నియునిమచ్చముపలోనున్నవి॥
౩॥ శ్రీ ॥ రామక్రియ ॥పల్లవి॥ ఇంత్తనేమిసిగ్గులయింగితమిత్తకంట్టిరావయ్యా। అంత్తలమా ఇంట్టిలోనికానవద్దవారమా॥
౨౩౧ ॥—॥ అంగ్గనతేమిదివారఆయమునిచేనున్నది। సంగ్గతిరింగినడపిసందినిడి। వుంగ్గిటిగాంగాపనింత్తుమోకమూర
నవ్వుడుము। యెంగ్గిలిమో విబత్తెలనేలుకొన్నవారము॥౧॥ పడ్డంతుతేంత్తటి వారుభావమునినేచ్చిననది। వి
డువరబాగించ్చువేడుకనిది। బిడ్డెమ్ముడిజంక్కింత్తుము చెక్కులద్దనిక్కడుము। తాడనొంకినజితాలపామ్మిపా
ంజువారము॥౨॥ వనితలెండ్డలివారువలపునివసముడి। ననుపుగాంగూడినయానదనిడి। కానగారంట్టింత్తుముమో
క్కడుము శ్రీవెంకటేశ్వర। వానేరిననిరతులవ్వాడిగపువారము॥౩॥ శ్రీ ॥ ఆహిరి ॥పల్లవి॥ మూనిన నింత్తేనినుమన్నించ్చవ
లదా। యేనాదనావల్లగుణాలూవాడిబాలదా॥—॥ తనువునికే పుగించ్చితమకానభోగించ్చంగా। మనసేమిసాడి
ంచ్చేవుమరియూనన్న। ఘనులకునిమ్మపండ్డుకానుకగాంబెట్టితినే। తనివాండ్డిపడవులుతామెయానంగుడురు॥౧॥
చూపులునిప్పైనిలిపిసుద్దులునేంజెప్పంగాను। తిపులేమివెదకేవుడిప్పించ్చినన్ను। యేపుమీరినడాలయేపాడనుతిం
చ్చినాను। ప్పిప్పినండ్డకులోన్నెపద్మాకరంసుడురు॥౨॥ అన్నిరతులకులోన్నెఅడ్డిబాక్కించ్చంగాను। చన్నుతెల్లగొరూండి
వునారేదనన్ను। ఇన్నిద శ్రీవెంకటేశ్వర ఖూరతలునిచేలులు। కొన్నిరతోనానతిమ్మాయిట్టినన్నమేత్తురా॥౩॥ శ్రీ ॥

మధ్యమావతి॥ పల్లవి॥ ఋష్టిరసవద్దినిధ్యయె మరిపానిపనులు। బద్దసత్తలైనవారయఫలమండ్డరుండ్డరా॥——॥
యేలుకొన్నవాండవున్నలదిగవిడిచెవు। చెలికొంగ్గవద్దియింత్తలేతువు గాక। బాలకిన్నయె ంత్తలిగ్గ వడినానునికేమి।
షూలిచ్చినవారువనిగొనరవిడుతురా॥౧॥ మాచలాడినవాండవుమన్నింబ్బరిలపొయిన్నవు। వాండచెముగానియిచ్చ
కువత్తువుగాక। నింయుత్రొడవెడుకకు నిద్రింబ్బితిరికేమి। గూండను న్నపత్రినెతవెంచడలొంగెరా॥౨॥ కూడినవా
ండవునామ్మగొహూండద్కెలచిక్కెవు। మడిప్రతి ంజొక్కింబ్బిమింత్తువుగాకా। గడనిఆవేంకటేశినెనలితెనికేసు। వాడుంజేనవా
నసుదిరివరదబాలింబ్బునా॥౩॥—శ్రీ—॥ కన్నడగౌళ॥ పల్లవి॥ హత్తికాజసవువాండవయినాంగాని। చిత్తముపచ్చినయద్దులేతువు
గాని॥——॥ చనవుగలిగినంద్దనారెనారిమాటలాడె। దినదినినివెమివెనకుమీా। మనసునంగలడేల్లామరిదాంచనేనికు। మును
కొన్నసతులకుముచ్చువుప్పభావ ము॥౧॥ నింద్దినమంద్దిమెగానినితానరనమాడెను। అండ్డనెలఅంద్దుఘలొన్నెలలయ
కుమిం। వుండ్డినడు న్నద్దీకాని వూరగెకవ్వింబ్బునోప। నింద్దుగరితెలాడితెనిజము నిష్టూరము॥౨॥ కాతరానని స్మ
నిద్దికాంగిపింబ్బుకహూడితి। నాతమరకనులుచూచినప్పువుసుద్దీ। ఘాతల ఆవేంక్కటేశకైగొంద్దిదినిస్మడగారు। రాతిరిం
బగలునుంద్దిరతులంజొక్కితిని॥౩॥—శ్రీ—॥ డినాదం॥ పల్లవి॥ అవునెయింత్తెలెలెలవపుడేనివ్వు। చవ్వులులేలియుప్పె గిజప్పనమెకా
డా॥——॥ లిస్సవడ్డవారికినిచక్కిదిచెయెమరంగు। దగ్గరిరాంగడవెఆతండుదిల్లిని। కొస్సులెకనివండ్డకెస్సెకాంరాపతిని।
యెస్స లుండప్పులుసొంకనెలయింబ్బువారు॥౧॥ లెలవినప్పువారికిచతిమోక్కవెమరంగు। తలంగకుండ్డంగడిఆ
తండుముద్దిని। మోలచినవండ్డిము స్త్రకారాపతిని। తలివిరతికిందిలితెమలింబ్బువారా॥౨॥ కొంగిచెంగూడె
వారికికనురిప్పుతెమరంగు। చెంగపువెకూడెను ఆవేంక్కటేశుండు। మాంగినమోచినివండ్డిమానాపతులె
కారా। రాంగత్లైయూతనింబొంద్దిరప్పుకిక్కినారా॥౩॥—శ్రీ—॥

సాళంగ్గనాట॥పల్లవి॥ యిన్నాళ్ళనెరంగమ్మైతివిమిడిసాతాను।పన్నకపూరకపాథడంబరచిండాను॥——॥తలంపితెలిలితెను
తాండానెరడవె।నలువంక్షనూరకెనవ్వెండాను।వెలియల్లాంబూచితెనుత్రెల్లావిరిగడవె।ఖిలిచినాతానానపెద్దుకొనిండా
ను॥౧॥అడుగంబాతెసుద్దులుఅంత్తామెతెకడవె।కాడిమెతెంచ్చెనంపెంగొంక్షిండాను।చిడుముడిమోక్షితెనుశిగ్గురిం
నింగడవె।బడిబడిమొండడికెబాసచెళిండానూ॥౨॥కన్నలనెంబూచితెనెగడ్డియూయంగడవె।యిన్నిద్రఘవెంక్షదిపుం
డెనసెండానను।బిన్నవినికెల్లనెండువెడుకవెరడవ్వె।మన్ననలునాకిచ్చివుచ్చిరాయండానూ॥౩॥శ్రీ॥ముఖారి॥పల్లవి॥
౯౩ యిండ్లరపుంగాంబ్రితివాడాలెలివిభునితాడ।పండ్లెమువలెగెలుపుప్పైనెవుండ్లనూ॥——॥మచ్చికశ్శెకినతండు
మూరుమాడడరుచె।మచ్చిపద్దికాంగిలించ్చిమాడెనిన్నను।వచ్చిరానిపద్దెమువండ్డిడియీవలపెల్లా।కొచ్చిలాలాం
౨౨౨ డలంపించ్చుకొంచ్లెండా నుండ్లనూ॥౧॥చెక్కలునుకెక్కినతండుచెమరిం చ్చితెడ్డరుచె।పచ్చనెనిద్దెకాంగి
దింబడ్డెనిన్నను।చక్కెరబొమ్మ వండ్డిడిచవిగొండ్లెనివలపు।యెక్కడంజిక్కించ్చుకొ న్నానింత్తాండిపైపుండ్లను॥౨॥
యెవెనుత్రఘవెంక్షదిపుండెగ్గలిమొనెంచ్చరుచె।లాలించ్చెంతులంబెక్కలాగులనిన్ను।వాలజలధిపండిడిపచరించ్చినవ
లపు।వెళనెంత్తవాడినానువెలితిగారకుండ్లను॥౩॥శ్రీ॥రామక్రియ॥పల్లవి॥యెమనునొడగ్గరంబాయీవెళనెంజెనకి
తి।రాచిబించ్చిరామాండురాలచననున్నాండు॥——॥నవ్వునవ్వునొపనానాలిశాండు రమణుండు।అవ్వలనెమనునొయ
నికాలక।దివ్వెత్తుంబొడ్డదాంకాతిరిగివచ్చియింజ్లైతా।వువ్విళ్ళరుచునస్సురసుశ్శెవున్నాండు॥౧॥పంత్తమాడనెర
నాపల్లడిండునాయపండు।అంత్తరంగ్గముడెలిసినని కాలక।బంత్తులచుద్దలకెల్లాపనులెల్లంజేశివచ్చి।అంత్తదం
బానుపుమొండదాలలిపున్నాండు॥౨॥కచ్చిచూడకొపనాగబ్రుత ఘవెంక్షదిశుండు।అమ్మలాలనన్నుంగూడెననికా
క।సమ్మతించ్చినతులతొసామ్ములుశిరివచ్చి।కుమ్మరింప్పురిగ్గులతొగుద్దునను న్నాండు॥౩॥శ్రీ॥——॥——శ్రీ॥

ంగావ్రం॥ పల్లవి॥ కామమ్మ నమ్మి ప్రేడి యింక నీకు మ్మనా నతిరా॥ యీ మేరం జూచి వారికి ఇంత బంధాయె నంటేను॥ —— ॥ మ
ష్టు వని తా నిను మాదలాడిన నంత లో నే పుట్టిన బంధ్దె యరా ప్రాణ చి వలపు॥ చెప్పలచి మదవెల్లా చెరువుల వానలాయ॥ యిక్కడ
నన్నుం జూచనికెంత బంధాయె నంటేను॥ ౧॥ కన్నుల నిరూపు చూచి కరంగిసుండ్లేలు మోహించి బన్నుల బంధ్దె యరా గౌసరి వలపు॥
పున్నతి మోవి తేనియలు ప్రియమల్లారంగం జొచ్చె॥ యిన్నిట నా జోడైతి వింత బంధాయె నంటేను॥ ౨॥ కలకి నీ వద్ద నే నుగద్దెమిందు పై
ంగూచుండ్ల॥ మోల బంధ్దె యాయరా నమ్ముల వలపు॥ పలికె శ్రీ వెంకటదేశిహాడితి వివ యామది॥ మిల మిమడుసు యిచ్చె
నెంత బంధాయె నంటేను॥ ౩॥ ॥ కాండమలహరి॥ పల్లవి॥ యిన్నాళ్లు నేఱంగ మైత్రి మింత్రిశి సుద్దులు॥ చిన్నది రాంగా రాంగా వె
ల్లవి రులాయను॥ —— ॥ మంత్ర నాననితా స మాదలు నే నాడిన ది॥ యింత్సు వెల్ల నాడుకానేరిడిమయ్య॥ చెంత లనీ విందే శి శిగ్గలు
విడిచితి నె॥ కాంత్ల ను నితా ఖా ండ్లు గాదించ్చి పినే రమి॥ ౧॥ రతి పెళనామిన రచించ్చిన నిచెంతలు॥ సతుల్లెల్ల నాడించ్చేరు
నాటె సాకేమ॥ యిత్తైని నాశిర కు యిం త్రైశి వెరయకు న్న॥ జా తుటూడిగాలు శ్రీయ నిండు డి భయెడ్డమ॥ ౨॥ నవ్వు నవ్వునను న
వ్వినవ్వుల కను॥ వనితల వెల్లా మెచ్చేరు వద్ద నున్నదె॥ యెనశెతి వితశ్రీ వెంకటేశ నన్నింత్రి గా ను॥ భువనవరులకును మజ్జాతి య్యా
య నిపుడూ॥ ౩॥ ॥ ముఖారి॥ పల్లవి॥ జిగురు వంటి పాండువు చెలులం గండ్లే విడవు॥ అగపడి యుండ్లి వారల అన్నంత్రాగ
గలిగెనూ॥ —— ॥ చిత్తమిఖ మాదలకే బిమరించ్చేము నెల్లా॥ తర్కిన చింతలు విండ్లే తలంపుట్టా నీ॥ అర్కజపుని వినయ మాయ
నాయుండ నిశిలి॥ మోక్షిసన్నాదిడువవు మోలవచ్చె దిపుడూ॥ ౧॥ వెడనినవ్వుల కెపెరగండ్లె నిలు వెల్లా॥ అడరి నీ వద్ద
నుంచ్చిన ఆసయెంత్తా నీ॥ మిడిమాల పుని మెచ్చు మిలు మెలుకైకొండ్లి॥ వడి నీకు సన్నాంబావు వచ్చె రాంగ
తించ్చేవూ॥ ౨॥ కన్నుల నిచూపులకె గలి వడంబులకించ్చె॥ చన్నుల నిమ్మత్తి తినుచ మిరత్తా॥ పన్నిన శ్రీ వెంకట
రబాపు బాపు కూడితిమి॥ సన్నిధి నాం గొనెడ్డవు నాకింత సన్నించ్చివూ॥ ౩॥ ॥ —— ॥ ॥

శంకరాభరణం॥ పల్లవి॥ నెరుపరి విన్నిదకు నీకు నేనెరను। కారముగాదు కర్ప్రము కానివయ్య॥ ——॥ పలుగనేది
చిత్తీను బయ లెల్లాం బండ్లైరి। చలము సాదించ్చి తీర్చిరియే రవి। యెలమి నివారులకు నెదురాడం గలనా। కలశికాం
గిలించ్చేవు కానివయ్య యింకను॥౧॥ విసరకనిలిచి తీవేండ్లైనం జలువే। రాపదంచ్చ దారకాండ్లైరాయె బిండ్లె। ఆసపడిని
వు న్నండ్లు కడ్డమాడంగలనా। కోసిసుకనన్నండ్లేవు కానివయ్యా॥౨॥ గారవించ్చి కూడితేను కాంగి తిచెమదనిరు। గారని
కంబాత్తేను గుంత్తియెరు। సారపుశ్రీవేంకటేశ సన్నిధి యంగలనా। కారకనే సంగూడితి విరకానివయ్యా॥౩॥ ❀॥
౬౨ నాద॥ పల్లవి॥ యెందిరికెదగ్గరేవయ్యా యిదేమి నివు। మోందునను ండ్లా నంజన్నమోనలుదాంకిని॥ ——॥ పచ్చునిచి
రగడ్లైన బలుదారనండ్లనే। కు... లపెరిచుంగ్గుల్ల కాంగ్గవడ్లేవు। దిచ్చురిచెంచ్చు వారికిదె వరకు నేమిపని। ముచ్చుద
౨౩౩ లాడంగం జన్నమోనలు ... నాందిని॥౧॥ రామ్ము నం బూసగలవు రుదు నా ... యండ నండ్లనే। బమ్మర హావు
చువూపై నిరగేవు। దామ్మ... లమేసువారికిదొడ్డవారికిందిమాద। ముమ్మాదికెవి ... నుచన్నమోనలుదాంకిని॥౨॥
వేర్గసవు కాండ్లప్పేశ్రీవేంకటేశ ఖండనండ్లనే। కర్గసించ్చి కూడిమమ్ముంగాంగిలించ్చేవు। తర్గరము ంర్మవారికిందగుగాల్లండని
బొండ్లు। మూర్గలిందనా చన్నమోనలుదాంకిని॥౩॥ ❀॥ భైరవి॥ పల్లవి॥ మటియెదిమికిసునేమంచ్చివేయన్నిపనులు। వెఱపుతే
ల్లాంది గవేందు కానింగారా॥ ——॥ ఆసగలిగినవాండు ఆత్రండు నియడకును। విసరునా మీందమీందవిదుకికార్త।
రాసికెక్కనంత్తి శిరతినల యింత్తువద। మోసబోయినానిరు మోర్గింగారా॥౧॥ పైపైవలచినవాండు పంత్తపు నిచెంతల
కు। కొపగించ్చునామరింగాకిదికార్త। త్రిపు మోవితేనె విచ్చితలిబిబూర్గింత్తువద। వాపననినా నిన్నవాడం బరచింగా
రా॥౨॥ రాంగిదం గూడినవాండు రదునిచెనకులకు। లాంగినాయంత్తేనా లాంగి నింగారా। చెంగదిరం గూడి
తి విశ్రీవేంకటేశ్వరు నద। వాంగినా నియింప్పు లకుండమకెంచ్చింగారా॥౩॥ ❀॥ ❀

ఉషరాగం ॥ పల్లవి ॥ అలయంగం బోద్దు తెరా అప్పుడె నీకు చలివాసె తీవయ్య బాగు తెండ్లాం కాను ॥ —— ॥ అంగమెల్లం
జేమరించ్చిన ద్దిగంధముగరంగ్గె। శింగారించ్చుకొన్నకొప్పుచిండఱింగె। యెంగ్గిలివాంయుంగ నీకునిడి బలకము వద్దె।
సంగ్గతిగా వివయ్య బాగ్గు తెండ్లాం కాను ॥ ౧ ॥ పులకలుగడు నిండ్డెబుసకొడ్లు చెలంగె। త్రెలుపిర్కికను చూపు తీవవార్కిన।
బలుపు సత్తువరానుపాలు నీ యుండిబ్బిత్తిని। సకుపకతీవంయ్య బాగు తెండ్లాం కాను ॥ ౨ ॥ మోవున నంగళలు ముంచ్చె
మోవిపై చెంత్రలు రాంగె। నాముత్తాత శ్రీవెంక్కపతి నన్నుంగూడితి। చెముడ్డిబ్బె మాడుమండ్లు చెనకుల నాతోబొండ్డు।
జామాయను తీవయ్య బాగు తెండ్లాం కాను ॥ ౩ ॥ ❁ ॥ సామంతం ॥ పల్లవి ॥ ఆంసతిమరంగు వాండవన్ని దనివు। మోస
పోకనివాచ్చెముదులడరాదా ॥ —— ॥ చెపట్టివు నీకు నెంబె బ్బినప్పు కెరింగా నీ। ఆపెనడిగిరాంరాదా ఆమాపె। దూపతెవు నీచె
ంతకుపజారలకుండ్లానం ట్టె। భాపలానివాపెను సమ్మతింప్పించ్చురాదా ॥ ౧ ॥ పైకొనివు నీకునెంబనులు కెరింగా
అప్పుసంగానుం। కార్కెవైడూంచు గర్క నవిడెమీనంట్టె। పొకులంబొక్కనివాపెంబూంద
ని। ఆకాంత్తం జాడితేంరాదా
వద్దరాదా ॥ ౨ ॥ పూవులవేశవు నీకు బొండ్లెవుండ్లెంగా నీ। ఆవనితంగూడరాదా అప్పుడె ముండ్లె। శ్రీవెంక్కపతి నన్నుం బెండ్లితివి
ఆలినంట్టె। కావించ్చిపెకుంబెల్లెలింగా నన్నుంబెయరాదా ॥ ౩ ॥ ❁ ॥ గౌళ ॥ పల్లవి ॥ యెప్పటికింగలదయ్య యిదువండ్లె నెరుపు।
దప్పుల సుండ్లంగా నీవుతావు లిచ్చివు ॥ —— ॥ వెలందు తెప్పరింగ న్నాబింత్ర తెడుగా నదికు। సులభా నెడార కుంజుద్దె
రికము। మలశి చల్లలమ్మురమండ్లె న్నుండ్లెరాంగా నీ। కల పుకాలు ండనారనం గాంగిలించ్చివూ ॥ ౧ ॥ అంగ్గనలంగండ్లె
న్నా వులట్లె నీకు దార కుంగా। బెంగ్గడనెచెట్టడుపంబెదండికి। ముంగ్గిట నీపాలుగాంచి మూలండాడం ట్లువెట్టంగా।
సంగ్గతిగా నప్పుడె మంచ్చుమువంచ్చివు ॥ ౨ ॥ పారుగు సతులుండ్లితే పారబివెడుకతోంగా। దారకాలు దారికిం
బాండ్లలు బాంతె। యిరపై శ్రీవెంక్కపతి యిదునన్నుం గూడితివి। తీరవెరివల పులతిప్పు చల్లైవూ ॥ ౩ ॥ ❁ ॥ ❁ ॥

కేదారగౌళ॥పల్లవి॥యెంచ్చఁజాతివిన్దాఁకాయెక్కడనుండ్డెనినెపుగ॥బండ్డిపసనపుడాతె.- ప్రేమండ్ఠవలడా॥——॥నెనా
తనితానవ్విఫ్తినికెతిచింత్త।నాఁనిచ్చినిపూఁగాంత్తనవ్వరాదా।సానంబెట్టితండుభూపుజళిఖించ్చెయపుడు।మానుపరా
డానిమగనిసన్నలను॥౧॥చెక్కాతనినెనుక్కితేచిమిడివడిమె।చెక్కనిచ్చినిపూఁజెంతలియరాడా।మక్కువనాతండునామ
మ్మకమంట్టెయపుడు।నిక్కికొపగించ్చరాదా నిపతినెమ్మెలను॥౨॥కలికితెన్నివితనిగడ్డించ్చెవెవ్వతెవె।వలశినప్పుడునిపూవం
చ్చురారాదా।యెలమిత్రవెంక్కటెడిగుండెలయించ్చెయపుడు।వలచించ్చినివిభునివంక్కలొత్తరాదా॥౩॥ శ్రీ ॥సారంగ్గం
౬౨ ॥పల్లవి॥నియితవుడెలియకనెచెగిరపడరాదు।యీయెడనియాలన్నెయిండ్డనెవుండ్డనను॥——॥సారెనెనవ్వినవ్వు
౨౩౪ చల్లుహావెండా।ఆరితినిమతింగలద్దనతివయ్యా।నిరుకాద్దితామరన్నెనితొంబాండ్డుకేలిను।పేరంబెడ్డితేవలపు
విండ్డెంత్తెనిప్పుడు॥౧॥పలి కెడునాహూవపలచనొ చిక్కనొ।అలరినిరుండా ంచినద్దనతివయ్యా।బలిమికా
ద్దిపంత్తానంబద్దనిన్నుం చెనంగెను।వలచినవలపులువచ్చినంత్తెలాభము॥౨॥హాడినద్దినాహూదమికాసరా
ఖసరా।ఆడినంత్తానియ్యకొనెనానతివయ్యా।వేడుకత్రవెంక్కటేలివేన్నకొడ్డెనెయ్యా।తాడరాంగావలపులుతూ
గినంత్తేవాకిలి॥౩॥ శ్రీ ॥సామంత్తం॥పల్లవి॥వలెంగాయిదిగొన్నివద్దివెనాలు।అలశితివన్నిదనతాయనాయలివే॥
॥——॥చిక్కనిచెమదలకెవిగ్గుయవడెవునివు।యెక్కువనిద్దాపుర్వలకునెమిలెలివే।నెక్కొన్నరతిచిన్నలునితలనెవె
గినదె।ముక్కనబండ్డిఖాగిన్చిముగుష వానివు॥౧॥అలకలచెదరుమనద్దెలిరసువంచ్చెవు।యెలమిం
గన్నులతేదవెండ్డుంబెట్టెవె।నెలకొన్నయీవన్నెలునివల్లనెవచ్చెనవేకల్లగంప్పగాంగలరెన్నెవానివు॥౨॥బూ
ద్దుచదరినండ్డుకుబాంచ్చితెరలువలెవు।యిద్దినిమోముకగలెద్దుదాంచెవే।నద్దనత్రవెంక్కటేమునివెకూడి
తివడె।పద్దెముగద్దరెవాంద్దెకాలవానివు॥౩॥ శ్రీ ॥

ఆహిరి॥పల్లవి॥తప్పు లెంచ్చవని నిన్నడగ్గరి తినియు గాక।యొప్పుగించ్చేదిం రాలకాపుడ నానేను ॥——॥చిక్కని నినవ్వుల వె
చిసి బిచింతలకు।యెక్కువగా నింత్తేరి మోహింఛ్చితిం గాక।తక్కల నిగుణ్లకు తచ్చ్పున సన్నల కూ।వొక్కమంపియూపను
లకాపుడనానేను॥౧॥కన్నులని మొక్కలకుకరుణారసానకూ।కన్నెనయ్యనికుత్రాళిగడ్డితింగాక।మున్నె నిమెకులకుమ్మె
రలుమీరుచకూ।వున్నతినిరాంపులకునొపుడనానేను॥౨॥కలకితివిధతిరెంగడ్డెనిమన్ననకు।డివిధినికికెసవెడ్డతింగా
క।యెలమి శ్రీవెంక్కటేశయిడ్డనిదివనయాలకూ।వొగవుగాళిగుపడ నొపుడనానేను॥౩॥౯౦॥మారవిగౌళ॥పల్లవి॥
యింక్కనెంత్తగాంగలదా యింత్తివల్లనికు।సంక్కుంజక్రాలచెతులసరుసరువచ్చెనూ॥——॥నల్లంగలువలవండ్డినా
తిచూపునిమ్మైసండ్డి।నల్లనాయనిలువెల్లానాథుండనిక్కు।వెల్లువైనవలపులువెడుకలనిప్పైనాంకె।వెల్లియెరువాడ
ముతొవిఘుండవునైతివి॥౧॥బంగ్గారువండ్డారూపుపడింతి భాండ్డునీ యంగ।బంగ్గరుదడ్డిగరుతు
పతివైతివి।సంగ్గతిగాండా మరలసరవిచాలుమోంచి।అంగ్గజుడురుండజ లజాక్షుండవైతివి॥౨॥వెవెలు
మాదలనెపుణ్యవెంచడిరాంగిదంగ్గాడి।వివెలుపిగ్గులగవిగెవెన్నండనికు।భావించ్చుంగాండ్డలవండ్డిబలుకుభమలునా
ండు।శ్రీవెంక్కటేశుండవైరిరులమించ్చితివి॥౩॥౯౧॥వైరవి॥పల్లవి॥సంగ్గతిగా నిపనిక్కొరెరునన్నగా।అంగ్గవించ్చుది
డెమీంగానడిమండ్డింగాక॥——॥సమ్మతించ్చినమ్మాదరుజగహముళున్నదా।దొమ్మికెకియండ్డాంగానెడూరెంగా
క।యిమ్ములనెరమండ్డెయిప్పుడెకెడనెనా।అమ్మరాయిమ్మబూరంగా నడిమండ్డింగాకొ॥౧॥యెడ్డరికెముగలితిసూ
డువడ్డవచ్చెనా।వడ్డకించ్చెక్కానంగానుచెనరెంగాక।గడ్డిగానెనచ్చితెనకాడనితొల్లంగెనా।అడ్డసండ్డుకొనరెంగా
ను అడిమండ్డింగాకా॥౨॥తొలుతనెచెప్పితెనుతాలమనితొక్కినా।బలిమించెనంగంగానుపడుకెంగాకా।యె
లమి శ్రీవెంక్కటేశుండిక్కిచనన్నుంగూడెను।అలయించ్చుంగారతులనడిమండ్డింగాకా॥౩॥౯౨॥

గౌళ్రామక్రియ ॥ పల్లవి ॥ హరి మీరిగ్గలుతెగిరాంక్కనెందిరి । యెరితిక్కెనానిపుయియ్యకొనవయ్యా ॥ —— ॥ పస్టినడ
ప్రత్తముపదంతులకుంజలము । అడ్డిపతులకుంజెయకవొరాలడు । టిడ్డిడియాపెమోవిమాటలకునసపడ్డెపు ।
యెడ్డినంజేయనినివియ్యకొనవయ్యా ॥ ౧ ॥ ఆడినడిమాద అంగ్గనలుపంత్తమున నాడొడికయినానినకవొరాలడు । తొ
డనిమ్ములుడియపెత్తాలంగలివునిచ్చు । యెడసుడ్డికైనానివియ్యకొనవయ్యా ॥ ౨ ॥ తలంచినడివొద్దుతరునిలకాం
గ్గిడికి । వలపులుముడిరెనువడ్డనరాడు । బలువాపిడి శ్రీవెంక్కటపతివినిన్నంగూడి । యెలమినన్నిడికినివియ్యకొనవ
య్యా ॥ ౩ ॥ ❁ ॥ పండి ॥ పల్లవి ॥ వాడ్డువెడ్డుకొండ్డనెమివాడ్డజాసముతెడనె । వద్దిబింత్తంబొరలకవడ్డెకిరాంచ
౧౧ దా ॥ —— ॥ మలశియప్పుడివెళమాదమాంచజగడాల । అలిగితెబిబాయితినండ్డకెమి । వెరినుండ్డినివెలవిరహనం
౨౧౭ బొరతెవు । బలమోడ్డనావ డ్డికిసరుగరాండా ॥ ౧ ॥ నినుంజూచినవ్విత్తినుని జమ్మునరపినంద్దు । గనిలియల్ల
ంత్తనెహుచుండ్డివి । మనసు పద్దంగలికమరియలబొరలివు । చనవులిసుకనా మంచ్చునహరాడా ॥ ౨ ॥ వెడ
కయూరతినివెవెళమెముండ్డగరంగి । తొడనెలిగ్గలంబొండ్డిదూరకొనెవు । య్యాడకెతెంచ్చిశ్రీవెంక్కటేశనన్నుంగూడితి
వి । మాడమాడపంత్తములాము రియురాదా ॥ ౩ ॥ ❁ ॥ భైరవి ॥ పల్లవి ॥ మూలినముఖ్యాలవంచ్చిముడ్డరాండ్లము ।
యూసరిబెకికినితానెదురాడంగలమా ॥ —— ॥ బలిమెలశియనుపలుకమండ్డినవారి । అలిగెబిన్నాసనిగాలుండునా
ప । వలపద్దినూధులాడజాణాలుశేర్వావులిలొ । యెలమినితానెముయెదురాడంగలమా ॥ ౧ ॥ శిరసిలయెత్తనులిగ
వడివున్నవారి । జరసిబివారపతెరాసారెనింత్తులు । దొరవైపనులుగొనతొత్తులుబండ్లతెంచా । యిరవైనితానె
ముయెదురాడంగలమా ॥ ౨ ॥ కొంగ్గతెలపద్దనుగుడ్డునమండ్డినవారి । కంగ్గివున్నవారుతెరాకామినులు । రంగ్గ
గశ్రీవెంక్కటేశతినన్నుంగూడితివి । యింగ్గితానని తానెముయెదురాడంగలమా ॥ ౩ ॥ ❁ ॥ ❁ ॥ ❁ ॥

కాంబోది॥ పల్లవి॥ ముద్దుభోగి జవరాలు మోవింతి యిది। పద్దిమంచ్చము మీంద నంబవళించ్చిదె పుడూ॥——॥
ఖండ్డవని కిందాంకాగతులు చెప్పనె పద్దె। యెండ్డాంకా వెగించ్చు నింత్తి నిత్తానుల్ల। అండ్దము గనిలుచుండ్డీ ఆపమడి
చియ్యుంబడ్డె। పండ్డూపు గద్దె మీందం గూచుండ్డె దెపుడు॥౧॥ వ్రాడిగాలు శెల్లినివాడ్డనుండ్డనె పద్దె। ఒడగాంగొలువు
శ్రీసునేడు వని పా। పాడి తాంబుండ్డె ముపెళిపగడసాలాడంబడ్డె। ఆడనె పరపు మీంద నలవాంకె దెపుడు॥౨॥ గక్కనని వ్రుగూడ
ంగా కన్నుల జంక్కింప్పుంబడ్డె। యెక్కడగా సన్నశేసు నింత్తిశినిపు। చక్కని శ్రీవెంక్కటపతి సమ్మతించ్చు కొలనంబడ్డె। వాక్కమలగు
ప్పైనె రగుండ్డినప్పిదెపుడు॥౩॥ ॥ సామంత్తం॥ పల్లవి॥ అడ్డిగాని వయ్యని మునప్లని శ్రీశ్రీము। గడ్డియ్యైన సతుల పంగ
నినివులాంగవు॥——॥ కామించ్చి నివాకి శిలి నాయుకనె నుండ్డంగాను। నామోగము చూచి నిపు నగవు రాదావి మరుం
బంత్తములాడివె సంబసు లంగా పింఛ్చి గామిడి గొల్లె తలపుంగాని నివులాంగవు॥౧॥ యెవాడ్డను నిపూపియె
గడిగం జూడంగాను। నాపా ంత్తనె వుండ్డి నిపునగవు రాదా। చెపద్దిమూనాలు చూడ చెద్దికిచ్చి వెళలు। కామించ్చి గొల్లె
తలపుంగాని నివులాంగవు॥౨॥ యెన శిని కాంగిదిలొ యెవాడ్డానె నుండ్డంగాను। నను పైత్తి నిపింత్తి శినగవు రాదా। మున
శ్రీవెంక్కటపతియము నలోనా డలాడించ్చి। పునమ్మి గొల్లె తలపుంగాని నివులాంగవు॥౩॥ ॥ గుజ్జరి॥ పల్లవి॥ అప్పుడిచె లిజ
తివా ఆపెవ్వార పుండ్డితినె। తప్పులు నిమీంది వెల్లడాంచు కొద్దివున్నది॥——॥ పలుకనెందుగాని భావములోని చెంతచేకో
పండ్డానద్దిపి ద్దుపన్నది। అలుగపన్నదిగాని అనువు వచ్చినదాంకా। చలములు యికతాన సాదించ్చునున్నది॥౧॥ జంకి
ంచ్చుపన్నదిగాని జగడాలు కొనగొళ్ళ। యింక్కనెప్పుడాయని మీందెత్తుపన్నది। కొంక్కి తిద్దిదె కాని గురియైన తిదాం
కా। వాంక్కపుచూపు మోదలం బూంచుపన్నది॥౨॥ గుద్దవిడువదుగాని కొసపల మోప్పకెల్లా దద్దమ్మైని పాదాల పు
డాంచుపన్నది। యిద్దె శ్రీవెంక్కటపతి యెనశితి విండ్డాంకా। అద్దివున్నదిని తలంపులడుగంగనున్నది॥౩॥ ॥ ॥

వాడ॥ పల్లవి॥ యింద్దుకుంగానె ప్పురామరిది మీరెరు। మంట్టి మీర మోపపున్నమరి యూమొక్కెను॥ ——॥ చనవుగ
లుగంగానె చవిగాకవెలప్పులు। మనసు వెరవు లైతి మఱచప్పునె। యెనలితి వంట్టి నిన్ను నిట్టితి ట్టితింగాక। టినచియెగ్గ పట్టితే
వెరలి మొక్కెను॥ ౧॥ నగంగానె సరసాననయమె కుండిపులు। నాగయకుండ్డితీండదమచూపులి వెట్టి। తగి లితివంట్టి నిము
ంట్టలనె ముట్టితింగాక। బిగుబిత్తగలిగిలి బలిచి మొక్కెను॥ ౨॥ మెఱ నికూచుండ్డంగానె మిటానుకూదములు। గుబ
తులు సొంకరున్న కూడదు వానినెటి శ్రీవెంకటపతి మన్నించ్చుంగాంగూడితింగాక। తటినలలితినంట్టి దగ్గరి మొక్కెను॥
౩॥ ❀॥ శ్రీరాగం॥ పల్లవి॥ మిక్కుటపు సరసాలు మించ్చి మోగబాదయ్యో। దక్కెనట్టి రాంపురానంద నిలివున్నారము
౩౨ ॥——॥ కాలువపతి మెత్తెల్లాగాడ్డచెరపులెకార। కలయికంతలు లకుఁగాకనామెమి। వలడిలకాంగ్గ వట్టివడ్డనరిర
౨౩౬ మనాయని। తలంగకన్నుల నితనిలివున్నారము॥ ౧॥ తాడునిడసతువెల్లాతాలు బొమ్మలెకార। వెడుకకూదములకు
వెలవిట్టిరా। చూడకుమన రివాత్తి నాలపులనాయుకుని। తాడుపడ్డ ఆసలని తనిలివున్నారమూ॥ ౨॥ లిగ్గప
ట్టకాంత వెల్లాచిత్తరురూపులెకాక। దగ్గరిచెంతలు లియుండమయూవలా। అగ్గమై శ్రీవెంకటపతి నన్నిదపూరుమెచ్చరి।
తగ్గరనెండిట్టిరుండెతనిలివున్నారము॥ ౩॥ ❀॥ లలిత॥ పల్లవి॥ యెలపంత్తాలాడివు యింత్తితాను। అలుగరంగించ్చని
న్న అద్దుల్లియవచ్చునా॥ ——॥ మాదలదూరంగలెకమగువగారనుత్తితి। నాంటినంట్టనివెలసన్నలండిట్టివు। చాడిచెప్పిని
ంత్తిరం కనాడుంగాయ్యతనమున। జూదుండనమున నిన్నసూడువద్దవచ్చినా॥ ౧॥ బొమ్మలజంక్కించ్చనెకపుప్పుల
వెలితిను। తమ్మిమోము దాంకెనంట్టండట్టివురామ్మ। బిమ్మనవ్వితిని మాయలిగ్గుతాడిచిత్తమున। అమ్మకొనితాని,
చయ్యాదలకు వచ్చినా॥ ౨॥ వెసరింప్పించ్చంగలెరవెస నిన్నుంగూడితిను। లిసకొప్పు జారెనంట్టంజెలరేంగివు।
ంసల శ్రీవెంకటపతి ఆపినివనుకత పి। వాంసలు నివిచ్చిన విపవారించ్చువచ్చినా॥ ౩॥ ❀ ॥——॥ ❀ ॥——॥ ❀ ॥

౭ కేసౌత్ర॥ పల్లవి॥ కతలు వ్రూవరం ప్రూచెరా వకరాచె। రతుల నెంచ్పేంచ్చెంగా నిరాదాడాలానికి॥——॥ భింత్తవేడు చింత్తవే
గ. వెక్కచ్చితిత్రా నెన। బాంత్ర నిరూపితల్లనాల్పినడి। పుంతనాల సచివేల మూదలనెత్తనిపివు। రంత్తులు శ్రీయకయి ంకరారా
దాలూనికి॥౧॥ వాడాంశేడు చీడాలెడు వచ్చెవంద్దనిరాకరు। తాడనియె దురుచూచెత్రాలంగలిడి। యెడగానాకునిద్దియు
చ్చరాలాడీవుని। రాడువచ్చి ముంత్తచూచ్చె రారాడాలూనికి॥౨॥ యూసుతేడు రేసుతేడు యిపుడు నివు గూడంగా॥ఆ
సలఅలవృద్దికినన్నిదనిడి। కసపెట్టడండ్లాంకా ఠావెంకటపతిని ప్ర। రాసికె క్కితెవిన్ని పరారాడాలానికి॥౩॥ ❀ ॥ఆబాఠి॥
పల్లవి॥ యెబిపిరి నాంజేయని ఇయ్యకానవ్వె। విమరునిత్తగలడా విభునితానూ॥——॥ వచ్చినద్దివచ్చి తనుపలపెబా
సుఖమ్మను। పొచ్చి మూదలాడితినెరంగంగాని। కుచ్చిపద్దినాయకుండు కొంగ్గువద్దతియ్యంగాను। నచ్చిగానుంటెనంగివు
పానివుండ్డంగలవా॥౧॥ చెప్పి నద్దుకేరితి నుచిత్తమి బాచుద్దము। యెష్టుమానె ద్దరమైతెనెరంగంగాని। వాప్పుగా
నాయకుండు వాదంకేవచం గానివు। తప్పువెంచ్చె వచ్చిననితాలిమి కింగవలా॥౨॥ ॥ మొద్దినద్దిమెద్దితి నుమూరు
మూరిపెండ్లి। యిప్పడిగ్గలు వడికిసెరంగంగాని। వాడ్దుకే ఠావెంకటపతిరుండానగూడెనిన్నుసు। గుడ్డతాడనవ్వివుగురికి
యంగలవా॥౩॥ ❀ ॥ బిద్దవసంత్తం॥ పల్లవి॥ సవతిమచ్చరమున సత్తుల దూరితినెన। సవరింప్పనెలని కుంబంత్త
నిచ్చెమయ్యా॥——॥ నిన్నుసంద్దినద్దివారు నియంత్తవారు। యెన్నింకైనాసె వింగ్గవె ము। చిన్నంబావని
లచిత్తమ్ము రారున్నంగన। పన్నివారిమారు నికుంబంత్త నిచ్చెమయ్యా॥౧॥ దివ్వూడిగములవారుని కంద్దెప
నుఖ। వెపిలకు నారి నిలవిసరించ్చెమూ। నివు వాడనెలండ్డు రునెండుగా వలతితిను। భావిల్లచ్చి వారికి నికుంటం
త్తనిచ్చెమయ్యా॥౨॥ నిసగ్గి భాగపువారుని వారు మారుసు। దినమంత్త పనికెలచెరు కితి మూ। యూసుడిర
ఠావెంకటపతిని మమ్ముంగూడితివి। బాసతానికింత్తైతె పంత్త మిచ్చెమయ్యా॥౩॥ ❀ ॥ ❀ ॥ ❀ ॥

నాదరామక్రియ॥ పల్లవి॥ యెచట నుండ్డి వచ్చితివిపుడు చూచితి నిదె। రచనమెంచ్చిన నన్నెరపు గాం జేసితివి॥ —॥ కొం
డలరాయ డనన్నుం గొలువల పంచ్చితివి। యింత్తు నాతలవాంతలు నీకే తెలవు। దండ్డి విరహాము సేంచి తడవేల సేసితివి। అండ్డి
నాచిరుం జెమట నీకే తెలవు॥ ౧॥ కొని బిరిభుం డనన్ను గురుతుగా నేలితివి। నినెల్ల నుండ్డి నాను నీకే తెలవు। ఆనుకొని యింత్తె
సెలాసలనె పెడ్డితివి। పూనిన పులకమోపులు నీకే తెలవూ॥ ౨॥ శ్రీవేంకటేశుండ నన్ను శిసనెడ్డి గూడితివి। నివడ్డ నలవి నడి నీకే
తెలవు। కైవశము చేసుకొని కండ్డువంజూసితివి। యీవిధాల నేభోగించ్చేదిది నీకే తెలవూ॥ ౩॥ ✤ ॥ ముఖారి॥ ప
ల్లవి॥ కప్పురవిడే మియ్యం గాంగాదె నరాడు। తప్పులేదు నియ్యండ్డు తగిలితి నిన్ననూ॥ —॥ చెచ్చెర నిపుడెవరి నచింత
లు విండ్డి నివిండ్డు। వచ్చిన నీ చెప్పుం గావద్దె నరాడు। యిచ్చకములాడే వారి నియ్యరమ్మండ్డు పగాన। విచ్చియు మాయి
౭౨
౨౩౨ ండ్డికెడ్డి విండ్డిమని మాంద లూ॥ ౧॥ చెంగ్గదని సతిం గండ్డివెసిగ్గువడి అంత్త లూనా। కొంగ్గు వద్దం గానిన్నం
గావించ్చరాడు। ముంగ్గిదవె ండుకొంచ్చెను మోగమోడుదురగాన। అంగ్గవించ్చేరావయ్య అలుకలు దేరెను॥
॥ ౨॥ యెంచ్చుకొండ్డి ఖసనొలు యింత్త మూంజూడంగా నా। కంచ్చము పొత్తు పరాంగదెంగాదె నరాడు। అంచ్చెల
శ్రీవేంకటేశ అద్దినన్నేలితిగాన। యించ్చుకించ్చుకే నప్పను యియ్యకొండ్డి సుద్దులు॥ ౩॥ ✤ ॥ దామక్రియ॥ పల్లవి॥
యెంపెరికి విబారమింక నాపూ। కూడదములె నను గురి సేసేని॥ —॥ యెపున నేనె మినె అంగపుండ్డి నా। వి
పయి తలంపులు నెడ్డురనే। మా పుదాంకమ్మియ మటెచివుండ్డె నా। దాపగు వలపులు తలంబించ్చెని॥ ౧॥
అసురుసురయి నెనముక సుబాక్కి నా। కొసరి కేలలు మిల్లావిఖని। ముసగు కెగ్గువె మోనానను ... సన
నిపదములె వాడెంచ్చెని॥ ౨॥ అలమి తిరతి నె నెలతి నాను ని। తెలిమోవిద ప్పిదేచ్చేని। యెలమి నిన్ను శ్రీవేంక
టేశ నా కడమ। గవిగి నావిదయ గాచినన్నూ॥ ౩॥ ✤ ॥ —॥ ✤ ॥ ✤

శంకరాభరణం॥ పల్లవి॥ వ్రాడిగాలుశ్రీ సుకొంచ్చను ండ్డనివయ్యా। వాడిచెట్టి నిన్నుంబట్టేవానని పంత్రియమా॥ —— ।
చెప్పునట్టియె పన్నినాంజేయంగాంగొంగ్గువట్టేవు। వుప్పుదించ్చియూపన్నైతె నీపంగలనా। ముప్పిరిగొన్నసతులుముయ్యినాడు
వాపన్నారు। తప్పులు నిన్నుంబట్టెదిడానను నెంత్రియమా॥ ౧॥ లానైనిదు మంత్తంగానులానింద్దిరింబిలిచెవు। కొనలనింద్దిప
నియ్యకొనంగలనా। రానివాధిమూలబనుగానొవాసాలు న్నవారు। తానమ్మారుకొనెదానని పంత్రియమా॥ ౨॥ గండ్డము
నిపంబూయంగాంగాంగిలిచ్చిమాడితివి। అంద్దుంకొనియుంత్తలలయ ంగంగలనా। యుంద్దుకేళి వేంకటపట్టణడకొబకంబు
న్నాపు। పండ్డువండ్డరాజసపుదానని పంత్రియమా॥ ౩॥ ❖ ॥ ముఖారి॥ పల్లవి॥ బెగ్గవడనికెలచింత్తలెలా। ఒగ్గుమొగ్గవెని
నిపతలవంచ్చనేఎటికి॥ —— ॥ విన్నక్క న్నసుట్టువెల్లావెల్లదిరికికి నంట్టి। కన్నలజంక్కించ్చిచూచిరాంతాలించ్చేవు। అన్నినిమోర
డాకిరినాతుమలాంభద్దురకొ ● ంట్టిటిన్నిళ్లవులనాంపబిరునవ్వయిముంచ్చెను॥ ● ౧॥ సాన్నాంఢికొనిగుకొలు నాని
ంచ్చిరడిగిన్నంట్టె। కొనలముం జేయివట్టిగొరనుత్తేవు। వానినిపైమచ్చరముపండ్లం బిట్టపండ్డితేన్ను। మోనానవాం
డ్డక్కినిమోవిమీంపనిండ్దేను॥ ౨॥ సారిటినిమనబిడినాడించ్చిమెచ్చినంట్టి। కరంగికరంగియట్టిగారవించ్చేవు। గరిమశ్రీవేంకటప
తికలరితిపెనొక్కైనంట్టి। ఒరతిపులైచెలిశితలంబాలైనిండ్దేను॥ ౩॥ ❖ ॥ దేసాళం॥ పల్లవి॥ చియుతనవ్వువెలబెగ్గులువడంగనెలగు
టిండలరాయిగ్రేసుకొంద్దమింరలివయ్యా॥ —— ॥ చెప్పంబంతెంబసవెవుచెక్కినిచింతలివి। యుప్పుటిరొంకమితప్పువివిచె
రాని। వుప్పుదించ్చియాడపండ్దాన్నూరివారికేల్లను। చప్పుడుజాంగంట్టవితిబాదుడముగివయ్యా॥ ౧॥ నవ్వంబాతె
ంబసవిదునడవడిలానెల్లా। పువ్వులపహాపిడానింబాంద్దుచికాని। కవ్వినిన్నంజేయపండ్దారచ్చలానివారికలన్ను
లవ్వులవిగలుద్రాక్షలంపుడముగివయ్యా॥ ౨॥ పట్టంబ్బతెంబసలెదుపైపైనినెరమి। వాడ్డిచెరలుడి కినడొక్కదిరాని।
కెన్నన శ్రీవేంకటపతినివున్నెలితివిని। బుద్దులపుగురికికిచూపుడముగివయ్యా॥ ౩॥ ❖ ॥ —— ॥ —— ❖ ॥

బౌళి॥ పల్లవి॥ నిత్తానెలగూడికవునిష్టారము। ఆతరుణి వచ్చి మరి అన్నింజొంకు కాని ని॥ ——॥ ఇప్పుడేల కోపించ్చేవు యింత్తి
తో నేరమేంది చెప్పు మన్నమాటలాడి చెప్పేంగారా। తప్పు లేదు నీయందు నిదానికి నా సంతోసించ్చు। ముప్పిరిగొం
గల వెల్లాముండగ నయ్యాని॥౧॥ గద్దించ్చు నెలనిరు కామి నీనివేళ చూడ। వద్ది కింబొమ్మ నంగాను వచ్చేంగారా। సుద్దుల
నిరులోనయ్యో బుద్దు ముంచేసుకొంయుంక। తిద్దుకొనేవారు గత్తెతె విండగవులు॥౨॥ వాడులాడ వేలని రువనితనిగు
కొమిష్టా। సాదించ్చి రమ్మనంగాను సాదించ్చేంగారా। యీడె సంగూడితివి నివింత్తలా శ్రీవెంకటేశ। వాడిగానాచిం
గూడేవా సంగెనిబొందులు॥౩॥ ✥ ॥ పాడి॥ పల్లవి॥ వద్దివలపులు చల్లి వనితల నంగొసరేవు। వుద్దండుని వంత్తెరి బలిమి
౦౨ లవాడ్డేవు॥ ——॥ చిక్కనిత్తె నెలవంచ్చి చెలియ మాటలెనిరు। చెక్క చేతిచింత్తలకు బిగుశైయుండ్డ। యెక్కడనెవ్వతె య్యైనా నె
౨౩౯ లనివన్నసు వచ్చి చక్కనూరకు ండ్డవయ్యు సటలేల శేరేవు॥౧॥ వట్లెతాడు వంచ్చి వని తమూపులునిరు। వుల్లముకొది
కలవు నువు తైనిప్పె। యెల్లరా ంత్తలుండ్డె నాను యెలనివు మెచ్చేవు। చెల్లించ్చుకువ య్యుతెనిబింయూవెలు చెప్పేవు॥౨॥
కండ్లవవక్కెర వండ్డకాంత్త కెమ్మోవి నికు। వెండ్లాళ్లై నికొంగి దిరిమరులుగాల్పి। యుండ్డ శ్రీవెంకటేశ యిటు నన్నాం
గూడితివి। చెండ్లాలు శియక్క వయ్యు చప్పరిలు చూపేవు॥౩॥ ✥ ॥ కన్నడగౌళ॥ పల్లవి॥ మంచ్చివాండి నాచి భుండువు
గువలౌ। పంచ్చుకొవలశి తానె వలపించ్చేంగారా॥ ——॥ మొగము చూచినవాండు మొదలండా నెకడమె। నగవు రాంగా
వెనకనవ్వి తెంగాని। యెగసక్కెపు దాననాయిుండ్డరు నెంగకుండ్ల। అగడు శేయవలశి అనిని త్తికాకా॥౧॥ కొంగిలించ్చు
కొన్నవాండు గద్దగండా నెకడవె। పొంగిన మచ్చాలు మరి పద్దితెంగాని। కొంగతనముదానను నాకాశికె కిన్నాళ్లా య। వెం
గసకశి మోచిదించ్చు వింత్తకేశింగాకా॥౨॥ చెరికూడినట్టి వాండు శ్రీవెంకటేశుడుండె కడె। ఆరయనె నిపుడు నంట్టి తెంగా
ని। బిరము లడా ననా పెండ్లి నెఱడెలా య। సారె సారె వెండు కొంండ్లచవవిచ్చి నాకా॥౩॥ ✥ ॥

వరాళి॥ పల్లవి॥ పిడుకరాండవు నిరుపేరవి ‌లయ్యా। పాడిదప్పరయిచ్చేవు పంత్రాతెలయ్యా॥——॥ కావరించ్చి వెగినంత్రా
కలిగినపను వేల్లా। వేవేలుంజేసి వచ్చి వెరపిలయ్యా। వావరిలోననుచేతికిపాండ్లెంజిక్కియిప్పుడిట్లె। వావలంబెట్టి నంద్రివా
ట్టిలయ్యా॥౧॥ అంద్దిహాంద్దివాడలోన అంద్దరియిండ్లనెల్ల। విండ్లలారగించ్చి వచ్చి వెరపిలయ్యా। బండ్లంజిక్కినట్టు
ష్వాపరపుట్టింబవళించ్చి। సంద్దడిలోవారి విరినాకిరువిలయ్యా॥౨॥ అచ్చుపుగానన్నుంగూడి అన్నివళ ఇవెంక్కటేశ। విచ్చు
నదిత్రాయనింక్కవెరపిలయ్యా। వచ్చెముచ్చిక్కెను నిమనసు నామీందనసు। వాచ్చుము తెల్లాంది రేసెడంబాడ్డిలయ్యా॥
౩॥ ॥ దేసాక్షం॥ పల్లవి॥ ఆడుకాకునిరు నివేఅంత్ర విపంత్రాలు। జాడత్రాడమరినవేచాలునయ్య యింకను॥——॥
నిగమము పైతీసు నిలువంబెడ్డివాండవు। మగువలతోంగల్లమాడలాడేవా। అగడైఅసురకాంత్రలండ్లకు సాకిరున్నారు। జగ
తిసత్త్యములవాలునయ్యా యింకను॥౧॥ పిరిమయజ్ఞభాగాలుపెడ్డవైతే రగించ్చేవు। అరిదివెన్నలుముచ్చి
లారగించ్చివా। యిరవైగొల్లేత తెల్లానిండ్లకునాకిరున్నారో। సరిసర్దివిరివునాతి చాలునయ్య యింకనూ॥౨॥
జమదగ్నిప్పుత్తానాకుచాంచిపహస్త్రాలునిది। కామరేలనంద్దియెత్తుకొనివచ్చేవా। సమరతిపకుమిసోసాకిరిఇవెంక్క
టేశ। సముకమ్మైతిమిబాంక్కచాలునయ్యయింకను॥౩॥ ॥ దేవగాంధారి॥ పల్లవి॥ యెడ్డున్నదానిచిత్తము యెరంగవిన్నవి
ంచ్చేను। గుడ్డునని నుండ్డితేను కాపము గాడు సుమ్మీ॥——॥ చెగ్గలైరపతిరోడనేమువంద్దివేళనైనా। రిగ్గిమూలధనము
చెలులకునను। వాగ్గినివు సారెసారె నుడివడ్డితియ్యంగాను। దగ్గరంగా నైతినిదితప్పుగాడుసుమ్మీ॥౧॥ యిప్పులమగవారి
తో నీమాదలాడినాను। నప్పిమూలధనము నాతులకునును। మప్పుపుసరసము నమూనము జాంకనాడంగా। రప్పుగాం
గిరితినిదింపు గాడుసుమ్మీ॥౨॥ సారెంగొప్పుండ్డి నప్రాణసఖు నితోంబె నరంగ। వారు విమూలధనము విడలకా।
కారి కఇవెంక్కటేశ కూడెనన్నుమెచ్చుంగాను। ధిరతనుండ్డితి నంత్రదిడ్డంగాను సుంవిమ్మీ॥౩॥ ॥

ఘా-ష్టిగ వసంతం॥ పల్లవి॥ ఆయ నాయనుండ్డవయ్యు అన్నియుంగండ్డిమినేము। చెయిచేతంబడ్డియ్యుంగా వెస్సవడ్డ
లడా॥——॥ నిస్సలనివండ్డివారు నిజమాడిబతుకంగా। కగ్గినవెగలనేము కల్లలాడేమా। బగ్గననండ్డదినివు బమ్మబాతినండ్డను।
వెగ్గళింబ్బిపదారువెలుసతులుండ్డంగా॥ ౧॥ పలుమారు నివెయింత్తపంతములాడుకొంగా। కలననేమింకమరిచిండ్డవ
డేమా। పాలరివిజ్జువింగివ్వుపురుషాత్తముండనండ్డ। వావిలికిమ మ్మనివుంమె క్కివుండ్డంగా॥ ౨॥ శ్రీవెంకటదేవ వా
డమునివుబ్బాంచంగా। యెవ్వునమోక్షేవారధిపుడునేమా। దాపుగనన్నుంగూడి ధర్మార్థలుబాధించ్చెవు। హాపైయెత్తుక
౨ వచ్చినరుకుమిగొవుండ్డంగా॥ ౩॥ —॥ భైరవి॥ పల్లవి॥ వూరకేగడించ్చుకొనివాక్క జోక్కదిత్తాను। మారుకొండ్డినండ్డండా
౨౩౮ నిమతకానంజూచినే॥——॥ తనివిదీరకవేనుతగిలితేనాయకుండు। యెనరినె నమ్మనండ్డనెగ్గుపడ్డినే। చనవుచేసుకమతిన
రింగాంగ్గువడ్డితేను। పినం గిబానియ్యునండ్డపిస్కులాడినే॥ ౧॥ చుడ్డముంజేసు కతన్నసుద్దులెల్లానడిగితే। పిమ్మ
కుండ్డినెవాలండ్డచివాలె ంబ్బినె। వాడ్డినయాసలతాడవాగ్లుగాంగిలించు కొండ్డ। అడ్డబలిమికెరితేనండ్డషా
రినే॥ ౨॥ కండ్లవరతికెలికెగడియనేంబడ్డితేను। యిండ్డరినండ్డనినండ్డనింత్తరేరినే। అండ్డవు శ్రీవెంకటేశుండపుడి
దన్నుంగూడిలి। బాండ్డలభ్రమించ్చెనండ్డవుంచినవ్వినే॥ ౩॥ —॥ సామంతం॥ పల్లవి॥ దూరానేకలిముడిచిమెడిదా
యను। జాలిదీరనేమిచవేసరసమాడేవే॥——॥ కప్పురముడండ్డినవ్వుకాతినిరేలవుల। గొప్పుగొప్పుకన్నులనుకొపమెం
దికే। కుప్పిసవరపువతింగా ప్పువడ్డితిరితివి। డెప్పరపుచెంతిద్దంజిరుబుకొనేవే॥ ౧॥ వుడ్డితినెవండ్డిమాదలగా
రిని పెదవుల। తిమ్మలునారికెనెప్పుడికొలిపివె। పడ్డబంగ్గారువాడుకబలిమిమెనమాండితి। యడ్డిపంత
మ్మాతనికినెద్దుడిక్కవె॥ ౨॥ రితింజిగురువండ్డిడి కలునిమెననివె। జాలిచన్నులనె జాత్తిఅద్దువేవే। మా
తల శ్రీవెంకటేశుననరితివింత్తలానే। నితితాయిప్పుడెద్దనివుమోక్కేవె॥ ౩॥ —॥

సౌరాష్ట్ర॥ పల్లవి॥ యిడియాని జారతనమెందుదయ్యా। అడనాయనె నెమ్మనా నాథుండెల్లునయ్యా॥ ——॥ నాదికర్తబహూ
వినాపినబ్రితలవంచ్చేవు। యీడ్డీసనిజానాతనమెందుద య్యా। ఆడిగానా పిడూతికన్నై చ్చ్రిత్తినివద్దికి। వాడు గానన్నెంత్త
శివరాక్షితివె మయ్యా॥ ౧॥ మచ్చాలు వెరినాపెమూడలాడేవు నిచ్చైతి। యిచ్చుదనిజానాతనమెందుదయ్యా। నెచ్చెళింద్దికిర
వ్వంజ్జనివునన్నముద్దితిది। అచ్చూలా నగుద్దుకిశివడిమయ్యా॥ ౨॥ వెల్లదిరికిక్కి నాపెవింత్తనిజానాతనాలు। యిట్టిదేతాన్వెం
క్కపిలియెందుదయ్యా। త్రాళ్లియాపింగూడింజేళ్లలన్నాళ్ళంగూడితి। వుల్ల నానమెచ్చేవు నివుపమిడిమయ్యా॥ ౩॥ శ్రీ॥
రామక్రియ॥ పల్లవి॥ చాలును రంగడిల్లా నవతులకింత్తేకాక। నేలగొననాతండడిపినెరవేరిన॥ ——॥ ఘూతలనంద్దరి
ఖాడకడునప్రుబులు నప్పెవు। చెతికిలా నా యంటతెచ్చేల్లు తెచే। బాతరించ్చి యప్పుడు నిప్పుడు మూడు మలకేవు। ని
తితా నాతండుమెలునికి మెతె॥ ౧॥ చేనకొమంటగమతాచలరింగి వుండ్డా నవు। అనువాయనిబాగవతా
తెవే। కను నన్నంజెయులతాక వ్వారమాదిడివు। చనవుని కాతండిచ్చ్రుజయము చెరంబ్డవె॥ ౨॥ తావున నాకును
మంచ్చితనములు నెరపివు। తిరువెంక్కటేశుండిబుద్దిచెప్పితెవే। వెవెలరు రాజసానదిజ్జవింగె పన్నిదను। క్రైవశమాయ
నాతండెపునరాలవాడువె॥ ౩॥ శ్రీ॥ నాదరామక్రియ॥ పల్లవి॥ నిచ్చలు కెవలుకిరినెనె వెసరితి। అచ్చెలా నండునక
ంట్టెఅలసితిని॥ —— ॥ కన్నలగాంకలుడిరకప్పురమధరమవే। యెన్నికనెప్పుతికాయెడు రుచూచె। నన్నలుచెరినచె
యినకి యరావిసురవే। పన్నినారివంచ్చివంచ్చిబడలినాండూ॥ ౧॥ పిడవికిం బడనురాంబిలిబిపన్నిరివే। కడిలి
యెప్పతికారతలుచెప్పి। గాడినిన మెనందద్దుపునయింగయునాంబూయవె। మదనగారిడినదమదమ్మైనాం
డూ॥ ౨॥ వురముమింండికె నిప్డెవుపదారాలుకియవె। మొరకిచన్నమోపు మూంబనాండూ। యిరవై తిరువెంక్కే
పుండెనసినాకాంగిద। మరిగించ్చినంకిద్దుమంన్నించ్చినాండూ॥ ౩॥ శ్రీ॥

సకాంతి॥ పల్లవి॥ కానివయ్య దానికేమి కత్తెరపునివు । తానకే మత్తిమియు కాదండ్డమయెక్ష్ణమయ్యా॥ —— ॥ చతురం
డవన్నిదనుసముకానననున్నదాన । రతికిరంబిలువవంద్దంపులెక్కినా । గతెనివెమూసమకికాంతాళింబ్బికికిడిమి । తతివచ్చి
నంద్దాంకదండ్డనుండ్డిమయ్యా॥ ౧॥ నెరుపరివన్నిదనునిపంగద్దిత్తినందాళి । బెరిమాదడపన్నాంబ్లెచ్చెరండిద్దినా ।
కొరినకొరికనివుగుంబ్బుంబ్బికికిడిమి । తారసకాన్నైనదాంకానిదండ్డనుండ్డిమయ్యా॥ ౨॥ బలువ్భుండవన్నిదనుపద్దితివ్ర
౩౧ తమునిప । అలయంగూడితివింకనౌంగాడనెనా । యిల శ్రీవేంకటపతితుండవెప్పుడూంజెకిడిమి । తలంపునిలుపుడా
ంకాదండ్డనుండ్డిమయ్యా॥ ౩॥ ❀ ॥ నాంరశి॥ పల్లవి॥ యిల్లాండ్లెరింగిరాయింత్తెరినాడిబ్బు । కల్లలునిజాలుకేయం
గడమానెసతువు॥ —— ॥ చెప్పరానిమాకిమిత్తాంచెరినావద్దనుండ్డువు । యెప్పుడౌ ఆపెయుండ్డిరికినెంగివత్తువు । బాం
ప్పులునిమినవెచూచిచప్పు కాపమమాయ । నెప్పుననిపాళికల్లనివెయెరుంగ డువు॥ ౧॥ అరిదినాపొత్తునని
౨౮౦ వారగింబ్బెవుండ్డుడువు । సరినాపెవింద్దెప్పుడౌబదిచూతువు । సరవులెఆడ్డు న్నదిబాదిచెప్పుగదిరెడు । నిరత
పునిసుద్దులునివెయెరంగుడువు॥ ౨॥ శ్రీవేంకటపతినన్నిచేకొనిమూడండ్డడువు । యెవెరనూకాంగిలాపకిరవిత్తు
వు । భావనలెయింత్తెకానిపచాటిబ్బురాడుమరి । నివిధములన్నియునునివెయెరుంగుడువు॥ ౩॥ ❀ ॥ లలిత॥ పల్లవి॥
యెడంబాచినానిపనెమిబ్బాంతి । ఆడానిడాండిరుగరగానగ్గవాయవలపు॥ —— ॥ చెంగ్గావిమోవినిదికెలుపి
నవ్వులునావి । యెంగ్గిలిఖాత్తులపతివెమనెమయ్యు । కొంగ్గవద్దెవెలనివుకొనవెలునెంబ్బద్దంగా । బంగ్గిలిసతులకెల్లాచ
వునాయవలపు॥ ౧॥ చెక్కులకికలునివిరిగ్గలవాసులునావి । యెక్కిరింత్తపతివ్వెతివెమనెమయ్యు । కక్కరింబ్బెవుంతిరెరడు
ండమకెంబ్బెనెను । చక్కనియింత్తులమూండజాజనాయవలపు॥ ౨॥ సద్దుతానలపునిడిమూడిన కాంగిలినాడిబ్బద్ది
శ్రీవెంకటపతివెమనెమయ్యు । పద్దివునామచములుపయ్యద నెంగప్పంగాను । జద్దిగొన్నమోహ్వలపసంద్దెండాయవలపు॥ ౩॥ ❀

కేదారగౌళ॥ పల్లవి॥ నీకండ్లవేగిరము నిండ్లనావెడుకోవి। కైకొనెంగాని పయ్యెదగప్పనియ్యవయ్యా॥—॥ చెప్పినట్టు
సేసేంగాని చెక్కునొక్కనియ్యవయ్యా। అప్పుడేనవ్వేంగాని మోవానీనివయ్యా। దప్పులుడేరిచెంగాని తమ్ములమిడనివయ్యా। గు
ప్పెంగాని వలపులుగొలికొత్తనివయ్యా॥౧॥ సమ్మతించివుండెంగాని చన్నులనుత్తనివయ్యా। తిమ్మగామొక్కెంగాని తిట్టని
వయ్యా। పమ్మిరింపేంగాని మేలుకొప్పువట్టనివయ్యా। బిమ్మెంగాని రిగ్గతెల్లాంజెనకనివయ్యా॥౨॥ యెడురుమాడ
డెంగాని యెకతము వినవయ్యా। ఆదనుచెప్పెంగాని అంట్టనివయ్యా। పాదిగెంగాని అలరిబుసకొట్టనివయ్యా। యిడి
వో శ్రీవెంకటపతియెనరితివయ్యా॥౩॥ ❖ ॥ కాంబోది॥ పల్లవి॥ యింతేసిరిరిరిడెల్లనిండ్ల కొరకొరా। పంత్తముసె
కపంబాయి బ్రమసేవునీవునా॥—॥ చనుంగవదాంకించ్చేవునా కెంబాడపువెలను। గునుకుచునిపల్లకిగా
రిచిరాంగా। తనువెల్లంజెమ రించ్చితప్పకనిన్నంజూచితే। కనుంగొనలతేటలం గరంగేవునీవును॥౧॥ కుచ్చుల
పైనుమిసివుకొరినితమ్మరస ము। నెచ్చెలిచేకొలెరెంజ్జెనంబడ్డంగా। ముచ్చటతారిగ్గ వడిమోవనిన్నండిజ్జితే। అచ్చు
మోవంబరవశమండైవునీవును॥౨॥ చెక్కమోవినంజ్జించ్చేవు చెవడిరినయాసతో। కక్కరించ్చినివ్వాడిగాలు రేయంగా। ఆక్క
పైశ్రీవెంకటపతి ఆలమేల్మంగ్గను నెనుగ్రక్కున నెయలసివు కలయుచు నీవును॥౩॥ ❖ ॥ బౌళి॥ పల్లవి॥ కప్పురమిచ్చితేనిపం
గారమాయనా। యిప్పుడు నిభాగ్యానకు నెమిసేసునే॥—॥ చెలిమిరిరివెంచెక్కనుక్కివెండుకొండ్డె। ఆరిగినిబ్భునిండిప్డె
వడిమెనివు। కొలంజిమోరితప్పికొనగా పదాంకితేను। యెలమినింత్తలానితండెమిసేసునే॥౧॥ చెరిబుజ్జిచెప్పివేచెవి
లొమాదిడితేను। ఆరయండప్పకచూచెవడిమెనివు। మారుకెకఅవియెనిమ్మనములునొంకితేను। యీరితి
నింకానితండెమిసేసునే॥౨॥ మోవితేనెవిండ్లవేళమోనపల్లునొంకితేను। ఆవలచూచినవ్వవు ఆడేమెనివు। నివెఅ
లమేల్మంగ్గవునిన్నెశ్రీవెంకటపతియుండివేళను ఆయనాతండెమిసేసునే॥౩॥ ❖ ॥—॥ ❖ ॥—॥

నా మంత్రం॥ పల్లవి॥ చింతలు రాసె వద్దనుండ్డ విచెంగాని, యింతయు మాతో నానతియ్యవయ్యనివు॥ ——॥ చెప్పినట్టెల్లా
సిత్తి విరిగ్గువడి వున్నదింత్తే॥ అప్పుడె మెచ్చెంజు మిమ్మాలాపెనిన్ను॥ కప్పురగంధి మతి లోంగల మాద్యనే మాడెము॥ చెప్పి మాంద
లు మాతోనే చెప్పవయ్యనివు॥౧॥ మన్నించ్చి తె వన్నె దను మనసు వచ్చి వున్నది॥ కన్నులనే మొక్కెంజు మిమ్మా కాంత నిపు॥ సన్నలు
సేసిన వెల్లా సరిని మొదలి పిమ్ము॥ యిన్నియు మాకుత్తరము లియ్యవయ్యనివు॥౨॥ కాంగిటం గూడి తివి దికైకొనె నలమేల్
మంగ॥ అంగిపురమె క్కెంజు మిమ్మాలాపెనిన్నం జ్జి॥ చింగము శ్రీవెంకటపతి దిన్న దించ్చె మింకనితో॥ బాంగు వాంగు సంబాండ్డ
ము మ్ముంబాంజ్జించ్చు మీరివు॥౩॥ ॥ పాడి॥ పల్లవి॥ చెవుం డుడిచియు నడితెరడ్డి యియ్యరే॥ పూవుల దంట్లలు చిలిపి
వ్వు లియ్యవే॥ ——॥ కన్నుల దిద్దురడిరగక్కనమెలు కొలని॥ వున్నతి మొకాలు చూచె కాక కాకరు॥ వన్ని రండ్డి యియ్యరే పావ
౨౪౧ డలు సండ్డియియ్యరే॥ గన్నసంగా కాంజిదగ్గరం బద్దరే॥౧॥ నగవులు నగు కొండ్డసం ద్దునలిచి కాచుండ్డి॥ వాగింగు
రులు డిక్ట్రకొకకొసరు॥ త గనద్దాలు చూపరి తతి తో బాగాలియ్యరే॥ వాగరు దీరంగ స్తూరి వుంగ్ద లియ్యరే॥
౨॥ బిగ్గంగాంగిలించ్చు కొండ్ల ప్రియము లే ఆడు కొండ్ల॥ వొగ్గిరి రతులకు సుఖాకరాకరు॥ అగ్గమై శ్రీవెంకటపతి కుండల
మేలు మంగ్గాంగూడి॥ వెగ్గళించ్చె రలపారది సరకె యిప్పుడు॥౩॥ ॥ రామక్రియ॥ పల్లవి॥ గడు స్వాగసనె మంజిక కలికి
మోసము చె॥ తడవరున్నది ద్వితనము డియనండా॥ ——॥ పంత్తమాడరాదు గాక పతితోడ సతికిని॥ అంత్తరంగ్గమైనంగాం
త ఆసతి రాదా॥ మంత్త్రకెక్కె వద్దనుండ్డి మారుత్తరా లియ్యవిడె॥ కాంత్తుండును కిడి యొల్లాగ వ్వుసము గాం బూడండ్డా॥
౧॥ తిడ్డరాసు గాకతని దండి చూచి నికింత్తి॥ తేప్పలుగా మొక్కంగాను దిదించ్చ రాదా॥ చెప్పవట్టె పెనంగంగాంజపుంగ
దిన యాలు॥ గుద్దు తోడ నుండ్డితెను వచ్చి తమి దనండా॥౨॥ బాదించ్చరాదు గాక టడి శ్రీవెంకటపతిరు॥ బాడుగా
ను మెచ్చి మెచ్చి పాడరాదా॥ యీడ సనల మేల్మంగపై నలితి తిప్పని॥ పాడితానిదు గారు న్నజాంరబొత్తుమెంచ్చుండా॥౩॥

డిసాళం॥ పల్లవి॥ అన్నిటికింగలవదలుండ్దుకు తివానివు। నిన్ను నివెయెంచ్చు కొండ్డి నెరవాయొపను లు॥ ——॥ నవ్వులకు
నెకమాదనండ్లు ననితానాడితి। యిచ్చలనండ్దుకుంగాను యెగ్గ పడ్డివు। రవ్వైనవాండవుగా వారాజవుగావా మున్నె। అప్ప
లనెంచ్చి మాచితే నండ్దుకునుండగవా॥ ౧॥ చెలిమి తానెకమాండ్దు చెఱ్కు చిత్త నూండితేను। కలంగి నిలానివె కాంతాళిం
చ్చైవు। వలపు నినామ్ము గాదా వాడికవాండవుగావా। అలవాడ్లు నిరువిపాళ్లండ్దుకు నుండగవా॥ ౨॥ చనవుల నెకమాం
దు చన్నులనె నొత్తితేను। కానచూపులనె చూచి కూడితివి దిష్ట్వి। విను శ్రీవెంకటాద్రి గావిండ్దుండవు నివుగావా। అని బెంచ్చు కా
మాచె నండ్దుకునుండగవా॥ ౩॥ ॥ ముద్దదేశి॥ పల్లవి॥ కాంతాళించ్చి వున్నదినిరడ సుద్దలెల్లా విని। చెంత వెదమీంజూ
పకచెరివూరకుండ్దుమీ॥ ——॥ వనిత నిచిత్త మురావల తియుండ్దాంకాను। కానరన్ని మాండ్లు నూరిచెంగాని। చెన
కినివెయింక చెతువెత్తి మొక్కినాను। కానమూపుదలుగులంగుచ్చి యెత్తుంజుదీమా॥ ౧॥ అతివతన్ను మెచ్చించ్చెల అండ్ద
కాక కిండ్దాంకాను। బతుకత మోనములు జరపింగాని। యితవుగా నివెయుంక నిచ్చ కములాడి నాను। రతిరాజుగు
ట్టుల నూరనెతాయుంజుమీ॥ ౨॥ చెలి నివుగూడిన యీశిగ్గనిండ్దాంకాను। మోలకనవ్వులు లాలా మోరంగింగాని। నెలవై
శ్రీవెంకటపతి నివెయెంత్త వెండుకొన్నా। తలిరు మోవిపైని ముద్రలు వెద్దుంజుమీ॥ ౩॥ ॥ సాళంగ్గం॥ పల్లవి॥ మెమోకజాడవారము
దీరతెమునిమాదలు। ఆమాటలు నేరబితేనండ్దరికి సమ్మతా॥ ——॥ బొండిదిమి నా వొంట్లు బాగదేవు సాకె సాకె। నాండె
నిచ్చిన బుద్దినాకుంగడ్దుగా। కొండిన నన్నులానుకీసు కానినియిచ్చుండి రిగి। అండుజాతికిడిబాలు అండ్దివారొరుతురా॥
౧॥ బలిచిన నన్నిండ్దరి లోబడ్డరిక ముకీశివు। తాలుతిచె పడ్డతి గాతూరి రక్షించ్చు। యిలనన్నెడంబరది ఇండ్దరి నింబెండ్లాడి। కా
లమెల్లా నిద్దివుడ్లు కొండ్దివారొరుతురా॥ ౨॥ కూడిన నన్ను నారతుతిగురుతుతులు శ్రీతాడేవు। జాడుగడ్దుగా నిన్నుంజూ బచె
ప్పను। యీడనె శ్రీవెంకటపతి యెలితి దనన్నిసూడి। వాడకెల్లా నెప్పినండ్దివారిండ్దు కొరుతురా॥ ౩॥ ॥ ॥ ॥

సాళంగనాట॥ పల్లవి॥ ఆడనీడనుండ్డంగాని న్నెంగాక, వాదయిట్టవుండ్డ తనుం పగటు ట్టైనా॥ — ॥ నా హె...
చూడుమా నగితిని కొనవచ్చి॥ నిమనసులోన నున్నది జముంగల్లా॥ యిమతకములు నెలయింత్తే రి ఆనలెల॥ నా ...ంచ్చ
ము మీఁదనుండ్డ నమ్మనె నకెనా॥ ౧॥ ముమ్మార నాడుమామాఁద మొదలనెతిలిసను॥ కమ్మిన నిచెంతల కపదులెల్లా॥ నమ్మ
తించ్చుమనకెల చలము సాధించ్చనెల॥ ఇమ్ములమాయిచ్చునుండ్డియీ సడెంచ్చెనా॥ ౨॥ కొంగిలించ్చుకువుంఛ్ఛ మాకొం
కలానె ముంచ్చుకొని॥ అంగిపెదవడడిపె ఆస ఎల్లాను వింగనెలయింకను శ్రీవెంకటేశ్వరుఁడితివి॥ వొంగియుట్టనెలకొండ్డ
బాసలడిగెనా॥ ౩॥ శ్రీ॥ వరాళి॥ పల్లవి॥ ఆసపడ్డవారికి నెలమదక్కియకింక॥ రాశెక్కమన్నిచ్చిరంటుంచ్చవయ్యా॥ — ॥
౭౨ నిమొగము చూచిచూచి నిష్టాపుర నిగుడెంచ్చె॥ యిమొ అడుగవయ్య యికతానను॥ సామువారికెల విన్నవములులాలా
౨౬౨ నదాంచి॥ దిమసానతలం పల్లాండెలుసుకావయ్య॥ ౧॥ చెతికివిడిమిచ్చి చె మరించ్చుమెనెల్లా॥ యెతునకి
మడిగెనీయయ్యవ [illegible] య్య॥ ఆతుమలోంగొరికొలి ఆడ్డనివ్వంగండ్డి॥ [illegible] కొత్తకాననడ్డ నెకొని ంమ్మ న
వయ్యా॥ ౨॥ దగ్గరంగ చూచండ్డియడె తలవంచ్చి సిగ్గువడి॥ విగ్గళించ్చకింకండెరవియవయ్యా॥ రగ్గ శ్రీవెంకటేశకొంగిద
న్నింత్తిగూడె॥ వొగ్గినతలప ధివాడిగట్టవయ్యా॥ ౩॥ శ్రీ॥ ఆహిరి॥ పల్లవి॥ విచ్చిచెప్పునిదె నిక్కవివరముగానెందు॥
నిచ్చనిన్నదికికి నెనెగురిసుమిస్సా॥ — ॥ అంగవించ్చనితొ మాదలాడకయుద్దవున్నది॥ అంగన చిత్తముడెలియనంగంగలవా॥
యెంగిలి మోవితొడనెమి మాదలాడినాను॥ పంగ్గించ్చయెంత్తె నానండ్డవా యదండ్డంజుమిస్సా॥ ౧॥ తగునని యెడ
చనితలవంచ్చుకవున్నది॥ వెరవున నిపెను నవ్వించ్చంగలవా॥ సరసములాడితె నుజ్జంగ్గిలికదుపులానుండొరవితెనడి
గదుడా సమనిసుమిస్సా॥ ౨॥ కామిని శ్రీవెంకటేశకొంగిదంగలసెనెందు॥ చెమ్ముంచ్చి ఆకొనాము చెప్పంగలవా॥
వాములై యిష్టతిక్కినావయసమీఁద వొత్తెను॥ డిమ సానన్నెనిండ్డింత్తురగడ్డంజుమిస్సా॥ ౪॥ శ్రీ — శ్రీ॥

ఘుద్దవసంతం॥ పల్లవి॥ అంతట శివాన్నిన్నని దిలఁన్నదినెను। యెంతట్కైనావెరవవు యెప్పుడూచనిప్రా॥ ——॥ నిప్పు డెల్లనా
కీర్తి నిన్నుంజూచినప్పుడెల్లా। నప్పులిగనమాయ నానాదిరి। జప్పనప్పువాండవు సవరనివాండవు। రప్పులమవెరవవుంబ్బు
లనెల్లాను॥౧॥ తాదించ్చినిన్ననినుడగ్గరినయప్పుడెల్లా। మాదవెగనమా యమరి నోరిరి। నిదుతాడివాండవు నిరు
పరివాండవు। యెందిర్కైనావెరవవ్వు యాడానాడనూ॥౨॥ అంక్కైల నిన్నుంగాంగిదునలమినయప్పుడెల్లా। జంక్కైన వ్రేమిగిలె
నసారెసారెపు। బాంక్కపు శ్రీవేంకటేశపురుషాత్తముండవు। లంక్కైలమవెరవవుల లనలయడనూ॥౩॥ ✿ ॥ నాద
రామక్రియ। పల్లవి॥ యింతానెమిగావలెనిద్దలానతివయ్య। జంక్కించ్చుంగానినిసరిగెమాపెను॥ ——॥ మత్రకము
నిరంగానిమంత్ర నాననితానను। చతురతమిగులంగాసరనెరతు। బతిమాలమోపంగానిపంత్తపు నిరతివెళ। నితవ్వైని
చెప్పినద్దుయియె మ్మైనాంజెనూ॥౧॥ వాదించ్చ్రంరాంగానివన్నెలుమరరినితా। ఆడిగానిసరసములాడవచ్చెను।
సాదించ్చవద్దగానిచల్లనిని రాంగిడిలా। నాడువలెనిరతులుసమ్మతించ్చెను॥౨॥ కోపనిరచ్చుంగానినిన్నుంగూడిమి
శ్రీవేంకటేశరాంపురముకెక్కినిపక్కనెవుండ్డెను। యెపునబింక్కములెలయిడ్డననన్నుంగూడితివిత్తిపులమోవిమాదలంద్దనె
వ్వాలెను॥౩॥ ✿ ॥ ముఖారి॥ పల్లవి॥ పడరకువెయింక్కాంబునిగలడు। రెదియుదనిన్నునాపైరాంతాళముగాదా।
॥——॥ రన్నలనవ్వితెనెమెరాంరలుచల్లిత్తెనెమి। వన్నెలమాయింద్దకిరావలెంగాతానూ। యెంన్నితివువానియె
ష్మెపెప్పురంద్దిగొవద్దను। నిన్ననాతండెమనినానన్నరంద్దగాదా॥౧॥ శిసలువిద్దిత్తినెమిచెతులుముద్దిత్తిని
మెవాసులనాపామ్ముచూడవలెంగాతాను। విసాలునెరపనివివిడెపుమడమోయెమో। బాసికమునిక్కిచ్చినప
నినాకెరాదా॥౨॥ ఆడనింన్నంద్దిత్తెనెమిఆద్దెతావచ్చితెనెమె। వాడుమోము నాపుంజ్జూపవలెంగాతానూ।
యాడని శ్రీవేంకటేశ డెపురుండెనసంగడవెనన్ను। వెడురెలకూడివినాతాడితమెరాదా॥౩॥ ✿ ॥———॥ ✿ ॥

శ్రీరాగం॥ పల్లవి॥ తొల్లి దిష్టుడ్డ లక్ష్మగాడా మనిందరికి పల్లదాలన్ని యు నాడి పంత్రమిచ్చెం జాల్లును॥ —॥ నెక్క
నంబెడ్డి నవియరి సవెడ్డ నజ్జచేయ్యి వార్ధ్రదె కాదా మన సొండ్ల కొండ్రాయ నిర్ణితానెమిరీసు నె నెందు నా భాగ్యముగా
ర మోక్షతి నన విరానె మొరమోడినాపను॥౧॥ అప్పుడు నవ్వి నమోము అలిగినమూరుమోము యెప్పుడిడి కాడ అజ్జ
ంచ్చు ముంచ్చా య తప్పులు తనండ్ల నెవిధైవము చింతలుగా కర్పూరముగా నరివెరగు కెంచ్చ నన్నను॥౨॥ కొంచ్చి
ప నంగిన మెను గొబ్బున గూడిన మెను యెంచ్చు గనిడి యెకాదా యొడు జూడాయ వంచ్చనెలె శ్రీవెంకటపిర్పుండు
౧౪ తాననుంగూడె మచ్చివేన ములనవి మన్నించ్చె నన్నను॥౩॥ ❀ ॥పాడి॥ పల్లవి॥ తాంక నెలవంగ్గ నెల తల యెచుకొంయంక
నైనా సొంకొవిచితింబనులు బొల్పనొంగసంగా॥ —॥ పల్లదములాడంగా నె పంత్రము లియ్యవల తె అల్లదివావి భుండ
౨౦౩ నెండాంశు వాకె వాల్లమి … నినొజబుద్దిము నుపనెకలిగితె వాల్లనెదొరతనా … నుండ్ల వచ్చుంగా॥౧॥ చెతులు
ప్రింజాంచంగా నుశిగ్గులు … వడవెల కె యెతువతెత్తడించ్చు రయుండ్లరితొన … నిశివిచారించ్చు కొని నెమ్మదిగు
ష్ఠనమంప్పె ఇతితొం బెడ్డ రిరముకించుకొనవచ్చుంగా॥౨॥ కాంగిలించ్చు కొనంగా నెర్తైవరముగా వలసి మాంగిన
మోవి తెలమము బాండిరి చెంగడిరం గూడితిరి శ్రీవెంకటదిర నెండు నాంగు వారమెండ మెండ నప్పు వచ్చు
ంగా॥౩॥ ❀ ॥సామంతం॥ పల్లవి॥ రాంగడె వాయమురచ్చు లంబెడ్డ కరాంగరమెంగడగడ్డి నదవి॥ —॥
వల చిననమ నెకవడెంబతితొడ తయెలమినిపంత్రము లెమిదెరి కలయిరల రెమ రిత్తాయు మ నుండ్లంగా చెల
కింగియత నిచిత్తముగాకా॥౧॥ వాగ్గినను పుతానుండ్ల నశాంత్రకు యెగ్గులుండప్పులు నెమిదెరి శిగ్గుల
ంబ్రియము చెప్పుంగం జెప్పుంగ నిగ్గ నందామన్నించ్చుంగా కా॥౨॥ కదిసినను శ్రీవెంకటపతి తొనిరు యెడుగ
మూదలింకనెమిసెరి సడ గనమ ము నెలు సుస వడంగా ముదముక్లు బిసినము ంచ్చింగా కా॥౩॥ ❀ ॥

రంక్తిగాభరణం॥ పల్లవి॥ పదంతులు శ్రీనద్దిభాగ్యము గొడ్డి। పుడిమాని యద్దియెన్నో ప్రద్యాగాలవాండవూ॥——
గొత్తగొత్తలింగ్గాగాలకినబురాండవు నీవు। బత్తివారికి మొంగనెవాడించ్చేవా। యుత్తల గొత్తలునాండడ్డు వెగించ్చిరా
నితా। మత్రిలినివైతేవేయుమనసులవాండవు॥౧॥ వాడ్డ వాడ్డ విడుకలబూమెలవాండవు నీవు। సుడ్డలింత్తెరాకవార్త్గుబాద
నుండ్డెవా। వుడ్డండ్డాలురాచకూంతులారిచియెడ్డుండ్డిరా। గడ్డరివైవూరూరిరాంపురాలవాండవు॥౨॥ నిచ్చునిచ్చుం బాడిరి
రినె రుచు ఖాండవు నీవు। యిచ్చుకుండమైవార్తరిండ్డనుండ్డెవా। ముచ్చిరేతావెంకటపతి మన్నించ్చిననన్నాంగూడితి। ముచ్చుపతా
న్నంటిరికి మోహించ్చేవాండవు॥౩॥ ✿ ॥మధ్యమావతి॥ పల్లవి॥ తమకించ్చి గమనవుండు తొరిగాయకున్నవాండు। పా
మరతి పుపరతి నామ కీరీడెపుడీ॥——॥ చెనకి నచెనకులు రిగ్గలకి కాలండాయ। మనసిచ్చి మాటలాని మాపాటెపుడో।
కానవచ్చుపులన్నియు మరికొరికి మోద్దలాయ। చనవిచ్చి మోవిత్తె నిచ్చిగానిడెపుడో॥౧॥ నగి నద్ది నగవులు నసుప్ర
లంచి పట్టె। మంగరుచ్చాపుగాగడాబారికెపుడో। బిగిమించ్చుపెడురలు రింగ్గారించ్చునె పట్టె। అగపడ్డరాంగిపెరిఅయి
మింకనెపుడో॥౨॥ కూడినవి రతికూడమున లెపు నత్తు మీనులనిండ్డె। సాడు బాడు బంత్తాలనించ్చుదమెపుతెది। యూడత్రా
వెంకటపతి మీయిచ్చు కపాలి నిండ్డె। విడెపుమచ్చులు మెచ్చెవిరయెపుడో॥౩॥ ✿ ॥ఆహిరి॥ పల్లవి॥ అవ్వతివయ్యారంయెంత్తానను
మానాతిండిరె। యెనెపాలూతి కన్నని చువలెంజేసునా॥——॥ వ్వాపాడుం జూపులు వచ్చినిన్నుం గానరుబు। నసురు సుర
య్యారంజెవిఅదియెండిది। యెసంగియుండ్డాం కామిడుయె రతాననివుండ్డెరి। కసుగాదు రతుల తాంగడమంతె మా
ంప రెం॥౧॥ తలవంచ్చుకొని తాతమరపు మాపలాడిసాలయుచు నింత్తి మోక్కి సాలనిలి ని। చలివాంయు నిండ్డాం కాసర
నవుగాడితి రెగాంకలవు మాంత్తాయ్యులకె మిసప్పుతిగా నెపాం సెూ॥౨॥ సన్నలనె జంక్కించ్చి జప్పునవు మడము నె। చన్ను మోనల మాచూ
ప నాదించ్చి నె। యిప్పటి శ్రీవెంకటపతి యె నరితెంచి వ్వరును। పన్నినమాపంత్తముల బరిమి యుంత్తాయము నెూ॥౩॥ ✿ ॥

సావేరి॥ పల్లవి॥ యిష్టదికిందగుతగునింకనెన్నండూ॥ కి దెలిపాంత్రనాయిగూడిమీకునిపుడు॥——॥ పట్టునిమో
దిచిగురుపండ్లదిచెప్పెమాదలు। చెప్పురికొగ్గలనింత్రికిరగద్దను। పిమ్మవలపులండానెపండ్లెపూంతురోన్నది। రచ్చకె
కెవెంచ్చాంకాదావయ్యలొగ్నికి॥ ౧॥ పిల్లుచుందమకమునపిండ్లచిందవద్దుకొని। కలువినవ్వులనించ్చెకె సవాలు।
కలికికన్నులనిగడిపడుకవద్దను। చలువగానికరుణాచల్లవయ్యసతికి॥ ౨॥ వానపుధిందికిందిసివానికెగ్రపూగం
మునసూన్నారతులంజెసినాగవెలి। మోనానతిరువేంకటేశమందిచివ్వాలుడాడికి। ఆనినవేడుకలనెఅంక్షవయ్యదియ్య
మ॥ ౩॥ ౨౮౪॥ నాగంగ్గనాట॥ పల్లవి॥ పొద్దువొనివానికిట్టెచుద్దిచెప్పవె। ప్రుద్దండాలుచూవిమోవివూరడెంచ్చె
౭౨ నె॥——॥ చదుర్లులాడియాతండునారికినెరుతునంద్దు। వడరుంధనములనెవాదించ్చెనె। పడతియండ్డునె
౨౮౪ నుపైకొనికొంగ్గుపట్టితె। సదరముకేసుకొనినాడించ్చెనె॥ ౧॥ చలివాపి యింత్తలోనెసంగ్గడినిలుపం
బెట్టు। బాలంతులండెచ్చి నాతాంబులింఛ్చెనె। తెలిశిఅప్పుడెనెనుడికొని తిరిశితెను। నాలుపులసొక్కించ్చి
బాలించ్చినె॥ ౨॥ ఆరయతిరువేంకటేశుండాయములండ్దినన్ను। కొరితనకాంగిటులొంగూడించ్చినె। తెలిమో
చియూవెగతెనెమోవియానితినను। అలితెరిమారుమాటలాడించ్చినె॥ ౩॥ ౨౮౫॥ సామంత్తం॥ పల్లవి॥ ఆడుగర్త
విబునివెయ్యితెంగనక। విడువకమాయిండ్లకిచ్చెయమనవె॥——॥ పిలుచుమాదలవాని ప్రియములు।
యెలమినప్పుడికైనాయితవపునా। కలచింత్తిమావాలికిపురులు। పలుమారుతనకివిచాంతియయ్యనా॥
౧॥ చిగురుగాజసములచిలుపులు। జగముతెలడాగలపెచదివుద్దినా। తగుఘనమిడియెడాంపురమూ।
అగపడియిదినెండడు అనుచయ్యినా॥ ౨॥ చింతెపుగలులలొనిచినంగులూ। మంతచ్చుచండాలవారికిమన్నిం
మండ్లినా। పొంకైనసన్నుంగూడితిరువేంకటేశ [illegible] ూలంత్తులాయతనకిదిలావయ్యినా॥ ౩॥ ౨౮౬॥

ధన్నాశి॥ పల్లవి॥ యెప్పుడు న్నీవారమైనెడి వద్దనన్నైనను, అప్పునించ్చెనంద్దరి నిల అగ్గిదము ల్లించ్చుధీ ॥——॥ వరు
సమవంతులనువచ్చినవారింన్నింద్దరు, సరుసంబెద్దుకొని వ్రుచెల్లం గానెండు। తరవాత మను లకు తమ గాల్లెత్తు లువా
రిమపగపేమిం న్నానిమనసునను॥౧॥ ఆసల బాసలవారు అడెపెంచ్లి హొంతూరులు। కిసుకొయి యన్నా నివ్రుగేయి
చ్చింమగా। కాఖకీ చ్చింపడమి క్కలివార్కాశి సతులున్నారు। మోసబోర్కయి లుకొని మోహమునను॥౨॥ వాడికి వెడు
కవారివలబి వ్రున్నారింద్దరు। కూడేవయ్యకాంగి దనుగురుతులుగా। యీడనే శ్రీవెంక్కటే వియునకే తినిడినెను। యీడు
వచ్చి మెరయించ్చుది న్నిదనివూ॥౩॥ [illegible]॥ తెలుంగు సంగాంబోడి॥ పల్లవి॥ యింన్నానింకన్నారమ గాయింను యెమని
నా। వంర్కళాత్తంబొతెను వాశి వ్రుట్టినాకొ॥——॥ చనవ్రుతానిచ్చినడి చలము తామాందడీకి। బినంగంబాయి
తిమలిపివిధిను తీతనమం [illegible] ందనామాందత్తరు గాయిలెరుంగుదు [illegible] నని తడవంబాతి నమ్ము వ
చ్చినారు॥౧॥ నమ్మతిం [illegible] చ్చినడితాను సరసమునే నాడితి। కమ్మరంగవ్వ [illegible] నయితె కథిగాడ్డీ। నమ్మనము
లిడ్డరి దినింద్దుకలు ఆడ్డి వ్రున్నది। వద్దికొస రంగంబాతె వచ్చి డాంచినాను॥౨॥ నెరిపి నన్నియుండా నెయ్యమున
నింగూడితి। తాదుకాగించ్చి ంగ్రంబాతె తగులాయమే। యీరితి శ్రీవెంక్కటే విభుండి న్నిదనునన్నునేతె। బెరిచనర
ంగంబాతె గ్గువచ్చినాను॥౩॥ [illegible]॥ కేదారగౌళ॥ పల్లవి॥ యెనరి నయాకె తానికింత్తయె ందిరి। వెనుకొని
నావెంద్దనె విచ్చేయవయ్యా॥——॥ పలికిన ద్దనె జాపంత్తము। బలిమి బలిమి గలసతులకూ। తలంచిన
య ద్దనే తగులము। వల్లపులు నెలకొన్నవారికెల్లాను॥౧॥ చేసినవెల్లాం జెల్లు చింతలు। బాసలు నచ్చిన య
ద్దాపడంతులకు। ఆసపడినకొరికెలబ్బునపుడి। కీసవద్దుమండ్డి నచ్చి చెలులకును॥౨॥ చూచినద్దనె వచ్చు నూదు
లు। యెచి కూడిన మీవంద్లిద్దరికి। కాచె శ్రీవెంక్కటేశ దినిముసల్మెలమంగ। యేచిన ద్దనె మించ్చె భావకాలు॥౩॥

శ్రీరాగం॥ పల్లవి॥ చెప్పినట్టు సేయ తన్ను చిన్నంబోవాఁడు। కప్పురగంధులకెల్లాఁ గలదిదె బాలు ॥—॥ చనవులిచ్చి
బాదిజగడాలును పెనంగఁబోతివద్దిక రివిసులును। నుకొని మాదదరికిఁ జెంత్తలూ వనితలకిందరికి వాళ్ళ
తొడిబడుమా ॥౧॥ అండ్దియునండ్దనిబాదియానలూ। సండ్దడిం బెనంగం బోతి సదవదలూ। పాండ్దలు దె
లుసుకొనిగనాలంతులూ। చెంద్దినయింత్తులకెల్ల సిగ్గములధనమూ॥౨॥ అలశినరతిలనియలు కలూబ
లపద్దంబోతినుసదమదమూ। కలసినిద్దిడె శ్రీవెంకటదవిభుండూ। లలనలకెల్లనిలాగు వెయాలంకులూ॥౩॥
॥ కాంబోది॥ పల్లవి॥ యెమయ్యనెమంత్తిశియె ఆంగనివారమూ। కామించిరితినిమా దకాదనంగందర
౮౨ మా॥—॥ సరిగెంత్తగలిగినా సరసమాడు దికాక। మెలంగినికంద్దిమిత్తి మీరతవచ్చునా। వలపుమిక్కిలియ్యె
౨౮౧ త్తివశమ్మెబా కద్దదగాక। కలంచికలంచినిన్నుంగక్కిరించుండగునా॥౧॥ నగవెంత్తదటిబ్బెన్నెను పైయు
ండ్దదగాక। మిగులాను మండ్దెమితాలమించునగునా। మొగమెంత్తచూచి నామొక్కతె మొక్కదగాక।
యెగసక్కాలపనిన్నయింపండిపనా॥౨॥ నివెంత్తమన్నించినానిన్నిదిత్తఁ పాడుదగాక। చెవదిరనిన్నుంబచ్చిరియం
గూడునా। యీవెళ శ్రీవెంకటపతియెరితివిఖునన్ను। ఆవదించిని నిన్ను రతినలయించుంజెల్లునా॥౩॥ ॥ సామ
ంత్తం॥ పల్లవి॥ అప్పుడికాంతాదానననంద్దముగాక। తిప్పంబోతినిగనవలు తికానామాప॥—॥ నెరపునవాడికెల్లని
జమువలెనెవుండ్దు। యెపపంచిమంద్దియదువచ్చును। నిరచనలనివును నిలువునూపవండ్దు। తారుకానెంచిమ
ండ్దితరమామాకు॥౧॥ దరిచెరిదండ్దాలుతనవద్దనెవుండ్దు। సరవికిదిద్దెమంద్దిబాయపరావు। వెరశిమెయిగురుతు
లుపెయిగ్గెసునొక్కక్కబి। ఖాంకశివెలవెద్దంగనొంపికిదిమాప॥౨॥ ప్రేమపుమోవితేనెలుపెదవిమీందనెవుండ్దు। చెము
డ్దిచద్దింపుంబాతేచిపనన్నులు। గామివి శ్రీవెంకటపెసకలతిరివిఖునన్నుదామచిదాడికిమంద్దిదాద్దమాప॥౩॥

మాళవిగౌళ॥పల్లవి॥విన్నపములింత విన్నవించ వలెనా।సన్నపు మేలెనీవు జరపంగవలదా॥——॥మా దలపు సగుణి యా
యమనసులోని మర్మములు।త్రిదలతల్లములు యతివింగన్నలు।యెంచికి జాగులు దేశివిచ్చు దనచ్చుదనుండ్రి।ఆం
దదానిఆసురసురంత్తని సవలెనా॥౧॥చక్కమీం డిచెయాయ చిప్పులుండమక మెల్ల।మొక్కలాయ విరహము
ముంచినయాస।తక్కలం బెద్దంగనిలతరితి పునిరుచుక।చక్కనికామలాంగ్గి జాలినిసవలెనా॥౨॥నవ్వులసమొద
లాయనను పులొపలికి గ్గ।కవ్వలసంజొద యంతిబిష్టలు।యువ్వల శ్రీవెంక్కదేశ యింత్తినిద్దికూడితివి।జవ్వనివలయ్యిం
చినచలమింత్తవలెనా॥౩॥ ॥వరాళి॥పల్లవి॥వలపునిపవం డ్డిదివాడకాడు।తలంపుమాకిడ్డకికితార్పు కాన్పైవుం
డ్డను॥——॥మలకిఆతుండ్రాడినమాటలునాతొంజ ప్పి।చలముకించపు కిసతులాల।తిలి కిత్తినిందొల్లిత్తినెబొన్నిసమీ
ండిడి।మెలంగినెం డుగొంత్త లుమీకింత్తే కాని॥౧॥యిడివొవ్విభునినన్నునెదు రుకద్దంబూపి।మదమువెంచ
పరిమగువలాల।పదలికివిం డ్డిడిరెనుంబండ్డిలొనిరసములు।అడనెరంగక మీరుఅలకిరుగాని॥౨॥గక్కన
శ్రీవెంక్కదేశు కాంగిడిలొన న్నంగుంచ్చిగ।పక్కననవ్వుకరిపడంతులాల।చిక్కెను నాకుండొల్లిచెంకపంత్తినపండ్డు।పిక్క
మారులుమీంపపెనంగిరుగాని॥౩॥ ॥దేసాళం॥పల్లవి॥బుద్దిమంత్తుండవాడువుపూంచిబతుకంగలవు।వొద్దికతొ
నాకిపుడొక్కమనసాయను॥——॥యెతులునెరపవచ్చునె మ్మెలండుకొనవచ్చు।నాతొడినవ్వులేనయమాని కు।ఆతలివా
కైతెనిన్నునన్నిదంగా పక్కితు రు।చెలికిలొనయినవారికింజెనకి త్తిమెలుగా॥౧॥బాసలుకియంగ్గవచ్చు పలుమా
రుబొంక్కవచ్చు।ఆసలుమాతొండిబొండ్డె అనువానికు।మొసబానివారయిత్తిముయికిముయికితుపు।వా
సిమానాపతులనివంచ్చుకొండ్డింజెల్లునా॥౨॥సుద్దులకసుకొనవచ్చు పూరిమిగానరవచ్చు।యిద్దిమాకూదముతెలి
తవానికు।అద్దుకితు రిండ్డపనాటిడి శ్రీవెంక్కదేశ।మద్దుతొడివారికెమన్నించిత్తిపడగుంగా॥౩॥ ॥

శంకరాభరణం॥ పల్లవి॥ విచారించ్చుకొమ్మనవె వెడుకనింకొండానె। పచారించ్చి మాతొనిల పలుకవచ్చునె॥——॥
విరసాలె సరసాలు వెగిరపడకవ్వుం ప్పె। తెర మరంగి బయలు తలికితె ను। సరవ్వుతె చెరవ్వులు చనవ్వుగలిగితెను। యిరవా
యుం డానాకునెమి బాదించ్చినె॥౧॥ వంత్తనాలె బొంత్తనాలు వను తెల్లానియ్యకొండ్పె। చింత్తలెమనొరథాలుకి
ను కొండ్పెను। చింత్తలెనను పులవ్వునవెశినప్పెవెశితె ను। యెంత్తలెకినన్నుండాను యెమి బాదించ్చినె॥౨॥ వెగడు తెప
గడులు వెరవ్వులు వెకున్న। తెగువలెనగవ్వులు డిద్దుకొండ్పెను। తగు శ్రీవెంక్కటపతుండు తమకించ్చినన్నుంగూడె। యి
౯౧ దెసక్కెవింకలెవ్వు యెమి బాదించ్చినె॥౩॥ [illegible]॥ వరాళి॥ పల్లవి॥ గుడ్డుతొడిదాననెను కొసరనె లె। విద్దితనమెనాడిత్తెలు
సుకొనవయ్యా॥——॥ బెట్టమాదలాడంగాను ప్రియుండనితొనెను। వొక్కడుతానువిరొక్కడుగాడు। చక్కదు
౪౬ లునివాడితెసారెకు చిన్నం గానె। అక్కరతొ మాదమాదలడుగకువయ్యా॥ ౧॥ సారెనితొనప్పంగాను చప్పన
వుమ్మొవుప్పనవ్వుమొ। తిరకా నదిమనస్సుతిద్దుకొరాడు। కెరినివ్వునవ్వితెను కిం మ్ములం జూటెంగాని। ఆయనన్ను
ంగలపెవంత్తయెండుకయ్యా॥౨॥ నిన్నుబాసగొనంగాను నిలువ్వుదవామరి। నన్నలం జొతువా అంత్తనాడించ్చనె
ల। యెన్నంగనన్నుంగూడితి చిడిగా శ్రీవెంక్కటపతి। వెన్నవం ద్దినయ ముతొవెండుకొనెలయ్యా॥౩॥ [illegible]॥ ముఖారి॥
పల్లవి॥ యెప్పుడిచెప్పరిచుద్దెలెమి బూమెలు కెకెవ్వు। రప్పల నాండు బుద్దులు రండ్డాకెండ్డి॥——॥ కన్నెల అలుకదిచ్చి కొ
ంగిలించ్చుంటె ద్దంగాను। చన్నులుం జన్నులుండాంకి చప్పుడాయను। యెన్నికం గపదములు యెదలొనిచిమాన్నెవా। నన్న
ల సచతు తైతిజా త్తిత్తైరాలు॥౧॥ మానినుల నిద్దరిని మాదలాడించ్చుంగాను। తెనెలుండినెలు నొంకితి యుప్పునాయను। నానిన
వంగ్గెల పాండినాండునచిమానిపిచా। పూనినవయసచంత్తుబారబాచ్చాలు॥౨॥ కూడినదినసతులను ంసాదుండ్డంటె ఝుకొ
ంగా। తొడ్డులునిడులునెక్కదా మదయను। వాడికెచిన్నపిద్దలవాచినివ్వుచద్దనెవా। యీడు శ్రీవెంక్కటపతి యెచ్చుపెండ్డులు॥౩॥

శ్రీరాగం॥ పల్లవి॥ యెఱంగుదుము నీ నాయాలీల చెప్పివు। వారిమొగలవాండవు ప్రాణరసండవుండా। ——॥ మొగ
మొదగలవారు మొబాంచ్చిన సతులకు। తగవు చెప్పిరాత ప్రకుండ్డాను। మగండవైతేనేమి మచ్చిరగలబాడికి। త్రిగివా
పరులకైతేడికొండ్డ వృగారి॥ ౧॥ ముద్దపుం బొండ్డైనవారు చూచిచూచి సవతుల। యెద్దయినావు నద్దియె లాడేరు।
ఔద్దవైత్తినేమి నితిరకువచ్చివారింజే। పద్దవాదింత్తవారైతే భ్రమయింత్తు వృగారి॥ ౨॥ కడు వెడుకకాండ్లగలిగినద్దిధర్మ
ము। నడపిరా శ్రీవెంకటనాయకనిండు। అడరి నన్నుం గూడితివాపై సంగాంత్తమాత్రము। విడిచేవాయిడినివెనా
వింత్తేరా కా॥ ౩॥ ✿ ॥ సాళంగ్గనాట॥ పల్లవి॥ యింకాంజడుపవయ్య యిదుపండ్డవి। లక్కెలాయని విస్త్రలావని విన్నైతివి॥
॥——॥ పిడవిప్పి సుద్దులు ప్రియములు బడ్డలూ। యెడుగాం జడివితివి యిపుడు నీవు। వడరు సతులు నీతోవాడిం
చ్చేవారెవ్వరు। తుడకెక్కె నీవిద్య దొడ్డవాండవైతివి॥ ౧॥ మంత్తనపు మంత్రాలుమ ంత్త్రగారి యంత్రాలు। యింత్త
గా నెరుచుకొండ్డివిపుడు నీవు। జంత్తలసతులు నిన్ను సాదించ్చేవారెవ్వరు। దొం త్తి నున్నడిని విద్య దొడ్డవాండవైతి
వి॥ ౨॥ అద్దయిన సత్యాలాఅడిజాలినిత్యాలు। యిద్దవి నెరుచుకొండ్డిదిపుడు నీవు। గద్దిగా శ్రీవెంకటపతి కాంగిలించ్చితి
వి నన్ను। తొడ్డనువిద్యలెల్ల దొడ్డవాండవైతివి॥ ౩॥ ✿ ॥ దేసాళం॥ పల్లవి॥ మావంటివారి దీవెన మరి యేకాలము గద్దు। బా
వించ్చి విచ్చునదిడి బతుకంగదయ్యా॥——॥ వెలతేనివలపులు వే మారుగొనంగాను। లవి యెత్తికమకములాభమాయ
ను। పలచని వద్దిసిగ్గు పదారు వెలకుం బారె। బలిమి నింకం గూడి రింబడి గెత్తవయ్యా॥ ౧॥ చదరపు సరసాలు చాలు మూ
లనడపంగా। గుడిగొన్న నగవుల గ్గవలాయను। అడియాపద్దవుదెప్పుఱొరడి పంత్తము చేరె। పదరక సవరాజ్య పద్దమి
లవయ్యా॥ ౨॥ చాయపుత్తరితీపుల పండ్లవెల్లం బండ్గం గాను। చాయల రతి బాగాలు సదరమాయ। యీయడ
శ్రీవెంకటపతి నీవు నన్నుం గూడితివి। ఆయపు దింట్టులకు నాగజాలనుం గనుగొనవయ్యా॥ ౩॥ ✿ ॥ ✿ ॥

నాదరామక్రియ॥ పల్లవి॥ వూరకుండవయ్యా వుడివో వుపళ్లపులు। గారుకొండ్రవున్నదానగొప్పులు నీకన్నులు ॥——॥
చనవు నివిచ్చి త్రివిచలములన్నియుం డెరి। మనసార్కద యనితామూరు మాడిల। ననిచివుండ్డానవిదె నన్నునిలరించెవు॥
నుకొంట్లనున్నదానవింత్తలు నిసుద్దులు॥ ౧॥ ప్రియములు చెప్పితివి పెనంగితివిండ్డాంక। నయమాయసరసాలునప్పులం
త్రెల। క్రియనినెఱుంగుడు నుకెరలించ్చు కింరనివు। జయముచేకొండ్రనిదెచక్కనెనిమాదలు॥ ౨॥ తలపెతవిబుద్దులు ద్రిష్ట
ముగాంగూడితివి। వెలనినిషోహాములు పెరపుతెల। యెలమిశ్రీవేంక్కటేశరియెచ్చరించ్చకుగారను। తలపాయుచు
న్నదానతగునిసుకాములూ॥ ౩॥ ✤ ॥ మధ్యమావతి॥ పల్లవి॥ దానికేమియిప్పుడేమిత్తప్పిపాయానావ్వానియెడపుకల్ల
శ్రీ నివుశ్నాండుగా॥——॥ అలశినరతివేళ ఆడినద్దియూమాటలు। తలంచుకొమ్మనవే తనుండానే। ఖలిపించ్చినాత్తాండా
౨౭౭ నుపెనంగినపెనంగులు। త్రె [hole] లిపిలివేయింక్కాతెరమరంగుననే॥ ౧॥ చిడాము [hole] డిమంచ్చముపైచెనకినచెనకు
లు। తడవిచూచుకొమ్మనవే [hole] తనమేననె। వుడివారతారుమార్లైవు నిచినవుంగ్గ [hole] రాలు। తడంబడివేళ్లనుతానేరం
గండా॥ ౨॥ కొత్తగానాకౌంగిలిలోకూడినద్దహాధములు। యెత్తియిష్మనవేయూవేళనే। హాత్తెను శ్రీవేంక్కటేశరుండద్ద
తానన్ను। తత్తరపుందమకముతనివినొండ్దనా॥ ౩॥ ✤ ॥ శ్రీరాగం॥ పల్లవి॥ చిన్నంబాయివుండ్దాననాచెలినితానన్
గినా। సన్నలనిన్నుంజెంత్తించ్చె జాడలింత్తేకాక॥——॥ నెర్కాన్నవి డకలకు నివుగలవు మూకు చిక్కచేతితోడుత నుచింత్తమ
కిల। వర్కకాతాంగన్నుంగలువలుగలమోముతోడ గుర్కరతామెరచెయింగూచ్చినతింగాక॥ ౧॥ దగ్గమ్మై నామతిలా
నతగునిరూపెడయడు। వద్దవిరహానవరివాడనెల। పద్దితనువల్లిగానపన్నిరుగంద్దమంద్దకు। పద్దెపారవించ్చిమ
త్తిపెద్దరిరింగారా॥ ౨॥ కాంగిలనివుగలవు రమ్మంజెమదలరతి। నాంగియూంగిసారెసారెనలయనేలా। గా [illegible]
లం గూడితి శ్రీవెంక్కటేశరియలవాల్భుగ। వెంగగనిద్దూరుపులవిసగెంగాగా॥ ౩॥ ✤ ॥

రామక్రియ॥ పల్లవి॥ అడుగ వచ్చియె యిప్పునెలల ఆవలివారిభాగ్యము। యెదుటనైనా నిపుడు కెప్పుడు మమ ంచ్చిడి॥——॥ తప్పు
నియ్యండ్డ నన్నదాతగవరి వన్నిదను। చొప్పులెత్తంబాత్రేన సూడకిరాదు। కప్పురపు చవిలానకారములుండ్డునా। కప్పినవిర
హములకే కాంకవాంగాడా॥ ౧॥ సరవినివెరం గవాసవ్వ గబ్బుండవు నీవు। కెరలించ్చుం బాత్రిను కిండ్డపడును। వరుసలం బూ
వులరువాండి తొల్లివున్నదా। విరసపు వేళనె వెల్లవికాంగాడా॥ ౨॥ చేకొననివాండవా శ్రీవేంకటపతియుండవు। కాకసురియ
ంబాతినె నగరివడును। యీరడచంద్రుండు వెద్ద యెలితివి నన్ను నిట్టె। పైకొని అలిగివారి పాలిదికె అవుంగాడా॥ ౩॥ ❖ ॥
ముఖారి॥ పల్లవి॥ యెందిమాంద లిదువంట్టివెలాడేవు। గాంద మ్మెయి కతమ్మె త్రింగాదనినా॥——॥ చెట్టినట్టు లిత్తుం
గాక చిత్తము తొపలిశిగ్గ। వొప్పుగింప్పిని ముండ్డగ నూరకుండ్డినా। కప్పునైన కుచములు కొండ్డలవలెను ండ్డంగా। తప్పుకనా
పయ్యదనుదాంచుకుండ్డ నా॥ ౧॥ సమ్మతింప్పివు ండ్డంగాక జపునపు నాగు డ్డా। కుమ్మరింప్పినారు నాకెకా
నవితు నా। తెమ్మలైన బిరుండు మరుతీరు చవలెను ండ్డంగాను। నెమ్మదినికెదురుగా నిలుచుండ్డునా॥ ౨॥ కూడితి
విమెత్తంగా కరకొనగొరి చెంతలను। విడుకకొని తనముపెలివితు నా। యీడనె శ్రీవేంకటపతియతునవి తిమిడ్డరము। వాడి
కవలపులింక్కవడియ తగద్దుడునా॥ ౩॥ ❖ ॥ ఆహిరి॥ పల్లవి॥ నెలంతతం బాళితేనికు నిమిషమెండవును। యెలమి
దగ్గరివ్వ ండ్డినెండు నిమిషమవును॥——॥ కన్నులం బెద్దనయద్దికాదుకమూపులు నిట్టె। పన్ని చెలి చల్లితెనె పగలురె
యెకా। వున్నతిపడ్డ రాగాలవుంగ్గరాలచేత నిన్ను। తిన్నంగా నంట్టితెనట్టితె ల్లవారును॥ ౧॥ విడెపు మోవికలవివేడు క
తొ నవ్విస్తేను। నిడలం గాకినవెల్లానిండ్డు వన్నెవా। పాడితాయి ంచ్చుకవడి ప్రణాయ కలహమయితే। యెడచూదినా
నడి యెండ్డగాసును॥ ౨॥ శ్రీవేంకటపతియిట్టిచెలి నిన్నుంగూడెంగాన। నావలుగా మోవిమీంద ంజుక్కలునిం
ట్టె। వివెలుకతులచేతవెల యంగాది రక్కతెల్ల। కావిరిమానిప్పూడ యకమలము నించ్చెనా॥ ౩॥ ❖ ॥ ❖

శుద్ధవసంతం॥ పల్లవి॥ సంగ్గడి నున్నవారము నాకెరిచెప్పకపొందు॥ యింత్నిత్తమెరిఁగెనివెయి య్యకొవయ్యా॥—
వనితచూచినడెంత్తవశినిపిలలాంగెవ్వు। చెనరినడెంత్తనివ్వురివెడంత్తు। ఏనవయ్యా। ఆపెమాదవెందుకొనెనింత్తగద్దా।
యెనవిలాడినమాదకెయ్యకొవయ్యా॥౧॥ ఆపెనవ్వినదినవ్వుఅప్పుదినిమతిదవ్వు। హాహామరునియె దుప్పూచినపుష్పు।
వాపవయ్యా। చెవినిన్నవారిరిచన్నులనూండి। తిప్పులమోవికతలుతెలుసుకొవయ్యా॥౨॥ పిలిచినపిలుపిడబిగ్గెనిగతియె
డవలపులకిదాజ్జాడవద్దిదినిడ। యెలమిశ్రీవెంక్కటపతియింత్తినిన్నునిదెకూడె। పలుపంబంత్తాలునిచెప్పుదివాలెనయ్యా।
౩॥ ॥ రామక్రియ॥ పల్లవి॥ బల్లిపండవెతెవిబతుకవయ్యా। బాల్లలెపండ్డానిన్నుంబాగడెమయ్యా॥—॥
౭౨ యొక్కతెకొక్కడిబుద్దులెవ్వపచెప్పేరయ్యా। చిక్కినిక్కుంగాంగెళ్ళాషెచెప్పెంగాకొత్తరకయెవ్వరుజాంతనాలునెరిపెర
౧౮౪ య్యా। నెక్కొన్నచుమ్నగిరానెనె రిపెంగాక॥౧॥ తతినెవ్వరికెవ్వరుడాయిడండ్క య్యారయ్యా। అతివనిపంగాం
గానాయంగాకంతులకె వ్వరిపాడిరమ్మనిబలిబెరయ్యా। గతియైవుండ్డెటా నెగద్దునంబలిదెంగాకా॥౨॥
కండ్డునతానవ్వరుకాంగిలింన్నరికా నేర్రయ్యా। అంద్దనిన్నుంగాంగాఅపెఅలమెంగాక। యిండ్దులోశ్రీవెంక్కటె
శ్వరయిస్త్రెనన్నుంగూడితెవి। ఏండ్డునవెతానూనివెంద్దివచ్చెంగాక॥౩॥ ॥ భైరవి॥ పల్లవి॥ పూవువంద్దిదానవుపూంప
వంజ్జడివయసునావగానతునవిసంసారఫలము॥—॥ నివుబొడించ్చినయప్పనిజముతెన్నాజ్జము। భావించ్చినివున
డపెపంత్తమునాడి। లాపులనిమన్ననకొల్లుం డులవాంరము నెము। వావళ్ళికిమమ్మునెలవారశెవువిఖుండా॥౧॥ చక్క
ంగానివునడపెసమతమునాసలిగె। చెప్పలనివువాత్తినచిన్నలివిగా। పర్కననివు గప్పునపచ్చడము నామిండి.ది।
త్తెప్పలనన్నెంత్తకెంతతెలిపెవువిఖుండా॥౨॥ కాంగిదనివుగూడినగరిమనింబాగడెది। మూంగినవిమోవితెనెమాపుం
ద్దులు। కాంగినసపత్తానవుపతులన్నితితివి। వెంగవికెంక్కంగనెలశ్రీవెంక్కటపతిఎండా॥౩॥ ॥—॥

సాళంగ్గం॥పల్లవి॥ ఆనవలక్తెమ్మైనా నిన్నండ్లేఁగాక।మునుకాని నెఖిరు మోక్షసుండ్డైనా॥ — ॥సంత్తతము నండ్ల
రునుజ్జయఖువెజ్జంగనిరు।కొంత్తలింగవిరెనిన్నంగాడ నెరా।వింత్తగా ఆవులు నిషేండ్వరెండ్లాండిరుగంగా।మంత్తనావ
గొఖిరలుమరుగన్నుండ్డైరా॥౧॥పచ్చిఖిల్లంగొవిలొనబిబరాగా బరాంగాను।రచ్చరెక్టైసటువెల్లరాకుండ్డిరాగన్ను
లరిరెమోపాపనరమలొనవెయంగాను।తచ్చిరుక్షినొపుష్పులఘండ్లవెయ్యరుండ్డునా॥౨॥నిండ్దుజలధులనిరుధిం
న్నంగండ్లెంబిరంగాను।అండ్లమావ్లలపుషిశిడ డియెంత్తకొండ్లల ఠావెంక్ట పెరసాడిత్తిమినెమునిష్టే।వుండ్ల నుండ్ల
ండ్లరితిపులూరరుండ్డినా॥౩॥ ॥సామంత్తం॥పల్లవి॥దారకబకకానివిడుతుండ్డతనము।జరిగినితొనబుసరిదావ
నా॥ — ॥పతినలువలు రంగంబులుమూరుంగానరంగ।రతగచిన వారుగానెరరు।వుతింబెఝ్డుకొనిసారెమమ్మ
నినమ్మింప్చెవు।బతురతంటెనం గనిసరిదానా॥౧॥బడిబడింధిరుగంగబెపెబు జ్జగింప్చంగ।గడుసు లయిన
వారుగాని నెరరు।అడియూ సలువుడ్డింప్చి।ఆయముఖెలంప్లెవు।సడింబెడ్డిని న్నడూరసరిదానా॥౨॥రా
యడిరతింబెనంగరారాంపులకు నోపకాయూడ్యులయినవారుగానెరరు।యీయెడ ఠావెంక్టపెరయిడునన్నంగూ
డితివి।బాయలుబాడింప్చునరు సరిదానా॥౩॥ ॥సౌరాష్ట్రం॥పల్లవి॥ యెలసాకిరిగొంరెరు యిడ్డరు నన్ను।నాథినెంజా
చినప్పుడెనప్పుతానెవుండ్డరి॥—॥మతకావెరంగంగా నిమసువనిమోము చూచి।బతురతలుమెరరిజంకింప్చెను।
రతికెడగ్గరంగా నిరహాస్యాననివుండ్డి।మిత్తిమీరికొనగొరుమీయికొండ్లవి॥౧॥తగవులుచెప్పంగా నిత్తరుకొని
వన్నండ్దుకు।వాగరుబజూపులపెడవులండిడ్డను।మిగిలినవివాకానిమీండపమిక్తైతినిపైతి।జగింబంత్తములుబూ
ఖిబెలంగితివి॥౨॥యీరితివెరుశెయంగానింతి ఠావెంక్టపెళ్ళిరగాచవింప్చునిన్నంగూడికొంగిలింప్చెను।తిరిం
గానినివల్లనెతెవతెల్లమ్మైనెండు।మెరతొనెపంత్తమిచ్చిమెకొండ్లవి॥౩॥

ఆహిరాగం॥ పల్లవి॥ గొల్లెతలైతే నేమాయెనా। పల్లదపు నిచె పడిరి గదరా॥ ——॥ కంచ్చుంబడను లకాంత్తలనెం
డిద్దివంచ్చు కొనని సవసమా। పంచ్చబాణముల బారి కిలొన్నై। ముంచ్చి చెతులెత్తి మొక్కిరి గదరా॥ ౧॥ కొండె
వయసుల కామెరతెమల। వాడికి సందినువసమా। కూడంగూడం బిల్లంగొవి రాగాలకు। వాడవారు వెం
డ్డివచ్చిరి గదరా॥ ౨॥ కాలందితెనడ్డిగుబ్బెతలనెల్ల। వలవించ్చు కొనవసమా। యెలమి ఆ వెంకటపతి కూడంగా
ను। నాలశిచనవు చూపిరి గదరా॥ ౩॥ ❀ ॥ శుద్ధవసంత్తం॥ పల్లవి॥ పెనంగ సవెయింక ప్రియునితోనివింత్త।
మనసు రెఋుంగ సుడుము మరిమాదితెలె॥ ——॥ అలుకడెరిచి పతి అడ్డి పైకొనంగాను। చలమరితన మెలసభు
౧౭ లసను। జలజలంజెమరించ్చి జాజుకొనంబులకించ్చి। చెలంగి వెనిమి నిలిచింక దులుగలవా॥ ౧॥ నవ్వున నవ్వి
౨౪౯ యోతండెనను పులుకి యుంగాను। రవ్వలం బెద్దంగనెలి రామలస ను। జవ్వన పుకళలుబ్బెసంమ్మ
తులుమతికెచ్చి। పువ్వుల తొపలితొల్లపూరంబిచెప్పంగలవా॥ ౨॥ ఆ వెం కటపతి ప్రియుండు చేకొన్న నుక్కివెం
డుకొంగా। వెవెలుమాందతెలె యోవెలందులకు। నిహాతనింగూడితివి నిలులునుం జూపితివి। చెవలచిగ ప
నాండికెళిపిల్లంగలవా॥ ౩॥ ❀ ॥ కాండ్డమలహరి॥ పల్లవి॥ అమ్మరొ యెంత్త గడుసవడిమెనివువల। పమ్మకతొల్లెకొ
నివు అదిమెనివూ॥ ——॥ మలఖవిభుండు నితోమాదిలాడకతొల్లె। అలిగియెగ్గలు వద్దివడిమె నివూ। కల
కియాతండు నిన్నంగరంగించ్చకతొల్లె। అలశివు సురనెవు అడిమెనివూ॥ ౧॥ చక్కంగాను నిపత్తి సగసమం
కతొల్లె। అక్కడజికెననెవు అడిమెనివు। తక్కకయాతండుని సతమ్ములమిడకతొల్లె। అక్కదకొరమునెవు అడి
మెనివూ॥ ౨॥ యెనసి ఆ వెంకటపతి తుండిప్పుడు యింత్తకతొల్లె। అనుకొనెవాలనంద్దన డిమెనివు। చెక్కి
తివితండుపైంజెయిబాంచకతొల్లె। అనలుంగొనలకిక్కివడిమె నివూ॥ ౩॥ ❀ ॥ ❀ ॥ ❀ ॥ ❀ ॥

మంగళకౌశిక॥పల్లవి॥యెండ్లాఁకఁ జూతుము నిమి దువండ్లియాగడాలు।అండ్లినచెలులము నిమాడకుండ్ల
రాదు॥——॥వువిడకాం బెడ్లితొండ్లివుంగ్గరమిమ్మండ్లి ను।యివల, నింత్తదొరవుయెలతి డ్లివు।జవళింగ న్నిరుతాప
చలపమ్మకుండ్ల ంగాను।తవిలిని కింకల్లానీలడయ వుద్దడు॥౧॥నిలాగు బుచూచియా వినిబానవాప్ప గింఛ్చితి।కొలు
ముండ్లగానెలకొంగ్గవడ్లివు।తూవెదినెరులతాడడా శిలింఛ్చిమోక్కంగాను।పాలుపడి డానలనపుభయమెలవుడ్డదు।
॥౨॥పడంతినిగునొలపపయ్యదబిగింఛ్చుకొండ్లి।సడింబెడ్లినిచెలచన్నలండ్లిచు।తాడశిర్వెంక్కటపతిజాద్మింగలశితివా
పెజడిశిగారంజ్జినానెచ్చరికెలవుడ్డడు॥౩॥ ॥వరాళి॥పల్లవి॥వారివారిబాగ్గ్యమువలవులకొలండి।నెవపుగలిగితినను
నిన్నమఛవిలిపు॥——॥కనుసన్ననాపనిన్నంగరంగింఛ్చుంజూచితిను।యెనశిఆవెం మ్ముశైతినెమిశిసును।వినుకొని ఆవియె
ల్లవిరహవేళలనింత్తి।మనసులొ క్కడ్డితొతామ రవూజలవును॥౧॥ఉవిదచన్నలనుత్తి . వూడింఛ్చుంజూచితిను।యివివి
డిగుండ్లయితెనెమిశిసును। • పవళింఛ్చిఆవిరతిపంత్తమాడివేళనింతి।గపగూడితి • నుజక్కవహూపులవును॥౨॥ఖదవు
వెత్తిచెలియప్రియముచెప్పుంజూచితి।యెదురుగాలముశైతినెమిశిసును।కడియనివేళనింత్తికొనిశ్రీవెంక్కటపతుండు।ఇ
డెహాడితిశియివెయింకతినెలవును॥౩॥ ॥ఖండ్లాళవసంత్తం॥పల్లవి॥యెందుకివెగిరపడేవింత్తలొనివు।మెం
దిరమనెుండనిన్నెమెప్పించ్చుంగాక॥——॥మచ్చికకొశినచెలిమాదలాడకమాని నా।జచ్చరినితలంపులుడెన్నిక్కిం
గాక।యిఛ్చకమునివాడంగానియ్యకొనకుండ్డినా।కచ్చువిడ్డికొంత్తగాంత్తక్కైకొనింగాక॥౧॥దగ్గరివచ్చినచె
లితప్పకచూడకుండ్డినా।శిగ్గులునిప్పైంగొంత్తచిమ్మంగలక।వాంగ్గివిడెమిచ్చినాపెవాపననినాయింకనిగ్గలవల్ల
పునిపనెశిమింగాక॥౨॥చెకొని హడినవిందశ్ళవశియకమానినా।యీకడముండ్లవెనకవెంఛ్చింగలక
౯౪ కాంత్తనెలితివిశ్రీవెంక్కటపిప్పరనెండు।మాకొరపనింన్నాపసమ్మతింప్పించ్చుంగాక॥౩॥

ముఖారి॥ పల్లవి॥ వూరకుండ్డుమనవె వొర్క్ జార్క్యపెకొంచక। తి రకత్తెనైతేనేమి తిడ్డుబడితనడె॥ —— ॥ తగిననాచెలువవు
తనరెటిలవాయ। బాగడంగవలెనా బారుగులను। నగిననా నగవులు నను పులకను వచ్చు। మగనాలనైతే నేమి మనువెల్లా
ండనడె॥ ౧॥ పట్టిననాపంత్తమి ధిప్పిప్పించనలాా నాయ। అద్దిననన్నెలమచ్చినె అండ్డరితాను। తిట్టిననాతిడ్డులివిడిచె నలైనరిదా
ంకె। బుద్ధిమనైతే నేమి పాంమ్మయితిండనకె॥ ౨॥ యిట్టిడినాజవ్వనపుయె ప్పుడూండనకె అబ్బె। వట్టవివికెయనెవెదిడి
విడిని। చెల్లుబడిఖాండానె శ్రీవెంకటేశుండుగూడె। గొల్లదాననైతేనేమి కొలువెల్లాండనడె॥ ౩॥ —౦—॥ నామంత్తం॥
పల్లవి॥ వుండ్డరెయెక్కడి సుద్దిపాడెంబడచకుదె। యెండ్డవెల్లనిఢలాాయనిడ్డరిరెమాడె॥ —— ॥ కాూరిమిలెన్నిపాం
౨౧౦ డ్డుకొనలేమువలెనాగు। పిరులనిబలుపులు ప్రియమెప్పాను। తారుకాగించ్చినంట్టితాానాడనెనిడ। మాపత్తరమి
య్యరాడుమననులెయి ఝంగు॥ ౧॥ నగవ్వంతానిమెల్లమునయమునుదువలె నాను। మొగముచూడనిమొక్క
మొచెడెడ। తగులంటెట్టినగ ట్టితలితెడుమితిలెడు। పగదులాడంగరాడుపట్టి నడెపంత్తము॥ ౨॥ పలచంగానిక
స్సలు పన్నెకెదువలెవచ్చు। బలిపాయనివలపు సాధింపెడిచ్చు। యెలమి శ్రీవెంకటేశుండిడనుండ్డెనన్నుంగూడె। వెలప
రచంగరాడువెడుకలెనిండ్డెనూ॥ ౩॥ —౦— ॥ ధన్యాశి॥ పల్లవి॥ మాపుదాంకాంగాసిలినమూను మానెరా యిరాయె। దాపుద
ండ్డనివునావెడ తగవునిచెత్తిడి॥ —— ॥ మోక్షలపుమాదవిలెమోన్నెనె ఆడితింగాని। పుక్కిదయినని న్ననేనుంచాగడనెండూ।
వుక్కచంట్టపుండ్డలానవల్లకెవండ్డిమనపెడె। పక్కియున్నదానని పడమ్మగము నిచెత్తిడి॥ ౧॥ అంగ్గడింబడ్డినచెంతలప్పు
డిపిట్టితింగాని। ముంగ్గిదనిసుడ్డులెల్లమూర్కినిపుడు। యెంగ్గిలివిలలవిలానరంగ్గవండ్డిమనపెడె। బాంగ్గి వుంన్న
దానని కవుగ్గిముని చెత్తిడి॥ ౨॥ లాచినింన్నంగూడదిలానెనెకూడితింగాని। యెచనిన్నుంగూడెను ఝాచా
యనెను। చెచెతనిడెవులను శ్రీవెంకటేశుండవు। తాచియుంన్నదానెడయదలంపునిచెత్తిడి॥ ౩॥ —౦—॥

కేదారగౌళ॥పల్లవి॥నెండు గొత్తలా తననేరు పుట్టిది।వాండివెద్దిచుండ్లికొనవాడ్డులడిచెనా॥——॥కానిమ్మండ్లినే
యిఙ్కరంగాదనియెడురాడనె।తానాడినడిమాదతప్పులులేవు।కానివెయండ్లకేమిరతింగరంగించ్చుండానునా-
ంబెడ్లిగొడ్లవిసన్నలనింత్తయెండికే॥౧॥బాసయిచ్చితినెతనపంత్తముచెల్లించునె।కిసినడిచింతమరిచిక్కలులేవు।ఆసపడనేవే
తానుఅంబ్బుఘులుపిరంబెడ్డు।కొసిరాతనారొలిచిహూరిములింత్తేండికే॥౨॥హూడితినెకాంగిదనుగుసరుఘులునించ్చి
తినె।ఆడన్నివెసరనాలుఅంక్కిలాయనె।వెడుకవలవెడ్డి శ్రీవెంక్కటేశ్వరుండుతాను।విడిదిచ్చిబుజ్జగించ్చివెసాళింకనేం
డికే॥౩॥౦శ్రీ౦॥ముఖారి॥పల్లవి॥యెండికిబాంతిపడేవుయెలమమ్మంజెనకేవు।కాదుకవన్నెచూపులుకలచిమాజూలు
లూ॥——॥కన్నులిగాప్పులుగానికడుంగొంచ్చపుమోరమ్ము।యెన్నంగమాచక్కండసమేమున్నది।వున్నతావేరుచములువా
ండ్లినడుమున్నన్నము।యెన్నిచూ [illegible] డంబాతేనుయిడివాలమాజాబగు॥౧॥బారెండి [illegible] రు లుగ్గానిచెరండేలివాడా
లు।యూరితిడేమాగుడ్డుయె [illegible] మున్నది।నోరుమూణిక్యాలగధనెక్కితిండినెపెద [illegible] ది।పెద్దకొనంబాతేనుబెలాచు
మాగునాము॥౨॥చెతులేమెత్తనగానిబిమ్మగొప్పురతినాలు।యెతులునెమ్మేలుమాయగడ్డిమున్నది।ఘూతల శ్రీవెంక్కటేశ
కలశితిదిమున్నన్ను।నితిదిచారించ్చుకొండ్లనిండ్లనునిమన్ననె॥౩॥౦శ్రీ౦॥దేశాక్షి॥పల్లవి॥యింత్తినినామ్ముగా దాయ రవున్నదా
దింత్తవారివతేనెముచెంగెమాఢిమా॥——॥జగడాలన్నియుండరిసతినితానంత్తమాయ।మసడిచుగుడినితామాదిలి
క్కానా।తగవరివవుడువుతప్పులుని యండ్లలేవు।మోగముచూచిమాచిమోర్పలింక్కానా॥౧॥పనులెల్లాంజక్కనాయెపడివే
లువచ్చినెండు।చెనరిచెనకినితాచేంతలేలెక్కానా।వెనకదిచెంత్తవేవువెడుకకాండవునివు।కొనచూపులనుంజూచికొన్న
పలింక్కానా॥౨॥కొరికెలుగానసాగెహూదములుమీరునట్టి।సారెసారెంగొసరేదిచలదింక్కానా।యీడే శ్రీ
వెంక్కటపతియిచ్చుకండవన్నిదను।చెరినివునవ్వంగానుశిగ్గలింక్కానా॥౩॥౦శ్రీ౦॥

సౌరాష్ట్రి॥ పల్లవి॥ దగ్గరికి మోగబ్బాడు దప్పులనుండ్లెంబవి। నీగర్భయూరెండ్లానునీవాళ్లనెరండ్లనె॥ ——॥ చెలియప
లింగానరబింత్తత్తానుండ్లెలా తండె। పిలుపంగాయిప్పుడైతే బిగిరీవే। కలయనెండ్లదూరిగర్భనంబె యువద్దితి। మోలక
నవ్వులత్తొడముడిగెవే॥ ౧॥ అప్పుడైతే యెడమాదలాడించ్చునాయకు డుండు। అప్పుడ్ఘమాచితినిబ్లితలపంచ్చెవే। వుప్పతి
ంచ్చిదూరంగానీవాడ్లంగూచుండ్లినాతండు। బిఘ్బుగద్దెరిగ్గలతాంబెనంగివే॥ ౨॥ చిత్రములాంగారినద్దితిరువెంక్కటిశ్ప
ఘండు। అత్రినిన్నంగూడితేనెఅలకీవే। బొత్తులమోవితేనెతిపులుసెంకిన్చ్చెనితండు। బత్తికెయంగానివ్రుభ్రమశివే॥ ౩॥
—॥ పాడి॥ పల్లవి॥ యెమినెవచ్చియిప్పుడింత్తదడవాయనె। దిమసపుడానవునెండెమలించ్చుంగలనా॥ ——॥ నిక్కిమా
చిన్నన్నాలంతునివద్దికిరింబెద్దపంప్పు। యెక్కడనున్నదిచిత్తమెచుండ్లవే। కక్కలించ్చియడిగితేకండ్లనిరువిడ్డివు। యెక్కద
గెలువవచ్చునిమవండ్లవా రిని॥ ౧॥ వారిదండానిలుచుండ్లివడినాతోసన్నకెరి। యూకడనాకింకబుద్దియెమం
ద్దవే। పైకొనికొంగ్గటద్దితి బలిమినుసుంనెవ్వు। నిసునికేతలుసునెనెరవాది తనము॥ ౨॥ యిదిగాతిరువెం
క్కటిశుండిప్పు రింప్పించ్చినాచెత। యెడుదనెపినగానినెమనెవే। బాదిగికలసిండానెప్పూరంబినివునప్పెవు। ముదము
నంబనుతెల్లముండ్లవెనగాయనె॥ ౩॥ —॥ భైరవి॥ పల్లవి॥ యెమికేతునాగ్గురాబోవాఘిది। కానించ్చినివ్వుగా ం
గాంగ్గేకొనెవుగాని॥ ——॥ ననుపునచించ్చుంగానెనండ్లునితానైత్తింగాని। పెనంగితేంగడుంగడుపెలుచనెను। మ
ననునమ్మించ్చుంగానెమాపమాదలాడంగాని। ఘనమ్మెమీరివచ్చితేగబ్బిదాననెను॥ ౧॥ సరిగెచల్లించ్చుంగానెసఖు
పమాడింగాని। మలకితేనంత్తకండ్లెమంక్కనునెను। చలివారినవ్వుంగానెసంత్తాపించ్చుకొండ్లంగాని। జాలరి
కపడమ్మెత్తిజూడమదాననెను॥ ౨॥ కైవసమ్ముగాంగానెకరంగిమ్మెచ్చితిరగాని। మూవంక్కలుమెద్దితేనెమొక్కలినెను।
తిరువెంక్కటిశనివ్వు చెరిహాడంగానెకాని। సావలుగామోగంగితెబూజరినెమా॥ ౩॥ —॥

లితి॥ పల్లవి॥ తావిసండ్డునోనిన్ను నండ్డునోయీచింతలకు। యెపునవ్వారేల్లాహాండ్డులింత్తగనంబ్బేరితివి॥ —॥ ఇష్ట
రమేరతమాడేయీవేళిమనవద్ద। గుడ్డిరాననాపెవచ్చ్రికాచున్నది। దిష్టరాదాఅప్పువ్వైనంబిసుకాండ్డింగనరని। విడ్డసనతు
లకసమింత్తగావిచ్చ్రితివి॥ ౧॥ వ్వానికింగ్గినివునేనుచాలతనవ్వుచుండ్డంగా। తానువచ్చ్రినిపుంబాదముచొత్తిని। గే నగానివ్య్రు
ంగరాదాజ్జితముచిక్కితేంగన। యీనేపానమండ్డమేళమింత్తగాంజేరితివి॥ ౨॥ వాడిచిపుసుంగు వేద్దుకాగినిన్నుంగూ
డితేను। పిరునశ్రీవెంకటపతిపలిచినాపె। యీరాదాఆపెసొమ్ముతెత్తుకవచ్చ్రితేంగన। యీరితిచనవులిచ్చ్రియంత్తగాంబెంచ్చ్రి
తివి॥ ౩॥ ✿ ॥ శ్రీరాగం॥ పల్లవి॥ యెవ్వరినేమనతేవుయింత్తేకిక్కినోపవు। పువ్వునంబుడ్డినయడ్డిపూాంపవండ్డవాం
డవు॥ —॥ మిక్కిలినిత్తానెనమిమేరలుమీరినన్నైతే। యెక్కడనెవ్వుతేవచ్చ్రియెవ్వునునో। దక్కితిసారెసారెకుండడవకువ
య్య్యవువమ్ము। చిక్కినివండ్డరిపె డ్డుంబేడ్డువరడ్డవాండవు॥ ౧॥ చేనకినిబుజముపై . చేయినేనువేశితేను। వనితయె
వ్వుతేవచ్చ్రివత్తువద్దునో। పెన ంగినివాడానిడాంబిలువకువయ్య్యనన్ను। తనిశిసూ దిపరిండితాడువండ్డవాండ
వు॥ ౨॥ గుద్దునని న్నుంగూడితిగారనిన్నునూందితేను। దిష్టయ్యై యెవ్వతేవచ్చ్రితేరిచూచునో। పడ్డెశ్రీవెంకటపతిపెంబ్ర
మలంబేడ్డకువయ్య్య। బడ్డబయజెపెసరుంబండ్డవండ్డవాండవు॥ ౩॥ ✿ ॥ సౌరాష్ట్రం॥ పల్లవి॥ ఆలిగేడే సహజము
అండువారి రేమలశి నివేతిద్దకమన్నించ్చువయ్య్యా॥ —॥ పలుకనేనేంత్తపంత్తానని తానుండ్డిన। తలంపు నిపేడే
కానతప్పులేదు। చెలంగిమండ్డమేకానచేయివడ్డితిరినాను। యెలమినివూడిగానకెగ్గలేదు॥ ౧॥ మల్లాడికోపము
తాడమంచ్చుముదిగకుండ్డిన। తాళ్లెనికాలుడాక్కితిడాసముతేదు। పల్లడానవెంగ్గేమాడె పకపకనవ్వి నాను। వెల్లవిరినా
పనికివేగదుమ్రేదూ॥ ౨॥ కావరించ్చి నిన్నుంగూడిగప్పుగముతానుండ్డినాను। కైవరమయితింగానకడమలేదూ।
శ్రీవెంకటపతి నన్నుంజిత్తగించ్చ్రియేలితివి। ఏవేలుబాగముల పిష్ఠిసదలేదూ॥ ౩॥ ✿ ॥ ॥ ✿ ॥

రామక్రియ ॥ పల్లవి ॥ కానివయ్య దానికేమి కాంత యవివేకి గాదు । నానఁబడ్డ చూచి నీ సోఁతలన్నియును ॥ —— ॥ మం
తనాన నీతో నవ్వుమాటలాడీ నంతలోనే । పంతము దప్పదు గా పడంతికిని । సంతసాన నిన్నుఁ జూచి సరసమాడీ నంత
లో । డొంతులు గరుకు గండుగాఁ డోరకాని మరుండు ॥ ౧ ॥ వరుసెరింగి రాచు కవద్దం గూచుండీ నంతలో । దొరతనము ద
ప్పదు తొయ్యలికిని । విరసము లేక నీకు విడెమిచ్చీ నంతలోనే । కరకరిం బెద్దవుగా కప్పురపు దుండాలు ॥ ౨ ॥ నను పువ్వుసు
రతిఁ దానవ్వీ నంతలోనే । తననేరుపు దప్పదు తరుణికిని । యెనసె శ్రీవెంకటేశ యిదె నీవాదరించంగా । చనవుల ం
౩౧ బెద్దవుగా ప్రేమపు వలపులు ॥ ౩ ॥ ❖ ॥ కాంబోది ॥ పల్లవి ॥ చెప్పినట్టి పతి పంపు శ్రీతువుగాక । చిప్పిలుం జెమటఁ
లతాంగి గ్గలెందుకే । —— ॥ చెక్కుచేతం బెద్దుకొంగా శీలవులనవ్వు నిరుం । జిక్కెనెందు మరి వేరె చింత యెందుకే ।
౨౨౧ దక్కెనీ రువలపుల్లు దండ్డను ● నాండు దిభుండు । మోక్షలపు వెరగు తా మోనమే ● ందుకే ॥ ౧ ॥ నిద్దువు పువ్వు నిచ్చంగా
ను నిక్కం గుచముల మీందు । యిద్దీ పులకలు నిండ్డె నెం కదిందికే । జడ్డిగానె విడుక ● లుచనపులా తండె ఇచ్చె । వద్దిఅ
లుక తొండ్డల వంచునెందుకే ॥ ౨ ॥ వాను పువ్వైనుం డ్డంగానె చెలిమి శ్రీవెంకటేశు । డానుక నిన్నుం గలసె నారడెందుకే । నిన్నొ
ము విడిచిన మొగం డున్నిన్న మెచ్చె । కానల బొమ్మజంక్కె నకొసరెందుకే ॥ ౩ ॥ ❖ ॥ బౌళి ॥ పల్లవి ॥ మానుసులకుం దరమా మరి
యిది నీకే కాక । ఆనకాని లెచ్చెదయ్య పు చెంతలు ॥ —— ॥ నిండ్డగొల్లతనమున నీకె తగునయ్య । కొండ్డయెత్తినట్టి గొడుగు
లనిడలు । గండ్డపు రాకాసి చింద కాండవు నీకమరును । దుండ్డగపు దూరజాతు రబానాలు ॥ ౧ ॥ యెలడివ
పెండ్డమవయ్యు నీయాడలయ్య । బలుసముద్రాల మీందిపాద పరువు । అలరుకామకుం డవులయిన నీకుం
జెల్లునయ్య । చలమరి బ్రహ్మతొడిచయ్యాదలు ॥ ౨ ॥ తొయ్యరాచవాండవు కారి నీకునబ్బెనయ్య । పుయ్యకదూలుచ
స్వలపొరాదలు । యీ మొగడ శ్రీవెంకటేశ యెవితెచవారు వెలనె య్యొన నన్నుం గూడితి నీ విచెం బ్రెకొసరు ॥ ౩ ॥ ❖

ఖాఫీజీ॥ పల్లవి॥ యేమిచూచేవాపిడిక్కు యెంగడ్లాంగానా నేము శేళె పనిగాడు నెయ్యపు యూవేళను॥——॥ చెలినితానప్పు
నచ్చి చెర్కుళెల్లాం జెమరించ్చె వలిబపావశండుడు వంగరాదా నిలు వెల్లం బులకించ్చె నితాంమంత్తనమాడి చలివాయం
బచ్చుడమిచ్చుదంగప్పురాదా॥౧॥ కాంత్తుభిపదాలువాడికడుదబ్బిగొనెళిడె యింత్తదమోదితేనియవియ్యరాదా చెంత్త
నిపాదాలొత్తిళిగ్గునంగుమ్ముడిజారె కాంత్తుండవ్వుయింత్తదనుకాంగిళించ్చరాదా॥౨॥ వనితని మోముచూచివలివాడు
వాడినడి వెనుకొనినివ్వుతెరవేయరాదా ఘనుండ శ్రీవేంకటపతి కలశిటిదంత్తలోనె ననిచెనల మిల్మంగ్గ నంద్ద్పనె యరా
దా॥౩॥ ॥ భైరవి॥ పల్లవి॥ నివ్వువాండిడ్డూరనేలె నిన్ననంట్టెనరతాన యూదిధింబాండ్లెను నిన్న నిబిదూరుగాక॥——॥
కప్పు రమ్మేచి పేసునె కాంత్తుండు ధారుంజ్జరగాను అప్పుడివెళినె కారమాయంగాక తప్పుగడ్డాగండ్లానకుతా పానని
వ్వుండ్దంగ్గాను వ్వప్పుతిళ్లిదా వికేవుడుకిత్తేంగాక॥౧॥ విరులకు నెరమిడివిర హాంప్పువెళనిగు గరిమవేండ్
కినెడిగప్పెంగ్గాక మగు ౧ డుపగవాండ్డానిమ ననులాకాంకనొంకిటిరమై అనంగ్గుండంట్టితెద్దువడెంగా
క॥౨॥ చల్లగాలి వెడ్డయెూనా సారెనిమొండవిసరి పల్లదానవడడాంకి బ్రమశింగాక యిల్లిడె శ్రీవేంకటపతినుండిడ్డెనిన్ను
ంగూడంగాను యెల్లవారుమంచ్చివార్లైయుండిరిగాక॥౩॥ ॥ ఆబారి॥ పల్లవి॥ చెప్పనద్దునీళెంగాక చెనకనెలాకబ్బితి
బిపచ్చుడముఘునతిడిచాబడా॥——॥ యెన్నితె వ్వమంచ్చిమాదలెండాంకానాడెవ్వుదిన్నదినుకురుతేకావావెనకరును సన్నముగాం
బులకించ్చె జలజలం జెమరించ్చె కన్నలనెళ్లడుడిబిక్లైకాంట్లదిచాలదా॥౧॥ యింత్తలోనెచెక్కుమొక్కవేదినెరుచుకొం
డ్లది వంత్తువచ్చినడికాదా వనితలతొ జాంత్తులాయంగా రికలుకురుమ నెరులుజారె యింత్తదావంచ్చిన
శిరసెత్తి తిదిచాలదా॥౨॥ కలశిటిదిడ్లి నంన్నకడుజాణవవ్వుదువ్వు తాలుతనెమెచ్చునాదూరుతానింన్ను యెలమి
శ్రీవేంకటపతి యెక చిత్తమాయనాకు తథంగంన్నల నెళిగ్గడిబ్బితిచాలదా॥౩॥ ॥ ॥

సామంతం॥ పల్లవి॥ గుబ్బవాండవంద్బంగాసరితి। యిష్టినివంబ్బడియె అంగము గా॥—— ॥చెప్పచితిణాగిం
వినవిత్రితెత్తాక్కిపు పాదాలుడామ డిగా। అర్థరనివింతఆసర్కాండవవుత। యిర్థడమాలానెయెఅంగము గా॥౧॥
మంత్రనాననితామాదలాడితి। సంత్త సానంగాంగసుజారింబ్చెపు। బంత్రినెనివింత్రపంత్త గాండవౌత। యెంత్ర
రింత్తనెము యెఅంగముగా॥౨॥ రిగ్గసుతాడనెళివరళితి। యెగ్గడిరనన్నినెరితివి। అగ్గపుడ్రావెంక్షదభిపయి
బ్బవుత। హొగ్గినవెడుకనెఅంగముగా॥౩॥ ॥ముఖారి॥ పల్లవి॥ యెచెలియ యీయింత్తులకెల్ల। సాలగిలని
చనవుచూపవలెనా॥——॥ మిక్కిలి యీతండునిపైమెలుగలండండ్బని। వెర్గసానసింగ్గరిలావిజ్జ విందిగే చ్చు। చర్చనిపి
౮౨ భుండునిజవడాందపుండ్డితినే। తర్కరనివారతెవెడర్గంగాండ్డివా॥౧॥ మనసిచ్చాతండు నిన్నమన్నించ్చెనండ్ర
౩౨౪ నే। యనలెరయింద్దరినివి … లంజూచెవు। ఘనమైనమోహపురాంత్తనవు … డునండ్డనే। గునియుచునే
రినాడుకొనవలెనా॥౨॥ అన్నిదంబడ్డపురానొవ్వెతినవుడువు గాక। వెం … న్నండు డ్రావెంక్షద విభుడి రె
నివన్నిలు చూపవలెనా। వడి నివలులరు। ంబన్నియీతండునునిచె బ్రడుకరంవ్వా॥౩॥ ॥దేవగాం
ధారి॥ పల్లవి॥ అతిరాజ్జసపుడారంపైనినన్నను। సతమ్మైననినిద్దిసాధించ్చువచ్చునా॥——॥ వెడంగసునిసుద్దలెల్ల
వినులవినుదగాక। నుడిగినిన్నవినెమానుపవచ్చునా। కడంగినచింతలెల్ల కన్నులంజూచుదగాక। అడంచ
నితానొంగాడనవచ్చునా॥౧॥ పచ్చునిగు నామలుపపరినామించ్చుడు గాక। కెచ్చు రింగిబొమ్మలజె
ంకించ్చువచ్చునా। తచ్చినయెమ్మెలపండులవంబ్బుకొండ్డగాక। వెచ్చుమనినిన్నుమెచ్చుకొండ్డవచ్చునా
॥౨॥ దక్కినసిరాంగివనుతనివిమెండ్డువగాక। చక్కనినిన్నెంగొనరవచ్చునా। అక్కన డ్రావెంక్షదేశ
లపసియలుమంగనైనను। యెక్కువనిరతులవిమెంబ్బువచ్చునా॥౩॥ ॥——॥ ॥

లలిత॥ పల్లవి॥ కలడింత్తె మాందరికంత్తు నియాంద। తెలుసుకొని లోనిడియె పూంద పూంద॥——॥ చె
లు మంగ్గాపతి యంత్త రంగ్గా। కలిత నాథ్థ రంగ్గ కరుణాపాంగ్గ। చెలువుండు విండి చేకొని నిండె। వలకా
ఝు తూపురిఖి వాంతి మీంద్ది వాంతి॥ ౧॥ అవి నిలువెన్నెలయంబ్బు జివానికి వెలయంగ్గ జగదేకవిభునికా నోకల
యునిపతి వచ్చ్రె గర్వ్వ నవిన్నిడెమెచ్చె। పలికెని చిలుకలు పచ్చ్రిమీందం బచ్చ్రె॥ ౨॥ శ్రీతబంద్రవదనా శింగ్గారసదనా।
చతురదాడిమబిజ్జ చయరదనా। యిత్తవైన శ్రీవెంక్కటపతి యుండు నిన్నిడి కూడె। తతిందలవాంతలు తలకూడెం
గూడె॥ ౩॥ ✥ ॥ ముఖారి॥ పల్లవి॥ మగువనిను నీవు మగవాండవు। తగడా కృజాతిగాడ తలవయ్య నివు॥——॥
వింకపు వెన్నెల ముగ్గువిడుకనా మోమ్ము నిగ్గు। చింకడు నిలుపు గిముజిగి నిమోము। యెంకెదనీపను నాదు నెండ
బాండ్డు నన్నంత్తా। కాంక నాడవ డ్డవడ్డ తలవయ్య నివు॥ ౧॥ కలువకెపలముం పుకలికి నీకను బాంపు। జలజ
పుపూపు నిబాయ లుమాపు। యేలమితానిండ్డుకండ్డు కెపూరికెపూరు। తాలం పగచ్చులు మానితాలవయ్య
నివు॥ ౨॥ తనపంగొండ్డలతరతరము నాపుంమము। మినుమవజ్రపుడినుమించ్చు నిమేను। ఘనుండ శ్రీవెంక్కటదేశకలయ
నిరతులలాండ నిశ్శినెనెక్కెట్టితిండలవయ్య నివు॥ ౩॥ ✥ ॥ భూపాళం॥ పల్లవి॥ మూలనున్నవారి మమ్ముముంగ్గి దెవిలిం
గాక। జాలిదవ్విం గాక నేశాదింబ్బంగలనా॥——॥ వెన్నెల వెయెండ్డలంద్దివిగించ్చె తనకుంగాను। నన్ను నవ్వుండనతానెనవ్వు
ంగలనా। చిన్ని చెమట వాన చ్చిత్తడి వాయెనా। చన్నులం డ్డిండన్నునెజంక్కి ంచ్చుంగలనా॥ ౧॥ పాయమిడి భారమంద్దు
ంబలికెనా తొనూపాలా యమదాంకనాడి మారాడంగల్లనా। కాయంపుంబులకలు చిగజిబిజి య్యైనా నాపిం
జియి విశిండనకిడి చెల్లడనంగలనా॥ ౨॥ నిమిషమెయ్యు గమ్మత్తిప్పె రగ్గైననన్ను। ఉడమినడియా సముంచ్చిండా తింగ
లనా। సమరతినను గూడి జిండ్డా శ్రీవెంక్కటపతి। క్రమలపు డింతి నింత్తెంగాడనంగలనా॥ ౩॥ ✥ ॥ ✥ ॥ ✥ ॥

మంగళకౌశిక॥ పల్లవి॥ దవ్వుల సరసములు తగునా నీకు। వువ్విళ్లే మీననుచ్చమున్నవాని వలెను॥——॥ గోడనిక్కి మాపు వ్రే
గాబ్బునడగ్గరి రావు। ఆడనుండ్డియే డమాడలాడించ్చేవు। విడెపుని మోవి చూచి వికవికనవ్వేవు। కూడిముద్దువారి ముద్దుకా
న్నవాని వలెను॥౧॥ యెదుడ సన్నలు శిరివికళతములాడేవు। బాడిగినెరమ్మంచ్చింబౌండ్లుచూచేవు। బెదరించేవుని మీనుపెను గార
నండ్టితినను। చెదరిచింకటితప్పు శియుచ్చేవానివలెను॥౨॥ అలికివుపులికేవు లంత్తలోన భ్రమసివు। వెలయనిలువ్వునివేరగం
డ్డివు। యెలమి శ్రీవేంక్కటపతియీడకు విచ్చేశినవు। కలశితి విడిజేకలగన్నవానివలెను॥౩॥ ❋ ॥ముఖారి॥ పల్లవి॥ కూడకని
జాకజాకడికాశిమరుబెలేము। ఆడనెనినతికన్నియుంగూడే॥——॥ బాంగ్గిదిమనసివెలిపులకమోలకలు। అంగ్గపుంజె
౧౨ మదమోహాపుంగరంగు। చెంగ్గలితమకములు విసరెడివూర్పులు। అంగ్గనకిజెవాలన్నియుస్నంగూడె॥౧॥ యెనశినయాసలి
౨౦౮ యెడురులచూపులు। అను గుంగూరిముతెఆలకింపులు। నినుపుమోమోద ములు నిండ్డెననివ్వెరగులు। అ
నయముసతికిప్పుడన్నియు నుంగూడె॥౨॥ గాంగిడివరవశాలు కన్నులతేలి ంపులు। చెంగలిగ్గలెచిరున
వ్వులూ। యీగతి శ్రీవేంక్కటపతి యింత్తలోవచ్చే శిథిలి। నాంగికూడంగాధివియన్నియునంగూడె॥౩॥ ❋ ॥మంగళ
కౌశిక॥ పల్లవి॥ చెలినీవు చెప్పినట్టుశేలితినినా। వారివిరివలెతెమ ఆవకుమీనన్ననా॥——॥ జలధిదచ్చిలక్ష్మి నిసంగ్గడింబెం
డ్లాడునాండు। అలగిరుక్మిణింబెండ్లిఆడెనాండు। శిలసుదిల్లువిటి చిత్రితం బెండ్లియాడునాండు। పలికిబా
ంక్కనిమాందపద్మనాతునింద్మో॥౧॥ సరుసంబడారువేలు సతులం బెండ్లాడునాండు। అర్థి భూసతిం
బెండ్లియాడునాండు। పరగరిపల్లె గోపభామలం బెండ్లాడునాండు। యిరవైయిచ్చిన బాసయిమ్మో
నాతో॥౨॥ అదె శ్రీవెంక్కటపతి అలమేలుమంగ్గనిట్టే। అదననీవు బెండ్లియాడునాండూ। యిదినంన్న
లగూడితివి యెక్కువగామన్నించ్చి। యెడుదనంబ్బించ్చినది యెంచ్చుమీనాతో॥౩॥ ❋ ॥

లలిత॥ పల్లవి॥ పాయనడెల్లాంబాల్లపూంచి వన్నెకాక్కపికార। కాయజకేళికి నింక్కంగడియరమ్మనవే ॥—॥ అడిగిరావే
విభుండుఁడద్దుకేమని నేనొ। యెడయని బాసనిక్కిచ్చినాండు। నుడుగులుడుపినాను నోముఫలముదప్పదు। తడవియుం
త్తదనైనదగ్గరిరమ్మనవే॥౧॥ బలిబిరాంగడితన విరుదెచ్చుబెల్లినో। పిలుచుమి నా బోనాకుఁబెట్టినాండు। వెలయుండినం
గనడెవెమ్మెనంజిపవ్వను। తలంగరయింక్కనైనదగ్గరిరమ్మనవే॥౨॥ యిచ్చిరావే యీవిడెము యిన్నిదమెచ్చితినని। కాచ్చినరతు
లనన్నుంగూడెనేండు। తచ్చినపరాచినన్నండ్డుతరువండరువవెన్న। యిచ్చుదత్రీవేంక్కటధిపునిడ్డిరమ్మనవే ॥౩॥ ✤ ॥ శంక్కరా
భరణాం॥ పల్లవి॥ యిద్దరు మోనాననున్నారిడియేమయ్యా। వద్దనాకేపైకొని నివలెనేటా అయ్యా॥—॥ పూచినతం
గ్గిడువలెబాలంతి దండ్డనుండ్డంగ। యెబిరూచుండ్డుమ నవిడియేమయ్యా। చాంచికప్పు రవిడెము సరిగ్గునండ్డి
య్యంగ। పిచితనండ్డుకావుచె ల్లంబాయేమయ్యా॥౧॥ ముంగ్గిపినిధానమ్మైము డితవ్వాంకోనంగానే। అంగ్గవి
ంచ్చిమాదలాడవడిమయ్యా। బంగ్గారుసురబినిపైచెమదవిసర్గంగ। అంగ్గమెల్ల మరచితివడియేమయ్యా॥౨॥
నిండ్డినసంపుదవలెనెలంతనిన్నంజ్జితేను। అండ్డనొం తవెవైతివడిమయ్య। మెండ్డగు శ్రీవెంక్కటపతిమెలుంతనిన్నుంగూ
డంగ। యెండ్డవెల్లనీడలాయనిడియేమయ్యా॥౩॥ ✤ ॥ లలిత॥ పల్లవి॥ ఇకనెలయ్య మాయెడమాదలు। మోకమోకవె
డుదన్నేముయిక్కముయాయ ॥—॥ సుడతికిని చూపుసూసకమ్మెవెలువాండ్ల। కడిశాకే చూపుబాళికమునికాయ। యె
డురనీకు నాకేరుని డ్డిరిదీచి యినప్పు। వెడచల్లకప్పురపు విడెములాయ॥౧॥ తాయ్యలికిరజేసన్నండారనొ
పుంజిగురాయ। యెయ్యడండాయ్య్యలిమోహాబీడుడాడాయ। యియ్యెడనాయె డమీ యిద్దరిసరసము
లు। కయ్యములు వెనీకంక్కనాడారాలాయ॥౨॥ నెలంతకుని మోవినిచ్చుకాత్తదిండ్డలాయ। బాలంతి మోవినికుబుప్ప
ములాయ। యెలమిశ్రీవెంక్కటపతి యీజ్ఞ విూకుండుముఖ్ఖు। కలకాలము నవిూకుంగానేచ్చులాయ॥౩॥ ✤ ॥ ✤ ॥

శంకరాభరణం॥ పల్లవి॥ మానవు గామమ్మునేల మగనాలిం జ్జెనకేవు। కానికానితే యింకాలంజాలదా॥——॥ దక్కైనిప
జాలదా తగు రుకుమిణినినీవు। వెక్కసానలూదికెక్కి విసుకొన్నది। మొక్కలమడి చాలదా మున్న త్రిపురాంగ్గనల। జిక్కించి
చింకదిత్తప్పు క్కెక్కినది॥౧॥ చల్లైనదిచాలదా చేకొని కిపత్తినీవు। గొల్లెతల మానమ్ములు కొల్లగొన్నది। అల్లదిచాలదా నరకా
సురుండు దెచ్చుకొన్న। పిల్లగుకామినులనుం బెండ్లాడినది॥౨॥ అంత్తనిసంజాలదా అలపూవులవారింద్ది। కాంత్త
నివు దాడికి నకల్లతనము। చెంత్తలంగూడితి నన్ను శ్రీవేంక్కటేశనీవు। మంత్తుకెక్కితింజాలదా మన్నించినది॥౩॥
౮౧ సామంత్తం॥ పల్లవి॥ వెలుబంచ్చుంబాయుమతి వెలిబినద్దయ్యుంజుమ్మీ। నెజినా తాండియలుక నితిగాదుసుమ్మీ॥
॥——॥ మోనముతానుండ్డి వెమిముడిత్తని మాంచతెల్లి। నానినానిమోలచింగనకలాలాసె। ఆనకమ్మెనప్పుడేమి అంగ్గననినగవుచు।
౧౧౭ వూనినిసత్తికెలానవుక్కి షా వుంజుమ్మీ॥౧॥ దిరతంజూడవడిమితెరవనికనుభూ పుకెరియిమ్మబాల కదిక్కెవినిం
జుమ్మీ। మాపమొమయ్యె వడిమిమగువనిమోముకతలు। పిరడ్డివొక్కచూదనె పెండ్లలయ్యింజుమ్మీ॥౨॥ వుసు
రనేవప్పుడేమివుదిడూకాంగిదిలలు। వుసురునిచనుంగొండ్లలాడింజుమ్మీ। నసల శ్రీవేంక్కటేశుండ నాంతిమ్మెమలుచెవు। కసు
గాద్దైనివెంవిగండ్డివడుంజుమ్మీ॥౩॥ మంగ్గళకౌశిక॥ పల్లవి॥ మనసుకమునసి మమ్మగముగాక। వినికెవలెఁదన
సన్నిన్నవించ్చంగలనా॥——॥ తలంపులాతమకముతానెయెరంగండద। యెలమిండన్నంగొ సరనెతినాకూ। క
ళిమింజంద్రు నిరాకకలువపుష్పుల సను। తెళిబిరాయువృక్కెనదినదినమునకు॥౧॥ తప్పకవరుసెళింగితానె
విచ్చేయండద। యిప్పుడు విలువనంపునె తెనాకూ। వుప్పతిల్లుంగొళిలసనె గివసంత్తకాలము। చెప్పుడు
రాయెవృక్కెనంజెలంగియెంపిందను॥౨॥ దగ్గరివచ్చినవాండుతానెయెపంగుసంగాక। యెగ్గళిగ్గలిముష్పునె
తెనాక। అగ్గమై శ్రీవేంక్కటేశుండాదరించినన్నుంగూడి। నిగ్గనిలువు సనిడనెప్పు రాయితరులు॥౩॥

వరాళి॥ పల్లవి॥ యెలనన్ను నిరమించ్చివింత్తకున్నదా। బాలునెూ విభుండనితాంజలమునా కన్నదా॥——॥ గడ్డ
రినా మోకమునా కన్నులకీ పాడిగాక। సుద్దులని చూపుభల్లంజూచున్నదా। బిడ్డమైనావదనము వాదలకి కొడ్డిగాక।
ఇడ్డివానా తొవ్వాదకెడమున్నదా॥౧॥ కొనబునాచెతులునా కొప్పునివెడ్డనెకాక। వానరినికై డండ్డకొబికున్నదా। పనగునా
పాదములుబిరుండు మోవనెకాక। ననిచినివా డ్డికివానడవున్నదా॥౨॥ సరినాలవురమునా కుబాలకితావుగాక। సంవి
నికొంగిబికిసంకున్నదా। కరంగిహూడిత్తిశ్రీవెంకటపతినినిన్ను। ఇరవైననికు నాకునెంవున్నదా॥౩॥ ✿ ॥కాంభోజి॥
పల్లవి॥ ఘనుండవుతెగికొంకంగనేల। ననిచినకొలండులనడపవుగాకా॥——॥ చూచింజూడని చూపులుని
కి। లాచూపైమడిలానాడి। కొచినమాకులుకవ్వరందమకి। మోచినకొలండల మొప్పినయ్యా॥౧॥ ఆడియు
నాడనిఆరమాదవెని। కాడ నెచిపనగవ్వెవ్వెడలే। గాడపుబింద్దికికద్దలుగద్దె నవెడుకెనలుసలవె న్నినయ
య్యా॥౨॥ చింద్దియుంజం డ్డనికిగ్గలునికె। వింద్దలకొంగిదవెగయ। యుండ్డనెశ్రీవెంకటపతుం
డనినా। గాండ్డులచెనకాలుగుఱుతయునయ్యా॥౩॥ ✿ ॥వరాళి॥ పల్లవి॥ యింత్తబిడిగావలదా యింత్తియ్యె
తినా। కొంత్తునింగరలంద్దికరంగించ్చినిపుడూ॥——॥ ఆరిగివచ్చినపత్తినలమికొంగిదనెత్తి। పలుకులవి
నయాలుపచరించ్చంగా। సాలకికొపాననాందంజూచవిభుండంత్తలానె। చెలియచెమదగారంజిమ్మెం
బారంన్నలనూ॥౧॥ మక్కవమంక్కలతొడమాదలాడకున్నపత్తి। చెక్కునొక్కిజలజాక్షికిదడిచ్చెగం
గా। వెక్కసములాడిబివిభునివదనమున। పుక్కిటితంమ్ములమిడిమాళింతివాళించ్చెనె॥౨॥ పంత్తపుశ్రీవె
ంకటపికుంబడంతివాయ్యునెచిరి। అంత్తరంగ్గమెల్లండిచ్చినయాదరించ్చంగా। రంత్తుతారకులనిచ్చెరము
చూపినాతండను। మంత్తనానంజూక్కించ్చిమటింపంచ్చమినూ॥౩॥ ✿ ॥ ✿ ॥ ✿ ॥ ✿ ॥ ✿ ॥ ✿ ॥

ముఖారి॥ పల్లవి॥ యింక్క నిలలాసుద్దులు యెరానివు। కొంక్కతా నింగా సరితెకూళతనము రాదా॥——॥ కానరాదా
నిగునవలుకడు నిమ్మైకాంకలండ్డి। మోనకయప్ప దన్నెమాడిడింగార। మోనవుగు ద్దువిడిచి ముఖి ముఖి నవ్వు ॥ నిప్పైనాన
ం బెడ్డి చల్లితినున గుంబాదుగాడా॥౧॥ తెలియరాదా నిమోహాము తెల్లవారి వచ్చినండ్డి। అలుగలేక నిచెవిడెమండ్డితి
ంగార। నిలువుక నిలువున నిమోహాము చూచి నేను। బలిమి కేలిపెనంగి తెంబసురవేయడా॥౨॥ యిరవుగాదాని
పంత్రము ఇప్పుడు నన్నుంగూడినండ్డి। పొంరి నిన్ను బంద్దు వలెంబాగడంగార। అరిదిద శ్రీవేంకటపతి ఆయములండ్డితి
ఆశ నిన్ను। యెరవుగం నిన్నెమ నినయెచ్చుకుండ్డుగాడా॥౩॥ ❀ ॥ సావేరిం॥ పల్లవి॥ నిండన్నుంగ్గి కాని నెరమించ్చెడి। యీ
చెసందనము చ్చుమెర్క్క నైతినా॥——॥ అలుకెడి జలుకెడి ఆకె ఇండ్లను ండ్డ నన్ను। సాలరి చూచి నమూరు చూడనా నెను। యెు
౨ ఁ లమిం గాపమిడెంజిదిద్ద ● రమువ్వు దలాడ। వెలినుండ్డి యున్నియము నువినన్నైతిన ● దవే॥౧॥ కుచ్చితపు సకాంగెడిగా
కాంగెడి నాయండ్డు। నచ్చుం ○ దనమోవి చూచి నవ్వు నైతినా। కచ్చుకెంది కపటలుగి పదలకె దియెడ। రచ్చుండ దనరింతవెల్ల
మెచ్చు నైతినా॥౨॥ విసదిదివాసదిడి వింత్తచెలిభిడి పెంచ్చి గాసనా సచెలితన్ను ంగూడనా నెను। లాసిన శ్రీవేంకటదేరు లాగువెల్లం
గను ంగాని। యీసడము దిరవుర మెర్క్క నైతినా॥౩॥ ❀ ॥ కాంబోది॥ పల్లవి॥ ఆయనాయం బాయంబాయ నల్లనాండెని।
చాయల సన్నల పాండ్డు చాలునయ్యా॥——॥ వెన్నెలలు వెండెనుచు విసరించ్చు కానెనాపై। కన్నుల నవ్వులు చల్లి కాంరదిం
చివు। పన్నివురిళినయండ్డుప్పను డుకుచల్లి నడ్డు। యెన్నమాతామిరు కెకె వింకనెల్ల యయ్యా॥౧॥ పాయము పెంగనియి
స్తిబడలివు ండ్డె నాపై। నియడవనూద మూదవెల యెత్తివు। చాయలవెయిడి మొండ జవ్వాది కొమ్ము రితి। ఆయములు
ాంకెం చ్చెవవునయ్యా॥౨॥ సరసాలువాండెనుచు సారెకు మొక్కేనను చు। మురిపెము గారిల మోపివయ్యా। గ
మత్రీవేంకటపతిగరు గెంచ్చి మెచ్చి నడ్డు। కరంగి కూడితినం న్నుంగతలి లయ్యా॥౩॥ ❀ ॥ ॥ ❀ ॥

సాళంగం॥ పల్లవి॥ యెంత్తు నెంత్తడ గాదనౌ యింత్తకపుడే। ఇంత్తడాయ సమ్మ మెచ్చునింత్తకపుడే॥——॥ యిదె వచ్చి
నదె వచ్చి నింత్త యనిన యాస సాస। నెదురు చూచుం బతి నింత్తకపుడే। వెడవిడని తమ రమ్ము విడువమును వాబద్దె పట్టి
డ యమె వెనౌపతి నింత్తకపుడే॥౧॥ కొండ్ల యప్పురమున్ద్రం బాలలిన నివేయని। యెండ్ల నిన్నెపి రుగ్గౌను నింత్త
కపుడే। ముండ్ల నిప య్యుద కొంగ్గ మూయాండి య్యనెపడ్డె। యెండ్లరి నంప్పు నోప్పైప్పె నింత్తకపుడే॥౨॥ విన్నం దలంచి
తలంచి నిద్దె రింప్పి కలలౌనయె న్నం గంగాంగిదం గూడు నింత్తకపుడే। పన్ని నగ్గి వేంక్కటిగుం భైకొని కూడితి విద్దె। ఇన్నాళ్లి దుల
ంగాడు ఇంత్తకపుడే॥౩॥ ❀ ॥ ముఖారి॥ పల్లవి॥ జానౌకాడాని వానతి వయ్యు। పూని వేరొకదియుంకం బాలదయ్యా।
॥——॥ చంచ్చుల్ల మునా చూపు చంచ్చుల మునిగు నాము। యేంచ్చెని వెమ నేవాయె రంగమయ్యు। ముంచ్చి నాగుబ్బులు గాయ
మోగిని గుండ్ల రాయి। అంచ్చ [illegible] లనాకడనెమి యాడున్నా నివయ్యా॥౧॥ చిగుర [illegible] నాయధరము చిగు రనిచిత్త
మడె। తగెండగడండ్లకెమి తలపంచ్యు। నగవు నావేమెల్ల నగుం బాడునిచిత్త యూ। తగవుచెలులతోడ తాం
జెప్పవయ్యా॥౨॥ వింత్త నాగుం గౌనగోరు వింత్త నివయ సుగడు। యింత్తలు మోంత్తలు నింక నెలయ్యా। ఘూతల శ్రీ
వేంక్కటేశ కడిశి కూడితి నన్ను। యీతల నిడ్డరి భావాలేకమాయనయ్యా॥౩॥ ❀ ॥ మధ్యమావతి॥ పల్లవి॥ ఆయ ము
లం ద్దె యారచి కతయిది। చాయ లసన్న సు చలియిం కన్నెదయ్యా॥——॥ మూయక మూసిన ముత్తుపుమో
గడలు। మోయ కమోచి మోదకేడి। పూయక పూచిన పున్నమ వెంన్నెల। పాయక కెకారి బయ కేదయ్యా॥౧॥
పుడ్డక పుడ్డిన బాది జర్కవలవి। వెడ్డక వెడ్డి మిరిడే। బిడ్డక పెడ్డిన పెనుమెషము నన్ను। ంబడ్డన చూపదను బ
లు వెదయ్యా॥౨॥ వాడ్డక వాడిన బలు తింగెల కనుల। ఆరితిర నింకనరు డిదె। యూరి శ్రీవేంక్కటేశుం డిత
ని నిం న్ను। ంగారి కూడితి నీకేడ యెదయ్యా॥౩॥ ❀ ॥ ❀ ❀

బౌళి ॥ పల్లవి ॥ జలధులఁ బ్రాకిన జలజాప్తుని చే । జలజము సొగిలిన చందంబాయ ॥ —— ॥ చక్కని యాపతి సతిఁ
బెడఁగానాకిన చెక్కసపుమనసి వెంఁడాయ । చెక్కుచేతితోఁ జింతింపఁబ్రిననది । అక్కరవమ దను నియుడిపంబాయ ॥ ౧ ॥
రమణిపతికడకు రాకనిలిచినా । తమినిప్పొప్పులు దగులాయ । భ్రమరకంబున సతి దలపాయంగా । భ్రమరికొచు
రిప్పులు నొవ్వాయ ॥ ౨ ॥ యింతలో నిష్టవిభుఁడమాదడఁగ । అంత్తదివినులన్నా సాయ । యింత్తయు శ్రీవేంకటేశ్వరుఁ
గూడఁగ । యింతకియింద్దాంక నేమెమోయాయ ॥ ౩ ॥ ౦ఠ్ఠిం ॥ దేసాళం ॥ పల్లవి ॥ యెఁదకెడయెంచ్చిచూచియె యింగవడి ।
గూడునా కపదముల గూడమువెంద్దైననూ ॥ —— ॥ మోముపంపుంగ్గా పమెడమెకిముకినవ్వు వెడ । యెమె
౮౩ యెండ్డలువ న్నెలతినయునది । దామదివొద్దిదియాడతాఁగ్గిచూపు లిద్దియాడ । సామ్మైనల్లవెండియయునంజలు
౧౩ (ఉదయుంగూడునా ॥ ౧ ॥ అంద్దితేంబెనంగు లేడ అంద్దులాంగ్గారొక్కలేడ । జంద్దంగారములు డిపుంజవు
శ్రానది । బంద్దుబంద్దువుఁ త్తమెడబాసవొచ్చిరింపు నెల । వొంద్దింజింకదిపెలు ంగుపుంద్దునాయెండ్డెనను ॥
౨ ॥ అప్పులయిపుండనెల అద్దములాసన్నవెల్ల । దప్పులుంజేరు వలొరికారుకాాదిరప్పుల శ్రీవేంకటేశుద్రిరమణు
డనినిన్ను । యిప్పులంగూడితె నింద్దనిరచానది ॥ ౩ ॥ ౦ఠ్ఠిం ॥ వరాళి ॥ పల్లవి ॥ నిదముంచ్చువాలమ్మునంచ్చనిచిత్తమింకను ।
యీదగునిపతి భావమిడిగలది ॥ —— ॥ తప్పరచమెయంజూచుతలవంచ్చునంత్తలోనే । వుప్పతిల్లంబులకించ్చనుసు
రసున్న । కప్పురగంద్దినిపుంగడికిషూడినకాంక । చెప్పరాదువిరహమునుచింత్తలనిపతికి ॥ ౧ ॥ చిన్నంబోవునంత్తలోనే
చెలులపైంగొపగించ్చు । కన్నవోవెడపుష్పి నంగప్పుకొప్పునుక న్నైరాదిభుండునివుకరలంద్దినదాంక । గున్నకబిం
త్తాజలదిమీరరాషాయమ్మ ॥ ౨ ॥ యిద్దువెంచ్చుకొనులౌణఖాసలింపుకల్లపడు । అద్దివోశ్రీవేంకటేశుడుంగాడనాష
నె । వొద్దికైనిదిదువచెయానసొడివుండ్డదాంక । బద్దికి వెండిరిచెదబల్లులాయవల్లపూ ॥ ౩ ॥ ౦ఠ్ఠిం ॥

రామక్రియ॥ పల్లవి॥ నీవుబహువింతిది నేనుంజూచి బడలితి॥ కావించ్చి నన్నుమ వికలకిప్రగాని॥——॥ చెడరింగ సూత్రి
బొమ్మచేతడి ప్రుకొనవయ్య॥ అడవని దూరువులు అంప వయ్యా॥ వడితు రుముగొంత వడింజక్కం చెప్పవయ్య॥ పదరివెన
కమాళ్లా బాసలేటుగాని॥౧॥ కడుంబులకింప్రమెనుకప్పవయ్య॥ పట్టుడానొబ్బడి వింజేమ ఎలు దిసరుకొనవయ్య॥ బిడి
యుంగెంప్పులమోవిచేతమూసుకొనవయ్య॥ నిడివినిజమ్ము మాట్లానేర్చివగాని॥౨॥ గండ్రపు బెండ్లురాలికాంగిలిం
చ్చుకొనవయ్య॥ తిండ్లల బొండ్లల శ్రీవెంకటపతియుండ॥ కంద్దవనాకూడిమిడిన డడండ్ర ప్రమతి॥ బాండ్లతిదిప్పుడ
యుంకళ్ళంబొడగేవుగాని॥౩॥ ౧౦౧ ॥ సామంతం॥ పల్లవి॥ వుదయుంచ్చెనతండని వుదయుంచ్చవెలయ్య॥ మదిరాక్షిం
గూడియుద్దిమన్నించ్చవయ్య॥——॥ జలజబంధుండతండు జలజాక్షివదనము॥ జలజబాంధవుండవు సర్వసనివు॥
అలతినాకారమండ్డియతని కిదిపూరించ్చు॥ గలికినడిమియాకసమిడినికు॥౧॥ చింకదిత్వైరియతండు చెలియ
మనసులోను॥ చింకదిత్వరి వెన్నివుచెంతనే॥ అంకజ క్కవల్లుంగూడుచ్చునతండని దిడన్నైతే॥ కాంతభను జక్కవలంగ
లివంగవలదా॥౨॥ దినరాజతండుపూదిమండిరవపూలికినివు॥ దినదినరాజువుతేజ్జమునవా॥ ఘనుండ శ్రీవెంకటదేవ
కాంత్తంగూడితివి నేండు॥ గని యెప్పుయాతండు సూర్యకాంత్తమునంగూడెను॥౩॥౧౦౨॥ సామంతం॥ పల్లవి॥ పూవవపూ
చినవేల్లా ఖూంపలయ్యా నా॥ చెవడిచడగ్గరక చింత్తలెల్లందిరనా॥——॥ రేపునప్పుడప్పుగానిరేయునేకొంగ్గండ్ర రుచా॥ దా
పులసరసములండనివయ్యానా॥ తిపునిరవచ్చుగాండ్ర తిదనే యిటుండ్లవునాబ్బ పైంగలయకయాపచ్చిచింతలేల రా॥౧॥
యిచ్చకమాడుడుగాని యియ్యకొండ్డం బొదారా॥ గచ్చులదినయములుగాకమానినా॥ మచ్చికనాంకలివిరమంచ్చి
దిరువింపువునా॥ పొచ్చినరతులంగారణెండ్లవల్లనేమిరా॥౨॥ అప్పులమొర్కుడుగాని అంత్తేలియరురా॥ రప్పునిన్నుం జ
యకనారాంపువారినా॥ శ్రీవెంకటదేవయింత్తలొంగూడితినన్ను దప్పు తిచిరువలాయండలహింతలేలరా॥౩॥౧౦౩॥

సామన్తం॥ పల్లవి॥ యెన్దుకెన్దుం బాళిచెవెయిన్త్రి| వారి| అన్దుకేకాదానియడియాసలు॥——॥ పాద
మున నినిష్టబయలుబమ్మిననివు| వాడుకువచ్చెవేమెవనితా| యీాద్వేన్చ్బూచూబతినిధువండ్బుబయవే నాగాడిలిన
డుమ్మవు తలానవానివు॥ ౧॥ దాపునండావురమీాండండమ్ములముమిశితెను| దాపగిన్చ్బురానేవే మెరాామ
లి| బాబా ఆటామెరనెబాలిననానెమ్మొము| భూపులుగలుగునన్నుంజూడవానివూ॥ ౨॥ అడ్డము మెరుంగువేడ్డన
నిగారన్నండ్లితెను| గడ్డిం చ్చెవిడియె మెరలికె| నిడ్డపుద్రావెంకటేశనివునన్నుంగూడితివి| అడ్డపునాచెప్పవిప్పుడవిచూచెఅ
లగ్గవా॥ ౩॥ ॥ శుద్ధవసన్తం॥ పల్లవి॥ నీసతముగాకనిరు నివునెనుంగలడాంక| యీాసు వెన్నె విభుండనికివి
సతమా॥——॥ మన్త్రనపునివాడ్లుమాదనెనాడినదాంకా| చిన్తలనిశిగ్గవాండ్లుంజెర్లినదాంకా| పన్త్రపునిబి
గువ్వునెంబచ్చునెలినదాంక| అన్తదిమీాండడనికునవిసతమా॥ ౧॥ అలుకలుం జలములు ఆయుములండ్లి
నదాంకా| బలిమిసరసము నెంబైకొనుడాంకా| తలంపునిసుద్దునెందప్పురచూ చినదాంకా| అలరియన్త్రడి
మీాండనవిసతమా॥ ౨॥ కన్నులనిమోష్టలునెంగాంగిలించ్చినదాంకా| మిన్నరతులునెమెచ్చినదాంకా| యెన్నంగల
ద్రావెంకటేశనిన్నంగూడితిని| అన్నలకడలబాండ్లలవిసతమా॥ ౩॥ ॥ ముఖారి॥ పల్లవి॥ యిండ్లనండ్లనెయిన్త్రిబా
లికలూ| విండ్లలవిభునికివెడుకలాయ॥——॥ వెడంగుండిగెలనువిరులపరిమళము| పడంతిమాదలమంబరిమళ
ము| బడింగనకమునపుంబదారువన్నెలు| సుడిగొనివనితపుణాడశికళలూ॥ ౧॥ పులిసిసురతపువ్వుకొమ్మునం
బూంపలు| బాలింతిపచంబ్బునంబూంపలూ| వెలయువసన్తపువిళనెచిసురలు| చెలిపాడమ్ములనుచెంగ
చిగురులూ॥ ౨॥ బాంత్తజలనిధులంబాడమెందామెరలు| కాంత్తకరములకమలములు| యిన్త్తడద్రావెం
కటేశుండుగూడంగ| కాంత్తరతులకివికదంబుమాయ॥ ౩॥

లలిత ॥ పల్లవి ॥ విచ్చేసేవయ్య నీవు విగళి మీ యింత్త ఎనైన ॥ తప్పి యిన్నియు మనసు రెండాం కింగడవయ్యా ॥ —— ॥ యింత్తి మహో
గ్రథములు యెంచ్చ పెద్దా దుహస్సరాడు ॥ కాంత్తుండనికరులు కెర్తరు రా నద్దు ॥ కాంత్తనాకె తలఖాంతంబు సేనవిరహ
ములు ॥ వింత్తగా నెడి విరసును వెళ్లింగ డవయ్యా ॥ ౧ ॥ చెలి బిత్తాలతలి బిబిక్కులాయ జితలాయ ॥ కిల్లని రేకలు మొయ్యంగె రలిన ద్దు ॥
అలరి యా కెమడనానలపు బాగలెల్లను ॥ పులికేనిమిన యింజు ద్దుదెరా నేరగధవయ్యా ॥ ౨ ॥ సతికరములు నివ మరత్తులం
బెనంగె ॥ రతినిచూపులు మినరాశ్శైన ఘ్నా ॥ యి తన్నె శ్రీవేంకటపతి యిన్నదిమీ యిద్దరికి ॥ సతమ్మైన వలపులు జద్లి యనయ్యా ॥
॥ ౩ ॥ ❖ ॥ శంకరాభరణం ॥ పల్లవి ॥ నిన్న నె పెండ్లి నాపనింఁ డు నీకు ॥ తన్నుం డానె సమకూడె దైవము మెచ్చు తిరా ॥ —— ॥
మిక్కిలి మోహము నాపప్రాంటి రాజసము నీకు ॥ నిక్కి చూపులెల్ల నాప నించ్చుంబడాసు నీవు ॥ మొక్కుల మాటలు నాప
మోనపు సుద్దులు నిపు తక్కరెరి శినయ ద్దిదైవము మెచ్చు తిరా ॥ ౧ ॥ విరహపుం గాం కనాపు వెన్నెలన వ్వులు నిపు స
రసపుండమి నాపు జంప్పు లనిపు ॥ పరిగెయా సలు నాకు బిరపు బిగువు ని పు ॥ ఉరియ్యైగ డించ్చిన ద్దిదైవ
ము మెచ్చు తిరా ॥ ౨ ॥ బిసపుం గాంగిలి నాకు పనుంజెమ డలు నీకు ॥ జిగిమోవిం డెనె నాపు జింలు నీకు ॥ పగ ॥ శ్రీవేంక
టపతి పై ఘ్యం గూడితిమిద్దా ॥ తసుండ సన్నిదికి దైవము మెచ్చు తిరా ॥ ౩ ॥ ❖ ॥ బౌళిరామక్రియ ॥ పల్లవి ॥ యెమాడ
కెమాండు రయెంత్త రెంత్తరా ॥ యీమాపయా డవెనివి ంకా నెరమారు ॥ —— ॥ అండ్దాంగా కవున్న దానన దైవుండ్డరా ॥
అండ్దెనెనిచూపులు నంన్నంత్తకతొల్లె ॥ అండ్దువాయం జెమడని రాడ వానివు ॥ ద్దాండ్దు నిబేంత్తలు నామ్మెనంద్ద
వలడా ॥ ౧ ॥ తలపద్దుతొ నుండ్దా నద గ్గరకురా ॥ నాతలంపద్దె నిమిాండ డగు లాయనె ॥ తలఖాంతపెపనిమ్మె
ండలకొనడా ॥ తలపడి మెనుమినుండ డంబడవలడా ॥ ౨ ॥ కన్నులనిద్దురవచ్చింగాంగిలి లాని ॥ కన్నుల సన్నలె కా
వరండ్దువ చెప్పి నన్ను నిచ్చె శ్రీవెంకటనాథ పూడితి ॥ కన్నెరా యిచ్చిక తులం గరంగించ్చు వలడా ॥ ౩ ॥ ॥ ❖ ॥ ❖ ॥

ముఖారి॥ పల్లవి॥ విభునికి నిమాదిదిన్న దించ్చెరా। సభలో దూరపు దిల్లు జలధులం గూడవా॥ —— ॥ దప్పులనుం
డితే నే దగ్గరి వుండ్డు దగాడా। దప్పులనుండ్డి నతన్నుండలంచంగడే। దప్పుగాడా సూర్యునికి ధరణిండామరలకు। ద
ప్పులడొండ్లులెరడుండగులములాయనే॥ ౧॥ ఆరడి మోమ్మైతే నేయారడి మోమోతగాడా। ఆరడండనదిప్పు మోమ్మై
తే నేందడే। ఆరసపు మోయివేడ అడవి నెమలియాడ। దారొని దింత్తగు చూపు తలితిపుదానే॥ ౨॥ ఆసమాదలాడితే నే
అండ్లకు వచ్చుదగాడా। వానినేండ నరడవు వచ్చితింగడే। యీసు లేక శ్రీవెంకటపతి యుండెడ నన్నేడ। వెసరరగూడితిమి విం
త లెల్లంజేరినే॥ ౩॥ శ్రీః॥ లలిత॥ పల్లవి॥ యిండ్డుకిమె అండ్లరేమె ఇంత్తలోనేయరవాన్నా। అండ్లపుంజుడ్డలమోతల అ
శ్రీ ండ్లరు నేరంగరా॥ —— ॥ వొడ్డనుండ్డ వలెనా వొక్కట్టి తాను నేను। యిడ్డరము నున్న నెలయికమేకాదా। సుడ్డముగ మోము
౨౧ (మోముంజూడవలెనాయె దుష్టకొడ్డి చంద్రునండ్లు రెండ్డుగూడవా మ్మూచూ పులు॥ ౧॥ మాదలాడవలెనానా
మాదలుండన మాదలు। గాందపు ఆరసమండ్లంగలనింగడే। బూధని ద్దెమను మేను దొండవలెనా తన్ను। నాండి
దొంకి నడ్డిగా లేనన్ను నొంకింగడమ్మ॥ ౨॥ కల యంగవలెనా రెండ్డు వమోమనసులు। గలదిన బిత్తజుండొక్కండే కడే। యెలమి
శ్రీవెంకటపతి యుండింతలూవచ్చెరికూడె। పలుకుం బంత్తము నెక్కువాదయంగడవే॥ ౩॥ శ్రీః॥ ముఖారి॥ పల్లవి॥ వొజ్జా అడి
మోయి వొంబావయెంత్త। వొపనండ్డిం బావున దివొవామరండలా॥ —— ॥ వొరవేవడి మోయి వొబావ నిన్ను। వొరవింబా
నికు బావి వొమరండల। వొరకు నిత్తుకు సరి వొబావనివె। వొరబొమ్మిడి బాంచె వొవామరండలా॥ ౧॥ వొగరులాడి వొయి
వొబావనికు। వొగరు … మోదిబిగురు వొమరండల। వొగరుం జిగురి చెంగవొబావ అడె। వొగింబిశిరెతెంబసురా
వొమరండలా॥ ౨॥ వొండ్లదగ్గరి వొయి వొబావ। నాకు నొండ్డిగాదు నివుండ్డంగ నోమరండల। గొండ్లపై శ్రీ
వెంక్కదద్రింగూడితి బావ। మనకొండ్లు నెలలాఆమాందలా వొమరండలా ॥ ౩॥ శ్రీః॥

బాండ్లాఘం॥ పల్లవి॥ యెంచ్చునిన్నిదికి-గానయితెంగానేను। అంచ్చులండలంచుకొండ్లనయపయ్యానాకు॥ ——॥ కెస
వెన్నెలయండ్లకొరిచెంగానాతనువు। ఆసలనాప్రాణాదిఖుండాతనింబాళి। వాసరినిద్దాపుగా విరిఓంగానామన
సు। గానిలియొాతనితమరపువెగను॥ ౧॥ విరహనలముబాబ్రివెల్లంగానామననసు। సరుగనంబతితొను నారెనలిగి। హొ
రింగన్నిదివఅపంబారెవచ్చెంగానాచూపు। గిరవైచింత్తలమునింగినవెగను॥ ౨॥ వుమ్మలమొనానంబతికుండ్డంగానానగ
వు। అమ్మరొయాతండుమాదలాడినపాంకా। నెమ్మింబరవశిములొనిలిచెంగానాముపము। కమ్మర శ్రీవెంకటేపతు
కాంగిదియూవెగను॥ ౩॥ -శ్లో-॥ వరాళి॥ పల్లవి॥ యెమాతనె అంగనివెమనెవె। నిమ్మనసాక్షపయద్దివినినూ॥ ——॥
కొప్పుగడువెడజారెసనామతెదలుడికె। యిప్పుడుచెలియనాతొనెమనెవె। రెప్పలమత్త్యాలుగారెకెప్పిచెప్పచెయిచె
రిచెప్పినబుద్దులువిండ్లంజి ంకెపిచెలుంగు॥ ౧॥ నిలువుంకలంగాంగనిద్దా వుగడురెంగె। యులుంగెత్తి
నివునాతొనెమనెవె। వలపు యుడలకికెల్లాండికుచములకెల్లొచెతియనిఖ్పుం కొండ్లచెచెదిగురు॥ ౨॥ చెడరి
పయ్యెదజారెరిగ్గుబుత్తెలవింగారె। యెడురెడురనెచెలియెమనెవి। యిదివొశ్రీవెంకటేపతుండిడువచ్చినంన్నంగూ
డి। సడమడమ్మెతిరతిబలమ్మెషలమగా॥ ౩॥ -శ్లో-॥ ఆహిరి॥ పల్లవి॥ యెలబ్బావింబెడ్డనెనిన్నిండడ్డంకాను। వాలినిం
డుదబూచుచున్నాండనెనూ॥ ——॥ యెమిరిరినెచలియింత్తినివెంగెదివెళె। యెమెనిరాకరెమరితెంచ్చునా। ఆమ్మా
చతెల్లనివుఆకికెతింగించ్చితివా। యెమనిచెప్పుమనినె యెడేమాదనాకూ॥ ౧॥ బొనెనావుంగ్గరముఆకిచెలను
న్నదా। మానినినామెలునితొామడినెంచ్చునా। తానువచ్చిననునూయ్యూతరినంన్నరయ్యనుసొా। పుచానితనప్రా
ణాన పుత్తేంచ్చెనా॥ ౨॥ సతిమాందరింప్లవాపసచ్చతించ్చివుండ్దరా। అతివనిమఅంగునన్నడియెచ్చురె।
యితవైన శ్రీవెంకటేపతుండన్నెనండ్డరను। సతినంన్నంగూడినదేసఫలములాయా॥ ౩॥ -శ్లో-॥

భూపాళం॥ పల్లవి॥ నిండ్డునాబునము నేండు నెయ్యపుదంపుతులకు। మెండ్డగనారతులెత్తి మీరుండరసుచల్లరే॥ — ॥
కద్దుండుకలువడాలుఘనమైనతాండవాలు। గద్దిగాంబట్టకాముతిడంగ్గారించ్చరే। శిద్దిరుక్కిణిదేవింగ్రుష్ణుండు పెండ్లాడి
వచ్చె। పెద్దుండిండ్డరికి నేండు పెండ్లివిడిలు॥౧॥ పాడరె నాబునాలుప్పిప్పనిపిరంద్రండ్లు। యాడాడనరవీధు వెంగిగించ్చరే।
జాడతొవాయిుంచ్చరె పంచ్చమహావాయిద్యాలు। యీడనె పెండ్లికద్దలి య్యరెయిద్దరికి॥౨॥ బొత్తులవిండ్డులుడచ్చి
బువ్వమునని డరె। హత్తిగంధాక్షతలిరె అండ్డరునేండు। నిత్తెమ్మె శ్రీవెంకటద్రినిలయుండె కృష్ణుండు। తత్తరాననిరెం
గూడె దగ్గరికి విచ్చరే॥౩॥ ✿॥ రామక్రియ॥ పల్లవి॥ యింత్తదనిద్దివిచ్చెరి యింత్తెంగూడితెంగనక। వంత్తుతప నింన్న
౩౨ జాణాడవరవనవచ్చును॥ — ॥ తనలో నెతలపోతిత ప్పక చూచేవేళ। వనితనుదెవకన్య యనవచ్చును। పనివిని న్నుండ
౧౬౦ లంబివాదలువాడేవేళ। అనుగు గంధర్వకాంత్త యనవచ్చును॥౧॥ చల ప ద్దివిరహానజలకెలిశే యు
వేళ। అలివేనిసినాగకన్య యనవచ్చును। చలువపంజెంద్రకాంత్తశిలపైంబొ రలువేళ। అలరినచంద్రకన్య
యనవచ్చును॥౨॥ శ్రీవెంకటేశనివు చెలియంగూడినవేళ। అవధించ్చి నిజలక్ష్మియనవచ్చును। వావలనితొమ్మలలొ
పురమున మోచువేళ। దివియలమేలుమంగ్గదిష్టమ నవచ్చును॥౩॥ ✿॥ పాడి॥ పల్లవి॥ చెలంగుమాతినసుద్దిచెప్పం
జాలకపండ్డివు। యెలంగము క్కెదప్పు తెండ్డు మోచునొం॥ — ॥ చెక్క చెతితొని వులిగ్గవడినవ్వివు। బొక్కపు వీభుండునిం
న్నుంజూచెనండ్డను। తక్కక యాతండు నిన్నదగ్గరిపైంజెయివేళి। యిక్కవలంద్దినప్పుడుయెమిశేవె॥౧॥ కాలిమీంద
గాలువేశికడుండల వంచ్చెవు। ఆలరికి తిరిని రమ్మనెనండ్డను। పొలుమండ్డె యాతండె గొబ్బున దగ్గరివచ్చి। కెలంగెలం
బెనబిత్తిరిండ్డుపడివా॥౨॥ సరితెనితమ కానజలకెలిశేశివు। అరిడి శ్రీవెంకటేశుండంపైనండ్డు। గరగరికలన్నింన్నం గ
లసినాతండిడ్డె। అరయ ంగనండ్డుముద్దులవిడెగింగడవె॥౩॥ ✿॥ — ॥ ✿॥ — ॥ ✿॥ — ॥ ✿॥

ఆహిరి॥ పల్లవి॥ తరవాతిపను లెల్లండగవాయింకా। యెరవుసతముసేఁసే నీవుండ్దనే॥———॥ కుప్పలుగాఁదన్నుడూరి గోపని
ంచ్చియుండ్డలాండా। తప్పువడ్డినిది చేసుతగవాయింకా। చెప్పినెలరాళ్లచక్కంజేసి మరిగండ్లరి। నిప్పుడిట్టినినిండ్ల కెందుండ్ద
నే॥ ౧॥ పూనితన్ననేఁమెంచ్చి బుద్దిచెప్పియుండ్డలాను। తానూబుద్దులుచెప్పిండగవాయింకా। అనిసేస్తూరినల్లనండ్డిండెలు
రపిండ్డి। యీనెపాననల్లనండ్డినీమండ్దనే॥ ౨॥ చెమరించ్చితాలమనిచేతనండ్డితాయంబాతే। తమకానంగాంగిరించ్చి
ండగవాయింగా। సమరతినన్నుఁగూడె సిరివేంకటపతి। యిమిడ్డెసంతసములనేమండ్డమే॥ ౩॥ ॥ఆహిరాగం॥
పల్లవి॥ తనుండగునీవునావుండలమయ్యా। తగవులెగవులాయండమరించ్చుకవే॥———॥ మోఁటింగిరన్నలనిర
మోక్కిమయ్యావా। తిటవనెంగన్నలనేడివించ్చితినే। వెటగండ్డిమోవినిపవిండ్డచెప్పింబానిన్న। జటిశినెగు
క్కిశ్రంజవ్విగాండ్డింబా॥ ౧॥ పి లుకునాకొరికలంబిరిచెనయ్యానినుం బలు మారునాలానెపరికెత్తినే। మె
లంగినిన్నుకవిలమిచ్చినయ్యా। నలువంక్కశిలవులనవ్వితినెనూ॥ ౨॥ పింప్పుడుంగు చాలనిన్నంచెడ్డసిసింబానే।
నింప్పులరతులనిన్నెచ్చురించ్చినే। గుంచ్చినవేంకటపతిహాడితిమయ్యా। నిన్నుజింప్పకనావురముననిట్టముమో
చితినే॥ ౩॥ ॥కాంభోది॥ పల్లవి॥ చిత్తనైనవాడిశివశీయుడుంగాక। ఆత్తనితలిపనులుఆవినావశమా॥———॥
గచ్చులనిమననిట్టెకరంగించ్చంగలంగాక। నచ్చునిచమదమాన్పనావశమా। పచ్చిగానిమోవిమీండం బల్లు
మోపంగలంగాక। లచ్చునగుటుతుమాంన్పుబాగులనావశమా॥ ౧॥ చేరినిరిగ్గలుడేరంజెయువేయం
గలంగాక। నారుంబులకలుమాన్పనావశమా। సాకినిమోముననుచక్కంజూడంగలంగాక। యెరానిన
వ్వులుమాన్పనినావశమా॥ ౨॥ అండ్డినిన్నుంగాంగిడిలానలయించ్చంగలంగాక। నండ్డునినిద్దాపునమ
న్పనావశమా। జండ్డవైవేంకటపతిసరసంగూడితివిద్దె। వెండ్డరాకమనిమాన్పవిభుండనావశమా॥ ౩॥

ముఖారి॥ పల్లవి॥ దూరకేను వారికేను దొమ్మిదన్నుం జేయకేను। మోరతోపుం దనము లమోనమే బాలు॥ —॥ తత్త
రించ్చ్రుస్మృతిపతితానె నన్నువలపించ్చె। చిత్తము వచ్చినయ ట్లిరి యని౦గపె। యెత్తినది మీందుదన కేమి నుం బ్రాయమును।
మొత్తమి నా కింక మీందమ్మానమె బాలు॥ ౧॥ పిలువకురి మీరు పెండ్లాడే నన్నుం జాల్లి। వల్లి నప్పుడు రాని వరుసకుము।
పలికితిం డనదని ప్రాణమును మానమును। ములువాండిచెర్హ చేతి మోనమ్మె బాలు॥ ౨॥ కర్కసపెద్ద కురికమ్మరవిచ్చి సింతా
ని। మర్కువగలుగు పాదిమన్నించ్చనిచే। అర్కున శ్రీవెంకటపతి కుండాలదరించ్చి నన్నుంగూడె। మొక్కలాన నాకింక మోనమ్మె బా
లు॥ ౩॥ ॥ కేదారగౌళ॥ పల్లవి॥ యెరవెసతము చెకి నిందికారా ని। తిరునిత్తి ంగ్గారమ్ము జెత లబా యకి॥ —॥ గ
౯ రిమె మెరుంగ సరిచూండిగా నకొప్పు ఘనమాయ। దిరులుము డిచె యిడెవిగమోకాని। సరిపింపప్పమధ్యగానతిల
౨౯ కుచములఘరిగిరిమంబ ● య్యదనిల కప్పునోకాని॥ ౧॥ కాంతచంద్రమ్ముఖి ● గానరలువకన్నుల మరె। చెంత
ంజింకచిచూపిలచిమ్మినో కాని। బంతివజ్రదంతి గానపగడపుమోవ మరె। బా ంతండమ్ము నే నిలబా డి బె
సోకాని॥ ౨॥ పసిండిపతిమగా నపదారుగతలదిమించ్చె। యెసగెండెల్లని నవ్వు వెడవారాని। కౌసరి శ్రీవెంకటపతిం
గూడెనింతలోనని కి। అసముడించ్చని అసలడియె ంత్తాకాని॥ ౩॥ ॥ ముఖారి॥ పల్లవి॥ యింక్క నెలవెగిరము యింత్త
లోని పని కింగా। తెంక్కినె పానుపు మీందడిద్దుకానేంగాని॥ —॥ అంత్తని వుడగ్గరకు ఆయములు సోంకిని। పంత్త
పుమాడెడ కురపచ్చిరికె ంగిని। కాంత్తనివున వ్వకురాగుండ్డెగడురు యుల్లరని। మంత్తెనా నని పగదు మండ్డవించ్చెంగాని॥ ౧॥
తప్పక చూడకురాతను వెల్లం బులకించ్చి। చిప్పిలం బెనంగకురా చెమరించ్చిని। కప్పుకురపచ్చడము కడు సిగ్గము రచ్చినిని। చె
ప్పంగలసుద్దెరియి చెప్పింగాని॥ ౨॥ బొమ్మలజంకించ్చకురా బారి నాకు చాలురాని। తమ్మమోవి మోపకురా దప్పిడె
రిని। చెమ్మగిలం గూడితి దిత్రీవెంకటపతి నన్ను। సమ్మతించ్చని గునాము చవి వాచింగాని॥ ౩॥ ॥

రామక్రియ॥ పల్లవి॥ నీకు నీకె తెలుసుకొని సుద్దులు। నాకుం బొందు లేలి నవ్వున వ్వండగునా॥ ——॥ కూడ నన్నమా
నడునా గుణామె మొకాని। ఆడనీ చెంతకు నీ న్నునం డ్వాండగునా। చూడన న్నమాన వునా చూపులె మొకాని। వాడికె నీ మొ
ముడిక్కె వడ్డనుం డ్డాండగునా॥ ౧॥ వినన న్నమాన వునా వినుకె మొకాని। కొనబు నీ మాందలూం కొనం చెగునా। నినుంబి
లకొన నంన్నాలు వడునా నొరు। పైనంగి నిన్ని డకుంబిలువంగం డగునా॥ ౨॥ సొంకన న్నమానడు నా సొగమెనె మొకా
ని। పైకొని నివచ్చి మీాండం బచ్చి డగునా। యీాకడ శ్రీవెంకటపతి యిదు నన్నుం గూడితివి। కాష్ఠ గాన్నియుం దారుకా
నించ్చుండగునా॥ ౩॥ శ్రీః॥ ఆహిరి॥ పల్లవి॥ కడిలి నదిముమె చ్చుంగలముగాక। యెడిడిమీాయ లుక్కలు యివి
చూడంగలమా॥ ——॥ కన్నుంగానలె వెరుకమ్ముం జూపులాకడి। దిన్నకవుం డ్డిదిమీా బాదిమీా కొంకపి। బిన్నం బాయి నీ వాడ
చెక్కనెతలం డ్లెలి యీాడ। వున్న [illegible] భావమిది చూచి వారు చెంగం గలమా॥ ౧॥ చినుకి [illegible] దియెం. నెరు దినుకలియొకపి। ఆ
నకపు మీా మోపాలవి యొ [illegible] కడి। పాసపు పైనాకె వెలు పలమలగు పైనీవు। పూ [illegible] నిప్రన్న మేకుని మెము బుద్దిచెప్పం
గలమా॥ ౨॥ కడంగి చెతుకె వేరు కాంగిలిడి యొకపి। యెడలి కూడిన మీారి డ్డ రాకడి। ఆడరిన శ్రీవెంకటపతి పదీ యిడ్డ
రిలా। జడియుం బంత్ర ములపసా ష్టిచెప్పంగలమా॥ ౩॥ శ్రీః॥ రామక్రియ॥ పల్లవి॥ గుద్దుతాలాలా గొనాంగు దగాక।
పద్దిరచ్చి చెలులాలతను ననిడిమె॥ ——॥ ఆకసపుం జంద్రునికి నాసపడంగా నేమి। నాకైదాని పఖికివలు వంగా నేమి।
ఆకడ నండ్ల నిటం డ్లకట్టుబాంచం గా నేమి। జూకపు రాని పతినిం జూడంగా నేమి॥ ౧॥ కొనబు వెట్టి చెరకు కొనయేమి
మీాడవిమి। యెన యధిపతి మాందవె న్నైనా నెమి। జానిగి యంప్పలి చెప్పపూచె నెమి గాచె నెమి। ననుచనిపతి య
ంత్రన చ్చినా నెమి॥ ౨॥ వసంతకాలము డప్పి వంబ్బుగా వంగా నెమి। కభగాపై యెల యుంచ్చి కలయంగా నెమి। యెం
౦౯ శ్రీవెంకటపతి బుం డింత్త లానెనన్నుం గూడె। వపమ్మిన మీాండ నింక్క వాసు లెంచ్చు నెమి॥ ౩॥ శ్రీః॥

ముఖారి ॥పల్లవి॥ అతివనిసింగ్గారవమ్మదిడిరాఅండ్లమీండప।పత్తివిరహామునైతభావించ్చువసమా॥——॥తామెర
పైండుమ్మిదలుడష్టమైమూంగుండ్డంగాను।నేమమ్ముగనదిమాటినిచీభుండు।కోమలినివిప్పుడిద్దిరుత్తిరబండ్డిజ
లాన।ఆమురయీండులాడేవనితానూదుఖిరే॥౧॥మించ్చుజక్కవలుతిగేమీండవాలివుండ్డంగాను।అంచ్చులనిర
మకొలుండు అవిచూచివుంచ్చానంబయ్యదజారమెగివిరులుగొసిబిచంచ్చునితాకెచివచ్చిసరింగ్గాంగిలించ్చను॥౨॥
నిక్కిమెడలానమెక్కనెమలినదించ్చుంజూచి।అక్కడశ్రీవెంక్కటిరుండదినివని।అక్కంత్తాదగ్గరంగానంత్త్రలోననివువచ్చి।పక్కనం
గూడంగండనబ్రమతెల్లంబాసెను॥౩॥—✿—॥భైరవి॥పల్లవి॥ఆవాడికావాడిఅండ్లుకిమే।యీపనిసరికిసరిఇండ్లు
కిమే॥——॥యిదెతనమోవింగెంప్పులెక్కంజూచినారన్నుల।కడనంగెంప్పులెక్కనండ్లుకిమే।బెడరెంగురులుడనను
౧౨ డుడిప్పినాచిత్త।మెడుదనె చెడరెంబొయిండ్లుకిమే॥౧॥వన్నెలందామిడిచి నవాడుంబువ్వులదిమాచి।
అన్నువనామొమ్ముపాడెన ండ్లుకిమే।పన్నిబిడ్డుగండ్డాల భావమ్ముచూచినా మాద।విన్నియ్యుంజిదులుమ
నినిండ్లుకిమే॥౨॥లేయంగలవెల్లంజేరిచేరినన్నుంగూడంగాను।ఆయెమెడనినుంగూడితినండ్లుకిమే।వాయపుశ్రీ
వెంక్కటపతిమినునామెను।యీయెడనేకములాయనిండ్లుకిమే॥౩॥—✿—॥సామంత్తం॥పల్లవి॥అప్పుడిరప్పుడిమాద
లంత్తేచాలు।యిప్పుడుకాలుదాంకించ్చునెలతూర్కనెల॥——॥కూరవండ్డిరసవెరెగుస్సంముల్లోలోనెల।యెరానిన్నం
౨౮ గూడిపాళెయెగటాంతిలా।నిరువద్దుగొనియుద్దెనెయ్యనాండెవ్వనెల।సారెనిచురానప్పుడిచలిమండ్లుతెలా॥౧॥
జాగరము శేయనెలసరిగానిద్రించ్చునెల।వేగినివిరింగినండ్ల కువండ్డరానెల।యీగతినడుసుచారనెలకడుగంగనెల।
బాగించ్చినితునెవాడ్లుబుద్దిచెప్పునెలా॥౨॥ఆకడంబంత్తముతెలఅద్దెపండ్డతనమెల।నేకొనిగొంండ్ల నెలతిగ్గవడ
నెల।మెకులశ్రీవెంక్కటిరిమేలునంన్నుబ్రమయించ్చి।పైకొనికూడితివింక్కబాసడుగనెలా॥౩॥—✿—॥ ॥—✿—॥

శ్రీరాగం॥ పల్లవి॥ వారకు జీరకడి యాస నుండ్డం జెలి భావమిది। మోరమెడుదనే నన్నుమావ వ్రాసినే॥ —— ॥ పాలిం
డ్లపురులు వ్రాయం బొత్తిందుమ్మిదలా యతిలంగకుండ్డంగ మోముం దమ్మి వ్రాసిన। కలికి కన్నులు వ్రాయ గండ్డమీ
నై బాడచూపె చెలపచెమదనిజ చెక్కలు వ్రాసినే॥ ౧॥ సరింగు చమలు వ్రాయ జక్కవనై బాడచూపె। విరుడెసబాహలుతలిదు
వ్రాసినే। గరిమ నడుము వ్రాయం గాబింప్పామ్మైత్తాంచె వరు సందాడలయండ్డ వనము వ్రాసినే॥ ౨॥ కామలి పాదాలు వ్రా
యం గూర్మ్మముల్లై బాడచూపె। ఆమని చప్పనప్పు లొంతదు వ్రాసినే। యీమెర శ్రీవేంకట్టపతి యుండిననుఖుం గూడి। రామ
యిప్డి యిది బానాకక వ్రాసినే॥ ౩॥ ❀ ॥ సామంత్తం॥ పల్లవి॥ యెప్పుడు మాడవె అంగనిమిరీతుని। హొబ్బింబెంజ్జెమవలుయి
మిరీతునే॥ —— । చక్కని పతిగున్నాలు సారె నాత్తాం జెప్పం గాను। యెక్కడావి నివినుకిఘు రీత్తునే। పిక్కవనాతండు
నన్నుం బిలువనంప్పినేనం గా। యెక్కడనా మోము నప్పినింక నిమిరీతునే। ౧ ॥ ఇదె మేనప్పై నతండు ము
మునన్నుం జూచెనంప్పె। త్రాడ యము బిల్లుల య్యానిమిరీతునే। వడలకాతం డు నావాంకి పరిచప్పెనంప్పె।
యెడువంగన్ని కల్లారి నింక నిమిరీతునే॥ ౨॥ బలిమి నాతండు నాప్పైం బెజెయువి యంగాను। కొలమిని దప్పుగం
గ నిమిరీతునే। కలసి శ్రీవేంకటద్రిఘునుండు నన్నుం గూడంగ। యెలండిగె మొనువాంగ్గ నిమిరీతునే॥ ౩॥ ❀ ॥ భూపవసంత్త
ం॥ పల్లవి॥ చాలుం బాలు నాతో బాసాతనాలా। చాలు కొన్ని మూపు జళిపింప్పనేలరా॥ —— ॥ పలుకమెచెలి యపప్పుగాన డ్డ కొ
రి। పలుకుని కప్పురపు బరగినడే। నిలువవె కొంత్తవడి నివచ్చినంప్పాంగ। నిలువుని నామమండ్డ నిక్కమాయ్యనడరా॥ ౧॥ అడి
గె నెయింత్తి అప్పుడిని నిన్నే కసుడ్డి। అడుగులు నియండ్డునవెరడరా। ముడికొరిసదపిలిముడిత్తా। ముడి నిలిరసునంగొమ్ము
డియుడెకడరా॥ ౨॥ కలిత్తాం గడి నిన్నుం గలికి నివు। కలగంప్పు పతివాతం గండ్డిరా నేను। అలరి నిన్నురమున నాని
తిం గడి నిన్ను నలశ్రీ వేంకట్టద గిరియానేంగడరా॥ ౩॥ ❀ ॥ ❀ ❀

రామక్రియ॥పల్లవి॥చెల్లెంజెల్లెనివొరశేఁ చింతవెల్లాను నీ॥పల్లదాలిన్నియు బండ్డబాడి యండగవో॥——॥కడ్డగట్టునిసరి
దొల్లలెడువాల్లవెడు॥వద్దువద్దని తొడిపాడులునారు॥ముద్దుముద్దుశెలినిన్న మోవంబెంచ్చుమీతల్లి॥పొడ్డువొడ్డుంగొ
మడిండ్లవొరుగా యబడుప॥౧॥ఆయనాయని మాదిలల్లము లుబెల్లము లు॥మూయమూయని కిమూరెండు: నొరు:
తొయండొయండల్లి వెన్నతొడంబెట్టిముచ్చిములు॥వాయంబాయగొల్లడామదియంబా మాపెరుగు॥౨॥నిండ్దపిం
డ్డని న్ననె నివెసాలబాసలును॥కండ్దంగండ్దనింక నెలకైకొండ్దవి॥యిండ్దనింద్ధ శ్రీవెంకటేశపంత్తమిచ్చినన్ను॥నండ్దియండ్దనిచ్చ
కొత్తలాయంబౌనామనవు॥౩॥✤॥ముఖారి॥పల్లవి॥మానినిభావము చూచి మారు వెరగాయ నిదె॥పూనిచూపాపగ
౧౭ నిపైంబూవులెత్తిచల్లెను॥——॥నిండ్దనిమ్మై నొమ్ములనిగ్గమానికములలా॥అండ్దండన నిడ చెలియన్నదింబూబి॥కొండ్ద
౨౩ కపదారువేలుగొపొంగ్గనలు నిమ్మైను ండ్దవారనితలంచి వొలిగిండలవంచ్చను॥౧॥ వన్నెలనిపచ్చడాన వ్రాసినకొలా
దపు॥అన్నవపతిమలనుఅ ఘుచూచి మున్నపుంకామినులమోహముమఅవ లిక॥పన్నరవున్నాండవనిపరకోకన
పైను॥౨॥కూడినరతిండానికొరిపిప్పబంధములవె డుకంబనంగి శ్రీవెంకటేశుండు॥పాడినిన్నినెయవులు పచరించ్చితిండా
ననిసైడేవూంకె బ్రమలిలిగ్గవడినడివా॥౩॥✤॥రితిగౌళ॥పల్లవి॥నిదినడుమడిచిత్తనెండ్డుకెండ్డూనా॥యెండుకెంకర్దం
గొంకైవుయింత్రింజేకొవయ్యా॥——॥వాసులంజండ్దుహలానివడింగండ్దగద్దగాక॥రాసివెన్నెలలానంగండ్దగల
డా॥ఆసలమోముననగొపమడునిపైంజల్లెంగాక॥యీసతికిమతింగొపమింత్త యిననున్నదా॥౧॥కొలనిలోకలువల
కొడ్డంగానవాండిగాక॥అలపంచిరిమలముల వియూవాండే॥నాలకిచూచినయింత్తిచూపులేవాండిగాక॥నలు
వంకంగన్నలలానవ్వులూవాండా॥౨॥అండ్దనారికెలెపుంగా యమంచ్చినెగడ్దిగాక॥కండ్దవలానూవడ్దిగడ్దియ
య్యానా॥వొండ్దిన శ్రీవెంకటేశహృలింతిపైగుచ్చుగాక॥గాండ్దినెహూడినయింత్తిసరాముకతినమా॥౩॥✤॥✤

ముఖారి॥ పల్లవి॥ యేమి యిండ్లదగ్గ వెంచ్చుండగునా। రాముండు రేళిన యద్దిక్షత మింత్తేరాక॥ ——॥ నేనాతన తానెవ్వ
ంగొ సరి పానతన్నం। గానక యెడుప చూచేరన్నలుగాక। కానికానివ్వనిక డుంబగ చాడితేనా। పూనిజంక్కించ్చిన వి
భూమ్మలింత్తేరాక॥ ౧॥ అలిగిత నతానె నవ్వులిమోమోడునా। బెలంగి వంచ్చిన డినా। కింసేరాకి। మలకితన తాను మాద
లాడపుండ్డేనా। వెలకిన విరహాపు విసు ఖింత్తేరాక॥ ౨॥ పద్దంగా నేనా పైకానపుంత్తేదాన। సుచ్చుతోడనుండ్డేదినా సనాము
గాక। యిష్టే శ్రీవెంక్కటేశుండిన్నిదును నన్నుంగూడె। పద్దిన నా మొముఖల మింత్తేరాచా॥ ౩॥ ॥ లలిత॥ పల్లవి॥ మదన
రాగమునిప మదనాతురము నాపు। యెడురెదురంగలిగెని ఆడ్డే కెమ్మెచ్చితింబా॥ ——॥ నిలువులచెమద ఎనిమి
నుచూచినా। నిలువెల్లంజెమ నిట్టెనిండిడి వాకలువరంమ్మలనికా విచూచినా కన్నంగలువలు కావిడెరింగాంత లక్రా
పమునా॥ ౧॥ వెండి నిద్దూరు పులని వేషము చూచినా। వెండి నిద్దా పుర్ణులు రిం గె వెల్లవిరి వాడుడె రెకలని
వదనము చూచినెండు। వా డుడె రెబ్బన్నంబా యవదనముసా కు॥ ౨॥ యెవ్వతా కాంగిబని యామెనిపచ్చిచూ
చి। యిప్పులనికొంగిలిని కెక్కెనిపుడు। రప్పుల శ్రీవెంక్కటేశ తులసంగడినిట్టె నివ్వుదిల్ల నింన్నంద్దెనియంత్త నైలి॥ ౩॥ ॥
రింక్టరాబర్ర॥ పల్లవి॥ తానె వ్లెను నాండ్రా తయనోవిని ఖింజ్జువి। కానక నినుంగన్న తనింగన్నధ్దినా యనె॥ ——॥ కాం
త వడిడనబ్బిపరారె నాలుకందలంతునె। కొంత్తవడిదనపుడ్డులు రామ్మలబెవిండ్డనె। కాంత్తవడి తామన్నకాలువుచ్చి
త్తేపవు చూతు। కాంత్తయీరితింబాడ్డగడపుడునేనిను॥ ౧॥ వడినుక్కవెళండ నమాపడలవాతునె। కడెరియాక వెళద
న్నంగలలాపంగండ్డునె। పదము లనెవారె వెళయెడు పన డత్తునెండ నసు। తుదనిట్లడిన దినము దాట్టుడునెనెనా॥ ౨॥
సగినము లుచూచుచు నెజరపు డునెవాకగడియ। వగలుండను దూరిలేక్కలు ప్రాతుంగాంత్తదడవుజిగినింత్తలాం
గూడె శ్రీవెంక్కటేశ్వరుండు। మగిడియల్లాడన పుడు మలంగు పయినిపుడు॥ ౩॥ ॥ ——॥ ॥ ॥

రామక్రియ ॥పల్లవి॥ ఆకెవో నాప్రాణసమోహనపురాశి । దాకొనివివెలురా అంత్త ఆకెలననున్నది ॥ — ॥ముదితకు
రులనెల్లి ముత్యములుమాణికాలు । గుదిగుచ్చి కిలుగండ్లుగొన్నది । సదరపు పసిండివ్రాలచనుకట్టువి । అడెపైండిపూ
వులపయ్యెదవల్లెవాటుది ॥౧॥ పచ్చలుదాచినయట్టి పాదుకలుమెట్టినది । లచ్చనమోగపులమొలనూళ్లది । అచ్చపుధుంగ్గ
రములఅండ్లెలుంబాయవద్దలు । గచ్చులముంజేతులకంకణాసూడిగెలది ॥౨॥ నానాభూషణములనానాశింగ్గారాల ।
పానిపట్టినాదిక్కెతప్పుకమాచేది । అనరపు శ్రీవెంక్కటాద్రిపతినైననన్ను । తానేవచ్చికూడినాడగ్గరనివున్నది ॥౩॥ ॥సామంత్తం॥
౧౨ పల్లవి ॥ అతనిదెసచూచివిన్నపముసేయరాదా । వెతజింకనైనవిచ్చియవప్పా ॥ — ॥ వుడయచంద్రునంజూచివిచ్చిన
౨౭౪ కలువలనివెకొమనుచు । అదనరాఖైతెవనియలిగియున్నవిమోహమాయవిభుండు । యెడెడిమెఘముంజూచియిడియెనితురు
మనుచు । కొండయుచునత లవంచ్చికాసరినిన్న ॥౧॥ చిలుకపలుకులునిడుపలు పలనియిండ్లాంక । యెల్లయి
చ్చుతనిగాణాంగియెడశి వినులుమూసుకొనియుండ్డెను । తగుకునమెరు వనంత్తదనిడుచూపులనితెలియ
నిభ్రమలడాయమతేగళ్లానికింగి ॥౨॥ కావిలలరాదలుదినికొమ్మనియెలుంగనుచు । బావచ్చుచెంబారవితనిపదాన్నినువెవెలుమా
దలాడె । యీవెళవిచ్చోళి ఇదునివుగలయంగా శ్రీవెంక్కటాద్రిపుండుచిక్కెరంగండాయ ॥౩॥ ॥ రామక్రియ ॥ పల్లవి ॥ జైనమా
దరుమాదఆడితివివారి । కానియంక్కానెమిగలిగినాంచెప్పరా ॥ — ॥ కొరినిమోవిమెత్తనగుచుములుకతినాలు । చెరి
నితామాండ్లెడ్లుకేయవచ్చునె । వారినిగునామురఘాయివాద్దిమాదవిసరని । అరితినింద్లరికింజూపనవుగావలశినా ॥
౧ ॥ పత్తికెవదుకంబ్లముకపులువంక్కగాలాలు । కొత్తనికనాకుంబాండ్లుగూడానదవి । పొత్తినీచదువ్వవిధాతాడ్డిన
విగాలాలు । బొత్తుగానింత్తదంజెప్పిమాపంగవలశినా ॥౨॥ కడునినప్పుచల్లనకన్నుమాపుచురకులు । కొండెమెనివునన్నె
డ్లగూడితివి । వడి శ్రీవెంక్కటాద్రిగుణాలపులరతిసకు । సుడిశిచదివెండనిమాటునంత్తిరా ॥౩॥ ॥

బౌళి॥ పల్లవి॥ సరికిబేసవేపగసాధింప్పుంగాని పరగనండ్లుకునవేపతిమాందుమాపు॥——॥ వెన్నెలతింయెండ్లలవిరు
తెవాండెద। యెన్నంగనిండ్లకుంగానెలవెరవ। అన్నువవెన్నెలకి నిరారనురాపూనువుంబూపు। విన్నవైవిరులకునువిరహాగ్నింబూ
పు॥౧॥ బిసరుహేచెగలదచిత్తజుండిపగలద్ధ। యెగసర్కేములనిండ్లుకిలవెరవ। సుగురుంబిసురునకుపత్తికెరావిలంబూ
పు। ఖాగరుంబంద్రపుమోముపుష్పమమూరుకుంబూపు॥౨॥ గాలియెవెండదబక్కవలుద్దిపనమద। యెలవెరవశ్రీవెంకటప
తుండుగూడె। గాలిఠింబనుంగాండ్లలుకమ్మరనద్దముచూపు। నాలిబక్కవలకునినవ్వువెన్నెలచూపు॥౩॥ ॥ శంకరాభ
రణం॥ పల్లవి॥ అదిగురుతుమరవననవెనేను। అదననిన్నిదబానాండనవితాను॥——॥ జామదినెండ్లాతన్నుండాంగి
చూచితినేను। నావెూముచూచియద్దినవ్వింగాతాను। కామించియూడారింగస్వరములునిచ్చుకొంగా। వేమూ
రుమోక్కితిడివింప్పేంగాతా ను॥౧॥ దంత్తపుడావరిలోనతానేపనినుండ్డంగా నూకొంత్తనెంచిలిచితినూం
కొనంగాతాను। దాంత్తులం దమ్ములమువహాత్తులంజేయంగాంగండ్లిచెంత్తనం న్నుండప్పకమూచెంగాతాను॥౨॥
యూడకిశ్రీవెంకటపతిరుండిప్పుడిప్పివిచ్చురి। వాడికెరిగ్గలందలవంచ్చేంగాతాను। కూడిబాక్కివేళమోవముగురిగాంబూ
చితినేను। పిడెపుంగాంగిదనుక్కిమెరసింగాతాను॥౩॥ ॥ ముఖారి॥ పల్లవి॥ వెగుడాంకరాబాగరాలవెసారితిమి।
వంగపుబిత్తరిరాండవచ్చ్రివారాహా॥——॥ తళుకునమోముచూపితలదిరివంత్తలోనె। తాలుతనిచింతలసుద్దపేత
ప్పివు। బలపద్దివగ్గనసారెసారెనప్పివు। వలవంత్తసదరాండవచ్చ్రివారాహా॥౧॥ వాడవులుచూపివువాంచ్చి
పగబాదివు। యెడరెత్తిపెదకివుయుంత్తలోనె। బడిబడినిసుగానిపనులకిపినంగివు। వడంబెద్దిసదరాండవచ్చ్రివా
రావా॥౨॥ బుద్దులంబాయెవ్వుమెద్దిబూవువెల్లాండిరిగివు। వాడువాడ్లునకునన్నుంబాదిగివు। అద్దిరశ్రీ
వెంకటపతిఅలమిహూడిళ్ళివిద్దీ। వద్దనుండ్డియుద్లనెవచ్చ్రివారావా॥౩॥ ॥

వరాళి॥ పల్లవి॥ కంద్దుమిపాకదిశియంగానెకటినియంద్దె। వాంద్దపాకజారటికినెడ్డు మాతొబాంక్కలుా॥——॥
మావలాడంబాతిమచ్చుమెూచింజాంచె। నావంజూడంబాతినునప్పుడాంచెను। నిఘునసుంద్దంగంబాతినిద్దరగన్నల
ండిరె। యెందుకెంక్కంజాలుచాలునెల మాతొబాంక్కలు॥౧॥ దగ్గరిరాంబాతెచింత్తతావులుబుగ్గులుకొనె। వాగ్గినిడెమి
య్యంబాతినెవికెశిగ్గు। బెగ్గివివెండుకొంబొత్తిపెంజ్జెమదమెనంజింద్దె। యెగ్గులెంచ్చునింకనిన్నునెళబ్బాంక్కివయ్యా॥౨॥
కాంగిదనన్నంద్దంబాతిగండ్డపుబిందులురాలె। మాంగినరతులనుండమకముకింగె। వెగుదాంకామాదల౩ావెంక్కటపతి
కూడితిచి। నిగతులుచూడంజూడనిజమిబాబాంక్కలు॥౩॥ శ్రీః॥ భైరవి॥ పల్లవి॥ ఆడనుండ్డియెమిగల్లానానతియ్యరా।
౩౨ జాడతొనలుకగాడుచాలింప్పరా॥——॥ చిగురాకునామొవిచిత్త జువడిదమదా। తెగుంజెసుధివంత్తదిప్పింప్పరా।
౨౭(ప్రగడునాకుచములుపా యనిజక్కవలదా। యెగరుంజెసుధీచింత్తదగ్గరరురా॥ ౧॥ నల్లనినాయారుణిచినం
జ్జువంద్దిపామదా। చెల్లంబా యెమిసొనొమమ్మంజెరఘురా। వెల్లవిరినానడుము చింతమెందుబింప్పామదా। కల్ల
రి యెదిమిశిసునొకాంగిలింప్పరురా॥౨॥ గరిమలనామెనుకనకమువంద్దిదింత్తె। కరంగుండెసుధిద్దాప్పగమ్మనిరురా।
శిరుల౩ావెంక్కటపతిచెరికూడితివిరక్క। తరగుమోరంగుదిరిదప్పిచిరువరా॥౩॥ శ్రీః॥ కంద్దమలపారి॥ పల్లవి॥ యెమొ
శియంగంబాంగానెమొఆయ। యెమధిచెప్పుదుంబనులిదువంద్దివె॥——॥ చక్కదిగారికృష్ణుండుమావుద్దుడింప్పం
బాంగా। ంబక్కనెంబారితెంచ్చిపద్దుకొంద్దినె। మొక్కలానతండునామొముచూచెనంత్తలొనె। మద్దువనామెనెల్లమర
పాయనె॥౧॥ కమ్మరనంత్తదంబారకాంగులపాలంద్దంబాంగా। బిమ్మిదిగాంగిందుమొంద్దెపెనంగితినె। యెమ్మెలనా
తండునాయిక్కవరుంజే యిజాంచెకచ్చినాచిత్తముధిక్కైకపంగితినె॥౨॥ వుద్దంగాన గద్దివెన్నముద్దలారగింప్పంగానె।
గద్దించ్చిరాంగివనెంగమ్ముకాంద్దెనె। వాంద్దనె౩ావెంక్కటపతుంఢాంద్దినన్నంగూడంగా। ఒద్దికెంబాలకింబియెకమైతిమె॥౩॥ శ్రీః

సారంగనాట॥ పల్లవి॥ యెటువంటి మోహమో యెట్టి సంతసములో। ఘటియించె నిద్దరికి సంగమ్మువమాయెడును॥
॥——॥ కామిని యెదురు చూడంగన్నుల పండ్లుగలాయ। ఆమని నిరాకల మోహాన రూపము। వెమ వనా లకించ్చ ం
గా వినుల పండ్లుగలాయ। కామని తెలి పాడఁగు రి మాదలు॥౧॥ మానినికి నింత్తలో నే మంచ్చి వుద్దిపండ్లుగాయ। అనిది
నిమించ్చు నధరామృతము। తానకరమా యు నిజెగోతగు దిప్పెల పండ్లుగ। పానినికరు కాంజూచె పచ్చి మూపులు॥౨॥ కలికికి
నిపుడి ప్పెరాంగిడి పండ్లుగలాయ। చలుథనిఘాదముల సమరతులు। అలరి శ్రీవెంకటేశ్వరు అన్ని దంబండ్లుగలాయ,
జలజాక్షినిలో నీసరసములు॥౩॥ ✧ ॥నాదరామక్రియ॥ పల్లవి॥ చెలువుండవిభుమేలు చిత్తమ తెలుగాని పలుకుం
ంపనివెలి బాసవెజ్జారాని॥——॥ అండ్డనిమాదలు మోవి యమృత పుండిపజా। బిండ్డరవిగింత నేచెండ్డుగ్గాసె। బిండ్డలని
ప్రియములు వెన్నకండ్డినన్నని జా। కండ్డువనిగుండ్డె యుడికడు రాయుగాని॥౧॥ సొంప్పులగ్గియు చ్చకాలు చుక్క
లకండ్డిగనెమ్ము। సుంప్పునని చుకాచెకొంచ్చుముగాని। తంప్పినిచుప్పరికముతా మెరకండ్డెదంప్పుర। ఇంప్పుని
వలపియా రడ్డిడిబొంగాని॥౨॥ గరిమెనిన గవ్వులుకప్పురాలకండ్డింజవి। కరంగు నివిడెమికారముగాని। యిరవై శ్రీవె
ంకటపతియిచ్చినన్నం గూడితివి। సరవు రిప్పుడు మిల్లుసెద జొక్కెకాని॥౩॥ ✧ ॥సాడి॥ పల్లవి॥ యెవ్వతె శింగ్గారింత్తమే ంప్ప
యాయి ంత్తెని। ముద్దనేశింగ్గారముచుండ్డముండ్డెయమరి॥——॥ జాలితె చంద్రవంకబొడ్డువెట్టంబాయి సండ్డి మ
శిగారొత్తు చూచి మానివప్పెను। కలిమిం జంద్రగావిగట్టంబాయి లద్దముతో। సాలెపుంగన్నులకావి చూచిన వ్వెను॥
॥౧॥ అమరిన ముత్యాలహారములు వెట్టంబాయి। చెమద ముత్యాలు చూచి చెలిన వ్వెను। కొవసెయ రవి రుతుకా
ప్పునముడువంబాయి। తమింబులకదిరులు తాంజూచి కొంక్కెను॥౨॥ వింగు చుంబరిమళము వెలండి వూయఁగం
ఇ। కాంగిదివాసనచూచి కెడునవ్వెను। సాగల శ్రీవెంకటపతి సురతశింగ్గారము। వాగమ్మెయమరంగా నవ్వె నెల్లవమరె॥

వరాళి॥ పల్లవి॥ మనసులోనిమాందమనసులోతిందు। వెనకంజెప్పింగా నిదివుపుమీపూంద॥——॥ మోగములోబిసు వు
మోవిమీందిడితగవు। జిగిడిరెఖిండ్లరిలోంజెప్పునెలా। బిసురుంగొప్పుబెదరుబిమ్ముంజూవుల। బెదరు। నగితేనెపట్టిడిరి
నన్నునిమీనసకు॥౧॥ ముక్కున వుసురులు చెక్కుల యసరులు। రుక్కితాయకంత్తకాత్తగుస్టెమిలు। అక్కపైగురు
తులు అంగ్గపు సరతులు। మక్కళించునెల యిడిమరవరుచాలు॥౨॥ కాంగిదిమ్మెతావులు కన్నుంగవకావులు। యీాగ
తినాభావము నాయెడు దనెల। భాగపు శ్రీవెంకటపతి బాండ్లితి విన్నునిడ్డి। రాంగిన సరసములు రచ్చలలొండ్లగునా॥
౩॥—॥ పాడి॥ పల్లవి॥ యిండ్లుకేమిడా సభూయింతలోనిపనికేమి। కండ్లుంగుండ్లు నెరుపుబెంగపుబాయం
౧౨ బా॥——॥ చక్కనినివసనము బండ్లపుని కండ్లెమ్మెలు। ముక్కబాయినది నిమోవియింత్తెబా। మిక్కిలినితు రుమిడిమె
౨౬ ఘుముకండ్లెమెలు। బిక్క నడుజాకినడికిగ్గవాదెబా॥౧॥ నిబ్బులు నిడెపాది డినిలముకండ్లెమెలు। పచ్చి
య్యెవున్నదినిభావమింత్తెబా। తచ్చినని కంము లుతా మెరకండ్లెమెలు। కొబ్బిదయ తెనిదినికానగాకెబా॥౨॥
పమ్మినవనికాంగిలిడివానెపుకండ్లెమెలు। ఉమ్మబిమదలంజొంగెవురమింత్తెబా। యెమ్మెల శ్రీవెంకటపతియున్నదనివుమెలు।
చిమ్మిబిక్కెంచ్చెదినిబెలువమెబా॥౩॥—॥ బైరవి॥ పల్లవి॥ విన్నపాలకిప్పరికివెకిగాడు। వున్నతినంత్తరంగాన నున్నాండుడివు
ండూ॥——॥ సరుసచెమ్మదలు మెనజారంగాను। నిరతపునిద్దూరపునిగుడంగాను। సరింగ్గరం గిడివ్వాడి
జారంగాను। వారనిమలంగు మీందనున్నాండుడివుండూ॥౧॥ తెల్లనికన్నులనిద్రపడెంగానూ। బిల్ల
కెగంపుప్రబెం ద్దులబిద్దింగాను। వాల్లనికొప్పునవిరులారులుకంగానూ। వుల్లసానసరవిర్కైపున్నాండుడివుం
డూ॥౨॥ అలమెలుమంగ్గమెలమాడంగానూ। కలయందమకెమ్ములుగడ్డుమంగాను। అల శ్రీ
వెంకటపతి ఉండల్లవాండె। పొలిరియెకతమునసున్నాండుడివుండూ॥౩॥—॥

శుద్ధవసంతం॥ పల్లవి॥ తిద్దనేర్తునా నిన్నుదిద్దించ్చ నెరుతుంగారే। దిద్దనైని రుచూడా ంచ్చుతేరవనేంగారా॥——॥
కారణి నిపెమిగెళి నంగాపగించ్చ నెరుతునా। నేరుపు నంచెర్చు సుక్త నెరుతుంగారే। సూరిభిన్న వేంగ్గెమాడిజరయంగ నెరుతు
నా। ఆరితి నేనిన్నుంగా నియాడనేర్తునంగారే॥ ౧॥ చికారుమ్మె చూచివుదారినము శ్రియ నేర్తునా। నికు నేంట్రియముచె
ప్పనెరుతుంగారే। ఆకడ నిన్ని ద్దావు పురకడెమన నేర్తునా। దికొన్ని యలపిల్లండిచ్చనేర్తునంగారే॥ ౨॥ కామించ్చి మొక్కం
గనిన్నుంగా లడొబ్బనెరుతునా। నేమము నంగాంగిలించ్చనెరుతుంగారే। గాముననఅవేంకటేశుహూడితి విచాసలేశ।
యామెలు మరవనే నెంతేనేర్తునా॥ ౩॥ ॥ మంగళకౌశిక॥ పల్లవి॥ సారిది నిజాడలెల్లంజూచుదగారే। యేరపు
సతము ర్ఛెంచ్చునింక నేలవిభుండా॥——॥ నివేనెన్నైతే నిలుచుండ్లువా ఆడు। వావరినామిూంద నురగుండ్లవుగారే। పూ
నైపింఛైతీ పూంపలనిమాం చలెల। చివడిరి రేఖువ వేంజెప్పిచూపుంగారా॥ ౧॥ తమకమెరలిగితే పప్పులమా
దడుదువ్వా। అమదినాతొ నేరే తమాడుదునాకే। కమలమె కలువైతేంగడరె యిమూ గుచునా। సమమ్మై కాంచ్చునము
లచ్చాడనుండ్లుంగారే॥ ౨॥ చిత్తముతెరమ్ములైతేంజేతికిత్తువాచిడేము। హత్తులమ్మోచినేత్రండ్డె యిత్తువుగారే। ఇత్తలఅవే
ంకటేశయిదుగూడినదిబాండ్లు। హత్తివాలు నిరువలెన్నై కృపూయంగారే॥ ౩॥ ॥ వాడి॥ పల్లవి॥ అక్కలాల అమ్మలాల
అండ్లరునన్నారిడి। చిప్పచెతనుండ్లుంగారే గిగ్గువడివుండ్లనా॥——॥ ఎండ్లిఎండ్లనాలోననుసురండ్లనింత్తేబా। అండ్లనేండ
నువేంగ్గెములాడితినా। దండ్లియ్యేకన్నిలతానేత పురచూచితింబా। నిండ్లుంగాలువునందన్న నెరఘుతేంచ్చితినా॥ ౧॥ నా
తమకములుచూచినప్పు కాంచ్చినింత్తేబా। చెలికిలొనని తన్నంజేనరితినా। మొతలంగాం కలతానేఘామువంచ్చితి
ంత్తేబా। పైతరవువెద్దితన్న బలిమిరెళితినా॥ ౨॥ కేడలెని మోహము సంగాంగిలించ్చితి నింత్తేబా। ఆడిచ్చాని వెంగసతానూ
పరుండ్లునా। యెడలేరఅవేంకటేశుండు నన్నెలంగాను। కడునెమెచ్చితింబా కాదండ్లనా॥ ౩॥ ॥

సామంతం॥ పల్లవి॥ తొల్లి శిశినంత్తి బాలు తొడం జేసి తనం బెడ్లు॥ ఖిల్లరచింతలు యింకం జేయ నంగవద్దనవె॥——॥ గొల్లె
తలుసురు బిల్లం గొని మోం తల్లేయండ్లి॥ వొల్లనె నన్నింక నెంపను ద్దనవె॥ మల్లనె వారితొ బాంక్షి మినెల్లన ల్లనా యు॥
కల్లలు నా తొనెండం గమ్మబవద్దనవె॥౧॥ నిలంత్తల కనుజిబ్బిన మరిచుంగస్సైయండ్లి॥ వత్తుం బెబ్జి చలపద్దవద్దనవె॥ ఆలమ్మ
దరాగము బితాంబ్బు రమ్మె మొలనండ్లి॥ యిలయుంబ్బిన నుంబాలయ నింకల్లవద్దనవె॥౨॥ చెరినవారిహాం డ్లులు ఆ సత్తి
య్యైపురమండ్లి॥ వారకెయనా తొను ద్దనవె॥ యూరితి ఆ వెంకటపి ఖుండి డ్జి తానన్నం గూడి॥ గారవింబ్బు నింకనెండ్దాం
గదలవద్దనవె॥౨॥ ❖ ॥ శంకరాభరణం॥ పల్లవి॥ నా కనాకె విరగయ్యూల నన్నం జూచి॥ పైకొని మరుండు కెక్షిభ్రమ
ఆ౧ తగాంబాలును॥——॥ పులకించ్చితినింత్తె పూవుల మొగ్గలు రాలి॥ కలికి వసంత్తము గాంబాలు॥ పలికితినింత్తె నేను
౧౭౭ పైకొని కెంజ్జాయ కెంప్పు ॥ కలయంగ నెరసంజ్జ గాంబాలును॥౧॥ విండ్దలన వ్రితినింత్తె వెన్నెల బాలపుగాని॥
కండ్లువ చంద్రోదయము గాంబాలును॥ ముంద్దరం జూచితినింత్తె ముంప్పుడా మెరలు రాలి॥ డింద్దుపడియిం
త్తలొనె తెల్లవారం బాలును॥౨॥ చెమరించ్చితినింత్తె కెస ముత్యములు రాలి॥ తమి ఆ వెంకటపతి దగ్గరం బాలు॥ అమరం
గూడితినింత్తె ఆతండు మెను మరచె॥ సమ మోహములలొని సంద్దడి గాంబాలును॥౨॥ ❖ ॥ దెసాళం॥ పల్లవి॥ ఇంద్దరు సవ
తులకని మనెనె గురి యూ॥ సంద్దడి నా తని నెజరయరాదా॥——॥ కొరి నన్నం జూచి చూచి కొపగించ్చి వడియెమి॥ ఆరితినా
తండు మాదలాడకుండ్దిను॥ సారె చెంగ్గి మాడి వుచలమునని డియెమి॥ రారాం పైని కడప కొపుండ్దినూ॥౧॥ వున్నడ్జె
నా మాంద విన్నివు సురనె వడియెమి॥ ఆన్నిద నాతండు మెలమాడండండ్దను॥ కన్నలం దప్పు చూచి గదరుకొనెవె
మె॥ మన్ననె నాతొ సరిమన్నింప్పుండను చు॥౨॥ నాలినా యెదుదని వునవ్వునవ్వి పెమి నిన్ను॥ ంబాలి మితొం బాండ్దినం
న్నం బాండ్దినండ్దను॥ ఆలరితి ఆ వెంకటపతుండా తండిమి కెలినాను॥ నిలాగు భాగముగా కనెనెమి కెతునె॥౨॥ ॥

బౌళి॥ పల్లవి॥ ఆయినదయ్యూంతగానిఅల్లాడనె। పయిపూంతసదమానిపడరాడా॥ ——॥ కన్నులంజూడనిదానవుమం
మ్మంగవరవనవునెతెని। చిన్నిమోమెత్తనిదానవుచెక్కుచెమరించ్చునడియెతె। కన్నెరిగ్గవద్దదానవునన్నంగడునిక్కిచూడనెలెయా।
పన్నిబిమాయలుమానిపడరాడా॥౧॥ బాంచ్చిమాదడనిదానవుమాతొబాంవ్వలజంక్కించ్చనెతెనా। మంచాల్లనకురాని
దానవునివుమరివునురనెతె। కంచ్చుపుపంక్కపుదానవుమూకతలాలకించ్చనెతెయా। పంచ్చులమాయలుమానిపడ
రాడా॥౨॥ బాలితిమిల్లనిదానవునివాల్లపులకించ్చనెతెనెం। గలతితిర్వేంక్కటపతిని। బిరిమింబెనంగెదానవుయిడ్డిప
రవశమండ్డనెతెని। పలుక్కులమాయమానిపడరాడా॥౩॥ ❖ ॥సామంత్తం॥ పల్లవి॥ అందదానికింత్తయెల ఆంత్త
లానిపనికింగా। పూందవ్వూందండనతానెంబారనెలా॥ ——॥ వలవనిపతికివలచెయారొంతతెల। మలసిబివిరహాగ్ని
మండ్డనెదా। పలుకనిపతితొడంబలుకంగనడియెల। ములుగుచుంబాను పుప్పైమోనముతెదా॥౧॥ ఇం
ద్దికిరానిపతికినెడరువావం గనెల। జంద్దయుమునుంగంజింత్తాజలధితెదా। నంద్దుతెనిపతితొడనవ్వుంబానంత్తయె
ల। అంద్దరానిబిగురాకుదమ్ములుతెవా॥౨॥ కడదొక్కపతితొడంగాంగిలించ్చునడియెల। ముడిచియవ్వలిమారుమోము
తెదా। అడరితిర్వెంక్కటేశుండాదరించ్చినన్నుంగూడి। పడివూరకియంద్దిసగసముతెదా॥౩॥ ❖ ॥నాతరంగ్గం। పల్లవి॥ చెప్పరా
వెవానిసుద్దిచెవుతేల్లాంజిల్లులయ్యూండప్పుడెరింజాలుచాలుతాలనెబడుకనివె॥ ——॥ వాకయింత్తికింబుద్ధెవాలకరికొండుకనె।
అకదనెంబిద్దంగాలంరానడురొలకినం। విరజించ్చిమెనమామవిబికింగెతానెచంప్పు। యెకసక్కిండువినితానెంబిము ద్దిర
మి॥౧॥ కొడుకుపడెచ్చినయద్దికొమ్మలుపదారువెల। యెడక్కెపెండ్లాడెందనకింబివాలవె। బడుముడిగొల్లెతలచిరలుదొంగ్గి
లినద్ది। అడిబండ్డనికినెంబియాచారమే॥౨॥ శ్రీవెంక్కటద్రిమీందకాపత్తినురానమోచె। యీవలందనకునింకనెంబిశ్రీ
గె [illegible] చించ్చినన్నుంగూడికమ్మరంబ్రియముచెప్పె। యీవెళనెనక [illegible] ంచ్చ [illegible] ంకనెబికి॥౩॥ ❖ ॥ ❖ ॥

సాళంగ్గనాట॥ పల్లవి॥ నే యలుకజెంప్పునా తొంజరఖింగనేల ఇద్దిర దపెదనిజమెల్లంగానరాదా నాకు॥ —— ॥ కడుమొ
హంమునాప్పైంగలవాండితాన్నైతే। యెడమాదలాడుదాంకాప్రుడయమునిగిచినా। వాడంబాయిలేమి గల్లావొద్దనాతొ
నాడుంగాక। విడువుమనవేయి ద్దివెషములేటంగనా॥ ౧॥ కయనొతసమతిం గలిగ్గినవాండైతే। అరయనాపాంనిప్రలాడం
డనకింపప్పునా। కొంతలేమి గల్లాంగారినాతొనా డుంగాక। వెంవ్పునవిడువిడ్పుసాలెటంగనా॥ ౨॥ తానెనెన్నైతి తనువులు
పికానా। తానెమతికి మతిందాఘకానాకొంగాక। యానెవానద్రావెంక్కటపలుంనన్నంగూడి। వినులవినినవింతెవెసాలెల
ంగనా॥ ౩॥ ❀ ॥ పాడి॥ పల్లవి॥ కొండ్డవండ్డుడా రతొడికొపముకెల। దండ్డనెడవ్పుడవ్పులడప్ప డింత్తెరాకె॥ ——
పూచినవెన్నెలలండ్డింబుకొల్ల డివెడగనేల। మూయిమూచికన్నులనే చొర్పు డగాక। యెచినిపునవ్వితెనడెమని యడుగనేల।
నాచులమొరుపమాయ నవ్వు డింత్తెరాక॥ ౧॥ నెతిబికా యండ్డినెయిపెడక ంగనేల। వూంత్తగ్గానిలాలా
నెప్పొంకొండ్డగాక। చేతని వువిలిచితెచెకిడగ్గరంగనేల। మొంతలనండ్డరు మెచ్చుమొప్పుడింత్తెరాకె॥ ౨॥
కొరిమొపత్తినెలండుగుర్కిల్లమింగ్గనేల। చెరినిన్నంగూడి యిడ్డచెకొండ్డగాక। అరయద్రావెంక్కటపతి అంత్తనితొంజల
మేలు। మి కనిరిరినట్టినిన్నమిలనుడగాక॥ ౩॥ ❀ ॥ రామక్రియ॥ పల్లవి॥ కండ్డము విండ్డముగాకద న్నలారను। అండ్డి
యెండ్డవెన్నెలైతెనడెవ్వరిమెలు॥ —— ॥ కానివెఅండ్డుకెమికాడనంగవచ్చునా। మోనానంద్దానండ్డింజాలు మొర్కినె
ను। కానికానిపిరివారిబుద్దులైనవినెంగా। అనివెముడియ్యన్నైతెనడెవ్వరిమెలు॥ ౧॥ తనలోనెనవ్వునివెడానికెమిడా
సమా। వానరమమ్మంజెనకపుంద్దంజాలు। కననికననితనకడలచుద్దరికాలు। అనుమిమినమ్మైతెనడెవ్వరి
మెలు॥ ౨॥ మెలుమెలుయిడియెమెమెనవావిభులువా। యాలిలనన్నంగూడినింత్తెబాలు। అలరిత్రావెంక్క
టపతిండ్డంత్రవివాండౌంగా। అలుమగండౌ క్కటైతెనడెవ్వరిమెలూ॥ ౩॥ ❀ ॥ ॥ ❀ ॥ ॥ ❀ ॥ ॥ ❀ ॥ ॥ ❀ ॥

హిజ్జిటి ॥ పల్లవి ॥ దర్శనీకుంబం తమ్ముతగ సింక్క సంత్తము । మక్కువంగలక్ష్మి యనుమానమింక్యానా ॥ —— ॥ పచ్చకస్తూరి
నామము పాదపులత్తుకలూయ । కొచ్చపతిమీాండనెలికొపమి ంక్యాను । బొచ్చుకిరసు ఖిరులు నిక్కు ంబాదపూజలూయ ।
డిబ్బుకినియలు రింక్కొండిరదాయనా ॥ ౧ ॥ పతివదనము తప్పపడిగమాయనిడు । మతింజుల మింక్యానికుమానడవి ।
అతనిబప్పు బెమదలప్పు పాప్పుములూయ । తత్తిని గుండ్ల గరంగదాయింక్యాను ॥ ౨ ॥ మంచ్చిమంచ్చి వృంగ్గకాలమాన్ని
కపుమచ్చలూయ । మంచ్చుమెక్కవృండ్డి యడమాదలింక్యానా । వంచ్చునై శ్రీవెంక్కదిరు పాళ్ళిపదుస యుంగూడి । అంచ్చురతు
లంగూడితి వాసలింక్యానా ॥ ౩ ॥ ❖ ॥ పాడి ॥ పల్లవి ॥ యెద్దాగెలువ ంగవచ్చునిట్టివానిని మొద్దవచ్చినాకాలు సొలుగాదా ॥
॥ —— ॥ కొచ్చికొచ్చితన్ననింగాపగించ్చంగా తాన చ్చపునవ్వులు నవ్వినంత్తెకాదా । వాచ్చముడ్డసండ్డనినెగింజూపంగాని
న్న । మెచ్చిచెయివియవచ్చిమె [illegible] లుగాదా ॥ ౧ ॥ వెక్కసమ్మైతన్ననివెంగ్గమాడంగా తాన [illegible] క్కడివారం ష్టమొ[illegible]నంత్తెకా
దా । తెప్పలనెండన్నదూరితి ట్టంగానినెండుదా । మిక్కిలి నన్నడివించ్చిమెలుగాదా ॥ ౨ ॥ కడుం దమకాననింగసరం
గా తానడరిగొంగిదనించి నంత్తెకాదా । యెడయక శ్రీవెంక్కటేశుండియుగూడినా । మెడయెత్తిచెప్పను క్కిమెలుగాదా ॥
౩ ॥ ❖ ॥ సామంత్తం ॥ పల్లవి ॥ హాహా నిహాలికలు హాలుచకుకాల యితే । నిహాలికలసూపెనెనయ్యనే ॥ —— ॥ పాముప
డుకవాండపచ్చసుదా ఆ । పాముం వంట్టియాపునిపంబాయదుగదే । గామిడిచత్రము వాండకదియప
రావా । బ్రామనిపిలుండుఘనచత్రముగాడా ॥ ౧ ॥ నెమలిబుంగ్గలవాండనిలు నిలకాఆ । నెమలినదపు
లెల్లానిపుపేదపిత మిసంగ్గంటి రివాండతడపపరా । అమరెనిమెడ శంఖు మదికదవే ॥ ౨ ॥ కొండ్ల పయి
శ్రీవెంక్కదేశకొంక్క నెలరా ఆ । కొండ్డలకుబాలునిపంగొలండికడే । నిండ్డంగాంగ్గి యవ్వనంన్నదించ్చి
తివవురా । నిండ్డంగకలమోము నెలంతవుగదవే ॥ ౩ ॥ ❖ ॥ —— ॥ ❖ ॥ —— ॥ ❖ ॥ —— ❖ ॥ ❖ ॥ —— ॥ ❖

ము ఖారి ॥ పల్లవి ॥ కొంగవిడవయ్యా గాక కొంకవేందికి । దొంగ నిలయింత్తలోనే తానే నినవవే ॥——॥ కంద్దిచూపు వాం
డాయ కమ్మ నవ్వు వెండాయ । యిఅద్దిలో నింక్కా బుద్దులేమి చెప్పేవే । కుచ్చె నలువి నుపైంగారికలుము సిపై । అంద్దంగానకవ్వు
న్నదానవానవేద్ద నిందికే ॥౧॥ వంత్తనాలు దరచాయ్య మోదపద్దుగు రుచాయ । యేంత్రకెంత్రవాడం బాద్దిం నిందికే ।
డొంత్తులాయంగారి ములుదూరులాయ నెరములు । వంత్తులువాస్తులు నింక్క వద్దనవే ॥౨॥ చిత్తమెల్ల నిండాయ లెగ్గ
లెల్ల బారాయ । యిత్తలవేన రసుద్దు లింక నేందికే । అత్తిన శ్రీవెంక్కటేశుండాదరించి నన్నుం గూడె । తత్తరపువేడుకలు దల
కూడెనే ॥౩॥ ❀ ॥ మంగ్గళకౌశిక ॥ పల్లవి ॥ యేరచిత్తమైన నప్పుడిన్నియు మరెయ్యంగాని । నాకు నిటేకు నినవ్వులేచా
లు ॥——॥ చిక్కవడివున్నది నా చిత్తము నీ । చెక్కల ంజిండ్ద రత్నైనజిరలవలె । వక్కనన్ను మాదడించ్చుకు గాని వూనికు ।
౧౭౬ మొక్కిను నాకెంక్కమోన మ్మేచాలు ॥౧॥ కడుంగాంకరెంగి నా కాయము నిరడలవుక్కి జితమ్మ కారము
వవెచడి నా పయ్యద కొం గ్గ పద్ద కు గానికు । వెడం బంత్తమిచ్చ్చి నాకు విరహా మేచాలు ॥౨॥ పరవశమాయ
నా భావము । గరిమ నిద్దుర లనిరన్నల వవే । యిరవై శ్రీవెంక్కటేశ యేలితివి యిది । మరి గితిమి నాకు నిమన్ననే చా
లు ॥౩॥ ❀ ॥ ఆహిరి ॥ పల్లవి ॥ యిద్దె దివాసత్రి మోహమిది వాచూ విన్నపము । యేద్దు వలశి నంజెయుమి ంకనీ
చిత్తము ॥——॥ తరుణి నిరువలచి తనువేమ ఉచెంగాని । మరులు నిఫైభక్తిమ ఉవడు । గరిమవిరహావడం
గన్నులు మూసింగాని । నిరతి నివ్వచ్చ్వే వనితలు పిమూయడు ॥౧॥ నిండ్ద నిఫై చింత్త చేత నిద్దుర విడిచెం
గాని దండ్ది నినామ జపము తావిడువడు । అండ్ద నెశింగ్గారించ్చే యాసలే మానెంగాని । నిండ్దుం జెతనికు
మొక్కే నిమమెమ్మానడు ॥౨॥ చిక్కియిద్దీ నిన్నుం గూడె శిగ్గులతొం బాసింగుని । తక్కక నిసరసముతాం బాయడు ।
మిక్కిలి శ్రీవెంక్కటేశ మెచ్చు నిన్ను నెచ్చెంగాని । చక్క నిటేయు లెశినాసాదించ్చునే [?] రదు ॥౩॥ ❀ ॥ ॥ ❀ ॥

ఆహిరాగం॥పల్లవి॥యింత్తికినివెరవా యిచ్చెరావెరవు గా-కవమంత్రనము నికువెడాపు రారు వెడుగారె॥——॥తలపొం
తగరవాతరు కొట్టినినంపా సికులది నెన్నడుమ నెరవుగారె|పులకలుగొంచ్చుమాపాచిలత్రి నిన్నిదుచూడ|కాలంది
వాడినమోహి కొంచ్చుముగారె॥౧॥జాగరమెమిదొడ్డ సతిత్రా నివలు గంగా త్రాంగిననిది కన్నతిదొడ్డగారె|బాగు
ల నిన్నడ్డవి ంచ్చుబిరవా బొమ్మలను|పొంగిన యింత్తిరచావెపైతరవు రారె॥౨॥ఆయములు దొంకవా అంగ్గజుం
డు చెలినెసి|దాయపుంగొరికకొనదాంకదుగారె|యూయెడత ఘవెంక్కటిశ యింతి నిడ్డికూడితివి|మాయలాయిం న్ని
యను నునిమన్న నతిరాకె॥౩॥ ✿ ॥కాంబొది॥పల్లవి॥విడువిడకింయూవిధమెల సతి|బడిబడి నింబికి భ్రమయించ్చెరే॥
॥——॥కామాతురమునరలిగిన కాంకలు|ఆమనిపన్నిదినారినా|నెమపు విరువద్దనె తండి రునా|రామి ను తింది
రింగారి చ్చెరే॥౧॥చిత్త ముత్యా పలిచి ంత్తలచింపడి|యెత్తినదివాలనెడ శినా|గుత్తపుదంకవి గుర్తిళ్ల
ండిరునా|యిత్తలసతినెతె ంటెరే॥౨॥శ్రీవెంక్కటపతింజెంద్దెడి యూసలు| తావుంగుంద్దెనలండ నిశినా|
యూవేళ నిచెలిని తండు గూడెను|నాతలమోరెలసచ్చెరే॥౩॥ ✿ ॥బౌళిరామక్రియ॥పల్లవి॥వొద్దమమ్మం
జెనరచ్చుండ్డమనవె|యిద్దరము నెడ్డ [illegible] మి [illegible] పొమ్మనవే॥——॥వాలవంద్దిరులము మాఘావమును ని
చ్చులము|నాలిమమ్ముంజూచి ంచొలు నవ్వినె [illegible] ను|పాలి ంద్దుమాయుంక్కలు నపు ఇచ్చిడిమ్మె సంక్కలు|
చాఖునిడిచరాచితా నుసంన్నవెల శిశినె॥౧॥మాచిపిచల్లలు నెమ్ముఘడిచిపి మొల్లలు|పూంచి యెలరద్దురి
రిహాంచ్చినెత్రా ను|రాచెదామూమండ్డలు కడ సరనిండ్డలు|యెచితానుమంమ్ము గిరియెల గిశినె॥౨॥
గుంప్పెనమూనడప్పు కొప్పు గడునిడుపు|తెంప్పునమమ్మెల యింత్తతిల నాడినె|యింప్పులశ్రీవెంక్కటేశుం
డింత్రయానెమ ంమ్ముంగూడె|సంప్పదలమ ంమ్ము నెలసాదించ్చినె॥౩॥ ✿ ॥

నాదరామక్రియ॥ పల్లవి॥ చెల్లని చింతలు చెల్లించె నియ్య నెరిక్లని॥ అల్లడి శ్రీపతి నిన్ను నడిగి రమ్మనెనే॥ ——॥ నాతిని మోముం
దప్పిలొ నవ్వువెన్నెలలు గాసి॥ యాతల నందుకు నిందుకేమి వాడె॥ నీతుల నియెడు వను నీరమణుండి దు చూచి॥ ఆతలా
భావము అడిగి రమ్మనెనే॥౧॥ కేరిక న్నుంగలు వలకింపు సూర్యోదయమాయ॥ యేరితి నందుకు నిందుకేమి వాడె॥
కారణము లేని చింత కమ్మరనీపతి చూచి॥ ఆరగి నీభావము అడిగి రమ్మనెనే॥౨॥ జక్కవ చన్నుల మీంద చంద్రవంకల దని
౦చి॥ తక్కి శ్రీవేంకటపతి తానే చూచి॥ యిక్కువ తానే నిన్నుంగూడి యిదె యమెడ యెక్కి॥ అక్కడ నీభావము అడిగి రం
మ్మనెనే॥౩॥ శ్రీ॥ సామంతం॥ పల్లవి॥ నీకు నికేమా కుమాకే నేరుపులు॥ ఆకడ నీకడ నేమంత కోపంగలమా॥ ——॥
(౭౪) మందమి తియ్యాలు వానిమాదలు॥ నిండ్లలరు సరి వానినిదులూ॥ సండ్ల డింబెండ్లి వానిసరనాల్లు॥ ఆండ్ల పుర
౨౨౦ మగనుండ నేమంత కోప ంగలమా॥౧॥ సూడులమూదలు వానిసుద్దలూ కడుం॥ బూడిలి వేకొలండి నిబు
ద్దులు॥ గాడిల కొలుబు వానిగాడులు॥ ఆడిసనిడి సనేమంత కోపంగలమా ॥౨॥ ముద్దితే నేము యివాని
మొక్కలు॥ బెద్దునంజెదండు వానిబిక్కలు॥ గుద్దున శ్రీవేంకటే పెరరూడితి తివియింక॥ నద్దునిద్దునిన్నునాడ నంత కోపం
గలమా॥౩॥ శ్రీ॥ ముఖారి॥ పల్లవి॥ అయినదయ్యోంగాక అంత్తయెందుకే॥ పయిపైంగలవితోవి చాంబియెందుకే॥
॥——॥ వట్టివాదుం బయ్యెదతో వాడుంగాప్పువిరులతో॥ బల్లలమ్మగొల్లెతపు జంక్కినెందుకే॥ బిల్లరబెమదతో
డబిక్కని వొప్పులతోడ॥ గొల్లవెక్కలాడె వుకోపమెందుకే॥౧॥ పులకఝాంపాపలతోడ బొమ్మం బొప్పుమోవి
తోడ॥ కొలబినండ్లకొలబి కొంక్కనెందుకే॥ కలకలనవ్వుతో డకండ్లు వాగ్గులతోడ॥ వెలయంగంజెప్పివు
చింత వెందుకే॥౨॥ పుక్కిదిబిడిముతోడ పూంతలగంధ్దముతోడ॥ అక్కనంబొత్తిచూచి వానవెందుకే॥
యెక్కువ శ్రీవేంకటపతి యుండ నంనన్ను॥ గక్కనం గూడితివింకదడ్డింపు నెందుకే॥౩॥ శ్రీ॥

రామక్రియ॥పల్లవి॥నీవెనే నైతింగానేరుపునేతాలరేమి।చేవడేరింజాలుబాలుచెప్పుకునిసుద్దులు॥———॥తలంబ్రాక్షద
యంగా తమకమ్ములెన్నియైనా।పలుకొక్క ఛియ్యంగా పంత్తములెన్నైనా।చలములుచెల్లింగా సోదింపు వెన్నియైనా।చెలు
వుండబ్బాలుండాలుచెప్పుకునిసుద్దులు॥౧॥చనవెచ్చ డాయంగా సరసాలు గనమ్మైనా।నను విడెగలిగెంగా సొంపరెకములె
న్నైనా।మనవిడిచెల్లింగా మంత్తనాలు దరచ్చైనా।చెనకరు బాలుండాలుచెప్పుకునిసుద్దులు॥౨॥కూడములుగలిగెంగా
కోరికెలు దరచ్చైనా।నిమ్మ మోందమిక్కిలిగ్గా నిండ్డుంబరవశమ్మైనా।యెందుకే శ్రీవెంక్కటేశ్వయెనక్కితిమిద్దరము।విడుకే
మాడుకే నింక్కెంజెప్పుకునిసుద్దులు॥౩॥శ్లో॥ శ్రీరాగం॥పల్లవి॥యింత్తబ్బాలదాయింత్తికి దొరకదే।రంత్తులరమణుం
డిరచ్చింప్పుంగనరే॥———॥పలికిన పలుకు రుకుపంత్తంబొరకదే।వెలందిదిభున్నినద్దింప్పుంగనరే।నిలిచిన నిలువుకునిచ్చు
లమోరకదే।మలయనిప తింబిడమ్మరలింబ్బుంగనరే॥౧॥చూపుచూచు దకుసొబ్బుంబొరకదే।యీ ప
త్తింజెమదలనెనపింగనరే। తిపులనదనరుతెజంబొరకదే।కొపపుంబతినుం ంకొనిబింబ్బుంగనరే॥౨॥
ఘనమగురతులరకుంగ్గెవసమ్మొరకదే।చినంగులమ్మెమఱివింబ్బుంగన।వనితకిదొరకదేవడి శ్రీవెంక్కటేశ్వరు।ఘన
నిమ న్ననలుగైకొనేంగనరే॥౩॥శ్లో॥ సామంత్తం॥పల్లవి॥యింత్తయాల అంత్తయాలయెమాయనిపుడిప్పుడుపం
త్తపుపతికెడకేపదరాదా॥———॥పక్కిడుచెయియెందుకే చెలినిభావముచూడ।చక్కనితామెరమోందంజంద్రుండుం
న్నద్దు।యెక్కడికెక్కడికొండ్లడిమిగడింబ్బెవే।పక్కనపతికెడకేపదరాదా॥౧॥వున్నతింగుబాలమోందను సురనెవిడియె
మొ।సన్నపుగాలికొండ్లలజడిలినద్దు।యెన్నదికెన్నదికొండ్డలిద్దలలేలేవే।పంన్నినిపతికెడకేపదరాదా॥౨॥చెరువ
ంగాం గిడులొనంజమలింబ్బువిడిది యెమె।బెరపముత్యాలిడునమ్ముంజింజ్జినద్దు।కొరి శ్రీవెంక్కటపతికూ
డిమెడయెక్కెంగ్రుహా।వారిగుం డాతనె ద్దరంబడరాదా॥౩॥శ్లో॥

రామక్రియ॥ పల్లవి॥ ఆడరానిమాడరానియడ్డిజారవింత్రికాక। యెడనైనంజెలినికునిమిళ్ళీనయ్యా॥——॥కాం
త్తనికుసన్నలికికమ్మరంబూబంత్తివేసి।సంత్తమైమరుకాంకలంజలిగాలే।చెంత్తనిపుచూడంగానులిగ్గనంబయ్యేడ
మూళే। యింత్తికాకఆకనిన్నునేమిళ్ళీనయ్యా॥౧॥వలపునిట్టించ్చేవడింబులకలువెంచ్చె।చెలపచెమదలవెచెక్కనము
ంచ్చె।నిలువునిచింతలకునిద్దూర్పులండలవంచ్చె।యెలమినిన్నాకెమరియేమిళ్ళీనయ్యా॥౨॥నియెడుపండాం
బాలసనిదునన్నెనిన్నభాలసి।కాయజకివినిన్నంగడుంగలసి।పాయపుశ్రీవెంక్కటేశపడంతినితొవెలసి।యీయెడనిం
డ్డాంకనాకెయిమిళ్ళీనయ్యా॥౩॥ ❀ ॥కాంబోది॥పల్లవి॥ నేండుగాయివితనకునాండెవానారు।కూడినమీరు
౧౧ సాకిరికొమ్మలాల॥——॥తాలిమివేకయిట్టితనలోనికొపముంట్టె।నాలోననవిగానప్పులు।ఇలోనతనమాదచిరుచిం
౧౮డులుండ్డిను।తెలిదినామో చింగాతిపులు॥౧॥తెంప్పులతనబొమ్మలతిద్దసాల పులుండ్డె।వంప్పునాకెప్పులం
గావలపులు।యింప్పువెక తనమతినెగ్గలునుతప్పులుండ్డె।పంప్పునకారున్న చిగాచినువెలిమోక్కులు॥౨॥
తమ్మిమరునేడ్లత్తనరుతమకముండ్డె।చిమ్ములనారున్నవిగాశిగ్గలు।అమ్మరోశ్రీవెంక్కటేశుండన్నిదేనన్నుం
గూడె।ఇరుమ్మరింప్పెనాపైకొనగోరిసొమ్ములు॥౩॥ ❀ ॥కాంబోది॥పల్లవి॥మున్నిదితానెకాండవ్వమోనమింక్కా
నా।కన్నులంజూచుదగాకఘాతవింక్కానా॥——॥మాయలవేకొకతెతొమాటలాడంగ్గానే।చాయలనేంజేసిసన్న
వింక్కానా।ఆయెడనారాకగనిఅడుతలవంచ్చంగానే।యేయెడనిడూరితిష్టిదిదియింక్కానా॥౧॥విరహపు
నన్నుంజూచివిరదికనగంగాను।సరసనాబొమ్మలజంక్కెవింక్కానా।శిరులనాకెదనచెలియనిబొంక్కంగాను।నిర
తినిజమునగొప్పెనిదువింక్కానా॥౨॥యెదుదనామోముచూచియిుండ్డికిష్టిరాంగాను।కొదలుగానొంగుల
నాకొపమింక్కానా। అదనశ్రీవెంక్కటేశుండాదరించ్చికూడినన్ను।కడిశివుండ్డదెకారదాదనుడింక్కానా॥౩॥ ❀

వరాళి॥ పల్లవి॥ కండ్లనె నంత్తలోంగడలమిం భావము। దండ్లలసు మింరవిడ్డరు జాణాలి॥ —॥ ఇసమరవిలదుమువూచి
పెడవులనెని నుండిడ్డి। పడంతిమరలెనునివు పైకొనినను। గాడంగుచునుబొమ్మలనెగాంబ్బననుంగా బిండ్బి। అడంగితలవ
ంచ్చెనివపుడిమికే శిథా॥ ౧॥ తలుకునను నిన్నుంగనుండమ్ములనె జంక్కింబ్బి। బెళికి ఛిలిచెను నివుపెరుకొనంగ। వు ళికిపడినిం
న్నని ద్దూపు(లనెరడుంగసరి। చెలులమోరంగెను ధివుచెనకంగాను॥ ౨॥ కొమ్మకాంగిదంగూడి కొనగొరనిసనడిమి। వుం
మ్మడింగమ్మరంధానె వ్రూరకుండ్డి। చిమ్ములంబూంబొద్దరిండ్ల శ్రీవెంక్కటెశ్బరుండు। నెమ్మదినుండ్డరికళలు నిండ్డెమో
మునను॥ ౩॥ —॥ సాళంగ్గం॥ పల్లవి॥ యిండ్డుకండ్లనెమికేతుని డివాకేను। వాండ్డిఛిండాం చిలిచితే నూంకొనసాని
నూ॥ —॥ అనిపడ్డితనతోనళిగివుండ్డానా। మోనానందనరిప్పుడు మొక్కనానెను। మానుపడితనబొండ్డుమానితినా
తొళ్లిదడ్డి। కానుకియ్యనానెం డురణమండ్డినెను॥ ౧॥ గొంద్ద్బుందనమునెంగొప గించ్చురుండ్డానా। వొండ్ల
డలవంచ్చుకొజ్జనుండ్డనా నెను। దండ్లన్నెనెంజలపడ్డి దగ్గరరుండ్డానా। ఆండ్ల ముద్దుగలదాననాడనుండ్డి
నెను॥ ౨॥ కాంత్తుండుకొంగ్గవడ్డంగాంగెకొనకుండ్డానా। అంత్తలోనె పరవళమండ్డనానెను। చింత్తడిరన స్సంగూ
డె శ్రీవెంక్కటెశ్బరుండు। చింత్త నాబగులచిట్టవింగనానెను॥ ౩॥ —॥ సావుంత్తం॥ పల్లవి॥ విన్నవింప్పు నిలయిండ్డ
వెమారుండనతో। యెన్నికనెంజెకెడిమి యింకండనచిత్తము॥ —॥ చెప్పరాదిచూపరానిచిత్తముతోమమ్మము। అ
ప్పసము నాలోనిలడియూసకిదిగా। కప్పి యుంగప్పంగరానికన్నులలోమమ్మము। దప్పిడెరిచెవక్కనితనరూపిజా॥ ౧॥
పడ్డియుంబడ్డంగరానిపాయములోమమ్మము। ముద్దుపడ్డపతిబిూండిమోహమిదిగా। గుడ్డియుంగుడ్డంగరాని
కుచములమమ్మము। బొడ్డంబొరుగునెరెంగెపులకలుతో॥ ౨॥ అండ్డియునండ్డంగరానిఆయములమమ్మము।
సండ్డడింబరవళాలసంగ్గతిదివో। కండ్డువ శ్రీవెంక్కటెదిరుంగలకినమమ్మము। గాండ్డనెయూతనిగాదిగురుతులివో॥ ౩॥ —॥

లలిత॥ పల్లవి॥ చెల్లుఁజెల్లునివనాసులిగ్గమరంగు। యెల్లభావముగండ్లిమింకనేలమరంగు॥ — ॥ మోవిమీం
డిం పులకుమోనమెమర్ఁగు। కావికన్నులపనిద్రకడుమరంగు। తివలనిదొడ్డపుగలకుత్తిగెనవ్రిమరంగు। యీ
విధాలుగండ్లినాతానింకనేలమరంగు॥౧॥ చెక్కులచెమటలచెంప్పుబెయిమరంగు। మిక్కిలిపులకలపమియి
పూంతమరంగు। తక్కిమ్మోముమ్వాడుదపతమ్ముల్లముమరంగు। యిక్కడనిన్నింగండ్లినింకనేలమరంగు॥౨॥ హాడి
నహాంధముననగుగుడ్డుణ్ణిడెమరంగు। జాడలనిమినికినాచన్నడిాయిమరంగు। విడుకపు శ్రీవెంక్కటపతివినాలునిమ
రంగు। యీడనిన్నింబబ్బిడికినింకనేలమరంగు॥౩॥ ❖ ॥శుద్ధవసంత్తం॥ పల్లవి॥ యెండ్లవాయానింత్తలానె। యె
ండ్లనుపుచిండ్లియునుమడిగాకా॥ — ॥ పంత్తమానితొంబలుమాపునుని। వెంత్తకెలినానెలింగిముగాక్రావ
౧౨౭ ంత్తలామారువడిం ● డిద్దను। అంత్తయుమకపక్కనకొంగునండ్డింగాదా॥౧॥ ● యెమ్మెలానితొనెడుదాడనుని
డిమ్ముంజెంతలుడెలిసి ముదాలకకమ్మరానిన్నుంగూడనెమా। కిమ్ములాని న్నంగిత్తింగబ్బెంగాకా॥౨॥
చలమానిన్నుసాడింపునని వు। చెలిమింగూడంగాంజేకొంద్దగాకా। అలరు శ్రీవెంక్కటపతిఉండాని। వలపు
గాంగిలెవైవాయంగాకా॥౩॥ ❖ ॥కాంబొది॥ పల్లవి॥ ఇంత్తచాలదామాకునిడినెండు। కంత్తునివాజులపిండ్లిగ
లిగెంగానెండు॥ — ॥ కాంత్తకునునికునకనుచెప్పవిథెయదంత్తపునప్పులెమీకుతలంబాలు। కంత్తులవూపు
పులెరవలిజాబనాలు। చెంత్తలమీకెపింత్తిచెల్లెంగానెండు॥౧॥ ముదితకునికనుమోవులెబుప్పములు। క
డియుకిస్లలెమంచ్చికమ్మగంద్లాలు। సడంపుసకసాలెచల్లువెదవిడెలు। యెదురెదురనెపెండ్లియెసగెంగానెం
డు॥౨॥ అంచ్చపుగాలితాంపలెవుంక్కవజామ్ములు। ముంచ్చినపలునొంకలెముయికిముయి। యెంచ్చం
గ శ్రీవెంక్కటపతియిండ్దిరనిహూదములు। కంచ్చుపుంచెండ్లిమీవంగలిగెంగానెండూ॥౩॥ ❖ ॥

సామంతం॥ పల్లవి॥ తగు మాటలిమి గల్లాడవు లంజెప్పుడు గాని। ఆగడయ్యీ నిపు నన్ను నంత్త దగ్గర కు రా॥ ——॥ యెగరె
జక్కవలు యిడివా నాకు చములు। గగనపు చక్కోరాలు కనుంగవలు। తాగు పండు మ్విడలు నాకు రుచుడివా నెండు। బె
గడుంజేసున నన్ను బెద్ది బిలువకు రా॥ ౧॥ కొండ్డల నింపట్ట్రము నాకొన బ్బైననడుము। గండ్డ మీరినా పిరుండు కలి కుంభా
లు। నిండ్డీన నాపాదములుని బిలుని తాంబెళ్లు। చండ్డిపడనిపు నన్ను సారెంజెన కసురా॥ ౨॥ మించ్చులమె రుంగులివిమొండి
నాతనువు। జింఘ్ఘనిత్తి నెలపిరతిపు నామోవి। అంచ్చుల (శ్రీ)వేంక్కటేశ అంత్తలోనె కూడితివి। యెంచ్చుంగని న్నమరిగెనిన్నిదం
బాయకు రా॥ ౩॥ ❀ ॥ ఆహిరి॥ పల్లవి॥ అయ్యో తానె మనినప్పుడిం డాను। పయ్యుదలొ శిగ్గదొంబి బడలుంగాను॥ ——॥
చూపులనె గుండ్డె వ్రెడ్డి సుద్దులనె మిన్నముద్ది। దాపు రెసుకొని తన్నండలంచుం గాను। తిపు మిలములంజిక్కి డిక్కలరుడ
నకు మొక్కి। తాపునూ పడు వయసుడాబ్బుంగాను॥ ౧॥ ఆసంబుల కలువెంచ్చి అంగ్గమ చెమదమ్ముంచ్చి। బాస
లు తన విన మ్విబతుకంగాను। వానికిండను పుమోబి వంత్తుకుం(శ్రీ)నాముగా చివాసరించ్చి వ్రూరకె నెనుండ్డ
ంగాను॥ ౨ ॥ తానె నెననియాడిదగ్గరి కౌంగిలింగూడి। నానిన నప్పులు గుద్దునడపంగాను। యూనె పాన (శ్రీ)వేంక్కటేశుండిం
త్తలోన నన్నుపూను కమన్నించ్చె నణగడంగాను॥ ౩॥ ❀ ॥ బౌళి॥ పల్లవి॥ మెండులాలాబ్బాండులాలున్నీకెరంగదాన
న్న। నిదునుండాను ద్దనుండ్డెనిరమెంత్తునా॥ ——॥ మోము చూడంగాలనె నును మోరంగిన ప్లిత్తింగాక। తావుమున్నుంచ్చూర
కుండ్డెండ డగ్గితినా। స్త్రీమమునంబిలువంగాలజెడ్డివూంకొండ్డింగాక। డామడిం డడవకుంబ్డదామ్వితిత్తునా॥ ౧॥ చెక్క
మొక్కంగానె జ్జిరవాలించ్చితింగాక। చక్కనుండ్డెండన్నని సాడింత్తునా। నిక్కిపూవులవెయంగా నిదునండిబ్డిత్తింగాక। మిక్కి
గుడ్డునను ంబ్డెమితిమీరపదునా॥ ౨॥ బలిమిశియంగండనన్నంచ్చెకొని కూడితింగాక। బలమునంబంత్తమండ్డెనాగని
స్తునా। యెలమి (శ్రీ)వేంక్కటేశునింపులంజిక్కితింగాక। తలంపెరంగ కచ్చుండ్డెదగ్గరదునా॥ ౩॥ ❀ ॥ ❀ ॥

శుద్ధవసంతం॥ పల్లవి॥ బాలుంజాలు నేలు లుసవలు నిరితులు యూని విచెంతపతింగాకన్నేమనెడి॥ ——॥ వద్దిపి
మాచలుచేలవనీసఖులు। నాథనెనెమింత్తవెలికొపుడుమదీ। ఇష్టరిలూని నుంబెంచ్చి యింత్తరేరీనాతండు। నిష్టపైయూ
తనింగాకన్నేమనెడి। ౧॥ శౌనికిసుష్టులు ఆడెడిబడ్డులు। వ్రూని యింత్తవేరికి నినూపుడు నడి। యూనికుంజనవిచ్చి
ంత్తరేరీనాతండు। నెనింత్యానాతనింగాకన్నేమనెడి॥ ౨॥ బాబానికతలుబాసులనిగతులు। వ్రూంపులరాంపులనెనూపు
డునడి। యెపున(శ్రీ)వెంకటేశుండింత్తలూనన్నుంగూడి। నిబాండ్లలాతనింగాకన్నేమనెడి॥ ౩॥ ❖ ॥ సామంత్తం॥
పల్లవి॥ బాలుంజాలుంబాగడ రుజానాంకాంఢ్లి। నాలినెంచనిరిటింబూనాండు నాండి॥ ——॥ తనరుచలుచి
౧౨ నడ్డితరసుకొసిసూర్పుణకను। పెను ముక్కుగోసినబిరగాండి। మును పనెవుపకారమునను న్నలుబతినడ్డి। పనివడిగడ్డి
౨౪ నడ్డిపంత్తగాండి॥ ౧॥ కోరితన్నుంగూడినడ్డిగొల్లలమానములు। మెత మూరిచెకొనినటుదివాండి।
కారవులంబాండవుల గడుంబ్బుద్దులనెల్ల। బాపనెడ్డయుప్పినడ్డిపున్నాపు వాండి॥ ౨॥ నిండుపురమున నిం
త్రినిలిపి(శ్రీ)వేంకటాద్రి। కొండమీందనెస్సకొన్నకొడికాండి। అండనిష్ఠినన్నుంగూడి ఆయములంటిమెప్పించ్చుదండి
య్యైమెరసినడ్డిదైవపువాండి॥ ౩॥ ❖ ॥ ముఖారి॥ పల్లవి॥ పడిలప్పై వుండ్డుగాని పడదరు మీ। వెదకితెంబూపవలెనెవస
ంబు మిమ్మావిభుండ॥ ——॥ అండ్దపుని మోవితెనెలూని యూని యెప్పటా। అండ్డుప్పంగింప్పులు నింబ్బైనడిమూడ్డాప్పా।
మాండ్డులనడిప్పదిరెబాంచిసివియ్యపంణ్డా। కండ్దవమెత్తులువెయుగతిసు మిమ్మావిభుండ॥ ౧॥ బ్బర్తనినిడెహూమ
ంబ్జెసాకెసాగెనెప్పటా। అక్కడరెకలు నిర్చ్చునడియెప్పటా। గర్వ్వనవిరాకతి రుం గ్రాంగిలినివియ్యపంణ్డా। లెక్కలల
బ్బైనవెడ్డిలిలసుమిమ్మావిభుండ॥ ౨॥ మూరిమినిరతింగూడి గుసుసుగాంగుసువములు। కొరిముద్రలు రముగుంపు
మనుత్తి। ఆరితి (శ్రీ)వేంకటపతి అరమరపించ్చునడి। నెరుపరిప్పరుంగారునింబుమిమ్మావిభుండా॥ ౩॥ ❖ ॥ ❖

ముఖారి॥ పల్లవి॥ యింత్తకెక్కిన ప్పతినేమండ్డమే। య్యంత్తు పసిక్కించ్చిన ప్పమనసు నేమండ్డమే॥ — ॥చెప్పనం బెట్టినను
చె యిచ్చిత్తముఖులాపలినా యీ। యి ర్తడని సతిభావమేమండ్డమే। ముద్దునం గిలించ్చి పెలుమోనగారనడేవ్వాలు। మద్దువ
ఛియింత్తకెక్కిన ముద్దునినేమండ్డమే॥౧॥ కన్నులనించ్చిను నిర్దుకలిగెం బయ్యుడజాడ। యెన్నంగనియింత్తి మోహలామేమం
డ్డమే। పన్నకొనేని ఘ్నాపుర్గపారం డాలెతనెప్పుడ। యిన్నిదను నోముఫలమింక నేమండ్డమే॥౨॥ చెలిశైవోనను మెను తెగ్గ
ళము ఖింగెం డౌను। యెలమినిచెలిమరపెమండ్డమే। అలరిశ్రీవెంక్కటపతుండంత్తలోవిచ్చి రెహడె। తలంపుప్రిరించి
నబ్బిఫ్టైవము నేమండ్డమే॥౩॥ ॥శంకరాభరణం॥ పల్లవి॥ యెమి నెరంగని బాలల్నే ఘురెలితివా। ఆమని కాలఘులా
నె అడియెమెరెలిత్తా॥ — ॥కన్నులెల్లం డిల్లనాయ న్నాయమెల్లం బెల్లనాయ। కన్నెనెమిరెలితివా కద్దకద్దు। వంన్నెమెనం
జంజిన్నరింగె వాడుమోవిగ [illegible] డుమోంగె। ఇన్నాళ్ళవలెంగాదు యెమిరేగితివా॥౧॥ కొప్పుగడుం జిప్పవడెపచము
లు తొర్పుపడె। అప్పుడునెమిరె [illegible] లితివయ్యా అయ్యో। బిప్పెనెని ఘ్నాపుపులు తెగ్గలివెగారపులు। యిప్పుడిట్టి యీసతినెమి
రెలితా॥౨॥ చెక్కువెల్లం జెమరించ్చెగ్గెలవులనవ్వు ముంచ్చె। వొక్కమాటె యింత్తరెలితొచెఉవాచెరా। నిక్కిశ్రీవెంకటపతినిపుగ
డంబ్బాలుడువు। యెక్కువమెని సరుతుతెమిరెలితా॥౩॥ ॥కాంబోది॥ పల్లవి॥ అంత్తనింత్తనుండ్డి అనవెర్రి మనకాం
డు। అంత్తవెడుగా నాద్దు నాయమునాంటిని॥ — ॥కొనెతనరుననాదునంత్త హొండ్డా తాలినాండు। నానినవలపులతొనప్పు
వచ్చిని। హానిహానివుప్పువెళినాత్తుగలయు వచ్చిని। నేనోపంగా యింత్తెరికెనిడ్డంరవచ్చిని॥౧॥ తెలితనగురుతులెన్నగా
నెఊంగుడునా। పిలగాదన్నాబండ్డిలుపెయవచ్చిని। బాలుంజాలు వెలువెట్టి సారెనిమ్ముగొనవచ్చి। తాలిమితెడుగానం
న్నుండప్లవిలిచని॥౨॥ నావెతానానెనురతినెచూచికెవ్వారు। కొవరము నిన్నుంబెట్టికొంగ్గవట్టిని। శ్రీవెంకటపెర్వప్పం
డు బెర్తు నెక్కినంన్నుంగూడె। వావులంబొడుగా నాదు వాసులువుట్టిని॥౩॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

సామంత్తం॥ పల్లవి॥ వ్రారంతానుండ్డట్టి నన్నుండ్డంగాక తారురాకాల్తైనమీాందందగవుంగొంత్తా॥——॥ తనరేషి నావొ
నందలవంచ్చుకొంట్టి ను। ననుపుత్తి నీచొంద నప్పుంబొయ్యెడా। అననెవెనన్నుసారెనప్పలిమొమ్మైత్తినంట్టి। చనవుశైనీచొంద
సరిగేంగొంత్తా॥ ౧॥ చింత్తయాతెతనరు నెంజర్కిదంజెయుడుకొంట్టి। సంత్తముగానిచొందసరసములా। ఇంత్తయాతె
యడమాంద లేరతా ననెనుంట్టి। పంత్తగాండుతాను నెంబుచరించ్చుంగలనా॥ ౨॥ వలపు చల్లంగనె లెవంత్తురు నెనలిగితి।
చలముసలదించ్చుంగాను బ్రానాత నాలా। యెలమి శ్రీవెంక్కటేశుండింత్తచెలినన్నుంగూడె। కలశినమీాంద నింక్కరపద
ములా॥ ౩॥ ❁ ॥ కాంబోది॥ పల్లవి॥ చూచితిండ ననరితసుద్దు లెండికొయమ్మ। చెటిత నింకబొంక్కంజెల్లదాయ్యం
౩౧ మ్మా॥——॥ జడిలోంతు మాధలజానాత నాలాడినన్ను। తడవితెండలదిలితర్క్కించ్చి నమ్మ। బిడుముడిచుల్లరపుకో
౧౭౪ తల్లమమ్మంజెనరి। పడుచుమాందలవానిపసంటెండెడమ్మా॥ ౧॥ ఆలితినాటి డింబెజ్జయంత్తలానడుగు
కానీ। గొరంబొయ్యెడాని కింత్తగొడ్డలెలమ్మ। సారెకుమాందపద్దుసాదించ్చిన డచినీ। తిరకుండ్డాజగడాలు
తిడ్డంబొయ్యొనమ్మా॥ ౨॥ వొండ్దగానిమతకాలబొదించ్చువచ్చినీ। యింద్దరిలొనెకడ్డాయనింకనెలమ్మా॥ అంక్కపు శ్రీవె
ంక్కటేశుండాదరించ్చికూడెనన్ను। యింద్దాలెల్లంబాసినింక్కనెమ్మదినెయమ్మా॥ ౩॥ ❁ ॥ వరాళి॥ పల్లవి॥ నెండురెపుంజూతుగానివిల
రానివు। వాండివాండినాగొరువద్దురానివు॥——॥ చెసన్ననిమిగల్లాంజెప్పిచూపుడువుగాని। మాటినచెంగరంద్దరమానరా
నివు॥ మూటిమరంగులకెల్లముంద్దరమ్మొర్కదుగాని। దొసముబంద్దనసరతాలరానివు॥ ౧॥ యెమిపనిగలిగినానిం
త్తులనంప్పుదుగాని। రామలకుంగలదింత్తెరాపరానివు। నామీాందమొహాముగత్తెనప్పులునప్పుడుగాని।
మొముచూడటిగ్గయ్యొనిమొనలివునివు॥ ౨॥ కూడమిదియంత్తగల్లాసుద్దు ననుండ్డవుగాని। బాడెంగాలనాడితె
నిబారురానివు। మేడిపై శ్రీవెంక్కటేశమెచ్చుగాంగూడితివిట్టి। గాందననినందినింత్తెరల్లసు మిన్నానివూ॥ ౩॥ ❁ ॥

సాళంగం॥పల్లవి॥నవ్వువాఁడా యిందు ద్దరుమంగా నారమణా నాకిన్నాళ్లం జూచీ।యిప్పుల నెయింత్తరిరీ విలయ్య నాయకుఁడా॥—॥
చూడవాఁడా యెఁకెని న్నాళ్లం జూచి సాఁకి మోర్కంగాను।యెడన న్నాళి గ్గవడి వింత్తదగు నా।ఆడవాఁడా మారుమాదల యెఁకె న్నాళ్లం
బిలువంగా।ఘోడా పరాకయ్య విలయ్య నాయకుఁడా॥౧॥చిరవాఁడా మగువను చేనరి సరసమాడ।హూరిమిడి లిరీ రంచ్చ
గుడ్డా రీ లేవు।మిరవిూరవాఁడ్డా ఆకె మెచ్చి చెయివేయ ంగాను।యీరితి వాలశి నెల్లా వెలయ్య నాయకుఁడా॥౨॥రేప్పువా
డ్డా పచ్చడముకాంగిలించ్చి హూడంగాను।దప్పిడి రెమోవి తీనెడగడా ద్దేవు।వాప్పు గాత్రావెంక్కటేశ్వరుండ్డవాఁడ్డా రాజసాన।
యిప్పుడీ పిండ్లాడితింత్తయెలయ్య నాయకుఁడా॥౩॥ ✤ ॥ఆహారి॥పల్లవి॥రేతు నొకి మినన్నెల్ల జిరలుగాను।ఆతల సూడువ
ద్దేవడెచూడెం గాని॥—॥అప్పులెత్తి చూచితినేటి సువు ష్టేనిడనిక।దుప్పజికాంగ్గవ ద్దెత్తెదూరకుండ్డేవా।చొప్పు గానా ఇ
ంచ్చరకంత్తం జూతముబాయి ంకనేల।కప్పు ననిబింక్క మెల్లంగనుంగ్గానేంగాని॥౧॥రవ రవనచ్చి తినెకాంగిపడెవిప్పుడి
ట్టా తవి శిశాలుదాం రితేతిష్ట కుండ్డేవా।వివరించ్చి అదివెల్లవిరిరేతు నొహారి।అ వలనితాజగడమ్మైనయ్యారంగా
ని॥౨॥ఆయమ్ములండ్లంగం బాతేనమానించ్చే వండ్లకు।చెయి వేసి కూడితినేచిర్కకుండ్డేవా।వాయల త్రావెంక్కటేశసమ్మతి
ంచ్చి కూడితివి।శియ్యంగల చేరితునొబాచెరి మోక్కంగాని॥౩॥ ✤ ॥ముఖారి॥పల్లవి॥దాసవైతె నింత్తలానె దాసమాయెమి।గరి
మమావినయాలుకానివాయెమి॥—॥మలకియాడా నాడమాదలాడక్కున్ననేమి।తాలంతేయుండ్డెరికాను దాసమాయె
మి।పులంపెడ్డేవుండ్డెనదగ్గరకమూనెవా।కలపు కొలుందనముకానిదాయెమి॥౧॥వడింబుద్దల ముగామావావిచె
డమండ్డగడ్డారడమమ్ము మన్నించ్చితేకానిదాయెమి।కడరంన్నలండెని ంచ్చి కాంగరెంచకుంన్ననేమి।తాడ
ంగివిడెమండ్డితేదాసమాయెమి॥౨॥చెరిచెరి బుజము పైంజేయివేయకున్ననేమి।దూరకకాంగిలించ్చితేదాసమ
యెమి।యీరితిత్రావెంక్కటేశ ఇక్కవనుండ్డి కూడి।గారవించ్చితివియిది కానిదాయెమి॥౩॥ ✤ ॥ ✤

వాడి॥ పల్లవి॥ చుట్టపువరుసం గాంత మూలింగారే। అట్టియెమన్నా నేడు దాడివంనివ్వూ॥— —॥ అలిగితా రకుండ్డంగా
నుఅనవేపిద్దంగారే। చెలిని న్నుండిద్దితేను చిల్లదానేండు। పులివచ్చిగిగ్గుత్తాడనూరమున్నను ండ్డంగారే। బలివాయంజనరి
తిజంక్కించ్చేవానివు॥ ౧॥ పంత్తమునివాడంగాను పూడియెనడపెంగారే। కాంత్తయెడిదలంచినాంగారే మానినాజ
ంత్తతనమ్మెలంద్దంజక్కనుంష్టనుండ్డంగారే। ణాంత్తిగాంబ్బెనెంగితేడూరేవానివు॥ ౨॥ చెప్పనుక్కిరూడంగాను వెలదినేన
వ్వెంగారే। చుక్కలుమోవినించ్చితేసూడువద్దివా। యెక్కువ ౩ వేంక్కటపతియింత్తినితాను క్కదయ। మక్కువనిమెలింక్కా
౮౧ మరచ్చేవానివు॥ ౩॥ శ్రీ॥ దేసాళం॥ పల్లవి॥ మంచ్చివానివలెనేమాటలాడితినే। ఇంచ్చుకంత్తానేరంగండుయెడవాండ
తాను॥— —॥ తిపులపిదదివంచ్చితిజ్జనామానండునే। గాపగించ్చుకొనంగానే కొల్లునవ్వినే। రాపుగానానలు
వెచ్చినాకుమన్నామానండి। యాపననిరాంగానాపాటికివచ్చినే॥ ౧॥ గానాంగిగ్గా గాంగిలాలాసుంబ్బించ్చినా
మానండే। అగాంగినిద్దిరిం చ్చేంగానాయమంచ్చినే। చాణికివెసురనేనూరపు న్నామానండే। సగాంగులాడం
గవెకినాకిరివెచ్చినే॥ ౨॥ వెఱతుమనుచుమొక్కివెసరినామానండే। రెఱపులాడెవరకాంతివిచ్చినే। వుఱకే ౩ వేంక్కటపద్రిస
ండ్డివచ్చినన్నుంగూడే। మొటంగివాదిలివాడముడ్డునామచంద్రుండే॥ ౩॥ శ్రీ॥ ముఖారి॥ పల్లవి॥ యెంత్తమొగమాయ
కాండాయెమోకాని। ఇంత్తులాంవెరగ్గైతిదుంకనేమోకాని॥— —॥ మొదలనేమ్మెనంట్టివుండ్డదానివుండ్డితేసు। యెదుస
మాదపంజ్జాలనేమోకాని। పదరికెంప్పులురెంగబెద్దినాతానవ్విత్తేను। యిదివానెబ్రమరితినింకనేమోకాని॥ ౧॥ కాయ్యత
నాతెల్లనాడికొంగ్గువద్దితిరితేను। యియ్యకొంద్దింబనులకునేమోకాని। పయ్యదప్పెంజేయివెరివచ్చితిమ్మదిద్దితేను। నె
య్యమునంగరంనితినెరిడిమోకాని॥ ౨॥ పంత్తములెన్నియునాడిబలిమిరేరిసాడితి। నింత్తలాంబంత్తమిచ్చితినెమె
కాని। వంత్తుకు ౩ వెంక్కటపతివలపించ్చినంద్దుకెల్ల। మంత్తనానలాన్నైతిమతియెమోకాని॥ ౩॥ శ్రీ॥

వరాళి॥ పల్లవి॥ మెలుఁగలవారికెల్ల మీందమీంద నాసలిడ్డీ। చాలుకొనుం గానిమరి చాలించ్చుడింత్తైనా॥ — ॥గక్షేన
ంజూచినచూపుకొం త్తుదిరడేంత్తైనా। కిక్కిరించ్చిమరియుమగిడిచూడకా। చూర్ష్యచు రెప్పువేయకచూచినాండనివా
డు। తర్కరెఆరూపిమతింపలబాయకుండ్డినా॥౧॥ అండ్డివాకమాదడికేనంత్తదంఁడిరడుతమి। మండ్డలించ్చిఅడ్డిమ్మారు
మాదడకా। జాండ్డిమచ్చుపడి నాంచూవుకాలికలన్నియు। కండ్డువంజేలులతొరకతలుతాంజెప్పకా॥౨॥ కన్నప్పుడేవార
మాయకలకినానొంప్పుతేడు। యెన్నికంబెకృగతులనెనయకా। ఇన్నిదఁ శ్రీవేంక్కటేశ్వరుండింగినజాణఁగానా। నన్నుంగూడి
నిదినాలొననుపుగాకుండ్డడు॥౩॥ ✿ ॥ముఖారి॥ పల్లవి॥ వాయ్యనె విన్నవించ్చరేవాడ్డనున్నపతింజూచి। నెయ్యపునిప్పుర
సతానిలుచున్నాండితండు॥ — ॥ తలపొంతచింత్తయంత్తాతరుణివిరహాము ంత్తా। చెలుఘుండేవచ్చిపిలిచినానెర
ంగడు। తొలుతిదియోగమ్ము ● తానెఅలసింగానా। నలువంక్కనిజమాడినానమ్మడు ● ॥౧॥ నిద్దాపుగమలతొనె
రులచెదరుతొడ। పడ్డికగలం ద్దినాంబతికడచూడడ్డు। యిద్దిమెడురుచూటియు ంద్దాంకవెసారెంగా। గడ్డిగానె
దురనుంన్నాంగల్లలండ్డినున్నది॥౨॥ తిరులపానుపుమీందవెడజారుంబయ్యదతొ। సరుసంబండ్డినపతిబండ్డముడిని
యడు। శిరసెత్తి ఇడిమాడెఁశ్రీవేంక్కటేశ్వరుం। తరుడ్డినకలగండ్డినండ్డనాడెని॥౩॥ ✿ ॥మధ్యమావతి॥ పల్లవి॥ ఆమాదమీ
రెరంగరాతండేకాని। తామపించ్చినాండనుండ్డితనకెలెవెలపు॥ — ॥ చిచ్చియుమనవిభునిక్కడికె। ఇచ్చుదనెవిన్నవించ్చి
నెమిగల్లాను। మచ్చుపడిరసుతనమోగముచూచినదాంకా। తచ్చివెలినెనుండ్డంగతనకెలెవెలపు॥౧॥ తప్పకచూ
డుమనవెతానిడ్డినాడిక్క। యిప్పుడేమంచ్చిడికెలినెమిగల్లాను। దప్పిచాడునేండు నాకుతనతొమాదడుదాంకా। త
ప్పుతెల్లవాప్పులయ్యాతనకెవెవెలపు॥౨॥ తలంచుకొమ్మనవితనపొండ్డునాదాండ్డు। యెలమింగాంగిదండిచ్చె
నెమిగల్లాను। అలమె శ్రీవేంక్కటేశుండంద్దుకెమెచ్చినదాంకా। తలవంచ్చుకున్నాండుతనకెలెవెలపు॥౩॥ ✿ ॥

ముఖారి॥పల్లవి॥యెవ్వరికిఁ గలదు నారాయుదు వండ్లి యనుభవతా। ఇవ్వల నివాకేవతె నిదు నొమ వలదా॥ — ॥ కంఠనో
ఱచితని కెరమప్పరించ్చి చెలి। అంకెలంగుబాల మిలిండసడి మడిమి। త్రెంకైంగనుచుండ్లి కన్నులుతిల వెలిని నన్నంజూచి। కాం
క్షకని చెవిలలనంగూరి మెమొచెప్పిరా॥౧॥ వుంగ్గరపు వేళ్ల నిన్నను విడచెక్కలు నుక్కి। యెంగ్గిలి నా త్తాసమడిచిచ్చి యిచ్చి।
పంగ్గెదిపుల కలతాపాండ్డుచూచి మొదడి। సంగ్గతిగాంగనంగిలించ్చెంజాలదా యీభాగ్యము॥౨॥ నిలువుంబయ్య
దవెలిని పైంబాడము బాంబి। నలువంక్తందొడలంచెన చిపినచి। యెలమి శ్రీవెంక్కటేశయియుని న్నుండెరవెలి। కలసినిన్నాకెఆ
ంత్తకండ్లిరానిను॥౩॥ —❖— ॥ శంకరాభరణం॥పల్లవి॥ నివు చల్లంగాలబదుకను నికిలయాగొడవ। నివలపుల కునెల్ల ననెగురి॥
౨౧ ॥—॥ చెక్కనెక్క పుసనాచెమదాని చేతనండ్లి। గక్కన నికుంగాన్నెన కరంగురివి। యెక్కవ నా తాపముని వెలకడ్డుకొనె వున్ని
౧౭ ంబుక్కదనాలాలనె ట్టినంబాం పవెంగాని॥౧॥ కాంగిలించ్చపు రనాకాంకలని మెను వాడి। తింగెలనివల్లనైన తేజము
రివి। నింగని నామపురిదిని వుచుద్దుకొనవెల। లాంగినెని నిపాద్దువారలయ్యెం గాని॥౨॥ నామోవియడుగకు
రనాన తెదుకడునెండ్లి। విమరు నివల్లనైన వెడ్డలివి। ఆముకొని శ్రీవెంకటదిఢుకూడితివింక్కటెనామ రెన్నెనాటుని
చాక్కెంగాని॥౩॥ —❖— ॥ దేసాళం॥పల్లవి॥ కాంత్త నివుగూడంగానెంగండ్లినెలలాంగెవు। వింత్తగాంగండ్లికింజూపువెక
య్యనా॥—॥ నివునాకుంజుద్దమ వైనిలిచినాండవుగాన। నివడ్డి యింత్తలు నాకేతనె మ్మింజుద్దిలే। పూవులు
ముడిచితివ పూవులలావాసనలు। వేవేలు చెప్పినాను వెరలయ్యనా॥౧॥ నిమనసు నామనసు నిక్కమూను
క్కపిలాన। కామించ్చినిపనులు తలపననెను। దిమసాన నామ్ముకెల్ల దెహముననించ్చుకొండ్లి। వెమరువానికా
ంత్తులు పెరెవుండ్లినా॥౨॥ యిప్పుడూనినా ప్రాణేశకమయ్యేవుండ్డంగాన। యిప్పుడినిజాడ తెల్లానితవెనా
కు। అప్పుడె శ్రీవెంక్కటెశ ఆయమ మండ్లి కూడితివి। విప్పరానిచనవులు వెరయ్యనా॥౩॥ —❖— ॥ —❖— ॥

క్కేదారగౌళ ॥ పల్లవి ॥ ఆసుడ్డువలెతడవివాయతివయ్యా। సిగుత్తినిచెప్పినట్టిచేకొనవయ్యా ॥—॥ వున్నతినివద్దంబాయ
కుండ్డినడినెరపు। నిన్నుంబాశివుండ్డినడినెరమి। అన్నియునిన్నువెనకననం గానెమి। చన్నమీంరిగతజలనితుబండ్డైలు ॥౧॥
సరినిన్నుంబాగడిదిజాకొంతనము। కరికరింబెట్టిడిగబ్బితనము। యెరవెల్లంబాకెడింకనెమి। మరలివెదకుబెండ్డమావు
లనిఖిల్లి ॥౨॥ చక్కనిమోముచూచుదిసరసము। వెక్కసపుమాగుమోమవిరసము। గక్కన శ్రీవేంకటపతికలకిత్తివి। యిక్క
వలింన్నియునింక్క నింద్దిలానిధానము ॥౩॥ ✤ ॥ సాళంగ్గనాట ॥ పల్లవి ॥ ఆసోదకాండవా అన్నిదజ్జాణవౌ। వా
ఖితానెనుండ్డితేనువలచివచ్చివా ॥—॥ నితాండిచలమా నిన్నుదూరంగలమా। చేతులెత్తిమొక్కినదింబ్బ్రకవెంగ్గి
మా। కౌతరింబ్బునిన్నమొన్నకాంగిలించ్చుంగలమా। యీతలనిరానంబ్ట్టైఇంత్తులానికడమా ॥౧॥ దండ్డినెంబైత్రవా
తగుననికెరవా। నిండ్డు … కొనెవుండ్డితేననికనగవా। పెండ్డిమిచ్చినట్టిండ్డా … ంకాంచిలిపించ్చుకొనవా। వు
ండ్డినట్టివుండ్డితేనువాళ్ళిగ … వ్వగమనవా ॥౨॥ పూదమినెండపదాకౌసరితి … చిరుడా। యీాదునమనలా
నెండింత్తగలదా। గాందపు శ్రీవేంకటదికలకిత్తిమిట్టికాదా। నాంబిసుట్టిదడవితినను మెచ్చువలదా ॥౩॥ ✤ ॥
మంగళకౌశిక ॥ పల్లవి ॥ నెమెంత్తిశివారమ్మైనానిన్న మీారంగలమా। కామించ్చినివువచ్చితింగ్గె కొనెముగాకా ॥—॥
నెరపులువచరించ్చునితాండంజెల్లునా। వూరెల్లాంజుట్టలంజెసు కుండ్డంగాను। భారపు పైండికాండ్డలా
బచ్చుబేరాలమరునా। వూరకెనిమిలుగారు కుండ్డుబింత్తెకాకా ॥౧॥ తమిదెంచెమనినిన్నదగ్గరంగంజె
ల్లునా। గముల్లైన సతులతాంగరంగంగాను। బ్రమకిరిపల్లెవాడంబాలమ్మితిసరకౌనా। ప్రమదాననిమా
మాక్కిబ్రదుకుదగాకా ॥౨॥ ఆవడింబ్బ్రనికునెంబ్బ్రియాలుచెప్పంజెల్లునా। వెవెలురతులనివెవెండు కొంగాను।
వావిరింబువ్వులకునువాసనలుగట్టుదురా। శ్రీవేంకటపతిపాడితిబెక్కనుమిక్కింగాకా ॥౩॥ ✤ ॥ ✤ ॥

మధ్యమావతి॥ పల్లవి॥ సారెకు వలవంటాతి చప్పనికాడా। వ్యారకుండ్డి వారింగం ప్పివాత్త రాడా నీకు। ——॥ మోసమునేం
జూచితి నమ్ముంచ్చి నీవు నవ్వితివి। యెగసక్యానకా కాకయె పడకా। తెగి అంత్తి యిలాంతు లుత్తెలు సు గోనై గంగవు। పడయు
నని మునగుంటాదు గాదా నీకు॥౧॥ బాంత్తనేం గూచుండ్డితి నుబానిగి బాపిచ్చితివి। యెంత్త వాల్లం బెట్లాకాకయె మిడి
క్కా। చింత్తగానంత్తేరి వెల్లది రెక్కియ నేరంగవు। ఇంత్త దగ్గరితీ యెడమియ్య వాద్దా నీకు॥౨॥ సరసమునినాడితి సరసంగాం
గిరించ్చితి। చిరవుగా నేరింగితివి మిడికా। గరిమ ద్రావెంక్కటేశ కలతితి విడెరంగ। సరుసకు వచ్చితినే సందు గాదా నీకు॥౩॥ ✽॥
టోడి॥ పల్లవి॥ వాక్కరికా కరుణానైవుండ్డుదగాక। చక్కద్దు చెప్పంబాతి సమ్మతానా సుద్దులు॥——॥ మచ్చరమి మిడి
౮౧ కమ్మదుగ వాండు నితాడు। తచ్చునలు నేరబితి తరింజెల్లదా। ముచ్చదలు మీరాడ రాముండ్డరను వైనరకు। యెన్ని
22 కుండ్డులు వద్దితినే నవ్వినా బా ండ్డలు॥౧॥ చలముతి మిడికమ్మ సరసుండు నీతా ను। సాలయు చునవ్వితేను
సాంప్పుడప్పు నా। కలయరా యుంకమీరు కలనైన వెన్నైన। కలంగితి రంగంబాతీగ డ్డియ వృనాపను లా॥౨॥ యె
గ్గులింక్కె మిడికమ్మ యుడె ద్రావెంక్కటేశుండు। వెగ్గరించ్చిని న్నుంగూడె వెసదలానా। నిగ్గులచనవు శిరానేం డ్డైన నాండ్డైన। రిగ్గ
లు నేరపం బాతి చేండ్డు నా కొరికలు॥౩॥ ✽॥ చాడి॥ పల్లవి॥ అన్నిదినజాక్కాం డు అప్పుడి నేరంగం డు। చిన్న దానమీ
రు బుద్ధి చెప్పరె యీతనికి॥——॥ ముల్లుబూ పతాలు తెలసొక్కి తలవంచ్చునెల। వాల్లనే యప్పుడి జాడన్నుండ్డరాదా। ము
ల్లరపు వింత లెలసు దతి రింజిక్కనెల। చెల్లు బడిగా బుద్దులు చెప్పరె యీతనికి॥౧॥ వద్దిరకపదము శిల వాగివిగావంగనెల,
మద్దరి కమద్దినె చూపరాదా। ముద్దులు కలుగనెల మరివడకంగనెల। చిద్దరము డింబుద్ధి చెప్పరె యీతనికి॥౨॥ మానీ
నులు బాండ్ల లెల మూపుపడి వుండ్డనెల। కానివె బుద్ధి రంగండా కర్తికిగాండా। ఆనర ద్రావెంక్కటేశుండంత్తలా
రి నన్నుంగూడె। రేనలు గా యుంక బుద్ధి చెప్పరె యీతని కి॥౩॥ ✽॥

సిసాళం॥పల్లవి॥ యెక్కడం జూచినం డానైయాతం డున్నాండు। వెక్కసపు ఘనపాలివిష్ణుడివుండు॥——॥చూడరెంపదా
సువెలుసొరిడియుండ్లలోన। విడుకనన్నిరూపులైదిబ్బదింగిని। జాడత్తాదేవతలకు జలనిధి దచ్చితచ్చి। పాడితోడనమృతము
పంచిపెట్టిని॥౧॥ మోక్షకిరిపల్లెలోనముంచి యాలమండ్లలలో। నక్కడగొపాలులతోనాదలాడిని। డిర్పులు సాధించితే
నడిపులనండ్లంబెడ్డుర్తరిక్కలగుల్తిముప్పైచెరిముడాలిని॥౨॥ శివలెల్లంజేయరిశ్రీవెంకటద్రిమీండవావిరినండ్లరి
కినివరాలిచ్చిని। ఆవలనివలందానే అంత్తరాత్మయిుండ్లరికి। భావాలలోనదివ్యరూపముచూపిని॥౩॥ ✿ ॥సామంత్తం॥
పల్లవి॥ ధికిలవెరపునివ్వూనేనూనెక్కడి। కాకాప్మనివిడెధిచ్చింగాంక్షకువయ్యా॥——॥మొండ్లరనిలుచుండ్లిముశివు
శినప్పునచ్చి। కండ్లువబుకుంజూబింగలికియడి। అండ్లరునివెఅంగకలఅంక్కెలకురాకుండ్లితే। విండ్లలుచెప్పి
పిలిచివినవయ్యా॥౧॥ చా ● యలకుమాదలాడిసరసముంగొంత్తచూపిచి ● యునిప్పవేళినిచెలియయుడి।
ధియంత్తసన్నెరంగకనిండ్లు ఞానివుండ్లితేను। ఆయములు గొరనైత్తినడికడవ ● య్యా॥౨॥ కన్నలండప్పురచూ
చికరంగుచునద్దిమెచ్చి। కన్నెనిన్నుంగూడేశ్రీవెంకటదదిభుండా। యెన్నికైరడపలొననిడ్డినేన్నుంగూడితిచి। విన్నపమునికు
ంజేశివింద్లవదవయ్యా॥౩॥ ✿ ॥శింకరాభరణం॥పల్లవి॥ యెండ్లుకైనావచ్చునితొయెలాదలు। నిండ్లలోడమూకె
లనిచిత్తమింకను॥——॥నగినగినితొనుననుపునజించితేను। యెగసక్కెలివియండ్వనెలదూకెవు। పగడునని
నితొపలుకరవుండ్లితేను। అగడుశ్శిశియిప్డెఅలిగతివనవా॥౧॥ యెప్పుడువత్తెనితొయెడురుమాదడితేను। తప్పు
లువడ్డతినండ్లండలవంచ్చెవు। ముబ్బురినితొంగనరమోనాననెవుండ్లితేను। దుప్పులూండెప్పులునైనరాపము
వెనవా॥౨॥ నిలిబిరాంగిదనింన్నునిబ్బరానంగూడితేను। అలయించ్చితినండ్లనడ్డిచూచెవు। శెలంగిశ్రీవెంకటపతి
శ్రీగన్ననేనుండ్లితేను। వలవంత్తతోడిగర్వము విదియనవా॥౩॥ ✿ ——॥ ✿ ॥ ✿

ఆహిరి॥ పల్లవి॥ నిలుచున్నాఁడాతఁడు నిన్నుఁ గంగొంటివివ్వుసొలపుఁజూపుఁ నెలవాడించ్చివె॥ —— ॥చనవుసేసుకనినివ్వు
సన్నాంగసులుచల్లితిని। ననుపుసేసుక తంఁడు నవ్వునవ్వును। పెనచిసరికిసరిబెట్టిగా డునిపెల। పెనగఁడని రాతెంచ్చివిడనాడె
వె॥౧॥ నిండ్డులు వెలినివుసేరముత్తెంచ్చితిని। కండ్డువలంద్దియ తంఁడు కలరించెను। యిండ్డపునండ్డపునిడెయాం
తరండ్డలాంతు వెడు। మండ్డమిళానని ంకెలమచ్చరించ్చివి॥౨॥ వావులుచూపిని వువలపించ్చిపాడితిని। మోవు
లుచూపియు తంఁడు మోహించ్చెను। నివు నాతంఁడు సేకపినేమి మీాండమిక్కిలి। శ్రీవెంకటపతుండితాను చిం
మ్ములురెంచకుపె॥౩॥ ॥శ్రీరాగం॥ పల్లవి॥ వరుసతోనివచ్చితివి వలపులుచవులౌను। అరమరచియీవిభుండు
౩౨
౧౬౮ అండ్డమిగిరిని॥ —— ॥మనసులాకాంక్షలు మాదిడి తెంగొంత్తాన। ననిచిన మీాండమరినవ్వులింప్పాను। చనవుగవిగిత
నుసంసమాడంజెల్లును। పెనంగెపాడుచెంతల ప్రియములిడెరను॥౧॥ కా యముమీాండితమిక్కికన
చూపుగొంత్తాన। చెయిచెంగడి తెల్లిగ్గలాండ్లను। ఆయములుగరంగిత నండ్లెబాండ్లెకలుడగను। తాయ
రాని మోగమోదతుదలు మీారించ్చును॥౨॥ అడ్డవాయపుమదాలకండ్డనుండ్డాంగొంత్తాన। జజ్జిగాన్నయండ్డ
మీాండసన్నలుమెలు। అడ్డ శ్రీవెంకటపతుండ్డు అలమెల్మంగను సే। ంబడ్డితినను చుంగూడింబను తెల్లాడవ్వను॥౩॥ ॥
సామంత్తం॥ పల్లవి॥ నివె యున్నిదని జమరివి। వాచిడెలుప యుంకపద్దయ్యా॥ —— ॥వచ్చినపుడెనివలపులు దక్కెను। యె
చ్చుపండ్డులింక నేమిడుకి। రుచ్చును తాంగి దగు బిగానిన్నిడె। రచ్చలంటె ద్దెరావయ్యా॥౧॥ పలికినపుడి
నిపంతము చెల్లెను। యెలయంప్పులపను తెమిడుకి। ఖలిచిరంతులపంటెరకాను చుధిను। కొలండి
తొనివూంకొనవయ్యా॥౨॥ కూడినవుడని గసనాములు డెలిసెను। యెడసుడ్డులింక నెలయ్యా। యీాడ
సె శ్రీవెంకటపతియెనక్కితిమి। మెడపుచతులివి మెచ్చవయ్యా॥౩॥ ॥ ॥ ॥

భైరవి॥ పల్లవి॥ నాకుంచూడనిడి నీవు నావాండవు। లోకులమాటలకెల్ల లోనైవున్నాండవు॥——॥ హత్తినాకాంత్లవుగాన
అన్నియు విన్నవించ్చితి। చిత్తమెట్టున్నదో నాకుంజెప్పంగదవా॥ ఇట్టాలమగండవదహోరచిరాంపురవు డా। ఇత్త నా ప్లైభ
క్తియుంక్రొనికుంగలదా॥౧॥ అట్టిమన్నింత్తువుగన అనవెట్టియడిగితి। బట్టిగా మోహాముని కెసతిప్పైనయ్యా। పుట్టమవం
డరికదిచాండ్లునికిన్నినదా। ముద్దే వునాచన్నగింకమోహాముండ్డుగలదా॥౨॥ నీవు నేను ద్దిగాంగ నిజము నిన్నాడించ్చితి।
డవుర్న్లనికెండ్డపతిలుపవయ్యా। శ్రీ వేంకటేశ నెసుజ్జిగినలషిల్లంగ్గను। తాపుగాను గదిమ్చితి తగు వింత్తగలదా॥౩॥ ✿॥
సిసారం॥ పల్లవి॥ ఆశ్చనిన్ను డిద్దుకొనన య్యంగారుగదా। మావుదాంకా నూంకుస్నమత్తుండవైవుండ్డుగదా॥——॥ యిత్తి
నికామోమింబ్బ్రియిండ్డికి విప్ప్రియరంగాంగా। రంత్తలనివలపిల్లారచ్చ్రుగిక్కైను। ధాంత్తుండయిదుగా పున్నరన్నవారిపింట్టనె
ల్లాపంత్తపునిమనభిడిపర చ్చైతిపసుంగా॥౧॥ చెలినిన్న బుజ్జగించ్చుచనక్కిన వ్వంగాంగా। యిలప్పైనిఫిడత
మెన్నికెక్కె। లలియింత్తరెంబరు న్నాగులభివయస్సెల్లా। ఫలవన్నైలాలానెపండ్డితా ంక్కెవాలుంగదా॥౨॥ కిండ్డం
గాంగిదనైయాపనిపవరింజెపుంగాంగా। డుండ్డగపునిచెంతలుతుడరెక్కైను। అండ్డనె శ్రీ వేంకటేశ అట్టెనన్నుంగూడి
తివి। రండ్డానింత్తగాపున్నరతివవిగాడుగా॥౩॥ ✿॥ వరాళి॥ పల్లవి॥ అప్పుడుకెప్పుడుమాదలండ్డుమింత్తె। వుబ్బివికెనుమ
డాయన్నూరంచెవుండ్డవయ్యా॥——॥ రంగ్గులెకనిహాలిప్తంగపడములెడండ్డువు। అంగ్గముప్పైపెండ్జెమదలవిగావయ్యా।
వెంగ్గలితనానినింన్నవెల్లవిరి క్రియరాడు। అంగ్గడింబెట్టరుపనుల ద్దెవుండ్డనివయ్యా॥౧॥ వొద్దనున్నవారితోడ
హొడ్డలువెడ్డుకొండ్డువు। అడ్డముచూచుకొనిమోమడిగావయ్యా। గడ్డించ్చిండ్డరిహాండారుకొనాలంటెద్దాంగ
రాడు। యిడ్డరవేయిరం సుడుమింరనంత్తయెలయ్యా॥౨॥ పలుమాపమాముంట్టంపంత్తాలునెంపుడువు। అల
విమీరెసపతులవిగావయ్యా। యెలమి శ్రీ వేంకటేశ ఇట్టెనన్నుంగూడితివి। తాలంకినిమీలుహాత్తనేనుండ్డనివయ్యా॥౩॥ ✿।

నాదరామక్రియ ॥ పల్లవి ॥ వొలిసి కౌఁగిటనె కరమూఁదవాల్లకుండ్డినె కరమూఁది । బలిమిఁ బలపులకు పాడిఁజేసితివి ఇండ్డుక ॥—॥
చెక్కునొక్కి వెండుకొన్ని చేసూఁడికి రాఁకవున్న । కర్గరించ్చి యేరా నివు రడుందిష్టివు । యెక్కవని వాక్కనొకెయెండ్డుకై నావద్దు
నింక । నిక్కమిడి కల్లయెదినినెడ్డు నమ్మినుః ॥ ౧ ॥ నవ్వు నవ్వి చెయివెశి నయమింత్తవెరుపన్న । పవ్వళించ్చి యేరా నివు పగవా
డివు । రప్పుగా నిగు నాడుడెరండ్డానడపంబాచ్చె । ఇవ్వుల నియెడ మూఁదశిమి వినేమింరను ॥ ౨ ॥ అడ్డినన్నుంగాంగిలి
ంచ్చి అన్నిదంగిండ్డు పడితె । బడ్డిగా నితాల్లి దివాజరవచ్చెవు । నెడ్డన శ్రీవేంకటగిరి నివు నెనునొక్కి బిఇడ్డు నడ్డు నండ్డాల కునిన్ని
నెరుతువు ॥ ౩ ॥ ✤ ॥ సామంతం ॥ పల్లవి ॥ డగ్గరివున్నాండతండ్డు తలవంచ్చునెత్తి । రిగ్గువడంబాడ్డులెదా చెల్లంబాని
నిత్తగలునె గవానిం జుబ్బిగాల్లు । కాతరకప్పుం డమకముకాడ నెంగంగలవా ॥—॥
౮౨ కా । అగ్గమై భిన్నడానవు ఆయితెనాడువుగాక । అగ్గలి పుట్టవునముఅంపనిండ్డ ౧గలవా ॥ ౧ ॥ మోదలాడినా తండ్డు
౨౯ ష్టానముని కితె । గాందపు నివ్వరగనుదంగ్గాలము వెదా । నెందనికొత్తరికము నీకు నైతె నటయందగ్గాకవాం
దపు మరుబాణలవాండి మోపంగలవా ॥ ౨ ॥ కౌంగిలించ్చి నాతండు కళవ శమితి । వింగి పరవశాలకు నె
కలెదా । చెంగడి రంగూడె నిన్ను శ్రీవేంకటపతి ఉండతండు । నాంగు వారె సంపాలు నవ్వు సండ్డుంగలవా ॥ ౩ ॥ ✤ ॥
కాంబోది ॥ పల్లవి ॥ చాలుం జాలు నిలమాటల బానితనాలు నాకు । కాలుముండ్డై నిమాండ్డు జిగుపవంట్డిద
య్యా ॥—॥ చెచ్చెర నిమాంటలు చెవి యొగ్గి వినంబాతి । మచ్చిరనల్లాపనికిమపలాయను । పొచ్చుగాంబడా
సుపెలని రితిగడి ఒప్పుకొండ్డి । తచ్చి నీకు నెవ్వురుపడెరమిచ్చిరయ్యా ॥ ౧ ॥ ముండ్డరన్న దడ్డంగని మోగసు
చూడంగంబాతి । అండ్డరికాపల నాటి ఆలాయను । యిండ్డువంక్క నెరిపన్నె యింత్తులబ్రమించ్చితివి । సం
డ్డడి నెవ్వరు నిన్నుంజడి వించ్చిరయ్యా ॥ ౨ ॥ చిత్తవనివుండ్డంగా నిశవలు శ్రీయరంగంబాతి । సారెనివ్వరాన నాపె
సతమాయను । యీరితి శ్రీవేంకటపతి యిల్లాండ్డందెచ్చుకొండ్డి । నెరిపె యెవ్వరింత్తి నిన్నుదిద్దిరయ్యా ॥ ౩ ॥ ✤ ॥

పాడి॥ పల్లవి॥ ఆపెకు నీకుండేలుసునడమీందిపనులెల్లా। చిపద్ది నేమింత్రకంద్దం జెప్పుంగం జొంధిది॥ —— ॥ వొరపుకొ
నెప్పత్తైనాత్రా ళబ్బిమాదలాడంగాను। పైకొననివాని కెంబంత్తమెడి। రాకలంబారలనద్దిరా యుదెంచ్చికొసరంగ। మైకొ
నిలాంగారున్నము గతనమెడి॥ ౧॥ నంద్దాననెప్పత్తెయ్యె నానప్పులుసారెనప్పంగా। యింజ్జకెరాపున్నవానింయెపకెది। జంద్ద
లందనమోరమ్ముసారెసాతెంజ్జూడంగాను। వెంద్దాండగులరున్నను విదతనమెది॥ ౨॥ యెమ్మెచూపెంయెప్పత్తైనాయె
డుదనెనిలుచుంద్ది। నెమ్మింగెలయ నివానినేరుపిది। కొమ్మను శ్రీవెంకటద్రిశహూడినన్నుంగూడితివి। సమ్మతి నిడుగారున్న
జాణతనమెది॥ ౩॥ ❀ ॥ దేశాక్షి॥ పల్లవి॥ వినవమ్మ యశోదగోవింద్దకృష్ణుండు। చేనరి యెన్నిపనులు చేరినమ్మ కృ
ష్ణుండు॥ —— ॥ ఉప్పులుదాంగాచ్చంగాను వుపిడలు దిద్దంగాను। అప్పయవిడులలాను అకృష్ణుండు। పద్దెనర
ల్లలగొల్లపాంజు లిరువంక్క కాంగ। పడ్డుకొన్నగొల్లెతల బ్రమయుంచ్చుంగృష్ణుండు॥ ౧॥ పాలుదనప్పైరగాతం
గాపడంతులు నప్పంగాను। గిలికొనారునుజంగ్గిలికృష్ణుండు। ఆలరి యెలుంగుల తానద్దముపచ్చినవారిచే
లపుచెంతలుచేరి మెచ్చుంచ్చుంగృష్ణుండు॥ ౨॥ ఇంద్దులుదాంజారంగాను ఇంత్తులు పైకొనంగాను। బంద్దుకులా నాయ
నుగావాలకృష్ణుండు। అంద్దనే శ్రీవెంకటద్రినలమేలుమంగంగూడి। దుండ్డగపుంజెంతల నెడారాయంగృష్ణుండు॥ ౩॥ ❀ ॥
బౌళి॥ పల్లవి॥ కన్నులంబూచేవుమాతారంద్దవపూవలాడేవు। కొన్నదికాలునిక్కింతగోవింద్దరాజా॥ —— ॥ పప్పుగించ్చియప్పు
ద్దూనువాదాలోత్తివారిద్దరు। ఇప్పుల నేనితానప్పునేరతపేలది। దప్పులనుంద్దిమమ్మందడచేవు నీవాళ్లకు। వుప్పులాయవలపులుగో
వింద్దరాజా॥ ౧॥ ఇద్దరిచేనిమ్మపంద్దవేమికే యవచ్చునిన్ను। అద్దినితామఘలాడనను వయ్యీనా। చద్దికివెండికప్పదిబాణాత్తనా
లాడేవు। కొద్దింబడవుపనులుగోవింద్దరాజా॥ ౨॥ ఇరుమోనసూదివింయెప్పరివాండవంద్దము। డారవైనన్నుంగూడితితొల్లి
నీవు। తరవాతిచెంతవెల్లదక్కెనికునింద్దరితా। గారవ శ్రీవెంకటద్రిగోవింద్దరాజా॥ ౩॥ ❀ ॥ ❀

ఖాజ్జి జి॥పల్లవి॥యెటిం గినపనులపు నింకనేంబికి నిపు।ండటితానవ్వివారిత్తగనింత్తే కాకా॥——॥మగువలువద్దనుండ్డి
మజితువన్నిపనులు।తగిలివేనరకముండ్డుతలఖాత్రివా।వెగడుగనెమునెశివిన్నపమేండ్డు కెక్కనుబ్బగివాలయపుండ్డివాళిఖా
ప్పమింత్తెకాక॥౧॥కొంగ్గువద్దితిరితినెగొబ్బునలానెదువు।పంగ్గించ్చిచెప్పనికొర్కపాదివున్నదా।పుంగ్గినిబాసలునేండుఖాగ
గడనెమున్నది।వుంగ్గరపువెలివారివాఖకింత్తేకాక॥౨॥కాంగిలించ్చికూడితినెకరంగ్గుడువంత్తలానే।దాంగిపినంగంగని
పుతగవున్నదా।చెంగడెరంగలశితి౧౦వెంక్కటేశనన్ను।వింగకనిలుచువారివెంవింత్తేకాక॥౩॥ ॥కెదారగౌళ॥ప
ల్లవి॥అంద్దువిూరండమెలుదానవాతనికినివుడాళ్లె।కండ్డవిచూతువుగాకగరికించునేంబికె॥——॥చిక్కనివెన్నెల
ఆ త్తిచెలియనిమోగమో।అక్కజపుపతినింక్కిమనంగలవె।నిక్కియాతండన్నింజెసినిపైతలపువేసి।మక్కవనాడ
౧౮౦ సుద్దులుమమ్మెమడిగివె ॥౧॥పచ్చితితెనెసలుకసలుపడంతినిపలుసలు। యిచ్చదనాతనినింక్కానెమనె
వెంచ్చులపునాండెయెక్కెరా తికెనిసమోక్కె।ముచ్చదకింద్దిమిమామోములుచూ చివె॥౨॥చెప్పరానివిండ్డులుకె
కజనినాండ్డులు।యిప్పుడు౧౦వెంక్కటేశునెమెశెశవెతప్పకితండెక్కలసితమకములువలసి।వొప్పుగామమ్మె
చ్చితివారయనెమిడికె॥౩॥ ॥దేసాళం॥పల్లవి॥ముగ్గురముజాణలమెమోసామెవ్వరిదనెది।నిగ్గిడినామోము
చూచినివెలలాంగెవు॥——॥యింత్తితెంకాయకానుకయిచ్చెనివుగ్గికొండ్డెవి।యింత్తలెసియాపెకుబాలివియ
ండ్డెను।సంత్తమ్మైయిద్దరిసన్నసరికిబెసికివచ్చె।అంత్తమిమానెకుపులకప్పినెమమెచ్చితి॥౧॥దాండ్డపండ్డుకానుకిచ్చె
తొడన్నివండ్డకొండ్డిఖె।దండ్డనిచువండ్డెడెయధరమనుచు।దండ్డిమిాపాడరులవితాసుగప్పెయునాంచు।
అండ్డనుండాడెనంగానఅడ్డెనిమెచ్చితి॥౨॥పువ్వుగుత్తికానుకిచ్చెంబుచ్చుకొనికూడితివి।జవ్వనముఆపెకుప్పా
జాడదండ్డను।తివ్వరిమోమ్మెవుండ్డెలప్పుడె౧౦వెంక్కటేశ।యివ్వలంగాంగిలించ్చిమాయిద్దరిమెచ్చితివి॥౩॥ ॥

ఖాండొడ్జిశివసంత్తం ॥ పల్లవి ॥ యింత్తవాండు చెనకి నెక్కడ చూచివె నివు । యింత్తలోగా నడచిత్తగు వెమి వ్రాసిపె ॥ — ॥ ఆతల
నిరమనాయిండు ఆ ద్దినిలుచు సండ్దంగా । యెతుల మాతొ మాద డెవిడియెంబిడె । భూతులం డిద్దిన తండు పూనిగి
గవ్వ గముచూచి । యాతల నెంబిన వ్వులు యిదునవ్వెవె ॥ ౧ ॥ రతి కినాతండు నిన్ను రమ్మని బిలువంగాను । కతల డిగిచ్చె
మమ్మిక్కడ నెంబిడె । చతురుండు సుగబినిచ్చ దనిన్నుండాం కవిసి । వెత డిరం బుచ్చుకొని విసరు కొనెవెమి ॥ ౨ ॥ శ్రీవెంకటడి
శుండు నిన్ను చెరి కౌంగిలించ్చుంగాను । వావరికొనన్ను నెలవుండ్డుమనెవె । దివుండా తండంత్తలొ నెతెంవె శి నిన్నుం గూడె
చివడి కినాతొ నెలశిగ్గవడివె ॥ ౩ ॥ ✿ ॥ దెవగాంధారి ॥ పల్లవి ॥ వాడ్డుగూంకె తెల్లవారె వాంత్తనె యాతండు న్నాండు ।
గడ్డరి తనమింత్తె శి కలడదువె ॥ — ॥ చిత్తమెడశి వున్నది చెప్పుడు మాదలవల్ల । వాత్తియాతండె మనినవూం కొనవు । అత్తి
వున్నచెలులమమ్మడుగవెసు ద్దులును । యిత్తలందెరె వివరమెదువతెనె ॥ ౧ ॥ పద్ది గ వలయున్నది వాకిన కౌం
కలవల్ల । బిద్దిగా నివెండుకొ న్నాసమ్మతించ్చవు । ఆద్దియాత నిచెనుక్క ఆ న్నైనంబెట్టిం చచ్చకొవు । గుద్దుత్తొ నుండ్డం
గానుహొడుదిన్నండి ॥ ౨ ॥ పంత్తమెస్వాడైవున్నది బలురా కాంపులవల్ల । కొంత్తగొంత్త సమ్మత్రించ్చి కొంత్తడెరవు । యి
ంత్తలొ శ్రీవెంకటడిశుండి డెశింగి నిన్నుం గూడె । వింత్తరతుల నుచుని వ్వేరగు తెనె ॥ ౩ ॥ ✿ ॥ ఆహిరి ॥ యు నండ్డె ఆమరినడె
సన్నపునవ్వులు చల్లినిపుడూ ॥ — ॥ చెక్కు మెక్కినను శిద డిచ్చి గయిదు । డిక్కనంగొపము దిచ్చి గతివి । యెక్కవ
నినుండాలు త్తిమ నియంబ్దినొ । చిక్కి కౌంగిలించ్చెదనని నిపుడూ ॥ ౧ ॥ చనవులిచ్చినను సమతుకి శియిదు ।
పెనంగి మంచ్చ విడిపించి తివి । యెనయనపుడు నిను నెంత్తశి శితి నొ । చనకి యధరమిచ్చెదనని నిపుడు ॥ ౨ ॥
సరసమాడి కడుం జవులుచూపి యిదు । గరిమ తొడనను ంగలశితివి । సగవి శ్రీవెంకటదెశ్వరయె మొంం
గనొ । అరశితనిశికొం యాడెద నిపుడు ॥ ౩ ॥

న్నాదరామక్రియ॥పల్లవి॥మనసు మెత్తనిదానమరి నిరుమోహింత్తు।పనుపడి నివెడ్డువాలూచ్చేవయ్యా॥——॥సరస
పుని మాదరు జంక్కించ్చితి నివంత్తలా।పారలి చిన్నంబాయి వూరకుంట్టివి।కరంగితి నడిచూచి కరుణామిక్కిలింబుట్టి।తి
రుగనామనసెడ్డుతీరిచివయ్యా॥౧॥చెయినామీందవేయంగా కేలలివిదపలించ్చితి।పాంయకి సుకొలాంగిజడి కితివి।
ఆయాలంట్టిచింత్తించ్చితి అంత్తలి కితినినవి।కాయమంట్టినన్నునెడ్డుగారవించ్చేవయ్యా॥౨॥నివున న్నంగులడంగాను ని
ప్పేరగుతొంజొక్కితి।నిచెత ప్పు లెంచ్చుకొని నేరనంట్టివి।శ్రీవెంక్కటేశ యిండ్డుకె కిట్టితి యింత్త్రయుంబాసె।చెవగా నాదన
వెడ్డుచెల్లించ్చేవయ్యా॥౩॥✿।సామంత్తం॥పల్లవి॥యెగ్గాతడెవ్వయె ఱంగని డి।నిగ్గులు జిరంగని నుంబైకొం
౮౨ డ్డు॥——॥పలు మరునితొంబంత్తముల్లాడను।అలలి జాలలి మూదడుడును।గులికి కరులి కె సినుంగొబిం
౨రగచ్చి చూడను।నలుగడం గూరమ్మినా ఁదంగలజూతు॥౧॥కమ్మరని పైరా ంకలు వల్లను।సమ్మతి వలప్పు
లు చల్లుడును।దిమ్మరించి తరితిపులంటెట్టను।కొమ్మని మెరులు లొనంబెడ్డు డునూ॥౨॥పాఖపుంట్టివని బ
డలికలియను।ఆసలరతులని అలయింత్తు।కెసలంగూడితి శ్రీవెంక్కటేశ్వ్రుం।వెసరి ల్పునిను విడువనెప్పుడును॥౩॥
✿॥సాళంగ్గనాట॥పల్లవి॥యెంత్తటి దొంటవునిన్ను నెమండ్డును।కాంత్తలరు మాకుండొట్లి కారణాముగలదా॥
॥——॥ఆటనికే మోక్షని ఆచెరుని నైనా మోక్షదె పునమాకిందిరి మోక్షించ్చేవయ్యా।యెపున్నె నెమండ్డియా
యింతిన న్నిమనే।చెపట్టని కొరకింత్త లేలీన్వుగాకా॥౧॥ఆవిడె ముధివెండ్డుకొని విడెమట్టెపెడ్డు।యీవల
నె వురి విడె వేబిలేలీము।యెవ్వారి యక్కను నేను యెవ్వారి చెల్లెలా పె।వావులు నివల్ల నింత్త వచ్చెనింత్తే కాకా॥
॥౨॥ చెయివట్టితి యిప్పుని చెసన్నని వులేయి।బాయి దమమ్మె పుడూనుంబడ్డవడ్డు।పాయవల్లమెల్లంగ్గను పై
కొలంట్టి శ్రీవెంక్కటేశ। రాయకపు వారి దివెరడ్డు కొం డ్డుగాకా॥౩॥✿॥✿॥

భైరవి॥ పల్లవి॥ యెలశిగ్గవడివానతి య్యరాదా। మెలిమి చెలులమిడిమీవారమె॥ —— ॥ తురుముపిడియు జారత్వా
వ్యులియెదురుకొనె। యిరవగు పతివినివిండ్లకిరాంగా। పరగం జూచి తిమాచెపడ్డరాని సంత్తాసము। సరవినిమనసు యె
చండ్డమోయిపుడు॥౧॥ కన్నులూనోరాదినెనుకాంత్త నివు మాపడంగా। సన్నపుంజిరునవ్వులు జాలువారంగా। ముంన్నె
యెరింగితి మాపెమోహాదుంత్తగలదని। పన్నిననిగుద్దుయెరుపడడింత్తెరాని॥౨॥ చేతులాంజన్నులనిండ్లాంజెళియప్పె
ళించ్చుకొనె। ఘూత్తలత్రావెంక్కటిలిరాంగిలియ్యంగ్గా। యూతలందెలుసుకొంబ్డిమీ యలమెల్లంగ్గ యూస। యెతుల
నియూరతముచెద్దు డ్డిన్నో॥౩॥ ॥ శ్రీరాగం॥ పల్లవి॥ యెవ్వరిపైమోహమెద్దుపడెలుసు మరి। యివ్వల నాకొనె
నశితిచి॥ —— ॥ మంద్దపునడపులమగువరాకలకు। జాండ్డగరమనాయుండజాగడేవు। కండ్డవవెరాదకాంత్త
చూడంగా। చింద్దెబిబెమద లంజెలంగ్గెవు॥౧॥ చతురతనెరనతి సరసము లాడంగ। మితిమీరంగవిదు
మెచ్చ్రెవు। తగ్గగానివెరాకత రుణెనవ్వంగా। యితవులాడిచనవిచ్చెవూ॥౨॥ వంత్తుకనుసెరచెళివలపు
లుచల్లంగ। గెంత్తలసన్నలుశేశేవు। యింత్తలోంత్రావెంక్కటిలిసెంగూడంగ। సంత్తసమెనాకె సతమయితివి॥౩॥
డిసాళం॥ పల్లవి॥ యెవ్వరినెమనంజాలవిడియెండిడా। అవ్వలియివ్వలిభావమడియెండిడా॥ —— ॥ కండ్డవ
నికాబెచూబికాంకలునిమీందంజల్లి। అండ్డవుముసుంగువెడ్డనడియెండిడా। యింద్దమనివిడెమిచ్చి యూ
య్యకాలుమాదలాడి। యింద్దెనిలుచున్నదియిడియెండిడా॥౧॥ శిలవునికాటెలిశిచేతులునిమీందం
జాంబి। అలశిపండ్డునదాబెలడియెంబిడా। ములంగునికువెళిమరితానూనండ్డారగి। యెలమినూరకివ్వం
న్నడిడియెంబిడా॥౨॥ చక్కనిభ్రూకాంత్తయూపెచనవునిమీందంజూబి। అక్కరనివింపెక్కెనడియెండిడా। గక్కన
త్రావెంక్కటిలికైకొనినివురమెక్కి। యిక్కువనలమెల్మంగ్గయిడియెండిడా॥౩॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

సాళంగ్గం॥ పల్లవి॥ యిదివో వలపు చిండ్డి యినుమడాయను। యెదుటనీ భాగ్యమాయ నింకేం దిదయ్యా॥——॥
చెలియ నీవిందుకిచ్చిన పరాకున। మలసి పయ్యెదవిడ్డ మరచినది। వెలయ నీ వంత్తలోన వచ్చిన నవ్వులకు నీ ద్దాచవేవా శి
తనకొప్పు జారపదనే రంగడు॥౧॥ పదంత్తి నీ మాపులు పైం బారిన సంభ్రమమున। బడినే వాయపు కిస్న పడమరచె। జ
డియక నీ వంత్తలో సరసములాడితే ను। వాడలం జెమదనిం డ్డి వాలుకు దమాడదు॥౨॥ వివిగని వుసూడిన విడుకనల
మెల్చమంగ్గ। శ్రీవేంక్కపతి ముండు తన చింతమ అచె। భావించి నీ వంత్తలోనె పైపైనే చ్చరింప్పుం గాను। ఆవటించి తన మె
నిఅలయి కంగానడు॥౩॥ ✿॥ శ్రీరాగం॥ పల్లవి॥ తరుణి యిండ్డుకే తలవంచె। సరసము వద్దు వలె జరపితివా॥
౯౨ ॥——॥ పంత్తములాడు చుంబరతెంచిన చెలి। భ్రాంత్తలన్ని మగ్గగని శిగ్గు వడె। మంత్తుకెక్కి కను మరం సులల్లా
౨౮౫ న్నె। యెంతకోరితివాయె మండ్డివా॥౧॥ జంక్కెల భామ్మల జరసిన నీ సతి। అ రెక్కల నీ మంగని అరమ ఆచె।
సంక్కె తెలినీ నీ బాయలలోనె। వుంక్కువ నీ వెద్దులండ్డితివా॥౨॥ అదు నీ సుంగల యుదు వలల మెలు మంగ్గన
వనల్ల నీ మంగ నీన వ్వునడె। బిబిబాడి తులను శ్రీవేంక్కటదేవ్వ। యెమ్ము చవకె నెకదయి యెనసితివా॥౩॥ ✿॥
కేంక్కరాభరణం॥ పల్లవి॥ తనివారం దిరువనొండ్డలము కొ వనేండు। అనువుగా నీ విచ్చురారా అమ్మురు టుఘషు
లు॥——॥ యెదురుగా సూచుండ్డి యిద్దరు నండ్డల మెక్కె। కదిసి బిరాం దంటనాగము గద్దించ్చె। ముద్దము
నెమొండ్ద్దె ఘలు మొములు చూచుకొం ద్దె। యిదివో దేవులు దేవుండెంగె పవిడులా॥౧॥ ॥ చదురుల మూ
ందలు సత్తులూడంగా విండ్డె। వుడుమునందమ యంగ్గాలోన యంగను। అదనె తింగ్గి మోవులనంత్తలోన వ్వులు
నవ్వె। యెదురెదుర దంపుతులెంగె పవిధులా॥౨॥ వాడిగనియల మెల్లంగ్గ పూంచికొంగి విండ్డుంగా న కెదలక్కూడె
శ్రీవేంక్కటేశ్వ్వరుండు। అదివో గూతండు మెచ్చె నాతని నాచి మెచ్చె। యెదిగి నగరిలోనె యెంగె పవిధులా॥౩॥ ✿॥

నాదు॥ పల్లవి॥ షైప్పైని న్నంగానసరితెపసురకాదా। వైపులుకైసుకనెనెవడ్డనుండ్డెంగాకా॥——॥ యిచ్చురమలాడంగా
సి యిదురమ్మనెవృగారక। చెప్పెరని జమాడిషిచెరనిచ్చెవా। పచ్చిగాంగధిగునాముపచరించ్చనెము న్నది। కొంచినానెరపున
నెసుద్దురైశిఙ్గారకా॥౧॥ దాయచెసుకుండ్డంగానెచ్చవులైవుండ్డానంగారా। నాయమునడపుమంచ్చినన్నమెచ్చెవాం।
సాయద్గానని న్నంత్తసాడించ్చనెమున్నది। తియనిమాడడిని న్నతిడ్డకానెంగాకా॥౨॥ కడిశినెంగనుడంగానెరరంనిబా
క్కెవుగారక। వదరినెసూరమున్నవసమ్మయ్యెవా। అడె ఆవెంక్కటేశుండ అలమెలుమంగ్గనెను। బాడిదినెనుండ్డంగానె
భాగించ్చెవుగారా॥౩॥ శ్రీ॥ లలిత॥ పల్లవి॥ నాడిసుడ్డువెవించ్చిమినెడిసుడ్డులుగండ్లమి। భాదించ్చనావెడుకలు
ప్రత్యుత్తమైవున్నవి॥——॥ ఆదనంగానెడిదంత్తహరిసాచుండ్డిచూడంగ। యెడుదనెజలకెలినింత్తలుండ్డంగా। కడి
తియమునలానకండ్లవైన గాబికలు। బాడిగెవలపుచల్లెహాలికయ్యెవున్నది॥౧॥ అంత్తలానెవలువలుఅండ్డపు
గమ్మకవచ్చె। చెంత్తనితనిక్కాలు వుశియంగాను। చింత్తజిరండొల్లిఅండ్డచెరలిన్నినిప్పుంచ్చుక। సంత్తసానినిద్మండ్డసర
వినెవున్నది॥౨॥ అడ్డెఆవెంక్కటేశుండలమెల్మంగ్గనుంగూడి। నెడ్డనపైండిమెడలానిండ్డపండ్డంగా। బిడ్డుగావిరిండ్డరునా
బడిక్రిన్నవుంగాను। తెడ్డెనాడిబాండ్డులుతెలిబినడ్డున్నది॥౩॥ ❖ ॥ శుద్ధవసంత్తం॥ పల్లవి॥ యెంత్తమాదరెంత్తకెవేమీ
సివు। పంత్తాలునెరపంబోతెపసమూపనున్నదా॥——॥ చెసుకొన్నచెలిగానచెక్కానికాసరితె। యీసులుంచుకానెవెమీ
నివు। ఆసగలవాండవైతెనన్నిడికోరుతుగాక। వెసరుకొనెవునిరుదిన్నవించ్చునన్నదా॥౧॥ చారలిసతిని తోడనూరకె
అదుండ్డితెను। యెరవులుకీసుకానెవెమీనివు। కరంగనెరిచితనుకైవసమైవుండ్డగారా। బారలంజూచెవుయిం
కబాండ్డుకేయనున్నదా॥౨॥ తగవులకాంత్తనితోతచ్చనలునెరపితె। నెగసక్కిలండ్డనవ్వెవమీనివు। బిగిడి ఆవెంక్క
టేశనెండునన్నుంగూడితివి। మోగముచూచెవునితోమూలిదాంచనున్నదా॥౩॥ ❖ ॥

భూపాళం॥ పల్లవి॥ రమణుఁడు నిచ్చితమింత్తి రాత్రులు మాతొనేలా। సమముగాఁ జూడుమని బంధ్ర్తైయవచ్చునా॥ —॥
పంత్తపు నిమాపలకు పనివేడు మాతొను। బెంత్తలంటి తివే బుద్ది చెప్పరాదా। యెంత్తవేడు నిసనొంగు యెలవాడుఁ వచ్చు
వు। బంత్తిం బెట్టి వలపులు పంచ్చి పెద్దవచ్చునా॥౧॥ జెంక్కైన బొమ్మల మచ్చు సాదించ్చుం బనివేడు। వంక్కలని నెరుపుల వంచ్చు కొరా
దా। మఞ్చలని సణాములు మాపంగొత్తలా నేండు। అంక్కెలుగాని మనసు అండ్రింజ్చ వచ్చునా॥౨॥ యీడురుం గామా
తొను యింత్త రేయంబని లేడు। ఆడుకొలు గలిగితే ననరాదా। యీడనే శ్రీ వేంక్కటేశుండు రవైనంన్నుం గూడె। వేడుక
౧౧ మూదములకు వెలవెద్దవచ్చునా॥౩॥ శ్రీ॥ వాడి॥ పల్లవి॥ యెప్పుడివాండ వీరావాయె రంగంగా రా। బిబ్బిల నేనెమ
రచితింగాని॥ —॥ ఇంగ్గితము చూచి విధిదువండ్డవాండవని। అంగనలు నాతొంజె ప్పురల్లనాండె సంగ్గడి నేనెనిన్నుసా
౧౬౩ డించ్చు నెరవపుంగ్గిడి మోగమో దననుండ్డి తింగాని॥౧॥ దద్దమ్మైని వింత్తి రితలంచెత లంపులకు। అద్దిసగినాలు బెట్టు।
రల్లనాండె। వద్దిఆసలనుని నెవాడు వెద్దనెరక। గుద్దు రేసుకొని యింత్తకాంక్కి తింగాని॥౨॥ సుమితొనని ంత్తరే
రి కూడుడుపున న్నని। అమరంగలలుగ నిరల్లనాండె। తమితొ శ్రీ వేంక్కటేశ తగనద్దికూడితివి। సమతినెనె ధిన్ను జెడ్డగ
ంద్దింగాని॥౩॥ శ్రీ॥ ముఖారి॥ పల్లవి॥ మెలుని తొడితొండ్డులు మీరులాయను। వెలవెలని సతికి వింత్తలాయను॥ —॥
చిల్లరగా చెలినితొ రేలవులనప్పుం బూతి। వెల్లవిరువైపడ్డ వెన్నెలాయను। చల్లని నీసరసాలు జాలువారి జేపాలు వారి। యి
ల్లిడి వావలపులయి పులాయను॥౧॥ మంత్తనాన నితొను మాదిలాడం బొత్తెను। బింత్తడి రనిపెరవేరిగ్గులాయ
ను। చెంత్త నితొ సంగ్గాతాలు బిమ్మిరింగి బచ్చి రింగి। కొంత్తలమరు బాకాలగనులాయను॥౨॥ సంమ్మతిం
చ్చి యింత్తి నిన్నుం జక్కం జూడం బొత్తెను। తుమ్మ రింప్పుం దమ కపుసురులాయను। కొంమ్మకు శ్రీ వేంక్కటేశ
కూడిన విందములు। బొమ్ములా సలరతుల డొంత్తులాయను॥౩॥ శ్రీ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

మధ్యమావతి॥ పల్లవి॥ అన్నిదిబాగ్యవంత్తుండవాయమెరింగిమాడితి। యెన్నిసలుపోదితినుయువ్వుండ్డనోసుస్తలు॥—॥
చింత్తలనెకొంత్తవాడ్డుచెక్కిటిచెంగొంత్తవాడ్డుగొంత్తలతొంగొంత్తవాడ్డుగడపిజెలి। ఇంత్తలావివ్వవిచ్చరితిన్నియ్యానువె
న్నలాయ। యెంత్తవిరిపనుపానూ ఇంచ్చుకూరమండ్డినా॥౧॥ యెదుపచూచెయూసనిల్లుగ్గిగ్గారించ్చియాసావెడకెదియా
సంగొంత్తవిలసెంజెలి। ఆడనెరింగిడగ్గరిఅంత్తలాగినివ్వునవ్వితి। యెదుగాసరసమ్మైతినెన్నెవివిధులా॥౨॥ చూపులనెకొంత్తరతి
సుద్దులనెకొంత్తరతి। యెపులనెకొంత్తరతినెనసెంజెలి। పిక్కిళ్లా వెంకటదేవిభామనిద్దుర్గూడితిని। యీజాడ్డులివిదర్గొంక్కా
నెంత్తదస్సునెనా॥౩॥ ॥ ఆహిరి॥ పల్లవి॥ ఇంత్తకండ్డివలవునెనెమిచెప్పినుగొంత్తుండ్డవునివెయింక్కొంగనుకొవాయా
॥—॥ అంత్తరంగ్గములానను ఆయముని చింత్తనామొ। టింత్తినివమాదలెచవ్వులచండ్డుగనాకు। సంత్తమ్మైనసరసాలెజ
గమెల్లానెలుదా। వింత్తవింత్త చనవులవివిపెలువిధులు॥౧॥ రెన్నలకునిపూప్పురాని మనిధానముసాకుపన్నినని
చనవులెపండ్డిలునాకిమ్మ న్ననలనగవులెమచ్చిరెప్పురవిడెలు। ముద్దిదుకా ండ్డలరిగ్గముత్యాలకెస॥౨॥
మ్మిరిరికాంగిలిమెత్తనిపరుపునాకు। తానెకవునిరతువిత్తసుభాగాలు। మానెరత్రా వెంకటపెరిమరిగినన్నుంగూడితి। నా
నడిచెమదలివినవరసాలు॥౩॥ ॥ సారంగ్గ॥ పల్లవి॥ యిట్టరింగూచ్చినవారు యిప్పుడుమీరెకారా। వాడ్డిక్క
నప్పుడునెలవారవులాడెరి॥—॥ కచ్చువిద్దినెనతనింగన్నలంచిలిచితిని। యిచ్చుదంజెలులుమీరుయెలనవ్వెరి। ము
చ్చుదమాదలంగడుమోహముప్పెంజెలితిని। పచ్చాపచ్చంజెలులెలపచ్చిరెరెరి॥౧॥ వాయరెనినాతనిపయింజె
యివెరితిని। బాయలమీలా నెలసన్నలాడెరి। ఆయముపెరింగినెనాపమడిచియ్యంగాను। వెయెరిలాసులనెల
వంగ్గెలాడెరి॥౨॥ భావించ్చిత్రా వెంకటపెరువాదాలునెనుత్తితిను। వివెగరిగ్గ్నననెలవెలినుండ్డెరి। ఆవదంచ్చిరూడితిమి
అప్పుడెమీపలానిరి। యీవెళవచ్చిరింక్కనిట్టవుండ్డెరి॥౩॥

రామక్రియ ॥ పల్లవి ॥ తొలుత్తెదిగాతమకముడారిడిపాలు । అలరియుంకొల్లాంబెండ్లి లాడవయ్య యిపుడు ॥ — ॥
సతికి నీకుంజూపుల సరి కొంత్తనాలుగూడె । చతురత మూడలనె సంద్దివిడిలు । మతకరి నవ్వుల నెమంచ్చి వాకాలవిం
ద్దులు । అతిశయమగుంబెండ్లి లాడవయ్య ఇపుడు ॥ ౧ ॥ ఇంతికిది రువయసు విరువంక్కంగంక్కనెలు । పంత్తపుందమక
ములె బాశికములు । కాంత్తగాంత్తలెంతటి గ్గకొంగ్గలు పెరినముడి । అంత్తలావెడుకపెండ్లి లాడవయ్య యిపుడు ॥ ౨ ॥
నంద్దుతాడి సరసాలు నాగవల్లి కాబనాలు । పెంద్దలైన సమరతి పెజ్జినబెందా । ఇంద్దుల శ్రీవెంక్కటెశ యీయలమెల్మం
గ్గను । అంద్దిముద్దిమంచ్చి పెండ్లి లాడవయ్య ఇపుడు ॥ ౩ ॥ ❖ ॥ సాళి ॥ పల్లవి ॥ నివ్వెరగైవు [illegible]ండవు నెమెంత్త పెలిచినా । ము
౨౮౪ వ్వంక్కవలపులు ముంచ్చుకుండ్డినా ॥ — ॥ సొలసి సొలసి నిన్నుంజూచిన యీచెలి చూపు । నలిరేంగి నిమత్తిలొనాదాకుం
డ్డినా । మలసి మలసి ఇద్దిమ్మా [illegible] ఎలాడిన మాదాకలసి నిమమ్మ్గాలు కలంచుకుండ్డి [illegible] నా ॥ ౧ ॥ బిమ్ము చుంబిమ్ము చ
నింత్తిచెనకి నచెనకులు । కిం [illegible] మ్ములనిన్నిడ్డిగిలి గించ్చుకుండ్డినా । కమ్మరంగమ్మకని [illegible] తాకండ్డువనప్పినవ్వు । దిమ్ముకి
ంచినిగునాము తిలించ్చుకుండ్డినా ॥ ౨ ॥ కరంగికరంగి కాంత్తకాంగిలించ్చిన కాంగిలి । అరమరపించ్చి ఆయాలండ్ల కుం
డ్డినా । ఇంపై శ్రీవెంక్కటెశ ఇద్దరిమమ్ముంగూడితి । గరివనిరెద్దితారు కానాగారుండ్డినా ॥ ౩ ॥ ❖ ॥ పాడి ॥ పల్లవి ॥ ఇద్దినీకు
వలచిన ఇంత్తిది జన్మముగాదా । పద్దిమోహించ్చిన వారి భాగ్యమవికావా ॥ — ॥ నివ్వు మన్నించ్చెడి యద్ది నెలంత్తలకెల్లాను ।
తావులనిలారవిండ్లమవికావా । భావింప్పని చూపులు పారిన వారికెల్లా । ఆవడించ్చి మెడకంత్తపారమవికావా ॥ ౧ ॥ కప్పు
రపుంబళ్లేంద్దిన రాంత్తలకెల్లాను । కప్పున సిరిరామానికమవికావా । చొప్పుగాని పాదాలు సొంకినవారికెల్లా । కప్పు మ్మై
నముంచెతికంక్కనామవికావా ॥ ౨ ॥ కాదినివ్వు కాంగిటియంగూడుండ్డె సతులకెల్లా । నారుకొన్నయద్ది నిధానమవికా
వా । యీరీతి శ్రీవెంక్కటెశ యెనసినన్నిలితివి । తీరకొనవావాలి దివ్వుండవికావా ॥ ౩ ॥ ❖ ॥

శ్రీరాగం॥పల్లవి॥ఇడువండ్డనిభాగ్యమెమనిచెప్పుడుమమ్మ॥తడుకననునిపతితపమువిడికి॥ ——॥వెన్నలచుకరాం
క్షముజెనింగన్నులమబ్బ్రములునను॥మిక్కిలిశంఖముమెడను మిూం గాళ్లంగబ్బ్రపమువులు॥చిక్కనినిరూపంపుశింగ్గారజలనిధికి
నీ॥నెక్కొనితావమోనవనిధులాయంగదవె॥౧॥వదనముననంబద్ధంబ్బువరముకుచగిరులకును॥అదెదంత్తములంగుం
డ్డము లలకములునిలములు॥అదనెశింనినిచిధిఖయువ్వనపుజలనిధికి॥హాదిగినవనిధులగుచుంబొండమెనదెకదవె॥౨॥
కాం,గిదను శ్రీవేంకటగిరిముకంపంబ్బ్రమూంగినవరములెల్లముంగ్గిదండ్డ॥చెంగమిూరినరత్నపు చెమదలనుజలని
ధికి॥ఆంగియిదునవనిధులునాయంగదవె॥౩॥ ✤ ॥సామంత్తం॥పల్లవి॥నెనెయెరుంగుడునునివూనెరుంగుడువ్వు
పూనినవుత్తమాంలులుబూమినెన్నెవిపుంా॥ ——॥తలంచివడ్డినివుడగ్గరివిచ్చెతివి॥వలపులండ్డినిడువవెనుండ్డరా॥
సాలశినెంజూడంగానెమూచి తివినివునట్టియెలమిలాలానియూనకిదిదిష్టాంత్త ముగా॥౧॥ననిచినానవ్వులుని
నవ్వులున్నెకదయ॥యెనశిన ఇంప్పులకునిగురుతెరాచానరనిడ్డరికినివార్కమూ చెపులశింబ్బ్రుతనువులార్కపొదకు
తారకాంశిలివిరా॥౨॥రాశిండ్బ్రినెంగొరినట్టిత్తతినివృత్తితివి॥ప్రాణముచెరవుగానిభావమిడికాజాణపు శ్రీవెంకటపతిజం
డ్డవాయమిడ్డరము॥నాకాలెపువెడుకవెల్లనాకునికెలగురా॥౩॥ ✤ ॥బౌళి॥పల్లవి॥యెప్పుడితనైనాంజ్జెయుమిూవూయ
లు॥రవ్వులంబెద్దంగనెముకాంపుభూరమా॥ ——॥తక్కరనివుమూపైతలంపుగలితెంబాలు॥అక్కడయెక్కడికాడాఅండ్డకి
మిూ॥బొక్కలంబెద్దచుమాతాచుడ్డరికముశెంప॥వెక్కసానినెండునికువింత్తవారమా॥౧॥పొడ్డవాడ్డమూముంగ్గిడ
ంబాలశెవుండ్డితెంజాలు॥యిడ్డరమొక్కడికాడాయుండ్డకెమి॥కొడ్డామిూకనిత్యమమశ్లంగాంగ్గవడ్డితెప్పుగడ్డెంచ్బి
నితాంచెనంగకడవారమా॥౨॥సమరతింగూడితివిసారెపంబాగడవడ్డ॥తమకమొక్కడికాడాడానికెమిా॥అమర
శ్రీవేంకటపతిగఅండ్డియుంగడవలాన॥జమశిబాసవియ్యమెచ్చునివారమా॥౩॥ ✤ ॥

సామంతం॥ పల్లవి॥ నిండ్లవెనిపతి విడెనివున్నా సామ్మ। కండ్లవసామ్ములమీందం గలిగెను సామ్మ॥ ——॥ సూదిగాని
వుచూచె పిచూపునా సామ్ము। పాడించ్చినివుపలికెపలుకు నా సామ్ము। కూదదిమిరతులకొనగారు నా సామ్ము। యీడు
ననిమెని సామ్ములిచ్చెవున్నారు॥ ౧॥ చెళిగానాడని సరసము నా సామ్ము। జవరడ్లారయిచ్చెనిచనవు నా సొమ్ము। నవకమయిన
నినవు నా సామ్ము। యివలనింక్కా సామ్ములిచ్చెవున్నారు॥ ౨॥ శింక్క లేనిడిడీనికౌంగిలి నా సామ్ము। లంక్కలైనని మతివలపు నా
సామ్ము। అంక్కల ౘెవెంక్కటపతి అడ్లినన్నంగూడితివి। యింక్కా సామ్ములిచ్చెవుయెన్నియైనా నివ్వు॥ ౩॥ ❀ ॥ ముఖారి॥
పల్లవి॥ యేమి దెలిపెవెండుకానెవింత్తలోందమకిచ్చెవు। రామించ్చినివాడినవ్వుకాడండ్లినా॥ ——॥ మచ్చరము తె
౧౩ ల్లండిరిమంత్తనాననివునాతొ। యిచ్చరధములాడితేనెయి య్యకోండ్లని। రుచ్చికౌంగిలించ్చినాచెక్కలు నొక్కి వెది
౧౫(పిలినిచ్చలునిచెప్పినద్దునిం [illegible] జేయనండ్లినా॥ ౧॥ ఆనవెల్లవిడిచితినంద్దాంబడ్లిని [illegible] వున్నారు। తేనెమోవియిచ్చితినె
త్తిరమైతినిపురనికనంకొ ంగ్గువడ్లిబొంచ్చియూలబనంగివు। వూనినితాళా ండ్దులునెను ల్లనండ్లినా॥ ౨॥
మంక్కలన్నియుంజాలంగెమనస్సు మన్మథములండ్లిసంక్కలుదిరిగితేనె సమ్మతించ్చితి। కొంక్కక ౘెవెంక్కటపతికూడియుం
క్కాంబాడిగెవు। బొంక్కమైనమీందడాండపూయవడ్లినా॥ ౩॥ ❀ ॥ సాతంగనాట॥ పల్లవి॥ ఖలువవచ్చిననేను పెండ్లివేద్దు
కొన్నదాన। తలంపునికెద్దున్నదాడండ్లంగా నునేను॥ ——॥ కామినులతోడిమాటకలదిగలడ్లికాని। కామల్లప్పుక
ల్లలైతే కోపగింత్తురు। జామాయనివద్దనుండ్లిసరినాబెతానెమండ్దునివుతకముతెండివానెమెరంగమింకను॥ ౧॥
వలచినవారిబొండ్దువచ్చినడ్లివచ్చుంగాని। కొలండిశిరాకున్నకోసరుదురు। నెలకోండ్లినిశ్శడనెనేనాపెనెడ్లునెమ్మిం
తు। యెలమిదీకిడ్లరికినెడురాడనోపను॥ ౨॥ ఇల్లాండ్లకన్నియును యియ్యకోలైవుండ్దుంగాని। జల్లించ్చిసండ్దుగ
రితేసాదించ్చరు। యిల్లిడెనన్నంగూడియుండ్లినాబెంగూడితివి। వాల్లనె ౘెవెంక్కటపతివూంరుండ్లెనివున్నా॥ ౩॥ ❀ ॥

౩౯ రాగం॥ పల్లవి॥ ముజ్జితినే ముయుముచ్చటలూ। అద్దుతి యనాట ఆడిడానవా॥———॥ గక్కన నీతనింగన్నులం
జూచిన। విక్కడిల్లెనిడిపెంజ్జెమ లాచెక్కడిచితినుచిదం డువలపులు। వొక్కమాడినెనోపుదునా॥ ౧॥ నవ్వియు తనిత్తా
ననుపులుకరినె। పువ్వరపూచెను పులకలివి। రప్పగాం బెనంగితిరాసెండుతమకము। జవ్వనము మోవంజాలుదునా
॥౨॥ రాంగిదనితనివగలకితినింద్దురు। టెంగలు డిరెనుచిత్తమిది। దింగండితండు౦౩ వెంక్కటపిళ్వరుండు। నింగనిచలము
లునెరుతునా॥౩॥ ❀ ॥ ఆహిరి॥ పల్లవి॥ యిద్దరుంగూడినదిమొండనింరనెండినుద్దువె। ఇద్ద ఏద్దరా తండు
బుజ్జగింఛ్చుంగాను॥———॥ తమకించ్చివెండిరితానిన్నరాదియండ్దురు। అమరనాథం డునిత్తానానతిలంగాను।
బెమరించ్చ్రవెండిరిచెక్కునొక్కియాతండు। జమళివెండురకానియ్యిచ్చ్రముకియంగాను॥ ౧॥ పచ్చిశ్రీయనెండిరి
పరాకైతారునండ్దురు। చెచ్చె … రనాతండునిన్నెచెనకంగాను। మెచ్చవింక్కానెండిరి … మెరులనిన్నంబూగడి। వాచ్చ
ముడిరనాతరేడువుపచరిం … చ్చంగను॥౨॥ ఆరితిరియుంక్కండిరి అన్నిచింతలకునిన్ను। … ంగారి౦౩ వెంక్కటపతిండు ర
డంగాను। బిరములుమానవిపనంగి నిన్నుంగలకి। ఆరలియూతండినిరుసుంద్దాలుచెప్పుంగనూ॥౩॥ ❀ ॥ మాళవిగా
ళ॥ పల్లవి॥ యీతండువద్దనుండ్దంగయిలయెమ్మెలుచెప్పిరి। గాతలమగలవడ్డగర్వముయెగలవా॥———॥
చెంగ్గటమామొగమునచెరండితికన్నులండ్ద్వా। అంగ్గనలండ్దరు నన్నునాడుకొనిరి। పంగ్గించ్చి మానెరు లివిబా
రిండితిఆయనండ్డ్వా। వుంగ్గిడగాసారికినిలవుప్పతించ్చిరి॥౧॥ పంత్తానసారుచములు బంగ్గారుకుండ్దలం
డ్ద్వా। బంత్తెనుండ్దెచెలులెలపచ్చారిరి। యింత్తలూనాచిరుండులు యినుకడిబ్బెములండ్ద్వా। రంత్తులుగాం
గడునిలరాంపుకికిరి॥౨॥ ఇాంచ్చినారూపమిడిపుత్తడింబొలునండ్ద్వా। యెంచ్చియెంచ్చిమమ్మునిలయింత్తలి
కిరి। అంచ్చుల౦౩ వెంక్కటపతుండన్నిదనన్నుంగలసె। మించ్చుగానంగమమ్ము నెలమెరయించ్చిరి॥౩॥ ❀ ॥

శ్రీరాగం॥ పల్లవి॥ వలపులాగదు వండ్లి జవ్వని। బిలిచె జెలి ప్రియమున బిరమున ఆచె॥ ——॥ వెలంజిని యన్నం
గని విడుకతోడను। అలుకలన్నియును నడుమ ఆచె। నలుగడ నితోన వైదిసండ్ర డి। వలములు లోలో సాడిం
చ్చుమ ఆచె॥ ౧॥ యింత్తి విడెమిడి యిచ్చె పరాకున। పంట్ల పుడొద్ద పనిమ ఆచె। చెంత్తలనినుంగడు చెనకె సొబగున।
కొంత్త యినందొల్లిది కోపముమ ఆచె॥ ౨॥ కొమ్మ కాంగిదను కూడి తమకమున। సమ్మతి జంకించ్చుంగమ ఆచె। యి
మ్ముల శ్రీవెంక్కటేశ్వరులకిత్తివి। బిమ్మలయి రవులు కియ్యంగమ ఆచె॥ ౩॥ ॥ రామక్రియ॥ పల్లవి॥ యెదువం
ట్టిచద్దరికమెదువంట్టి బొంద్దులు। సదివదల కనెల సాదించ్చెవి॥ ——॥ అప్పుదనుండ్డియు నిఅండ్డ నిడ్డివుండ్డం
౧౨ గాను। రెప్పవెత్తి చూచి చూచికే సులాడివు। చెప్పినవారిమాదికు చెవియొగ్గివినివి॥ తప్పుండా పలనెల తమకిం
౨౮౭ చ్చెవి॥ ౧॥ మనకిచ్చిన నితో [illegible] మాదలిడ్డి లాడంగాను। వినక సుద్దులకి లవెంగ్గె [illegible] మాడెవి। తనికి వొకదొకది
తలంచుక తలంచుక। పెనం [illegible] గి నెంబిలువంగబిగ కివెతి॥ ౨॥ కండ్డువలంజ్జినను [illegible] కాంగిలించ్చి హాడంగాను।
చండ్డపు బొమ్మల నెలజంక్కించ్చివి। చెండ్డితి నిడివానిన్న శ్రీవెంక్కటేశుండనెను। అండ్డిన రతుల నెల అలయించ్చెవి॥ ౩॥
॥ దేశాక్షి॥ పల్లవి॥ తానడివానె నిడివాతాపకాణాలై కిమి। మోనము తోడన వ్వరి మోవులన వ్వూ॥ ——॥
ఆడనిడనుండ్డి వచ్చి అలరినాల కిమిచ్చి। విడు కగానికియ్య వివిడెమిడిగా। నిడనుండ్డి అలరిని నిలుచుండ్డి కలకిని।
వాడితోడనె మోక్కరి పండ్డ్లగమోక్క॥ ౧॥ చెయంగలవెల్లాంజెలి చెరినాప్పెంజె యినికి। పాయపు వానికియ్యూం
బలుకర్దులు। చాయలకి మాదలాడి సన్నలకి వాదవాడి। దాయము గాంజూడరి సంత్తసపుంజూపు॥ ౨॥
కాంత్తల లోన వెలకి కాంగిదనం న్నంగలకి। పంత్తగా నిప్పెంజల్లరె బలుకిసలు। యింత్త లో శ్రీవెంక్కటేశుండి
తండిడి నంన్నంగూడె। వింత్తగా విండ్డు చెప్పరి వియ్యపు విందూ॥ ౩॥

లలిత॥ పల్లవి॥ యెవ్వరిబుద్దులు యెక్కడికెక్కను నవ్వువెజాణాలననుపయ్యెడివి॥——॥ పంత్తములాడరుబాలు
ములుచూపరు। వంత్తువెంచ్చరదుచెప్రులకు। సంత్తసంబ్బులును జవులసుసరసము। వెంత్తైనలాలానెరవయ్య
డివి॥౧॥ వెసదచూపరవింత్తలుతియరు। వాసులునెరపరు వలపులకు। ఆసలతమకము ఆంగ్గపుంగరంగులు।
తాసులవలెనెతగులయ్యెడివి॥౨॥ సద్దునెబడియరు కొంక్కచుమోరయరు। వద్దువారుతమవలప్రులకు। యిద్ది
శ్రీవేంక్కటేశమీపాదమి। నెద్దనరతులివెనిలిచినవి॥౩॥ ❖ ॥ ముఖారి॥ పల్లవి॥ యెఱంగనియాండదయితేయి
డినిజమండ్డనమ్ము। నెఱియమాతానిజమునెరపవలయుఁరా॥——॥ యెడుదనెవలపుయిండ్డిఁకాడబులుపు
వదలకిడనిచివచ్చితివిరా। పిడచులపైమాదబిగువులలాంతిఖ। సదరమ్మెనికిపుడుసాజమెకదరా॥౧॥
చేసరితిశిగ్గులు చెంతలనెయె స్గలు। ననుపునరెండ్డానెద్దునడప్పుడా। మును పనెమోవ్వలు మోచివచ్చితి
తెక్కలు। వానినినివుపుడ్డంగంబుడ్డినవెకదరా॥౨॥ మెచ్చితినిమెసలుమీ రితినెహాసలు। యిచ్చగొ
లండినడతువెమండ్డరా। ముచ్చుద శ్రీవేంక్కటేశ ముంచ్చినన్నుంగూడితివి। బెచ్చురంబరులక్కైతైకెతువుమాయ
లుగా॥౩॥ ❖ ॥ మంగ్గళకౌశిక॥ పల్లవి॥ సవతులకెల్లనివృబాడిచెప్పుంత్తువుగాక। నవకానమూలనుండ్డినంమ్మె
రాడివులని॥——॥ ఆతనివద్దనుండ్డినివాలవనియండ్డంగాక। యీాత్రలనివెద్దుండ్డినానెవ్వరండ్డము। యె
తులకవివృమాతానెరకలుతిసుకొని। బూాసులండిడ్డితెనెనిఖాండ్డగ్గానవచ్చునా॥౧॥ ముచ్చుదమీారా
డుకొండ్డిమోపాలుగండ్డముగాక। పచ్చిగుద్దుననుండ్డినిభావమెందుండ్డండ్డ। మచ్చికనిచనవులు మాముండ్డరమెర
యించ్చి। కొచ్చియాతనింజూచితిగుద్దుగానవచ్చునా॥౨॥ కాంగిద శ్రీవేంక్కటేశుంగాంగిలించ్చుకొండ్డంగాక। ఆంగినివా
రపండ్డితెనండ్డమువెనా। వెంగడికన్నుంగాడెచెరియాతండనినివె। కాంగినిలొనెనవ్వితిచ్చులవనెక్కనా॥౩॥ ❖ ॥

నాదరామక్రియ॥పల్లవి॥యెవ్వండ్డిమోహామోయీవిరహాత్తనిమీఁద।ఘుడియించ్చెనిట్టికికరంచ్చపవిడుకలు॥
॥——॥సంగ్గడిం గూఁచున్నది చనవుచెకొన్నది।అంగ్గపుంజెమదనోలలాడినది।యెంగ్గిలిపొత్తునవిడిలిచ్చినదిమెచ్చి
నది।పంగ్గించ్చినిండ్డిరాఁపిదిప్రుంపఁలదవరడుని॥౧॥మోహ్పచునవ్వినదిముచ్చుదలాడినది।యిత్తవలంద్దుచులౌలా
నెనలున్నది।చెప్పంజేకొంగడియించ్చుజిగింఘులకించ్చినది।చిక్కించ్చింగవలాడెది శ్రీనరసింహప్పునిని॥౨॥కనుస్నచె
లినది కాంగిదనించ్చినది।తనివారరతులనుదక్కంగొన్నది।చెనకియహోబలాన శ్రీవెంకటాద్రిమీఁద।నెచె శ్రీమహాల
క్ష్మినరమ్ముగడిచ్చునిని॥౩॥✿॥దేసాళం॥పల్లవి॥అప్పుడినమ్మండుతన్నునదువెంగ్గలాడినండ్డి।యిప్పుడూనానవెట్టిన
౯౧ యింక్కనెలెనప్పులు॥——॥బాగాలువెట్టికెప్పిరొద్దివిభునికి।వాగమ్మెయింత్తులకెల్లావలవుమని।యీగతిమోవిమం
౧౮౭ త్తనాలిన్నాళ్లుండనకు।వెగ మెయప్పుణిచ్చితివెరపిలెయింకను॥౧॥వుపమలె త్తియ్యరేమాకడాకడిపతికి।
నేహానసతులంబాండ్డనేరు వుమని।కపదనండాంగొంత్తకెనియింగానమునెలి। యెవుడూండనసలానెయిం
కనెలెకొంక్కను॥౨॥చేయెత్తిమోహమొక్కరే శ్రీవెంకటేవిభునికి।పాయవుట్టారిమనసుపద్దమని।యీయెడండానన్నం
గూడెయిచ్చ్రకముకెసుకొని।నాయమునెనెచెప్పిననను పాయనింకను॥౩॥✿॥రామక్రియ॥పల్లవి॥యెలినిపుబిన్నంబొ
య్యెవెండికానలువెట్టెవు।జాలింబెద్దబొమ్మలనుఝంక్కించ్చెనా॥——॥అలిగినితొమోవలాడకెంత్తవుండ్డినాను।బలవ
లుగడునెముసాడించ్చెమా।నిలిచినెంగడునిన్నునెరముతెన్నెంచ్చినాను।బలుచులుచూవియిట్టెబ్రమయించ్చెమా॥
౧॥యెనయకకొవానెయింట్టిలానెవుండ్డినాను।వెనకనిచెంతలునెవెళ్లవెసినా।మనసునంగాంతాలించ్చిమంక్కలు
నినెరచిన।పినంగిపిలిచినితొచిరములాడినా॥౨॥పడలినితొనెంత్తపంత్తమునెనాడినాను।అడననిన్నంగూడకఅ
లయించ్చినా।యెడుద శ్రీవెంకటేశయిుదునన్నంగలసితి।వుడుమననినితొనొపననెనా॥౩॥✿॥

భైరవి॥ పల్లవి॥ అందదా నీకిపతితో నంత్త చెల్లునా। చిదికిమాటికి మంత్రశేసేవెనివు ॥——॥ పద్దినడిచలమనిపం
తమునితెనెంపెవు। అద్దియాతనిప్రియమ్ములం గ్గదించ్చవు। చిద్దకాలువద్దనినచెలులమా దలుచెవింబెద్దవునికుండ
గినవిరముతెకాని॥ ౧॥ ఆడినడేమాదిశేగియద్దినిలువం బెద్దెవు। జూడుగానాతని మాదచూరనియ్యవు। తాడనెనెమిడ్డ
రిచెతులుంబద్దిరూలిచినహాడియుంగూడవునిగుణముతెకాని॥ ౨॥ మోదలివాద్దురునిమోనలుచూపెవుగాని। అ
దన్నైనమీందనింక్తనదుమెచ్చవు। యిడివోత్రవెంక్కటేశుండిడేనిన్నుంగూడినాండు। చదురలింక్కానివుసాదించ్చెవు
గాని॥ ౩॥ ✱ ॥ మంగ్గళకౌశిక॥ పల్లవి॥ దయదలంచుకనేనెత్తనిలికూడితినిన్ను। ప్రియచూపకనెను ంద్దగెంద్దించ్చం
గలవా॥——॥ నంద్దునసితానెనునగంగానెసంద్దుకొని। అంద్దిమద్దినరసములాడెవుగాక। జంద్దమాదలాడర
చలపద్దినెనుంద్దితే। హాంద్దినె ● సాదింపిన్నవ్వారయం గం గలవా॥ ౧॥ హా ● త్తురుంచిలిచినెనెహాద్దుగం
గానెనివు। హత్తుకనివింత్తెరి ● బొంద్దితివిగాక। గుత్తవునాగుణముతోగుద్దురి ● సుకవుండితే। చిత్తగించ్చినిచల
ముచెల్లించ్చకొంగలవా॥ ౨॥ చెయిచాంచినిన్నుచెనరికాంగిలించ్చంగా। యీయడనన్నునెండయెవితిగాక। చా
యలత్రవెంక్కటేశ సతికెటికికినితో। మాయలునెంచెతినమారుకొనంగలవా॥ ౩॥ —✱— ॥ వాడి॥ పల్లవి॥ ఇంతి
మాదలరసనిలయిగగ్గ్లపద్దెవు। చెంత్తలనాపిచనవుచెల్లించ్చరాదా॥——॥ అగపడిలోనైతిఅన్నినవుతెకాక। యెగస
క్కెలాడెనంద్దియెంత్తవెడు। చినికించ్చినద్దివెళజిగింబంద్దినద్దివెళ। వాగరుండెవునుం దాంచునెక్కదంద్దెరాదా॥ ౧॥
సరింజు ద్దరికానరమనరసావెలఅన్నియును। యెరవులుగేసుకొంద్దినెంత్తవెడు। తారలంగాంచినప్పుడుతాడంద్దు
వెద్దినప్పుడు। పిరుసంబాలునునెక్కపిరుపునికాదా॥ ౨॥ కొయ్యవ్వత్రవెంక్కటేశహాడుకొంద్దివాపినిద్దె। ఇయ్యకొలు
గేసుకొంద్దినెంత్తవెడు। చయ్యునదంచ్చినచూదచదిగావం ద్దినచూద। చియ్యమువం ద్దరమ్మైచికాడెదికాదా॥ ౩॥ —✱—॥

సామంతం॥ పల్లవి॥ అప్పుడన్నిఁ గానరినడివాఁ అపెనెప్పున నన్నివనులు నిరే తెలుసును॥——॥ తగనాని బొంకవాడుపెపె
యెంత్తమాదడిన। పగలేడుబ్బనవ్వులబలిమికాని। మగవాండవండ్లుమీఁద మద్దుపడనోపుదువు। తగవులు మమ్మెల
యుత్తరినడిగేవు॥౧॥ వలచినవాఁడ పైపైవాసు వెంత్త నెరపిన। బలములుగావుఁ గతిచవ్వుకాని। బలువుండ వండ్లమీఁ
ండపేనిగొననోపుదువు। బలివారి మమ్మెలసాకి రిపెట్టేవు॥౨॥ ఆరితేరినదంప్పతులా యము నెంత్తండ్డినాను। నెరు
పులేకాని అండ్లనగులులేదు। కూరిమి శ్రీవేంకటపతికూడితివండ్లుమీఁదను। నా యకొనమాతొనెలనవ్వులు
నవ్వేవు॥౩॥ ❖ ॥ లలిత॥ పల్లవి॥ యెక్కడిసుద్దులు లేవేయిదిగొంత్తరాబిక్కితిని వాలనువిచ్చియ వయ్యలానికే॥
౭౩ ॥——॥ బింత్తలేకనికుని వేగేరినకెంతలసను। యెంత్త నేముదూరినా నెరెండువె రప్పు। బింత్తెంచ్చునికెండికిచెప్పచెయి
౨౮౫ యెండికి। చింత్తవారవిడిగ◯ండ్డేవె సాలనరా॥౧॥ డెప్పురాననివ్వులాలాండి రిగేతి◯మ్మదలకు। యిప్పుడుమాయ
లుకలుయె డక్కెర్పను। రెప్ప◯తె త్తిచూచెవ్వుకె సువడియున్నాండవు। యిప్పుడినిజా◯డవెల్లాయెగసక్కెలనరా॥౨॥
కడికినిమెనను కల్లవెన్నిడాంచినాను। యెడుదనున్నాండవుని న్నేమ నేము। అడన శ్రీవేంకటదేర అట్టినన్నంగూడితివిచ
డుపుండవిన్నిటిను జాణావునివనరా॥౩॥ ❖ ॥ బౌండ్డాకం॥ పల్లవి॥ ఆండ్డాంరావెగిరమాఁ అడిరాండ। బిండ్డేవుమా
చలండినేచెల్లునికునయ్యా॥——॥ నవ్వుతానేనుండ్డంగానినెండ్డునగిలిగించ్చేవు। అప్పులనిరింక్కానెంత్త ఆసోడమో
యిపుప్పువండ్డినావయసుపూంచినిపింజల్లంగానే। తప్పేవుజాణాతనాలు తమకివాఁడువు॥౧॥ డగ్గరినేనుం
డ్డంగానిదండ్డాసను త్తుకొనేవు। వెగ్గళించ్చినికెంత్త వెగిరమోయి। లిగ్గదిరినిమీఁద చేతులునెంజారుచంగానే।
వొంగ్గికొంగిదబిగించ్చేవువుబ్బువాండవౌదువు॥౨॥ కలకినేనుండ్డంగానే కమ్మికట్టికింజికేవు। లలి శ్రీవేంకటపతి కుండ
లావరివాయి। యెలమినన్నేలితివియియ్యకొండ్డనెనట్టి। పలుకుపంబంత్తముచెల్లెపనివాండవౌదువు॥౩॥ ❖ ॥

ఘన్నాటి॥ పల్లవి॥ కాకిచేకానంగరాదు కాపగింపు కానరాదు। యీరీతి విభ్రుతిని యెడనుండ యాడదు॥ — ॥ పాడగ
వ్రువాలకవేళ సారలేవ్రవాకవేళ। అడిబిడుకువలపులవియాల। వెదకితిమాపునంత వెగింబ్రితివెసనంత్తా। యిడిగా విభ్రుతిని తివియె
డను ండ్రా యాడదు॥౧॥ ఘనసువబ్బారమాదమనసు రాకారమాద। అనుమానపుచేనపులవి యేల। చనవుచలితి గాంత్తస
రసమాడితి గాంత్తా। యెనయ విభ్రుతిని యెడనుండ్రాయాడదు॥౨॥ చెయిబాంచేవప్పుడునిలిగ్లవడివు కష్టడి॥ ఆయ
మెరంగనిరతులవియాల। పాయక శ్రీవేంకటేశ్లు కానిమాడితివి ప్రియాయడమెలుగొంద్దవియెడనుండ్రా యాడదు
॥౩॥ ❖ ॥ ముఖారి॥ పల్లవి॥ మాటిమిగాసదవెల్లకాంకనెల। బిరముతానుండ్డుంగాలచినంగంగ్ల నోపము॥ — — ॥
సంగ్లడిం సూచుండ్డనెల జగడమాడంగ నేల। వుంగ్గిదినిప్రులి మోప్తైవుండ్డే మెనెము। ముంగ్గిదండ లారమనాయండుము
లిముకోనప్వాలతో। రంగ్గ [illegible] మోరివుండ్డుంగాలకరప్రతియనోపము॥౧॥ ఇండ్డి [illegible] కినిరానెలయెగసరిమాడనెల
వాండ్డనై నాతం బానప్రుప్పనుం డ్డిమెనెము। జెండ్డవైతవనండ్డరితాసరసములాడు కాంద్దవిండ్డవెండ్డకానిపెపెసరి
ంచ్రునోపము॥౨॥ తప్పరచూడంగనెలతమరింప్రునింత్రయేల। వాప్పుసునిప్పెసతానుండ్డెమెనెము। అప్పుడు శ్రీవేంకటేశు
ండాతండిడ్డినన్నంగూడి। వుప్పుడింప్రివూండింప్రివాడ్డింబాయనోపము॥౩॥ ❖ ॥ పాడి॥ పల్లవి॥ యెప్పటిబలువెర్వడా
యిడ్డరిలోనత్తప్పగానానత్తివయ్యరామచంద్రమూర్తి॥ —— ॥ చెక్కిదంటెడ్డనచెయ్సితువుగడ్డనరడ్డాచక్కనిసిరిలాంబింత్తాజలధిరిని
పెక్కుకాండ్డలచెనివుపినచిరడ్డంబ్రితివి। వాలక్కమాపి ఆపెఅయితేనుండ్డమండ్డినుండ్డెను॥౧॥ ముంచ్రిచెలిపులకింపు
మోహావనవాసము। మింంచ్రినవిరహాములమిం తిమిరహు। సరచ్రురింబ్రునివైతెజగమెల్లనిండ్డితివి। యింబ్రురం
తలానసాచెయాడనుండ్డెనిండ్డెను॥౨॥ వాండ్డననిరాంగులయోదృమనిపడ్డము। నెడ్డనశ్రీవేంకటేదునిసెవిడి। అడ్డుగా
నెబింక్కలాలనాలవిడిరాజ్జుమెలితివి। యిట్టమరాజ్జుమెలెయాయింత్తిరతులనా॥౩॥ ❖ ॥ ॥ ❖ ॥

ముఖారి ॥ పల్లవి ॥ యెంత్తవేడుకొందులు యెడకేడ సుద్దులు । యింత్తవాండ్ల వంటి నిన్ను నెరంగవా విను ॥——॥ యెక్క
డనుండ్డ్హావచ్చి యిచ్చపముకేళినా । చెక్కులు నొక్కినదేకేళి లవానాకు । వొక్కమాడినప్పు నవ్వి వాడి వద్దితీరితి నన్ను । తక్క
లంబెడ్డినదితనివారెనా ॥౧॥ నిద్దురగండ్డికిరాంగానే చింతలుదాలించుకొండ్లి । వద్దంగూచుండ్డి నదేవపసానాడు ।
సుద్దులెల్లం జెప్పి చెప్పి చొక్కులంబెద్దుచునాత్తా । పొద్దునవమంచ్చువె క్కిత్తిపొండ్డిరంయయనా ॥౨॥ విడకలుడ్డైవార
వెహాలకుంబాగడుత్తా । యీడనన్నుంజెనకిదేయీడినాను । హాడిత్తి శ్రీవెంక్కటేశగ నామె రింగినన్నిద్దె । జాడువాయ
పుండ్డితెనెసొద్ధ్యమాయనా ॥౩॥ ❀ ॥ నాదరామక్రియ ॥ పల్లవి ॥ విన్నపమెంజ్జికివేమారు । పన్నినరంగులంబడరింజెవే
౩౧ యా ॥——॥ వుబమువనవ్వులిముంగ్గలపముంప్పులు । పవిండుంజేపదివానలు । ముసుంగులకిగ్గలవమూ
౨౪ డామంచ్చులు । కుసుమ్మైన లపుతేపరిక్కింజెలియా ॥౧॥ కన్నులతీదల్లకప్పుర మాపలు । సన్నవు నిద్దూవుగన
ంప్పేంగలు । బిన్నినెరింగురు లచింరదివూపులు । వన్నెవగరసముపద్దిక్కింజెవే యా ॥౨॥ సరిమోవులనెవసం
త్తపుచిగురులు । పరగుంగుబములనుఫలములేను । యిరవైత్తావెంక్కటేశ నినుంగలకి । పర్వ్వరింబారి విండ్డలపూ
బింజెలియా ॥౩॥ ❀ ॥ సారంగనాద ॥ పల్లవి ॥ చెలికిలొన్నైనప్పుడు చెప్పింగావి । యెత్తులరిలవినప్పు లిడనెలా ॥——॥
ముంగ్గిదనెనుండ్డంగాను మోహించ్చిచెనకేవు । అంగ్గడిచుడ్డరికాలు అవియాల । రంగ్గుగావివున్నబాయిడు రా
తిరివింజ్జమినెము । యెంగ్గిలిపొత్తులమాదలిడనెలా ॥౧॥ వాంజ్జినెనుండ్డంగాను వాడి వజ్జిపెనంగేవు । కండ్డి
ంగండ్డిగుపమకతవెల । వుండ్డమినివన్నిదను వారపరివాడువు । పండ్డపద్దుసరసాలంబెనంగనెలా ॥౨॥
కదినికెనుండ్డంగానెరాంగిదంగూడితివి । పొడుగుడుపలపులపొడులేల । అడివాత్తావెంక్కటేశ అన్నిదాంజొ
కితెనెను । అదన్నైనప్పుడి జాపచనకెలా ॥౩॥ ❀ ॥

వరాళి॥ పల్లవి॥ మీరు మీరే యెక్కి మీరె పన్నియుంచ్చివి। ఆ రితి రేమొవం గ్గనలయ్యంబ్బుకువమ్మా॥ —— ॥ చెంత్తల
నాతండు వ్విచెక్కనెక్కి వెండుకాని। పంత్తము దప్పుడు నెండు పలుకవమ్మా। యెంత్త తెడియలు కలుయెప్పుడికి సతమా
య। వింత్తదానంగా నత్తిగ్గ విడువవమ్మా॥౧॥ పక్కన బిరవాని లెండు పచ్చుడము గప్పునదె। వెక్కసపుచలములు విడువవమ్మా। క
క్కసపు సాదన లంగద్దు కానె డిమున్నది। యక్కడ నను మానించ్చె వప్పురున్నారవమ్మా॥౨॥ శ్రీ వెంక్కటేశ్వరుండు చేరి నిన్నుం గూడె
నిదె। చెవడిరెంగె మ్మావిచెలంగవమ్మా। వెవెలు చెప్పు నాను వెడుకరు చెలతెడు। వోవుల నెనప్పి మొరంగ నేలవమ్మా॥౩॥ ✿ ॥
గౌళ॥ పల్లవి॥ యెంజికయ్యమూందలు యియ్యం క్కాతాదత్తూండలు। యీడు పెద్దుకొని నిన్నునేము నేము నేము॥ —— ॥ చెం
గ్గద నివ్వు శెరినచెంతలు వేవనంగాను। అంగ్గమెల్లం జెమరించ్చె నంద్దు కుంగానె। శ్రీంగ్గారపు నిమె నిబిండ్ద వంద్దు లె
ల్లంబ్బూచి। ఇంగ్గితానంబు లకించ్చె నింద్దు కుంగానె॥౧॥ నెత్త నంగ్గాత్తలు గాన్ని నెరుచు కవుండ్డంగానె। అద్దివ
స్సురంజ్జనె నంద్దు కుంగానె। వా డ్దవెడ్డుగని న్నుచూడి చిత్తి య్యుంగాను। యెడ్డకెలకి య్యుకొంద్దని నింద్దుకుంగానె
॥౨॥ గక్కనంగాంగిదనన్నుంగాం గిలించ్చి చూడంగానె। అక్కరతోని య్యుకొంద్దె నంద్దు కుంగానె। మక్కువ శ్రీవెంక్కటేశుడు మంచ్చి
తనాలకియంగ। ఇక్కువలంద్దె మొక్కితె నింద్దు కుంగానె॥౩॥ ✿ ॥ దేసాళం॥ పల్లవి॥ నిన్నజి మొన్నజి కొంక నెండింజకె।
యెన్నికె తాకమునా యుండయియ్యకొల్తెతివి॥ —— ॥ మక్కువ నాప్పెంజల్లి మన్ననలు నించ్చితివి। యెక్కడి సుద్దులు ని
కు నిమి చెప్పి ము। చెక్కలూ నుంబులకించ్చె చేతు లిద్దె చెమరించ్చె। వెక్కసాన నిన్ను వెంగ్గె మాడ నెంజకె॥౧॥ మెచ్చి నం
న్నం బొగడుచు మొంద దంజేయి వెశితివి। మచ్చు ఘాలు ంగపదలు మానితిమిం క। పచ్చడము గప్పంగాను భావమె
ల్లంగరంగి త్తి। గ్రాచ్చి కాచ్చి ఇంక నిన్నుంగా సత్తనము దికె॥౨॥ కన్నుంగాను లనెవ్వి కాంగిదనన్నుంగూడితి। వెన్నె నిసంత్తాస సా
లు ఇంక నెంచ్చెము। పున్నతి శ్రీవెంక్కటేశ దెవా ద్దె తిఒద్ద రము। పన్న కొని వాశికించె పంత్తము తైమిజకె॥౩॥ ✿ ॥

మెంచుబౌళి॥ పల్లవి॥ పొదువు జాణవున్నీవు అన్నిటా రంగ్గడు మా। నీదొరతనము వెల్ల నేలంతపయినా॥ ——॥ చేనకి
ంచి నీపంజెరిన మెలుపను। ననిచిని కన్నులను నాదంజూచెదా। చనవిచ్చి కమ్మ జిని చన్నుల నొత్తి నండ్దున పని నే నిచిరాలతో
పంత్తమాడెదా॥ ౧॥ లలన నిన్నుం డిప్పిలొలింట్చిన లాలనను। చలపట్టి బొమ్మలను జంక్కింట్చెదా। నెలవుగని మేను నీమిఱి
నంద్దనపునీవు। కొలందిరె వితిల్లంగొపగించ్చెదా॥ ౨॥ కండ్డువనిదివి నిన్నుం గాంగిదనించ్చి నండ్డను। చండ్డము వెసుర
నీవు సారెకెనప్పెదా। యిండ్డునే శ్రీవెంక్కటేశయిద్దపూను మెక్కట్టిబిరి। యిండ్డరిలొపల నీవు యిమ్మెలాడెదా॥ ౩॥ ❖ ॥
ఛైరవి॥ పల్లవి॥ వాకిట నేలున్నాండవు వనితమాటల యిటి। లోకలు మెత్తరు నిన్ను లొనికి రావయ్యా॥ ——॥ అంగ్గనవా
౮౪ డంబ్బులలొండ్డెలు మెట్టెలును। సంగ్గతిని నిన్నుం బిలిచి జాలదాయుడి। యెంగ్గిలి మోదంబిరి చెడగ్గ నీవుండ్డె నీవు। అంగ్గవిం
౧౮౦ చిలొనికి రావడియెమ్య య్యా॥ ౧॥ కంక్కణాసూడిగముల కేడు నితొమాటం డిలొడి। యింక్కననుమానము
నికెండికి నేండు। బొంక్కపు మోనదంత్తాలు పూంచి బ్రియము చెప్పుడు। ఆంక్కల ంబాను పుమీండ నద్డెపాచు
డ్డవయ్యా॥ ౨॥ మోలనూలిగం డ్డలనేము చ్చదనితొనాడి। యెలమి శ్రీవెంక్కటేశయ్య వ్వకొరాదా। మెలంగి పడవితె
విమీండ నికె త్తుపన్నది। కలశిత్తి వాపెనిట్టెకండ్డెవిగదయ్యా॥ ౩॥ ❖ ॥ ముఖారి॥ పల్లవి॥ కదిశితి రిద్దరూను కడమ
లెలా। బొదిగి చెలులు చెప్పి బుద్దులెల్లా వినవే॥ ——॥ వద్దితెరెపము వలవనితాపము। సుద్దులు విన్నం డ్డకెసూ
డువద్దివా। చద్దులాయను వాద్లుచలము సాదించ్చునెల। గద్దించ్చి నండ్డకతనిం గాంగిలించ్చుకొనవే॥ ౧॥ యెమి
డికెచిగువున్నింక్కనా తగవు। మోము చూచినప్పితినె మొప్పుగద్దివా। నాము తెక్కింబంత్తములు నాలికెయనిండనెలా
కై మీరి నండ్డకతనింగాంగిలించ్చుకొనవే॥ ౨॥ అలయకువెన్నీవు అప్పుడు సొలయకువే। తలంపులొరతులు పాం
గంచెట్టెవా। యెలమి శ్రీవెంక్కటేశుండింపు శిశినిన్నంగూడె। కలంకలన్నియుం బాసి కాంగిలించ్చుకొనవే॥ ౩॥ ❖

రామక్రియ॥పల్లవి॥యెంత్తబవెగిరకాండు యిమె తాను।చెంత్తలనిలుచుండ్డినెజరంగువడ్డినా॥——॥రెపగింప్పవ
డ్డగారకొసరవడ్డండ్డినా।తిపులువెద్దుకయాలాత్రిడ్డింగారెల।యీపని కినెనప్పియుండ్డరివతెనెకొంత్త।చూపులుప్పైమొ
పితెనెసుంక్కముగానినా॥౧॥బిరమాడవడ్డగారపెనంగవడ్డండ్డినా।కిరడావనెండికొజంక్కింప్పింగారె।గొంరగిరినిజ
మదసువ్వరింప్పుంజాయితెర।జారునంవ్వైంజిమ్మితెనెసూళ్లవడ్డినా॥౨॥కాంకరించవడ్డగారకలయవడ్డండ్డినా।
వెంరపుండావులుయాలలివెళింగారా యిరదతొంశ్రీవెంక్కటపతిుండెతానన్నుంగూడె।సొంకెచన్నమోనలరాజాడు
డాడిగినా॥౩॥ ॥సామంత్తం॥పల్లవి॥నివెటింగవానిండ్డుండగవ్వులి వి।రావరంప్పుంబనిరాంత్తసాండగా
నా॥——॥నిగ్గలపతివదినెలంత్తనునెనదు।తిగ్గవడరనినుంజెనకుడునా।యెగ్గలువడ్డితివెడుపరానను
చు।బగ్గననాందడిబవిమిత్తి యునా॥౧॥చదుపులజూరవదజవ్వునినెనదు।అ డనెటింగరనినునలముడు
నా।కడిమికొసరితివిగవ్విగన్నె తినని।సుడిగానిరామినిగొంరబుశితుసా॥౨॥ శ్రీవెంక్కటపెబ్బురశ్రీసతినెనడ
సావగానప్పుకసాలయుడునా।యీవలంగూడితివియ్యుకొంండ్డినని।కైవసముగుసతిరాదనునా॥౩॥ ॥
శంక్కరాభరణం॥పల్లవి॥దొడ్డవాండవవుడువుడూరవూనునవ్వు దవ్వుజిడ్డుతెరవుండ్డెడినిచిత్తమింత్తెరాని॥
॥——॥తప్పురచూడంగవచ్చుతలవంచ్చుకొనవచ్చు।అప్పుడుగాత్తకొరిచెడరదుగాని।తిప్పుచుండ్డవచ్చుమ్మో
ముత్తిరకొననవ్వవచ్చు।యిప్పుడివలెనడపిడిస్తడింత్తెరాని॥౧॥వాగ్గిచెయిచాంచవచ్చునుడ్డండ్డాలుశెయవ
చ్చు।రగ్గలెరవలచెడిఘనముగాని।నిగ్గుబాసగొనవచ్చునెలంతలంబొండ్డవచ్చు।యెగ్గలెరమెలంగెడియన్ని
రింత్తెరాని॥౨॥మాదలుబాడింప్పవచ్చుమద్దుమీరిపలందవచ్చు।వాడింప్పిరతికిక్కిడిబాగ్గ్యముగాని।నిదు
నశ్రీవెంక్కపతినెండునన్ననెలితివి।వాదమెయిడ్డివుండ్డెడివన్నెమింప్పుంగాని॥౩॥ ॥ ॥ ॥

శంకరాభరణం ॥పల్లవి॥ బాపు బాపు పిలుమిలువ వంతగత్తెవౌదువె। నీపంతములెల్ల దక్కె నిరమై మిగుల దప్పవె॥ —— ॥వల
ము చూచినంగారక సమ్మతింపించ్చవచ్చునా। పిలుచుండదనపుని తిరుంబెనంగెంగారక। నిలుచున్నాండాతండదె నిన్ను వెండు
కొనెను। పలుకవుని వైతిఫలమె మిగందప్పవె॥౧॥ మూదలాడినంద్దెంగారకమంచ్చడె లువవచ్చునా। సాదికిబిగి కిన్నిన్నసాధించ్చె
ంగారక। గిడిగారనత్రండుక్కెలు బాంచితిరి నెను। నిదువెద్దుకుండద్దనవుని వె మిగందప్పవె॥౨॥ నయము గలితెంగారక నాయము
చెప్పవచ్చునా। దయవృద్ధినెనిది నిన్నండగిలెంగారక। శ్రీయంగూడె శ్రీవెంకటగిరిపతి నె మెచ్చితి। ప్రియపడి విడనివుటెడ
మె మిగందప్పవె॥౩॥ ॥గౌళ॥ పల్లవి॥ ఆతండు నీవు నొక్కటి అండదనువెలుంగ గుఋరు। మాటలనె యింత్తెనిమతకమేలెని
ఊ వు॥ —— ॥తప్పురవాడ్లు వెట్టిద దగ్గరి రమ్మనెవె మె। చెప్పరాదా నిమాదవి కీంగారా। నెప్పుడును నాతండున్నాండు నె నెరంగనాని వొద్ద
౭౧౧ చెప్పరనాటామాయలుప్ని యసెలెనివు॥౧॥ వట్టియారటాలు చెప్పివట్టికి దగ్గరిది డి। అప్పవుండ్డరాదా అన్నినియ్యా
రగాని। తట్టిఆతనిముద్దుల తచ్చనగాం బాలునిదినవ్వనదు వమనెయొందునాదక మెనివ్వా॥౨॥ యిప్పుకముచెలి
నన్నెయెల యిచ్చ్వనిదను। పచ్చిపరింబను వెల్లపదవె యింక్క। చెప్పెనన్నునలమి శ్రీవెంకటపతి యుండుగూడి। వచ్చినిపం
తములు నవ్వెంగడి నివ్వా॥౩॥ ॥ శ్రీరాగం॥ పల్లవి॥ వాదాలు యింకన్నినా మానరు మీరు। నాడికినేడికిమె
ళునయమాయనె॥ —— ॥ తెల్లనాయంగన్నులు తినెగారెంగ మ్మొవి వల్లెనాడు తాను న్నాండు వాండెమాదరి।
బాల్లవద్దనుండ్రెరిపూనరవచ్చితిరి। కల్లలు నిజమునంద్దెరానవచ్చునె॥౧॥ చింత వాసనలు నింప్చె వెల్లలాయం
జెమదలు। పంత్తముతానున్నవాండ పప్పబెంజూడరి। యింత్తువెల్లంగూడితిరి యియ్యకాలు వేశితిరి। యింత్త
లానెపాడింబంత్రాలెన్నికాయనె॥౨॥ చెర్మతెల్లంబు లరించ్చె చెలికింజేయిలానాయ। వెక్కసానదగ్గరిని వెండెచూడ
రి। యిక్కడ శ్రీవెంకటపిపుండింత్తలానె నన్నుంగూడి। యెక్కువతక్కువలెల్లానెంచ్చ వెంచిరి.॥౩॥ ॥ ॥ ॥

కాంజ్డమలహరి॥ పల్లవి॥ అన్నిటనెందవిశ్రీతి అండ్దరును మెచ్చిరి। మన్ననలు తుదకెక్కె మాచలికెలయ్యా॥——॥ యె
ప్పుడు వత్తువాయని యెడురుచూచినండ్దరు। బాప్పుతానివు స్నండ్దరు జారకలాయను। రెప్పువెత్తిచూచితెని రిసువ
డినా మనసు। రెప్పినవేదుకలకు కడమవిదయ్యా॥౧॥ బత్తిగలవనివెను బామలతానన్నండ్దరు। తత్తరపువిచేంతకుతగవా
యను। మెత్తనైతినియడకుమ్మిళములు నమరెను। యెత్తినితానున్నసుద్దులెలచెప్పినయ్యా॥౨॥ జాడిగినిదితాను వొండ్దు
లువ్రీలినండ్దరు। యుడెనివ్వుగూడినండ్దుకొతవాయను। యీడిగి (శ్రీ) వెంకటపతియురవత్రిండరవైతి। కడిగిభిరతులకుంగ
డమయెడయ్యా॥౩॥ ॥ సామంతం॥ పల్లవి॥ నన్నుంజూచినివ్వెలనవ్వెదింకా। యిన్నిసుద్దులకునెల్లాయియ్యకొంస్ద్దవు
గాకా॥——॥ కన్నులమొక్కినజకండ్దవమూపినది। యెన్నిచెంతలుచేతినిపిన్నది। సన్నంబుచెక్కిడిచినవ్వుమెరక్కినది। పన్నగ
డలాండార్లిపనిగొండ్దువ్వుగా కా॥౧॥ ఆయాలుపోపినది అసల్లురేంచినది। యెయ్యెదంజూచినవితానిపిన్నది। చా
యరుండెచ్చినదిసరసమా డినది। కాయములకళవెక్కంగైకొండ్దువ్వుగాకా॥౨॥ చేతులుచాంచినది సేసలుపెట్టి
నది। యీతుల (శ్రీ) వెంకటపతియూబన్నది। నాతొల్లంగూడించ్చినదినలిని న్నుంగడవ్వలా। రాతిరింబగలునిద్దిరమింత్తువుగాకా
॥౩॥ ॥ సుద్ధవసంత్తం॥ పల్లవి॥ యుబ్బగించ్చుకొండ్దగాకయింప్పులెకలిగితేను। అచ్చులానంబెనంగెట్టినది జానాత
నమా॥——॥ తగులనాడినప్పుడు తమకించ్చినప్పుడును। జగడాలకుంబెనంగజానాతనమా। నగండలంచినప్పు
డునానందంజూచినప్పుడును। అగడువీయయంబూనితెనది జానాతనమా॥౧॥ రూరిబిబ్బళ్లినప్పుడు కొంగ్గవ
ట్టినప్పుడును। సాతెనూరకవుండ్దెది జానాతనమా। మెరమీరినప్పుడును మిక్కిలిలాసైనప్పుడు। ఆరిత్తిమాద
లాడెడది జానాతనమా॥౨॥ కండ్దువలంట్టినప్పుడు రాంగిలించ్చినప్పుడును। చండ్దముల్విసుకొకున్న జానాతన
మా। యిండ్దులాని (శ్రీ) వెంకటపతియుండునిన్నిడెరూడె। అండ్దుకెలెవెరగండ్దవది జానాతనమా॥౩॥ ॥

మంగళకౌశిక॥ పల్లవి॥ యెలరద్దురే శిశువిమానెండు। బాలుఁ జాలుమాయెడను సదిరి యవలఁడు॥——॥ పెడవుల మ
ఖ్ఖింత్తే శిపిరంబిలువ కుమ్మని। మోడలనిం ద్దురుంగా నిమోర్తనారికు। అడనంగ రాపమునదియ ంత్తేకూరాప్పండ్లుడు
ము। యెడుదనప్పుడు నివ్వుయెగ్గతెంచ్చువలఁడు॥౧॥ కన్నులనప్పుడు మన్ని కాంకలుదీయకుమని। నున్నని జెర్గులు చేత
నుర్తనానెను। పన్నిన పంత్తములనుప రాపననుండ్లుడుము। వన్నెలనివంత్తె శివాసు తెంచ్చువలఁడు॥౨॥ పచ్చిరేకి
నివుమన్ము బలిమింబ ద్దరుమని। బెచ్చెరనికుంత్రియము చెప్పనా తాళ్లి। ఇచ్చుల శ్రీవేంకటవిభుడు నిన్నుం గూడితి
మి। తచ్చనలు గావుయిం కండమరిం చ్చువలఁడు॥౩॥ ❖ ॥ పాడి॥ పల్లవి॥ యెటువింగి వుండ్డువు గానియిండ్ల శివవెం
౩౧ జూడకరి। మఱి వరానియద్దిమా నాపత్తి సుమ్మీ॥——॥ చెలిచేత మోదడిం చ్చిశిగ్గువడినితాను। తలుపుమాందు ననుండ్డి
౨౯ తరుకోయడి। బలిమిని వం త్తలా నెప్పికొనంగాలా నాయ। ఇల్లువెళ్లకరానియద్ది ఇల్లాలు సుమ్మీ॥౧॥ వాడికావ
విడెమిచ్చి వున్నతిం జేతులు చాంచికడపలా ననివుండ్లి కాంత్తయడె। బిడుము డి నివంత్తలా చెవద్దంగాలా నా
య। కడుముద్దరాలైన ఘనురాలు సుమ్మీ॥౨॥ చెవడిం నిన్నన డెబలురచేంబిలిపించ్చి। వావరిలాంబా నుప్పైనుం
డ్డిమగువ నివంత్తలాలా నికెంగినెమ్మింగూడంగాలా నాయ। శ్రీవేంకటదేవుండయీ పొచ్చిన్నెరన్నె సుమ్మీ॥౩॥ ❖ ॥ సాళ॥
పల్లవి॥ పచ్చిడి పెంబను బుపమ్ముం జూపుమోనలు। హెచ్చెనిదె నా మొదలియ్యకొనరాదా॥——॥ చెక్కులనిమిపుకుంగుబిత్తజు
నిరరంగు। యెగ్గువటిగ్గ లండల యెలవంచ్చివే। తగ్గువేళె యింకనుతగులాయ ఖాంకను। చక్కనినికెమ్మోవి చవిచూపరా
దా॥౧॥ మోలకనినగవు మోపాములతగవు। చెలంగినివడి యెలచేతంగప్పివే। ఖలువవెయిుండ్డరెప్రియమూయంగం
డ్డికి తలంబు కనిమావపడయంజూడరాదా॥౨॥ జెండ్డలనిచన్నులు జప్పునప్పుడన్నులు। అండ్డంగాంబయ్యదనెల అ
డ్డిమూర్తీ వి పెండ్డనికూడితివి శ్రీవేంకటదేవుండనునేను। పెండ్డలుగనిడ్లనెప్పనంగంగరాదా॥౩॥ ❖ ॥ ॥ ❖ ॥

(ఆ)రాగం॥ పల్లవి॥ విన్నవించ్చనేంటి కివిచారము వేఱకెనిన్నదనుండ్టి యునాసనిరండ్డిగనము॥ —॥ లిగ్గవడ్డచెలిగా
నచనరరున్నదిగాని। అగ్గలముని మీాంచ నడియాసదగ్గరిమోగమోద నండలవంచ్చురుండ్డిగాని। తగ్గనిమోహాముని బిత్తము
రండ్డిగనము॥౧॥ కొత్తగాంబండ్లాడెంగా నగుడ్డునను న్నదిగాని। తత్తరించ్చురిలాలాంనితమరమైతే। పొత్తినివునప్పివనిఅం
ప్పరవున్నదిగాని। ఖత్తినచిగా లిరలనిజినిరండ్డిగనను॥౨॥ రతిరిదగ్గరంగా నరవ్వరీయరుండ్డగాని। చతురతలనునిన్న
జిడ్డిగాను ను। యితవెలింగి ఆవెంకటపతియిద్దమాడితివిమితిమీారియండ్డులనిమెలురండ్డిగనము॥౩॥ ❀ ॥
ముఖారి॥ పల్లవి॥ కొపగించ్చురొపెంగనన్నుకొంగ్గువడ్డివిత్తికార। నాబాండ్డువలతితేనునవ్వురనేనుండ్డునా॥ —॥
పంత్తములియాడిపుబలిమింజేయివడ్డవు। చెంత్తలనిచెప్పినద్దులేయనాంటాలి। యింత్తటిగిరకొండవుయెండ్డు
కాత్తిరినిన్న నె। ంజింత్తించ్చి ● యప్పుడురాంగంజేకొనసతినా॥౧॥ సరసాన రువచ్చిపుసాడించ్చుంజూచె
పుగరిమనివెమనినంగాడ నేనా। నిరతినేబాంత్తైతేనిదుటాసెలవుంటిమితరి లిప్పైచెనరితేతనుపరమాసెనా॥
౨॥ ఇచ్చురములాడెవు। ఇట్టిర్త్రాంగిలించ్చివు। గచ్చులనలమెల్లంగ్గంగానానేను। అచ్చుపు ఆవెంకటపతి ఆయమేరిం
నికూడితి। వెచ్చురిరేటానుండ్డంగ ఇట్టిమెచ్చునైతినా॥౩॥ ❀ ॥ కాంబోజి॥ పల్లవి॥ ద్దైవరివుసాన్ంగానిరపదింగాను।
చేవదేరవలబతింజిత్తగించ్చువయ్యా॥ —॥ రాయపురాంరలచేతంగసరుడునొక్కవేళ। వాయపుమదముచేతం
బడరడును। బాయలసన్నలనిన్న సాడింత్తునొకవేళ। చెయిత్తిమ్రొక్కెనిండ్డుతేబిత్తగించ్చువయ్యా॥౧॥ ఇచ్చినచ
నవ్వనను యాసడింత్తునొకవేళ। గచ్చులనివద్దనుండ్డిగవ్విరంత్తును। ముచ్చుదలాడుచుగొరుమోపుడునొకవేళ। చె
చ్చురంబంత్తమిచ్చేనుబిత్తగించ్చువయ్యా॥౨॥ వాడముల ఒత్తుచునిన్నట్రిమయింత్తునొకవేళ। సొదించ్చి ఆవెంక
టపతిబాలయుడును। ఆదిగానికూడితి నిన్నలమెల్లంగ్గనవుడునుగ్రెడదేరమన్నించ్చిబిత్తగించ్చువయ్యా॥౩॥ ❀ ॥

శంకరాభరణం ॥ పల్లవి ॥ యేలవిగిరించ్చేవు యిద్దె నిన్నుం బంగ్గించ్చి । మేలిమి చింతలు మాకివె బ్రెంచ్చేం జుమ్మీ ॥ —— ॥
నయగారి మాదలాడిన పనులు మాతోనప్పుదె । నియతము నీకుండాల్లెనెండు గొత్తలా । ప్రియము నిన్నుంజే యుంచ్చి
బిగుసు పండ్లేవాతు । కయువలిముగ నిట్టెంగలిగె పసుమ్మీ ॥ ౧ ॥ చాయల వలపు చల్లి సరసమాడితి నాతో । నియండ్లాగ
లిగినవే నెండ్లు గొత్తలా । మాయలు నితోనడవి మరులు గొలిపివారు । కాయపుం బుద్దితె నీకుంగలిగె పసుమ్మీ ॥ ౨ ॥
అడరి శ్రీవెంకటేశ అన్నిదగెలుతువు యీా । నిడుద మొక్కులు దొల్లెనెండు గొత్తలా । యెడయక నన్నుంగూడి త్రిడిచూచి
రిగ్గవడి । కడకుండాలంగె వారు గలిగె పసుమ్మీ ॥ ౩ ॥ ✻ ॥ ముఖారి ॥ పల్లవి ॥ నలుగడ నిండ్లరు నవ్వేరు । పలుచై
౮౨ తానెలబెడరినే ॥ —— ॥ నెయ్యపు మాదలు నితోం జెప్పంగ । వాయ్యనె తానెల వారక్లినె । అంత్యాదనిజమరి అట్టే
౨౬౩ పుండ్లక । కయ్యానందానె లకలంగినె ॥ ౧ ॥ తగవుకు నేనినుండ ప్పుక చూచి న । అగడుగందానెల అడిగి
నే । మొగమోదకొండు మోనాన నుండ్లక । బెగడి ఆన్నిండికింబట్టినే ॥ ౨ ॥ తొంగు చునే నిను తొనికిం
బిలువంగ । కొంగిదతానెల కదిమినే । వింగక కూడి శ్రీవెంకటేశ్వరుండు । పొంగి తానెండె కిబ్రమరినే ॥ ౩ ॥ ✻ ॥
మంగళకౌశిక ॥ పల్లవి ॥ యిండ్లాంకా మా పని యింకనీప నీ । కండ్లవాయ వలపులు కదచమే మున్నది ॥ —— ॥
చేతుల నెమొక్కమొక్కి శెలవుల నవ్వు నవ్వి । ఆ తలనె నిలుచున్నదది వో చెలి । కాతరానయుంకమీందంగలిగిన
పనులు నిచ్ఛలిత చింత్తే యింకనితో చెప్పనేమి వున్నది ॥ ౧ ॥ కన్నుల నినిం న్నుంజూచి కానుకనికంట్లె యిచ్చి । అన్ని
దగుద్దునను న్నదది వో చెలి । సన్నలూను మీాలాసి సరసాలు నిదమీాందా । పన్నకొని వెనిత్తగవు పలుకనేము
న్నది ॥ ౨ ॥ మచ్చికనిపం జెక్కిమనసు నిట్టించిట్టి । ఇచ్చదంగాంగిలించ్చె నిది వో చెలి । అచ్చపు శ్రీవెంకటేశ అ
ట్టె నీవుగూడితివి । యిచ్చకములిద మీాంద నిన్నెళ్లుంగుడువా ॥ ౩ ॥ ✻ ॥ ✻

రామక్రియ॥ పల్లవి॥ ఇచ్చిన నాపంత్తములు మీరే రంగరా। నిచ్చిన సూత్రములతా నరవేరెంబనులు॥ — ॥
మనవిచ్చితానాతొనవూడలాడితిం జాలు। చెనయరవలవరం యెండ్లువారు యూనే। పెనంగరమిాంకాత నించి
లుచుకరారె యుండ్లు। తనుండనే అన్నినల్యూందరవాతిపనులు॥ ౧॥ దేండ్లత్రనవునరదుత్రసలం జూచితిం జా
లు॥ ఇండ్లికి రారడాయరయుండ్లువాయూనే। గాండ్లు పరచరవడ్డం గూచుండ్డం బెడ్డితిం జాలు। నండ్లుతానమం
చ్చివయ్యానడుమనెపనులు॥ ౨॥ పడ్డెఆవెంకసిరుండు బలువుండు నన్నుం గూడె। ఇడ్డెవుండ్లరె ఇంరనెండ్లువాయ్యానే। గ
డ్డెరెతిరిమిాగు గలిగ్నివుండ్లితెం జాలు। నెడ్డనరతికి నెగ్గినెరుపైనపనులు॥ ౩॥ — ॥ సామంత్రం॥ పల్లవి॥ కాడెరాండు విం
డ్డె వింతెగావిండ్లుండు। కూడెనిడ్డరుసతులగావిండ్లుండు॥ — ॥ గొల్లెతలవలబెంచ్చేగావిండ్లుండు। గొల్లలాడె
వెన్నలుగావిండ్లుండు। గుల్ల సంక్షంజక్రములగావిండ్లుండు। గొల్లవారిం డ్డంభెరిగెగావిండ్లుండు॥ ౧॥
కాల్లవెంబసులగాచగావి ండ్లుండు। గూలంగుమ్మెంగంసునిగావిండ్లుండు। గాలయ్యెవెలంగాండ్లెత్తె గా
విండ్లుండు। గూళ్లెపుసతులందెచ్చెగావిండ్లుండు॥ ౨॥ గుండ్లనోపుచేలతోడిగావిండ్లుండు। గొండ్లులు సం
డ్లులుడూరెగావిండ్లుండు। గుండ్లనిఆవెంకటాద్రిగావిండ్లుండు। గొండ్లెండాసినసురలగావిండ్లుండు॥ ౩॥ — ॥
శంకరాభరణం॥ పల్లవి॥ వడ్డెలెబలిమివసముద్గాండెంర। బుడ్డెరింగితానెపాడిగింగారా॥ — ॥ వలవనివారి
నివలపెంచ్చుంబాతే। వెలికిలొనికివెసదలె। ములిగెజివారిమోపుమోవుపుండ్లె। కాలందిమిాకినకాపమురా
దా॥ ౧॥ మాడదనివారిమాదడెంచ్చుంబాతే। తాడించ్చియెగ్గలుండప్పులునె। పాడిదారలతోంబాండ్ల
లు రెరితే। సాజికింబెడికిజంప్పులెరావా॥ ౨॥ పూర్తసంన్నవారినుడివడ్డితెను। బిరాలతావడ్డెపెనంగు
రె। యూరితిఆవెంకటసిరుండు గూడెను। నెరపులరెల్లనిగసరిగాదా॥ ౩॥ — ॥

కన్నడగౌళ॥ పల్లవి॥ ప్రియములెల్లా నీవిగుపు నాడి। దయలేని దాన యెలాఁతగిలేవో కాని॥——॥ వెఱ్ఱులు నీవు నెఁ
ఱ్ఱంగ లిగ్గవడ్డదాన నేను। యెఱ్ఱడికెక్కిన మాఁదలి మాడెవు। మొఱ్ఱలు నీవు మొఱ్ఱంగ మొనాననుండ్డాన నేను। చూఱ్ఱులని
కినాడిబు జ్జమనోనేను॥౧॥ సరసము నివాడంగ జంక్కించ్చిన దాన నేను। యెరవుల బొండ్డునాతొనిలకి లేవు। విర
సు నీవు ముజ్జంగ బెనకరుండ్డాననేను। సరిగానికెదువలెంజవుపై తినేను॥౨॥ నీవు గాంగిలించ్చు కొంగనిప్పె రగండ్డితి
నేను। చివడిరింబనులెంత్త లేలేవు నీవు। శ్రీవేంక్కటేశ్వరన న్నుంబెకొని కూడితివిడ్డి। శివగానిచ్చు కమెంత్త లివితినోనేను॥
॥౩॥ ॥ భైరవి॥ పల్లవి॥ మా మాఁదచిన వికొంత్త మన్నించ్చినివు। నిమనసు కొరికలనెరువుల లూనా॥——॥ మొ
౩౧ ఱ్ఱరు విన్నతండు మొగము చూచిన దాంక। గుఱ్ఱుమనింత్తుల పెడ్డ కొలువులాన। పెఱ్ఱు మాఁదలాడరు వివిరం బిలిచిన
౧౮ దాంక। అక్కరైన సరసపుదస లలాన॥౧॥ కెలిన వ్వరువి తానికి లుపయి బాంచి నదాంక। సారమైన వలపుల స
ండ్డడిలాన। ఆరలి చూడకు విన్నాయములం బ్జినదాంక। విరవు తమకముల చెనంగుల లాన॥౨॥ కొసరక
వీయూతండు గొబ్బునం గూడిన దాంక। ముసగసల యూరతముల మోలాన। యెసగి శ్రీవేంక్కటేశుం డిడి వానిన్న
ంగలసి। అసురుసురు గాకు నియ్యముల లాన॥౩॥ ॥ బౌళి॥ పల్లవి॥ తొల్లి జివంజ్జిదాన వాతొయ్యలి నీవుని। వెల్ల
వారికంద్ధ్రజానా వెన్నరా యంజెంతలూ॥——॥ డగ్గరం బిలిచి నిన్న తన్నుం దానె మాఁదజిలి। సిగ్గు విడిచించ్చెంగ పిచెలు
వుండు। వెగ్గళించ్చి ఆతని ప్పైవె కితివి చెయుని। అగ్గలికలేల్లం జెల్లెనా యంగడి పనులు॥౧॥ సరసపు మాఁదలాడి సన్నల నవ్వు
లు నవ్వి। వెరవు చూపింగడి విభుండు నిరు। దొరతనము నెరబి తాక్కితివి పాదముని। యిరవుచె కొండ్డివిధి యింక నె
లిసుడ్డలూ॥౨॥ అండాడ నిన్నుం బొగడిన లమెలు మంగ్గవని। విండ్డుగాన్నిన్నుం గూడె శ్రీవేంక్కటేశుండు।
పండ్డె సిరమున నీవు మమ్మవములం బ్జితివిడ్డి। యిండ్డరిలా పలందు దరెక్కంగ డిరతలూ॥౩॥ ॥ ॥

ళింక్కరాభరణం॥ పల్లవి॥ నె నెల తను నాడినిం డుగాత్తళనాకు। తినెగారితన మోవిబిష్టమ్ము న్నడనవె॥ —॥ తెల్లనితనకన్నులు
డిమ్మరిజాగరములనెల్లవారుంజూడ ంజూడనెట్టినాయను। యెల్లిదములాడెనంట్టనెప్ప రింగొపగించ్చినె। చల్లనితనజెం
తివిచారించ్చుకొమ్మనవె॥ ౧॥ పాలుగాకితనమోము ఖామల్లతొసాముల్లను। వాలాయముగానిడివాసి వాడెను। నెన్నత్తా
నెంజూచెనంట్టకిరడమిలా డిసి। తెలింప్పుండనగునొమితెలుసుకొమ్మనవె॥ ౨॥ జిగిగొన్నతనమెను చెప్పరానిచెంతలను।
వెగడుంజెమదలుబ్బిచింత్తలాయను। నగి శ్రీవెంక్కటపతుండు నన్నుంగూడెనింత్తలోనె। మగడిమినింక్కనిద్దిమన్నించ్చు
మనవె॥ ౩॥ ॥ మధ్యమావతి॥ పల్లవి॥ అన్నిదజాణవుగావా అంత్తెశినివెఋంగవా। యెన్నికగామన్నించ్చురయెల
మానెవ్వా॥ —॥ వచ్చుదాంకావిగిర మెవడింబిలువనంప్పుడు। ఇచ్చులనిచిండ్డురాకయెలమానెవు। పచ్చియ్యనా
మనసుపద్దవెనింత్తెరా రణ్ణ చ్చినని బాసలునివెలత్తప్పవు॥ ౧॥ నవ్వుదాంకావి గిరమ్మెనలింబద్దరుడుగా గ।
ఇష్టలనన్నంజెనరకెలమానె వు। రవ్వళితునింత్తెరాకరతినాసవతులలా। నెప్పరి మెచ్చుకటాండ్డకెలవిడిచెవు॥
॥ ౨॥ వెసంగాంగిలించ్చువాంకావెగిలించ్చకొసరుడు। యెసగినన్నుంగలయకెలమానెవు। కొసరి శ్రీవెంక్కటెశకూడితివిన
న్ననివె। ఇసుకమీాండ్డెనచింతలెలమరచెవా॥ ౩॥ ॥ కాంబొడి॥ పల్లవి॥ యెఱంగవుగాకనివుయిుండ్డరివలెనానిను।
గ్గు ఋష్టెనచింతచెప్పంగూతలున్నారా॥ —॥ పచ్చిగానన్నుంగూడించ్చిపంత్తమాడెదానవా। తచ్చి గుడ్డుకొటిదాంచెదాన
ంగారా। యిచ్చులకొగ్గవడినారెలవెరచెవునివు। ముచ్చువబాయిదవిక్కెమూతలున్నారా॥ ౧॥ మాదలువెలుచుకఅమ
మ్మాలెత్తిదానవా। తాపించ్చికప్పుకవచ్చెదానంగారా। గాందననన్నంజూచెలగడుండెలవంచ్చెవు। కూడమిలఋడ్డురియ
నుగొల్లదానవా॥ ౨॥ వెళినన్నమరిగించ్చిషేంజ్జంజిప్పదానవా। తలంగకయననినుండ్డి దానంగారా। యెలమిశ్రీ
వెంక్కటపతియిుష్టపాండ్డలలోంగెవు। యెలయించ్చినిన్నునప్పియెడ్డలున్నారా॥ ౩॥ ॥ ॥ ॥ ॥

డిశాషి॥పల్లవి॥యెమిన వ్వేవ్వుమాటాను యెండ్లాంకానిపంత్తము। మోముచూచి ఆపిచిత్త మోర్కింబ్బు కావయ్యా॥
॥——॥చన్నులతానె మోలచె సత్తికినిపైవలపు। కన్నులచూపులనండ్లంగడుని హాపు। వున్నదినిరాకగాశివాంవశిలాపలిడ్డి।
విన్నపమిడెయుంబ్లికివిచ్చియవయ్యా॥౧॥ఘురులయన్నెకలవు కొమ్మకునిపైచింత్తలు। తారలెంజుడ్లశిరముడాబ్బివేలా
ల। పరపుష్పైనదినిపైవాదలువిండ్లంజూక్కి। యికవిడెమన్ననకుయెఖుంగు కావయ్యా॥౨॥మాదలవెండ్లండగిలెమనసు
యూకాంత్తకు। కూడములన్నియునాయకానయూసల। యూడుతాల శ్రీవెంక్కటేశయెనసినివురాంగాను। తెచత్తెల్లమా
యమెలుతెలుసు కావయ్యా॥౩॥ ❖ ॥వరాళి॥పల్లవి॥చూచితినప్పుడెవానిసాంకనాగండ్లనెను। యెచివరికింగ్గాని
౩౧ చ్చి ఇదుడాడితిరి॥——॥గండ్లవాడిచల్లరికడుంజెమరించ్చెమెను। ఘుండ్లుముండ్లువిడిమాకిమోవివాడెను। చెం
౨౯౭ ట్లినెనవిచూచితెలిగ్గవడినాత ండు। మండ్లలించ్చియలవాచ్చినమరితాడితిరి॥ ౧॥నిండ్లంబన్నిరుచల్లరినిద్రా
పుగనించ్చినిదండ్లనెవిసరరి డప్పింబాండ్లని। వాండ్లుపబారాలునెనెకబశిశినా లూంగి। యెండ్లతెల్లంబాబిత్తగ
నిదుడాడితిరి॥౨॥విరులుప్లెంజల్లరివెట్లంబారలున్నవాండు। తారలంగప్పురమీరితాబ్లిదగ। ఇరవై శ్రీవెంక్కటేశుం
డిట్లినన్నముండ్లుగూడి। సరినాపింగూడివచ్చువాలుండాడితిరి॥౩॥ ❖ ॥శుద్ధవసంత్తం॥పల్లవి॥వట్టిపిడ్డరికాలిడవడినె
లచెప్పివు। తిట్లినవెనక నాపిడివించ్చుంబాలు॥——॥వాకత్రిప్పెంబెడ్డిమాదలాకడాకపియాడి। యెగసక్కెలకుంగల్లతె
లయాడివు। ప్రకటించ్చిరమ్మనుచు పాడాలువద్దునాతాపి। తకఖికలుగనుముండ్లలపడ్డంబాలు॥౧॥వలచివచ్చినను
చువట్టిసారికిపలువెట్టి। చలివాత్రినిపిలబాసలు శేక్రివు। ఖలిచినియుండ్లికాపిప్రియ ముచెప్పవచ్చెనా। వలవంత్త
నిల్లురికివాడు కరాంబాలు॥౨॥చూవేళవిడెములంచ్చుమిచ్చియూరిగూడినని। శ్రీవెంక్కటేశ్వరనివెశిగ్గువడి
వు। కావించ్చినన్నంగూడితిరప్పుమువెద్దునాతాపి। మోవనినోరినిండాండమ్ములమిడంబాలు॥౩॥ ❖ ॥

ఆహిరి॥ పల్లవి॥ నిన్నాడివారమాని నుదూరిమాని। చెలివానివారమని చిత్తమునా భాగ్యము॥ ——॥ బిగమాడి గేలిచ్చు
పైనంగి తలవంచ్చెవు। బాలా నిజాండ్డు తెండ్డు కైనావచ్చును। మాపమల శీవప్పుడిమలి రంగస్థానడపివు। నెరుతువన్నిపను
లునే నేఱంగంగాని॥ ౧॥ ఆడిగిపిచ్చు వెలిగి వానింఛ్చి పంత్తమాడెవు। యెడరుని సుద్దులేమనెంచ్చవచ్చును। బలిబ్బడి నిలిచెవు
పట్టిపు కలంకగాంగ్గలు। గడుసవన్నిపనిపుకడుముద్దరాలను॥ ౨॥ బాడింఛ్చి బిగిలించ్చెవు పూంబి కడలుడొక్కివు। ఆడిగా
నిన్నిద్దుగాడన్నవచ్చును। యూడిస ర్వా వెంక్కటపతి యుద్దిన న్నుంగూడితివి। పాదగు జానావునెనిపలుకులాడా దానవా॥ ౩॥
॥ ద్విపారం॥ పల్లవి॥ యింఛ్చిదాననేనుండ్డంగా యెంతపుసతిపూనినను। పింఛ్చవెద్దుకనావద్దంబ్రియాలు చల్లెవు॥ —॥
చూక్కచుదయడలంచి చూచెవు ఆపెనిరు। మొక్కినమోక్కలేకడు మోసపోయనా॥ కిక్కిని కంజె యుంగలపి వలెల్లనెంజె
యంగా। చెక్కలనొక్కులు మాపు శిలవునిసివు॥ ౧॥ బెచ్చిరవిన్నపాల కై చెవ్వుంగొగ్గెవాపి నిక్కు। ముప్పుధడినమాందలె
ముడుపాయనా। నిచ్చపెండ్లి హుంతుర్వైనెనెనివ్వైయుండ్డంగ। నచ్చులని మొవితమ్మె నావరంత్తుసిసివు॥ ౨॥ గనిలిపు
మ్మిద్దరిని గూరి చితివాపనిప్పి। మొనగారుమోవిన డిమోదలాయనా। యెన శ్రీ యిమ్ముద్ర వెంకటపతి నన్ను మెచ్చితి। బనవిమన
విన్నా కేసతమునిసివు॥ ౩॥ ॥ నాదరామక్రియ॥ పల్లవి॥ ముసవల కొసరులు మగండెటి కొనవళ్లి। నిగిడిబుద్దులు నాకునే
రుపవయ్యా। ——॥ చెమ్మడ్డి నిపునాతొడచెలిసరసమాడంగ। యిమంచ్చి నొనిన్న యెరంగనెను। కాళ్ళించ్చిననామోహ
మెకానుకవచ్చితినిపు। డిమసపునాతప్పుడిడ్డకొవయ్యా॥ ౧॥ పంత్తమునని వునన్నపచ్చి శిళ్లిపెనంగంగ। యెంత్తశిళితినొని
న్నయెరంగనెను। సంత్తతమునావయసుజన్నెవచ్చితినిపు। యెంత్తైనానావిన్నపమిాడెరించ్చవయ్యా॥ ౨॥ గద్దిగానిరతులలొం
గలశిభాగించ్చంగాను। యెద్దండ్డినొనిచిత్తమెఱంగనెను। యిద్దిర్వావెంక్కటపతి యెలితివినన్నని వు। మద్దులైనినాకొ
రికమన్నించ్చవయ్యా॥ ౩॥

కాంభోజ్జమలహరి॥పల్లవి॥యెమిశ్రేతునిసుద్దులకేమండ్డును। దొమదిఙ్గాంగ్గవద్దింగత్రాలంగిపాగాడు॥— —॥
అత్తలనిత్తలనిడ్డుఅప్ప నేనునుండ్డంగాను।పాత్తులనప్పునప్పువుపాపానివు।బిత్తజమడమెరానిరిగ్గవడిడెరంగవు।కా
త్తలుగానితానేముకొపగింప్పండడు॥౧॥తప్పురయిద్దరముపాదాలునిరునుత్తంగాను।చెప్పురానిమాదిడెవుబిని
వు।కుప్పుతింప్పెజవ్వనానకాంక్షగొసరెరంగవు।యిప్పుడునితామాకునెడురాడరాడు॥౨॥ఇరుడెసనితానేముయె
రతముబొడంగాను।తారలంగాంగిలింప్పెవుతాతానివు।కెరలిశ్రీవెంక్కటెశ్వరిండ్డమాండునెరంగవు।పరగనిరతులని
పప్పురియరాడు॥౩॥ ॥సావెంగ్గనాట॥పల్లవి॥మెప్పుతిరానిన్నునినుమిండినాడువు।ఇప్పుడురాలన్నైతినిఖంకనెం
శ్రీ డిమాటలూ॥— —॥మచ్చురముమానినితామాదడినడిబాలరా।కొచ్చియుంత్తలానెనన్నంగాంగ్గవద్దెవు।చెప్పియె
౨౯౬ క్కినద్దివానికెనుగగుట్టిన్నమా ందా।ఇచ్చుదనివల్లంగండ్డిమింకనెందిమాదలు॥౧॥ చెయిబాంబనిమాండరిసవెడ్డు
దబాలరా।కాయమండ్డిబవి మిదికంగిలింప్పెవు।బాయసంచ్చైతిపావడిచండ్డంబ ధ్దుకొన్నమాదా।యీయెడని
యండ్డివున్నదింకనెందిమాదలు॥౨॥కాంకడిరన్నునినుకడియుదచాలరా।సాంకనాడినన్నంగూడిబొర్తంజెరివు।
ఆంకశ్రీవెంకటేశ్వాలండ్డిసమిరన్నమాదా।యెంగదనిజాడలాయనింకనెందిమాదలు॥౩॥ ॥పాడి॥పల్లవి॥ఎం
డ్డుకైనావత్తువునిన్నెమిశ్రేతురా।ఇండ్డరిలాపలనిన్నునెమిశ్రేతురా॥— —॥చెక్కులూనుక్కితినిపచేతులెత్తిమొక్కితిని।యెర్క
డానివాజెమానవేమిశ్రేతురా।తక్కరివాండవుతొట్లదగ్గరినెనండ్డితేను।యిక్కవలూంగరంగివుయెమిశ్రేతురా॥౧॥కొ
చ్చివెంగ్గెలునాడితికొంగ్గవడ్డత్రిగితిని।పొచ్చినపరాకుమానవేమిశ్రేతురా।మెచ్చునివాండవుమున్నెమారినెంజెనరితి
ను।యిచ్చరములాడవచ్చెవేమిశ్రేతురా॥౨॥కన్నులానుజంకించితికాంగిటంగూడితినిన్ను।యెన్నెరిబాసలుచేసివేమి
శ్రేతురా।మన్నించిచూడితినాండెమచ్చవశ్రీవెంకటేశ; యిన్నదరతులంజొక్కివేమిశ్రేతురా॥౩॥ ॥

సౌరాష్ట్రం ॥పల్లవి॥ యింటిలోను నన్నేపాసనయెప్పుడుండదనె నామ్మొ పెండ్లివచ్చినవాకె తావిగంగూడుమనవె॥ ——॥పలు
కనివారికినెలపులకించ్చినె తాను। బలములుమాతొనెసాదించ్చినా। వలచివచ్చినవారువాకిదంగా చూచున్నారు। ఆలరిఘు
చ్చుదిలండ్డెయాడుమనవె॥౧॥ దగ్గరనివారికినెలదండ్డరుండిన్నినెతాను। నిగ్గులమాతొనెయివినెచ్చ్యుర్గరా ననా। రిగ్గువడని
వాండెడుచెసూజినెవున్నవారు। కగ్గులెగగొబ్బునెనుంగాంగిలించ్చుమనవె॥౨॥ నగనివారి నడిలనగుమనినెతాను। పగదులు
మాతొనెపచరించ్చినా। జిగినన్నుంగలసిన శ్రీవెంకటవిభుండు తాను। మొగముచూచెవాకినిమోరంగుకొమ్మనవె॥౩॥
॥శ్రీరాగం॥ పల్లవి॥ తనకేవిన్నవించ్చురె తలవాకిపనులెల్లా। చనవులిచ్చినవాండు చక్కంబెట్టనెరండా॥ ——॥ పాసం
గనివతులుఖాతునూరునెందుకె। కెంసరులకెల్లాందానెసరిగాక। యెసంగవమ్మనాలను యెతివాండుసరమునాలుం
డే। దాసంగువారికిబుద్ధులు చెప్పునెరండా॥౧॥ వాడవనితలత్రాడివంత్తులువూ కిందుకె। ఈడువెద్దుకొనిదూ
రడిత్తనింగాకొ। జాడత్రానడ పెవాండుసతులవసాయకుండె। పాడిమత్తము యెరుపరచంపానెరండా॥
॥౨॥ కన్నవారితొడమారుకాంత్తాసింపునెగానె। ఇన్నినడపశ్రీవెంకటవిభుండెకాక। మన్నించ్చినన్నుంగలశిమరివారికిన్నాతం
డె। కన్నలనంత్తకినివోవ్వకశ్శియనెరండా॥౩॥ ॥గౌడ్తగౌళ॥ పల్లవి॥ తలంచినతలాపులుడ్లలకూడి। నెలుపవెలా
పలవెరగింకనెవె॥ ——॥ వలచిననలపులువట్టికింపారి। తలుపుదెగవవెతగుకొయింగకా। నిలువకవచ్చ్నుప్రియు
ండునాకిచికె। నిలువులబిగువులునికంకనెవె॥౧॥ ముఖిముసినగవులు మోవులనుండ్డంగ। ఎముసునిడ నెవేము
షితయింకా। రసములుగురిశిరమనాండునిత్తా। డాసంగులసుద్దులు తుదనింకనెవె॥౨॥ కరంగినచెమదలుకాం
గిదనున్నవి। నిరత్తిమరంగిలెనెలంతయింకా। ఇరవుగశ్రీవెంకటవిభుండుగూడెను ధగలాంగొండ్డవితడాఖ్రాడెవె॥
॥౩॥

గౌళ ॥ పల్లవి ॥ యెవ్వండ్లేమోని భాగ్యమే మోము నోచె నో ఆకె । గుడ్డుతా నె నీవలపు కొల్ల గా నెంగడరా ॥ —— ॥ నీదు
నవయ్యారౌ వాయి నివు రాంగా నడిచెవి । కొంద కొమ్మ నురగుండ్లెగా బ్బునంజూచి । గాందపు ంజన్నులు గొంత్తగా నరాం
గాం జూచి మోవి । మూదలాడి యాపనిమె నసు గరంచెంగా ॥౧॥ యెనుగపై నిలుచు ండ్లి యింత్తి కింజేయి చాంచ
గాని । న్నాని ంచ్చియెక్కి ంచ్చి తన అండ్ల కుందిరి । మెను మెనుగా ంగిలించ్చి మెచ్చి మెచ్చి తన ఇంట్లె । వానికిం బిలిచి నిన్నవాలుని
ంగాంజెస్సింగా ॥౨॥ వాకిటికి నివు రాంగా వనిత సన్నలు జేసి । చేకొని నన్నిదు గని శ్రీవెంకటేశ యీకాలందు లనుమనమి
౧౨ ష్టరమ్ముం గూడితిమి । నీకు నాకు సండాం జూడ్ల మ్మే నెరుపున నప్పంగా ॥౩॥ ✿ ॥ బౌళి ॥ పల్లవి ॥ విన్నమోద ఇడె సు మ్మీ వెల్ల
వరిగానిమె ము । నిన్నజిమోన్నదిసుద్దినెమరియె రంగము ॥ —— ॥ శిరసునెరులు నివు చిక్కది య్యంగా విభుండు । కరంగి నిమో
౨౯౭ ముచూచి కన్ని రుపంగా । తెరచెరి రిచెలులు దిష్టముగా నంత్తలోనె । పరసపు మీసుద్దులచ్చు ధుమె మె రంగ
ము ॥౧॥ మెనిగండ్ల మదుని వుమెల్ల నెనల ంచంగా ను । మోనాన నాతండు నీకు మో వి ఇయ్యంగా । పూని వూడిగెల
వారు చోర్చ్చి వారి కెదనుండ్డిరి । మెనులు కొంగి నరతి మీందనె మె రంగము ॥౨॥ పమ్మి నచెమ దని వుప య్యెదం డాడువ
ంగానే । కమ్మి శ్రీవెంకటేశుండు కాం గిలించ్చంగా । చిమ్ములంగాలు వుపారుకిస్సనలోని కెంగిరి । దొమ్మిగా నెంగూడి
తి చిత్తుడనెమె రంగము ॥౩॥ ✿ ॥ లలిత ॥ పల్లవి ॥ దంత్తు రాయకింకరావయ్యా । కొంత్తగాంత్తయి యుగూచుమండ్లవయ్యా
॥ —— ॥ ముచ్చుపదిరరమోము చూచితే । అచ్చుదలాంగెవడిమయ్యా । వెచ్చేర నిమీందం జేయని కొపము । కొచ్చెదు గడిం
చ్చుకొని లయ్యా ॥౧॥ చనవుస నెంజేయి చాంచిన యపుడె । అనయము ంబెనం గెవడిమయ్యా । తని యుచు నాలోందల
ంచనితలంపులు । నినుపునమూకొంచ్చని కెలయ్యా ॥౨॥ తమకంబున నెదగ్గరి కొనరంగ । భ్రమసి నమోందలపనిలయ్యా ।
అమరంగ శ్రీవెంకటాధిప కూడితి । చెమరించ్చితి వింక చింతేలయ్యా ॥౩॥ ✿ ॥ —— ॥ ✿

ముఖారి॥ పల్లవి॥ యెడతెనిమోగమోద్ద ఇపుడు గలిగెనికు। త్రాడసిండ్లాంకామమ్ముదూరుమనియండ్లివి॥——॥
తలంచంగానేవచ్చేతపూశి నిరమునారుండు। అలశిసాలశినివెళాడవెమాద। అలుకడెరిచెనండ్లఅండ్లనెకాము న్నవాండు। వె
లరేంగియెమ్మెనంజెయవెచెంత॥౧॥ అడిగెనె ననంగానెఅరగారతెల్లండిచ్చెగ। రడమలుమానినప్పంగడవెయింక। వాడలు
నెడలునిాంకనెద్దికైయూతండున్నాండు। యెడయకాతని బ్రమయించ్చవెనిండు॥౨॥ కరంగెంచ్చెననంగానెక్కాంగి
డంగూడిచూక్కె। యెరవులెరచనడియ్యవెనివు। ఇరవైరఇవెంక్టడెశుండెన్నిదని సాపమ్మాయ। నురముప్పెనెరపుగనుండ్ల
వెరంపురము॥౩॥ ❖ ॥కాంబోది॥ పల్లవి॥ యిదియానెనివూదయియ్యశాండ్లనింరను। సుదతిరామిారిష్టెచుడ్లమ
శివుండ్లరె॥——॥ కమలాప్తుండాతండుకల్లువరండ్లనినెను। తమింగూదమిష్టరికిండగులుపిప్పె। జమకినండ్లకాంకి
చంద్రసూర్యులకన్నలనమరి వున్నాండుగడెఅదివారముకారుండు॥౧॥ బింబాధ రుండాతండుబికవాకొనినెను।
ఇంబ్బుడరనిడ్డరికినెండెబాం ద్దాళె। వంబ్బువెకఅండ్లకెబావైపుగమూధవుండనె। పంబ్బినపిరుధరించ్చెంబక్కనన్ని
విభుండు॥౨॥ తానుకౌస్తుభవక్షుండుతగునెలతాంగ్గిని। యూనెలవులెగూడితిమెడువండ్లదె। పూనితాఇవెంక్టదెశుం
డుబాసంగెనిమెరలకె। కానవచ్చెనిన్నిదనఘునుండెనిమగండు॥౩॥ ❖ ॥సామంతం॥ పల్లవి॥ యెందుకెఇండ్లరూపన్నియెవి
ంగినపనులకునాదరములునాతానునడపంగవలెనా॥——॥ దప్పులన్నకాపముదగ్గరినప్పుడులేదు। ఇప్పులనుండ్లివి
భునినెలతిప్పెపెచిప్పననాతండువచ్చిచెయివడ్లితిశితెను। నప్పునుండ్లంగలవాన్నెనప్పుడుంబోఅపుడు॥౧॥ ముంగ్గిద
ంబెట్టినబొడ్డుమూలకుంబాతెలేదు। యింగ్గితానెనంబతినెలయెత్తిబిడ్డవె। వుంగ్గిడినాతండునితానెడివడ్లెపినంగితి।
నంగ్గవించ్చవానెనిన్నాడుడుంబోఅపుడు॥౨॥ కనుబొమ్మయూజంకెలుకాంగిడిప్పానికిలేదు। యెనసి తావెంక్టదె
శునెలదూరెవెఘనుండాతండిడనిన్నంగరంగించ్చికాసరితె। చనవిగుండ్లవానిన్నెచ్చరింత్తుంబోఅపుడు॥౩॥ ❖ ॥

శ్రీరాగం॥ పల్లవి॥ నీకిమిదంగడమని చెతిలొవాండతండు। మెకొనినియడంజెశీ మన్ననయరంగవం॥——॥ అరిశె
మాడడంగానినన్నాంగాడనరాదుగాక। కూరిమినిపతియిచ్చకుండెకాండా। మిరలుమీరినచాదమెప్పించ్చరాదుగా
క। యీరానిచనవులాతండిచ్చుదయరంగవా॥౧॥ కాంతాళించ్చివున్నవెళకైకొలు షరాదుగాక। చెంతలనిచెప్పి
నద్దుకీయండాతొల్లి। మొంతతొండలవంచ్చుంగామోగినవ్వరాదుగాక। బాంతిపడియతండుచెపద్దదయరంగ
వా॥౨॥ తప్పకచూడంగానిన్నుతలంచించ్చరాదుగాక। యెప్పుడూశ్రీవెంకటేశుండిరవికాండా। నెప్పునందలవం
శ్రీ ఛ్చుంగానెరమెంచ్చరాదుగాక। కుప్పలుండెప్పలుగాంగకూడుదయెరంగవా॥౩॥ ✿ ॥ రామక్రియ॥ పల్లవి॥ యెలమమ్ముర
ంచెవు ఇంతఅిద్దుమాకింపికి। మెలుదిండనుండ్డరాదామెప్పించ్చెంగాని॥——॥ మాయదారిమాందిలెలమరంగున
౯౫ నున్నయూపె। చాయల్లనిమో హాప్పుసతిగాడా। తియరాదానిచితనితెరమరంగిం చ్చరంత్తా। టెయిబాందినికన్ని
యుంజెప్పిచూపింగాని॥౧॥ యీడుగానియానవెలయింద్దిలోననున్నయూపె। జూ డుగనిప్రాణమైనసుదతిగాడా।
యెడసుద్దిగడియజియించ్చరాదా నీంజూచి। యీడనిపిరుంబెంప్పునికత్తియిచ్చెంగాని॥౨॥ సారెకునవ్వులెలపచ్చడము
లోనున్నయూపె। కూరిమినికొత్తపెండ్లికూంతురుగాడా। చేరనాకెదురువచ్చి శ్రీవెంకటేశకూడితి। వూరకుండ్డరాదానికువా
ప్పుగించ్చెంగాని॥౩॥ ✿ ॥ పాడి॥ పల్లవి॥ ఇంక్కనెలరావయ్య ఇద్దరమునిద్దరమె। సంక్కెదిరెంబనువెల్ల సరికిబేశాయను॥——॥
కన్నులనెనవ్వితినికాంకలుపెంజల్లితిని। చన్నులనుత్తితినిన్నుసారెసాకెరుపన్నినన్నుండిప్పితివిపక్కనజంక్కించ్చితివి। సన్నలంగాసరితివి
సరికిబేశాయను॥౧॥ మారుమాటలాడితినిమనసెల్లసాదించ్చితి। మెరమీరంజెనకితిమీాండమీాండను। తీరకానంజూచితి
చితిక్కులంజెకొండ్డితి। నారెంగాంగ్గదిశితిదిసరికిబేశాయను॥౨॥ లొసువెల్లంజూచితినిలంక్కెలతాంబెనంగితి। బెగడిరంగూడి
తివి శ్రీవెంకటేశ। బాసుగామన్నించ్చితివి పంత్తమెల్లానిచ్చితివి। సానినసబలలోవనరికిబేశాయనూ॥౩॥ ✿ ॥

బాండ్లాఱవసంత్తం||పల్లవి||ఆతండు ఱేఱి చింతకదిసి ఱిదాంకితేను|యీతలనేనిండ్డఱిలానిఘి వెంగ్గమాడ్డుఁడ||——||పగ్గఱి
యీతనైదుదత్తలబిక్కడిసుకొంట్లివెగ్గళించ్చి నెంటబెనివెంగ్గమాడ్డుఁడ|ఱిగ్గుతొడసుందిని చెమఁదిసరుకొంట్ల్రి|అగ్గలము
గానప్పుడినడివెంగ్గమాడుఁడ||౧||తొటనితనియెడుదత్తమ్ములముమ్మిఱితేను|వేఱవరనేనిపుడువెంగ్గమాడుఁడ|నెఱపృగనామి
నినిడలుచూచుకొంట్లి|అటిముటిండనుంజూచి అడివెంగ్గమాడుఁడ||౨||చలుకనుంబెరుకొని శ్రీరామరామ యం
ట్లివెలయంగనేనింత్తలాఁ వెంగ్గమాడుఁడ|యెలమి శ్రీవెంకటదిక్కుండిండ్లలకినన్నుంగూడె|అలమి మొవముచూచి తెన
డివెంగ్గమాడుఁడ||౩||శ్రీ||ఆబాఱి||పల్లవి||కూళతనమున నిన్నుంగొని సరిమింత్తికా ఱ|జాఱిమావలపునికుంజ్జ పుల
య్యీనా||——||తెలింప్పుంగన్నులయాచెఱిపులమాదలయాపె|లొల్లునింగాంజేసెనిన్ను లొకమెఱంగ|మూలుగానెవ్వు
న్నాండవుమడమెత్తివున్నాండ వు|ఆలఱిమాదిన్నపములాలకించ్చెవా||౧||ఱెలదీసప్పు లయాపెచెంతలకవికెయాపె|
బవిమిని మనసెల్లా భ్రమంబె ట్టెను|చెలఱింగివున్నాండవు|ఱిగ్గువిడిచున్నాండవు|అ లఱిమావంక్కఇంచ్చుకంత్తైనాం
జూచెవా||౨||కన్నులమోఱ్కలయాబెగయ్యాఱితనములాపె|సన్నలుఱెఱినిన్నుజట్టిగాసెను|నన్నుంగూడి శ్రీవెంకటదనాయ
కమింబ్చినాండవు|పన్ననపవయసుఆంపంగంగలవా||౩||శ్రీ||భైరవి||పల్లవి||గడిఱెఱిడ్డరునుకన్నులపండ్లగగాను|
పెదవులతెనెలనిబక్కబిల్లింభ్రమము||——||పలుకులకొడలుతొపయ్యెడవడలుతొడ|చెలినిప్పెవలపులుచెండ్లంజూ
చ్చెను|అలుగకునిపంత్తఆగములులకింగి నిచలపట్టివారెచిలెచక్కనయ్యెంబను లు||౧||కొప్పుజాఱుచిరులతొ
గులుకుంజూపులతొడ|చిబ్బిలునాసలునిచ్చెంజింద్దంజూచ్చెను|వుప్పదించ్చుతంత్తనావుషాడలెల్లంబులకించ్చి|
తొప్పుండాంగినవ్వితెనెతుడకెక్కిరతులు||౨||కూఱిమిమోఱ్కులతొడకొనగొరితాంకులతొ|సారెకుఱిగ్గులునిచ్చెం
జల్లంజూచ్చెను|పిఱడింబెడ్డకుముత్తప్రేమచు శ్రీవెంకటపతి|యీఱితింగూడిబెడంక్కనిరవయ్యామెచ్చులు||౩||శ్రీ

ముఖారి॥పల్లవి॥చక్కురాలనై నుజాణం డవునీవు।తుద మోద వెంచ్చితే నుడొమ్మిగాడా॥ — ॥మనసు నెరుంగుడు మమ
ము నెరుంగుడు ను। ననుంజూచి నిదింత్త నవ్వవలె నా।ఘనుపెల్లడక్కె నుపంత్తము తుదకెక్కె ను।పినంగం బాతె నింక్క బి ప్పిగా
డా॥౧॥పలుకంగ నెరుతు ను భ్రమయింప్పనెరుతు ను।యెలమి నాతొనింత్త యెమ్మెవలె నా।తలంపు లిడె రెను తమ కము
డ్డిచారె ను।చలపద్దితె నింక్క చప్పుంగాడా॥౨॥పచ్చెమం చ్చుమెక్కెతె నిబలు వాదిచె కొండ్డ ని।మెచ్చుక నాతొనింత్త మెచ్చు
వలె నా।అచ్చెరక్ష వెంక్కటపతుండ లమెలుమంగ్గనె ను।గుచ్చితా నుండ్డితె నింక్క కొసరు గాడా॥౩॥ ॥దేసాళం॥పల్లవి॥
యెప్పరింక్క సరి నీకు నెమిడికి నీ।యిప్పులన్నన వ్వుల ను నిద్దవి రికె తగు ను॥ — ॥చూపుల నె భ్రమయింప్పె సుదతి త
౮౪ న రెమ్మొవి।తిపుల నె తెలింప్పె దిష్టము గను।రూపున నె మరిగింప్పె రుచులుగా నెనివలపు।యీపను లు నింక్కు మీకెద్దరికె
తగునే॥౧॥ఆసల నెత మిరెంచె నతివ దనచిరునవ్వు।మోసుల నె మోలపిం చ్చె మోహము ల్ల।బాసల నె నిచె
౨౬౬ తిపంత్తం బ్బుదక్కెంగా నె। యీసుద్దు వెల్ల మీయిద్దరికె తగును॥౨॥అంక్కెలరతు లగెలిచె నలమెలుమంగ్గ దన।
లంక్కెలనుం గూడి నిను లాలింప్పె ను।పుంక్కవలు శ్రీవెంక్కటాద్రిముండ నికొసంగె।యింక్కా నిద్దరికె తగును॥
॥౩॥ ॥రామక్రియ॥పల్లవి॥దూరు దురు మ మ్మ ను బిడ్డలు చెప్పగ ద్దను।యీ రీతి నింత్త లొనైయు మీ చవలెం
జూతురా॥ — ॥చిత్తము లొ చింత్త వెలెలిగ్గలు వడం గ్గ నెలి।కొత్తపిండ్లి కూంతు రవాకొమ్మని వు।చిత్తిగొని గ నొ
మాతండుకెలవులన వ్వుతాడ।హొత్తు కుంచిలు వంగా నుబొమ్మలజంక్కింత్తురా॥౧॥కన్నుల మోరంగు లిలెక
డు నిచ్చె రగు లెలె।కన్నెపడుచవాయె మెకలికి నీవు।విన్నవంచ్చె వాండ తండు వెడుకంగాంగ్గు వచ్చెంగా।సన్నల తిద్దితొ
డచలము సాదింత్తురా॥౨॥ఉసురనసింక నెలవొగిండల వంచ్చునెలె।పసిబాలవాయె మె పడంతి నెండు।అసు
ద్దు శ్రీవెంక్కటెండుండలమెల్మంగ్గవు నీవు।బాసంగ నాతండు గూడి పూంచికొసరుదురా॥౩॥

ఆహిరి॥పల్లవి॥వద్దిచనవులంటాఁచేటాసిగలడా।నద్దననిరుమాఽత్తితేనివెమెచ్చేవ్వా —— ।పన్నెనగలకాంత్తలుమాఁదలా
డ్డంజెల్లుంగాకే।దన్నవారుమాఁదడితేసిడ్డిరేతాఁనా।విన్నావిననియడ్డురేన్నాంగననియడ్డు।సన్నలమెలంగితేనెజాణతన
ముగాకా॥౧॥ననుపుగలుగువారునడ్డినానమరుంగాకే।వనితలెల్లానవ్వితేవాడిరేల్లానా।పెనంగినాంటెనంగరేబిగిలి
నాళిగియరే।మనసులోమెలంగుడిమంచ్చుడిగాకా॥౨॥అలమెలుమంగ్గనునేనండ్డిముడ్డంజెల్లుంగాకే।వెలుపలి
దారండ్డితేవేడుకేతాఁనా।నెలవైశ్రీవేంక్కటేశనిపునన్నుంగూడితివి।బలిమిమెరయుదిప్పంత్తముగాకా॥౩॥—❁—॥
హిందొళవసంత్తం॥పల్లవి॥అమ్మవారునయ్యవారునండ్డనెహాయున్నవారు।యిమ్ములనిద్దరూజాణలేమండ్డమె
॥——॥కొల్లునవ్వినతండ్డుగుచ్చననున్నడియాకే।తెల్లవారుదాఁకామాఁటాడిద్దనేపక్కె।పల్లదమాఁతవివంక్కప
త్తములెచెలివంక్క।యిల్లిదె ● యిద్దరూసరియేమండ్డమె॥౧॥తొంగ్గుంబాడ ● ములతండుతొరలిపినం
గునికే।చెక్కలునొక్కిబుద్ది ● లుచెప్పునేపక్కె।మొక్కలమాఁతనివాలుమురిపిమిం ● సతివాలు।యెక్కంజలమిద్దరి
క్కినేమండ్డమె॥౨॥చెతులుచాఁచునతండుసిగ్గుననుండ్డునికే।యాతలవిడెలిచ్చరికెయ్యునేపక్కె।ఆతండుశ్రీవేం
క్కటేశుండలమెలుమంగ్గయింత్తి।యెతులనిద్దరూఁగూడిరేమండ్డమె॥౩॥❁॥వాడి॥పల్లవి॥వెసలివున్నారుతామ్రైవెలం
దులిండ్డరునితా।విసమంత్తపనికైనావింగింత్తురుసుమ్మీ॥——॥నివుమోహించ్చినసతినిన్నెమన్నినాంజెల్లు।ఆవదిం
చ్చినివాపినేమనినాంజెల్లు।పూవ్వుంగారచిండ్డంగారెహాదించెద్దురున్నవారి।దివెనమాఁదలాఁడినాంజిద్దుడురుసుమ్మీ॥౧॥
చనవుగలుగుయింత్తిజంక్కించ్చునిన్నుండగు।చెనకినివాపినేమికిలినాండగు।ననిచియుననచకనవ్వురేలూన్నెనవారి।ండనువు
లునిమిలినాండద్దింత్తురుసుమ్మీ॥౨॥పద్దపుఅలమేల్మంగ్గపైకొండ్డవిన్నిమెచ్చు।గుద్దుశ్రీవేంక్కటేశనిక్కూదమిమె
చ్చు।అద్దుగానాపిచెతనాఅడెంబద్దయద్దివారి।ంబద్దిబలిమింగూడితిపంగ్గింత్తురుసుమ్మీ॥౩॥—❁—॥

మంగ్గళకౌశిక్క॥ పల్లవి॥ ఇద్దరూ నవ్వుతానున్నారింత్త దిలానె। యెడ్డబండ్డి ఠండ్డిసండ్డియెమాయనయ్యా॥ —— ॥ చెం
గ్గలువబంత్తివేళ్లయనాని చింతలేలి। ముంగ్గరలు పడ్డి తిలిమోడలంజె వి। అంగ్గనయిండ్డిలారెంగి తడిమీండి సుడ్డి
రంగ। ఇంగ్గి త్తపుమీవాడులేమాయనయ్యా॥౧॥ కన్నులందపురతిడ్డిగర్వననిచెయివడ్డి। చన్నులురొమ్మునంబెడ్డిసాడి
ంచ్చెనిన్ను। యెన్నికండెరవెలితివెఖుళ్లి తాయరాగ। యెన్నెలిమీపంత్తములుయెమాయనయ్యా॥౨॥ కప్పురము
నోడికిచ్చెరాంగిలించ్చినిన్నమెచ్చె। అప్పుడె శ్రీవెంక్కటపతి అలమేల్మంగ్గ। దప్పిడిరతివాపె తా తగనన్నుమన్నించ్చితి। ఇప్పు
డుమీయెన్నికలుయెమాయనయ్యా॥౩॥ ❖ ॥ శ్రీరాగం॥ పల్లవి॥ మనసుమెత్తనిదానమరిగినదాననిరు। చనవుచెరొన్నద
౪౨ నసమ్మతించ్చవయ్యా॥ —— ॥ మొక్కలానంకాపగించ్చి మోముచూడరుండ్డుంగానీ। తక్కరనిరూపునాతలంపులా
౧౦౦ నెవుండ్డు। చిక్కరావేళనిచిత్త మెద్దుండ్డుమోయని। మొక్కెడనిదివోనిరుమోగించె కావయ్యా॥౧॥ చెప్పుడువారి
మాందరుచింత్తతాడను డ్డుంగానీ। యెప్పుడూనిరాకరునిడురుగాబురుం డ్డడు। కుప్పించ్చినాఘాతకం
త్రకొంక్కబునుండ్డువానివు। చెప్పియండ్డుకెలేవటిలెంజూడవయ్యా॥౨॥ వచ్చినవూంరునన్ను వడిందమరింత్తుంగా
నీ। ఇచ్చరుకాలనెనికునిదునెను। అచ్చపు శ్రీవెంక్కటపతి అలమేలుమంగ్గను। మచ్చిరంగూడితినింకమన్నించ్చవయ్యా॥౩॥ ❖ ॥
దేసాళం॥ పల్లవి॥ అంగ్గమెల్లంజెమరించ్చెనమ్మంగారికి। అంగ్గజరసములుల్చినయ్యంగారికి॥ —— ॥ చెక్కునంచెడ్డినచెయివేల
వినవ్విననప్పు। అక్కజమైత్తాంబినడె అమ్మంగారికి। చక్కనిమోముకళలుచెయివడ్డిపనంగెది। అక్కరవెడుకనిండ్డినయ్యంగారికి॥౧॥
సరసరంబ్బుముమాందుసమరతితాడుచూపు। అసుడుగంజిమ్మిరింగెనమ్మంగారికి। తారలనాడినమాదితాడమ్మిండ
నింత్తింబెట్టు। అరమరపులునిండ్డినయ్యంగారికి॥౨॥ మంచ్చముపైసరసాలుమమ్మగముపైమంత్తనాలు। అంచ్చుమో
చెనెదుదనెళ్ళమ్మంగారికి। కొంచ్చెరకలమేల్మంగ్గంగూడినద్డిసుపతిడె। అంచ్చు శ్రీవెంక్కటగిరిఅయ్యంగారికి॥౪॥ ❖ ॥

సామంతం॥పల్లవి॥మాయింట్టికెవిచ్చెశి నమన్నన ఇడిచాలదా।యియెడనుండ్డివచ్చినన నెరవు శ్రీశ్రీమా॥——॥కప్పుర
పుంజాపులు యూకాంత్తనిప్పింజల్లంగాను। వుప్పుతిల్లవెన్నెలనవ్వులు బల్లెవు। బప్పుడు శ్రీయకయింర్థంజల్లంగా బఘుర
రయ్యా। యెప్పుడు నివారమైనే మెరవు శ్రీశ్రీమా॥౧॥ విడురమూదలనాపెవిండ్డునికుంబెడ్డంగాను। యీడనెవలపుసొమ్ములి
య్యుంజూచెవు। యీడుజోడుగూడు రమీరిడ్డపబడు రయ్యా। యెడసుడ్డిమిమ్ము నెము యెరవు శ్రీశ్రీమా॥౨॥ అలమె
లుమ్మంగ్గనికునాసలుగాను రియ్యుంగ। కలిమి శ్రీవేంక్కటేశ్వర పుమిచ్చెవు। మెలంగి వాకరౌకరమీరిప్పెబడురయ్యా।
యెలమినన్నుంగూడితివెరవు శ్రీశ్రీమా॥౩॥ ❋ ॥గౌళ॥పల్లవి॥అంగ్గనకునిపె అఖిలసంమ్రాజ్యము। శ్రీంగ్గారరాయం
డు నికు శ్రీసతినిధానము॥——॥కమలాలవానుపుకాంత్తకు నివు రము। ప్రమదపు నిమనసు పాలజలధి। ఆమపని
భుజాంత్తరమద్దితిగేహాడరి ల్లు। రమణి యియ్యు ప్రహాంపాలు రత్నాలమెడలు॥౧॥స తిరెనిమెడంతిసొము శ్రీకంబము
ప్రతిలెనివయ్యాళిబయలుని వు। మతింఛ్చిన శాస్త్రభమునసెనిలువు దద్దము। మితివెని శ్రీవత్సము మించ్చుబండ్డారు
ముద్ర॥౨॥ నెప్పినలమేల్మంగ్గ నికౌంగిలిపండ్డిపిందు। బిమ్ములబండ్డనభచ్చె కినపాలు। వుమ్మడిమెడనూళ్ళువుయ్యాలస
రపనాలులు। పప్పి శ్రీవేంక్కటేశ్వ నిభావమెభాగము॥౩॥ ❋ ॥సాళంగ్గనాట॥ పల్లవి॥ అలుగకు వమ్మని వాతని శ్రీనన్నం
డును। పలువెడుకలతానేపాయకుండ్డరమ్మా॥——॥జలధిండపము శ్రీసాధింఛ్చెంభా తాళము। నెలంత వి రమ
ణులండునికుంగా నె। ఇలవెళ్లావాశింఛ్చనె నసింగాండ్డ గుపాల। యెలమి నిన్నిద నునికితవుగా నె॥౧॥ బాలబొమ్మబా
ర్తైయుండ్డి పగలెల్లాసాడింఛ్చె। నిలిలలు డలంచినికుంగా నె। తాలిమి వ్రతమువద్దిధర్మ్మము తాంగూడుండ్డి। పా
లించ్చినివు చెప్పినపనికింగానె॥౨॥ యెగ్గ శిగ్గుం జూడండాయయెక్కినుశిలాతలము। నిగ్గల నన్నిదమించ్చెనికుంగా
నె। అగ్గలపు శ్రీవేంక్కటాద్రిఖండ్డెనిలిచె। వొగ్గి నిం న్నరా నమోచివుండ్డు దకుంగానె॥౩॥ ❋ ॥ ॥❋॥ ॥❋॥